

การศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการขายบริการทางเพศของเด็กและเยาวชนชาย
ในเขตเทศบาลเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวเอื้อมฟ้า บานชื่น

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว
มีนาคม 2546
ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

306.74

๐๙๓๕๓

๕.3

การศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการขายบริการทางเพศของเด็กและเยาวชนชาย
๒
ในเขตเทศบาลเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

บทคัดย่อ

ของ

นางสาวเอี่ยมฟ้า บานชื่น
๒

24 เม.ย. 2546

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว
มีนาคม 2546

๒ 15๓๐1

เอี่ยมฟ้า บานชื่น. (2546). การศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการขายบริการทางเพศของ
เด็กและเยาวชนชายในเขตเทศบาลเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี. สารนิพนธ์ กศม.
(จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนคริน
ทรวิโรฒ.อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการขายบริการทาง
เพศของเด็กและเยาวชนชายในเขตเทศบาลเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ตัวแปรที่ศึกษา
ได้แก่ ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับ
การขายบริการทางเพศของเด็กและเยาวชนชาย กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กและเยาวชนชาย
อายุระหว่าง 13 - 18 ปี ขายบริการทางเพศแบบอิสระอยู่ในเขตเทศบาลเมืองพัทยา
จังหวัดชลบุรี จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นแบบสัมภาษณ์
ที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรต่าง ๆ ของการขายบริการทางเพศของเด็กและเยาวชนชาย สถิติ
ที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ และร้อยละ

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

เด็กและเยาวชนชายที่ขายบริการทางเพศส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 13 - 18 ปี มี
การศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา เป็นบุตรคนกลาง มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออก
ระหว่างที่ขายบริการทางเพศอาศัยอยู่บ้านเช่า และไม่มีอาชีพ นอกจากนี้ ร้อยละ 83.33
ของเด็กและเยาวชนชายที่ขายบริการทางเพศมีประสบการณ์ทางเพศก่อนเข้าสู่การขาย
บริการ ระยะเวลาในการขายบริการทางเพศจนถึงปัจจุบันส่วนใหญ่ประมาณ 1 เดือน
ถึง 2 ปี บุคลิกภาพของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศ จากการวาดภาพคน
ได้แก่ สนใจตนเอง ชอบฟังพ่ผู้อื่น ลังเล ก้าวร้าว หลีกหนีสังคม รู้สึกโดดเดี่ยว และ
ซึมเศร้า แรงจูงใจที่สำคัญ 3 อันดับแรก ที่ทำให้เด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศ
ได้แก่ ต้องการใช้จ่ายเงิน ให้คุณค่าชีวิตนิยม และเพื่อมีโอกาสในการประกอบอาชีพ
อื่น ๆ นอกจากนี้เด็กและเยาวชนชายมีทัศนคติที่ดีต่อการขายบริการทางเพศ ส่วน
ความมุ่งหวังในชีวิตที่สำคัญ ๆ ของเด็กและเยาวชนชายจะเกี่ยวข้องกับความสามารถในการ
การตระหนักรู้เกี่ยวกับตนเอง และการแสวงหาจุดมุ่งหมายในชีวิต

การศึกษาครั้งนี้ยัง พบว่า ตัวแปรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการขายบริการทางเพศ
ของเด็กและเยาวชนชาย ได้แก่ ผลกระทบที่ได้รับจากการขายบริการทางเพศ
ความบกพร่องในเรื่องสัมพันธภาพกับบิดามารดา ปัญหาด้านเศรษฐกิจของบิดามารดา
อิทธิพลจากสื่อมวลชนและเพื่อน

A STUDY OF VARIABLES RELATED TO YOUNG MALE PROSTITUTES
AT PATTAYA DISTRICT IN CHANGWAT CHOLBURI

AN ABSTRACT
BY
MISS AUEMFA BANCHUEN

Presented in partial fulfillment of the requirements
For the Master of Education degree in Guidance and Counseling Psychology
March 2003

Auemfa Banchuen. (2003). A Study of Variables Related to Young Male Prostitutes at Pattaya District in Changwat Cholburi. Master Project, M.Ed. (Guidance and Counseling Psychology). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Master Project Advisor : Prof. Dr. Pongpan Kirdpitak .

The purpose of this research study was to investigate variables related to young male prostitutes at Pattaya District in Changwat Cholburi. The study was designed to examine the personal variables ,family variables and surrounding social variables of the young male prostitutes. The sample consisted of 12 young male prostitutes , aged 13 - 18 , living in Pattaya area in Changwat Cholburi. The research instrument was an interview related to young male prostitutes variables. Frequency and percentages were used to analyze the data.

The result of the Study were as follows :

In the majority of the young male prostitutes were adolescent, aged 13 - 18 years , middle child , and their hometown situated in the eastern part of Thailand. Their educational levels were Prathom Suksa I–VI. Most of them were living with their friends and they were unemployed. In addition , 83.33 percent of those young male prostitutes considering themselves have had sexual experiences before entering the sexual service. The period of being prostitutes at Pattaya was about 1 month to 2 years. Their incomes were 5,000 - 20,000 Bahts per month. The young male prostitutes' personality projection in drawing of human figures appeared to be self - focused attention , dependence , hesitation , aggression , withdrawal, loneliness, and depression. Their work motivation responses in the three highest positions were related to the returns of work , such as monetary rewards ; materialistic values , and an opportunity to get a new job . Besides , their attitudes towards the prostitutes services appeared to be mostly positive. Their purposes in life were related to their capacity for self-awareness, their search for a unique meaning in life , and self - determination.

The study also showed the following variables in relation to the young male prostitutes' services : the impacts of prostitute services, the disturbance in relationships with parents , the parents' financial problems, the influences of mass media , and the influences of their friends.

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(ศาสตราจารย์ ดร. ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

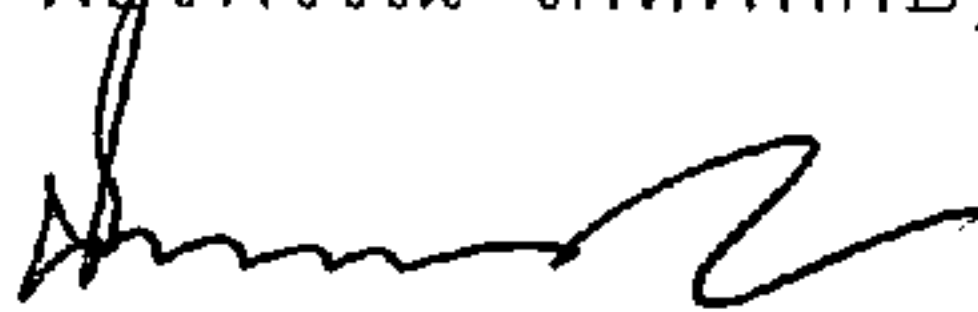
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นันทนา วงษ์อินทร์)

คณะกรรมการสอบ

ประธาน

(ศาสตราจารย์ ดร. ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นันทนา วงษ์อินทร์)

กรรมการ

(อาจารย์มณฑิรา จารุเพ็ง)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. คมเพชร จิตรสุกุล)

วันที่ ๕ เดือน มีนาคม พ.ศ. 2546

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถของ ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์ และ อาจารย์มณทิรา จารุเพ็ง กรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ ให้ข้อเสนอแนะตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเมตตา นับตั้งแต่เริ่มดำเนินการจนสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่ง เจนจิต ที่กรุณาให้คำแนะนำเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องหมาย พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในภาควิชาการแนะแนว และจิตวิทยาการศึกษาทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย

ขอขอบคุณ ร้อยตำรวจเอกวรวิทย์ บุญประคอง ที่คอยดูแลความปลอดภัยในระหว่างที่ผู้วิจัยออกเก็บข้อมูล จัดพิมพ์สารนิพนธ์ และเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยเสมอมา พร้อมทั้งขอขอบคุณผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาในครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว และจิตวิทยาการศึกษาทุกคนที่ให้อาสาใจ และแสดงความห่วงใยผู้วิจัยเสมอมา

คุณค่าทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากงานวิจัยในครั้งนี้ ขอมอบให้กับ บิดามารดาและบรรพชาจารย์ทั้งหลาย ที่ได้อบรมสั่งสอน และปลูกฝังคุณความดี ตลอดจนประสิทธิ์ประสาทวิทยาการ ความรู้ให้กับผู้วิจัยมาตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน

เอื้อมฟ้า บานชื่น

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	✓ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
	ความสำคัญของการวิจัย	4
	✓ขอบเขตของการวิจัย.....	4
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	4
	ตัวแปรที่ศึกษา	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ	6
	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนกับการขายบริการทางเพศ.....	10
	ความหมายของเด็กและเยาวชน.....	10
	ความหมายของอาชีพและกรขายบริการทางเพศ.....	11
	ประวัติความเป็นมาของโสเภณีและการขายบริการทางเพศ.....	13
	ประเภทของชายขายบริการ.....	14
	ประเภทของสถานบริการทางเพศ.....	15
	ปัจจัยและอิทธิพลที่ทำให้คนขายบริการทางเพศ.....	19
	ความหมายและความสำคัญของแรงจูงใจในการประกอบอาชีพ.....	26
	ความหมายและความสำคัญของทัศนคติ.....	31
	ความหมายและความสำคัญต่อความมั่งหวังในชีวิต.....	34
	ความหมายของบุคลิกภาพ.....	36
	ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของมนุษย์.....	38
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการขายบริการทางเพศ.....	39
	งานวิจัยในประเทศ.....	40
	งานวิจัยในต่างประเทศ.....	41
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	43
	การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	43

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
✓3(ต่อ) การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	43
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	45
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	 46
 5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	 73
สังเขปความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า.....	73
✓สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	74
✓อภิปรายผล	78
ข้อเสนอแนะ	86
 บรรณานุกรม	 88
 ภาคผนวก.....	 95
 ประวัติย่อผู้วิจัย	 136

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศ จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา สาเหตุที่ไม่ศึกษาต่อ และ ลำดับการเกิด.....	47
2	จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศ จำแนกตามจำนวนพี่น้อง.....	49
3	จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศ จำแนกตามภูมิสำเนาเดิม สาเหตุที่ย้ายมาอยู่ในเมืองพัทยา ที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน และบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วย.....	50
4	จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศ จำแนกตามอาชีพและรายได้ก่อนขายบริการทางเพศ ประสบการณ์ทางเพศ ระยะเวลาและรายได้จากการขายบริการ.....	52
5	จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศ จำแนกตามบุคลิกภาพของเด็กที่ได้จากการทดสอบวาดภาพคน.....	54
6	จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศ จำแนกตามแรงจูงใจในการขายบริการทางเพศ.....	55
7	จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศ จำแนกตามทัศนคติต่อการขายบริการทางเพศ.....	56
8	จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศ จำแนกตามความมุ่งหวังในชีวิต.....	58
9	จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศ จำแนกตามผลกระทบจากการขายบริการทางเพศ.....	59
10	จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศ จำแนกตามสถานภาพของครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจ และ การศึกษาของบิดามารดา.....	61
11	จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศ จำแนกตามอาชีพ และรายได้ของบิดามารดา.....	63
12	จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศ จำแนกตามกฎระเบียบ บทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบ ในครอบครัว.....	65

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง		หน้า
13	จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศ จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา ความสัมพันธ์ ระหว่างเด็กและเยาวชนชายกับบิดา มารดา และพี่น้อง.....	66
14	จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศ จำแนกตามเวลาที่บิดามารดา มีให้กับคนในครอบครัว และ โอกาสที่คนในครอบครัวได้อยู่ด้วยกัน.....	67
15	จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศ จำแนกตามการแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดปัญหากับคนในครอบครัว วิธีการอบรมสั่งสอน และลงโทษในกรณีที่เด็กและเยาวชนชาย ทำผิด และความคิดเห็นผู้ปกครองเมื่อเด็กและเยาวชนชายขาย บริการทางเพศ.....	69
16	จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศ จำแนกตามอิทธิพลจากสื่อมวลชนที่ส่งผลต่อการขายบริการทางเพศ.....	71
17	จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศ จำแนกตามอิทธิพลจากเพื่อนในการชักจูงต่อการขายบริการทางเพศ.....	72

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

เด็กมีความสำคัญยิ่งต่อประเทศชาติ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ดังจะเห็นได้จากคำขวัญในโอกาสวันเด็กแห่งชาติ เช่น “เด็กวันนี้คือผู้ใหญ่ในวันหน้า” “เด็กดีเป็นศรีแก่ชาติ เด็กฉลาดชาติเจริญ” “เด็กไทยคือหัวใจของชาติ” “เรียนรู้อย่างฉลาด คิดอย่างสร้างสรรค์ ก้าวทันเทคโนโลยี” เป็นต้น การที่เด็กมีความสำคัญยิ่งดังกล่าวนี้นี้ สังคมไทยจึงได้พยายามอบรมสั่งสอน ให้การศึกษาและปลูกฝังพฤติกรรมทางจริยธรรม แก่เด็กอย่างจริงจังมาโดยตลอด

แต่ปัญหาสังคมที่สำคัญปัญหาหนึ่ง คือปัญหาเด็กและเยาวชน ซึ่งขณะนี้ได้กลายเป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสังคมอย่างสำคัญ ปัญหาเด็กและเยาวชนเป็นปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน และต้องได้รับการเอาใจใส่จากภาครัฐ และเอกชนอย่างจริงจัง ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาที่ต่อเนื่องกันเป็นลูกโซ่ เมื่อประเทศมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ เมืองหลวงและเมืองใหญ่ ๆ มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วทำให้ประชาชนในชนบทมุ่งเข้าสู่เมืองเพื่อรับจ้างใช้แรงงานในเมือง ประกอบกับปัญหาความยากจนในชนบท ชาวชนบทก็อพยพเข้าสู่เมืองจำนวนมากเพื่อหางานทำ เมื่อเข้าสู่เมืองก็มาอยู่ในรูปแบบใช้แรงงานหาเช้ากินค่ำ รายได้น้อย ไร้ที่อยู่อาศัย และเมื่อมีบุตรธิดา ก็ไม่มีความสามารถในการเลี้ยงดู ในบางครั้งก็ไม่พร้อมที่จะมีบุตร เมื่อเด็กเกิดมาพ่อแม่ไม่สามารถเลี้ยงดูได้ก่อให้เกิดปัญหาของสังคม (สุภาพรณ อัมภมมงคล. 2537 : 5) ส่วนเด็กที่เกิดมาขาดอาหาร ไม่ได้รับการเลี้ยงดู เมื่อเด็กเหล่านี้มีปัญหาก็จะหาทางออกในทางที่ผิด มั่วสุม ลักเล็กขโมยน้อย ตกเป็นเครื่องมือของพวกมิจฉาชีพ และบางครั้งอาจทำผิดก่ออาชญากรรม จากสถิติของศาลคดีเด็กและเยาวชน พบว่าในด้านของความผิดของเด็กและเยาวชนต้องหามากที่สุด 6 ประเภทใหญ่ ๆ ในปี พ.ศ. 2531 เรียงลำดับดังนี้ ความผิดลักทรัพย์ ยาเสพติด ทำร้ายร่างกาย ช่องโจร คดีวิ่งราวทรัพย์ และคดีผิดกฎหมาย มีจำนวนทั้งสิ้น 2,177 คน โดยมีคดีทำร้ายร่างกายและกฎหมายอาวุธปืนเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.7 และ 7.4 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2531 : 36)

เด็กเหล่านี้ไม่ใช่พวกเขาจะอยากเกิดในมมมมมมของสังคม แต่เป็นสิ่งที่เขาหลีกเลี่ยงไม่ได้ ในขณะที่เด็กพวกหนึ่งมีพ่อแม่ให้ความอบอุ่นให้การเลี้ยงดูอย่างดี แต่ก็มีอีกพวกหนึ่งที่พ่อแม่ทอดทิ้งทารุณ เด็กบางรายต้องออกจากบ้าน มั่วสุมลักเล็กขโมย ติดยาเสพติด ส่งผลให้เด็กมี

พฤติกรรมก้าวร้าว กระทำการต่าง ๆ เพื่อประท้วงประท้วง หรือแก้แค้นสังคม ตัวเลขของกรมประชาสงเคราะห์ระบุว่าเด็กเร่ร่อนในประเทศไทยเท่าที่สำรวจได้จากสถานสงเคราะห์ ซึ่งเด็กถูกจับส่งมามีประมาณไม่เกิน 3,000 คน แต่ตัวเลขของกลุ่มองค์กรเอกชนที่ทำงานช่วยเหลือเด็กยืนยันว่าจะเกิน 10,000 คน ในความเป็นจริงตัวเลขทั้งสองอาจพลาดทั้งคู่ เพราะปัญหาเด็กเร่ร่อนก็เช่นเดียวกับปัญหาโสเภณี ซึ่งไม่เคยมีใครบอกได้เลยว่ามีผู้ประกอบอาชีพดังกล่าวกี่คนแน่ (นิธินันท์ ยอแสงรัตน์. 2534 : 45 - 46)

ในกลุ่มของเด็กเร่ร่อนที่มีพฤติกรรมที่เป็นมมมีดของสังคม ยังมีเด็กอีกกลุ่มหนึ่งดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยการขายบริการทางเพศ เพราะในปัจจุบันการแสวงหาความสำราญทางเพศของบางคนโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวต่างชาติได้จำกัดอยู่แต่ในเพศหญิง — ผนวกรวมถึงเพศชายและเด็กชายอีกด้วย แม้ว่ารสนิยมทางเพศจะไม่ใช่วิถีชีวิตที่ผิดกฎหมายแต่อย่างใด แต่การมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเด็กนั้น ประเทศส่วนใหญ่ในโลกถือเป็นอาชญากรรมแม้กระทั่งประเทศที่มีอิสระทางเพศอย่างอเมริกา

หน่วยงานต่าง ๆ มีความพยายามที่จะแก้ไขปัญหาโสเภณี แต่รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยยังมิได้ทำอย่างต่อเนื่องจริงจังซึ่งปัญหาโสเภณีเป็นปัญหาต่อการปฏิบัติบังคับใช้ทางกฎหมาย และเป็นปัญหาสังคมที่สำคัญที่อาจก่อให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมา เช่น อาชญากรรม การติดโรคเอดส์ และปัญหายาเสพติด ปัญหาดังกล่าวยังไม่สามารถแก้ไขได้อย่างเป็นรูปธรรม ธุรกิจลักษณะการขายบริการทางเพศเด็กชาย หรือโสเภณีเด็กชายแพร่ขยายอย่างรวดเร็ว ดังจะเห็นได้จากสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น “พหยาสวรรค์หรือนรกของเด็กชายไทย” (หนังสือพิมพ์มติชนรายวัน. 2536 : 10) “แฉกลุ่มเด็กชายขายตัวพิศภาษาเพื่ออาชีพแข่งโสเภณี”(หนังสือพิมพ์สยามรัฐ. 2540 : 7) “อาชีพหมากั๊ววัยรุ่นขายกัน เฉพาะเด็กชายรายได้ดีเกินคาด” (หนังสือพิมพ์บ้านเมือง. 2539 : 1,16) “ขายเด็กไทยเป็นทาสกาม” (หนังสือพิมพ์มติชนรายวัน. 2541 : 10)

จากการสำรวจผู้ให้บริการทางเพศของกระทรวงสาธารณสุข ในระหว่างวันที่ 1 - 31 มกราคม 2541 พบว่ามีจำนวนผู้ให้บริการทางเพศในกรุงเทพมหานครเป็นจำนวนถึง 25,809 คน และเป็นจังหวัดที่มีจำนวนผู้ให้บริการทางเพศสูงสุด ลำดับรองลงไปได้แก่ จังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีผู้ให้บริการทางเพศจำนวน 7,803 คน จากสถิติดังกล่าวทำให้ทราบแนวโน้มของแหล่งที่ให้บริการทางเพศ ซึ่งนอกจากกรุงเทพมหานครแล้ว แหล่งที่มีการประกอบอาชีพบริการทางเพศรองลงมาก็คือ เขตเทศบาลเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นจังหวัดในภาคตะวันออก เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ทำรายได้เข้าประเทศปีละมหาศาล และเป็นที่พักของชาวต่างชาติทั่วโลก พัทยาไม่ได้มีชื่อเสียงทางด้านบริการทางเพศเด็กและเยาวชนเฉพาะในประเทศไทยเท่านั้น คณะกรรมการนานาชาติพิทักษ์ศักดิ์ศรีเด็ก (IDE) และนิตยสาร L'HEBDO ในประเทศสวิสเซอร์แลนด์ ได้ระบุว่าประเทศที่มีการขายบริการทางเพศของเด็ก ได้แก่ ประเทศมอโรคโค ฟิลิปปีนส์ แต่ที่มากที่สุดคือกรุงเทพฯ และพัทยา ในประเทศไทย โดยมีการโฆษณาในแผ่นพับของบริษัทต่าง ๆ เช่น KUONT , ASIAN TRAVEL SERVICE ,

INHOLZ เป็นต้นว่า ที่พัทยายังมีโรงแรมของคนไทยและต่างชาติที่สามารถนำเด็กไปหลับนอนได้สะดวก ค่าตัวเด็กแต่ละครั้งประมาณ 20 ฟรังก์ หรือ 350 บาทไทย เงินที่ให้กับเด็กถือว่าเป็นของขวัญที่เพื่อนให้เพื่อน มิใช่ค่าตอบแทนจากการประกอบภารกิจขายบริการทางเพศ (โอม อัมมฤต. 2536 : 1,10) ทั้งนี้จำนวนสถิติข้อมูลที่ได้นั้นเป็นจำนวน ซึ่งได้มาจากการสำรวจผู้ประกอบการอาชีพโดยเปิดเผย แต่อย่างไรก็ตามก็ยังมีผู้ประกอบการอาชีพดังกล่าวแอบแฝงโดยไม่เปิดเผยอีกเป็นจำนวนมาก

จากสภาพปัญหาเด็กและเยาวชนไทยที่ขายบริการทางเพศ นับได้ว่าในอนาคตปัญหาเด็กเป็นปัญหาที่ร้ายแรงมากในสังคม ทั้งนี้เพราะเด็กเป็นทรัพยากรที่สำคัญของมนุษยชาติ ปัญหาเริ่มตั้งแต่เด็กแล้วย่อมหมายถึง เศรษฐกิจและสังคมด้วย จากเอกสารงานวิจัยเกี่ยวกับโสเภณีเด็กชาย ดังเช่น งานวิจัยของทวีคุณ มลายาภรณ์ (2537 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการขายบริการทางเพศของเด็กและเยาวชนเร่ร่อนชายที่สี่ลมและพัทยา ผลการศึกษาพบว่าเด็กที่ขายบริการทางเพศเป็นเด็กเร่ร่อนถึงร้อยละ 80 สาเหตุที่ออกมาเร่ร่อนขายบริการทางเพศ เพราะต้องการอิสระ และส่วนใหญ่มีปัญหากับบุคคลในครอบครัว การขายบริการทางเพศจะมีรายได้เฉลี่ย 300 บาทต่อครั้ง รายได้สูงสุด 1,500 - 3,000 บาทต่อครั้ง เด็กชายเหล่านี้ให้ข้อมูลว่าพวกเขาคิดจะขายบริการทางเพศประมาณ 1-2 ปี ก็จะเลิก เพื่อเก็บเงินประกอบธุรกิจของตนเองในอนาคต เวลาขายบริการทางเพศจะอาศัยอยู่กับเพื่อน เพราะต้องการความสนุกสนาน ส่วนใหญ่ติดสารระเหย และเห็นว่าการขายบริการทางเพศเป็นอาชีพที่ดีที่สุด และไม่เสียหาย

จากข้อมูลจำนวนโสเภณีในเมืองพัทยา ปี พ.ศ. 2543 มีโสเภณีจำนวน 9,605 คน โดยเป็นชาย 1,342 คน หญิง 8,263 คน สถานประกอบการ 712 แห่ง ปี พ.ศ. 2544 มีโสเภณีจำนวน 10,413 คน เป็นชาย 1,280 คน หญิง 9,133 คน สถานประกอบการ 774 แห่ง ปี พ.ศ. 2545 มีโสเภณีจำนวน 11,524 คน เป็นชาย 1,394 คน หญิง 10,130 คน สถานประกอบการ 863 แห่ง (ข้อมูลจากศูนย์พัทยารักษ์ สาธารณสุข เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี) และจำนวนโสเภณีเด็กที่ถูกจับกุมในเมืองพัทยาระหว่างเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2535 ถึง เดือนตุลาคม 2536 รวมทั้งสิ้น 12 เดือน เป็นโสเภณีเด็กทั้งหมดถึง 479 คน หากพิจารณาเฉพาะโสเภณีเด็กชายมีจำนวน 325 คน ซึ่งนับว่าสูงมาก ตัวเลขนี้ไม่อาจคาดการณ์ถึงจำนวนโสเภณีเด็กที่แท้จริงได้เนื่องจากมีเด็กจำนวนมากที่ไม่เคยจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจเลย (กิตติคุณ อางคาสัย. 2540 : 11)

จะเห็นได้ว่าในอนาคตกิจกรรมการขายบริการทางเพศในพัทยามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมาก จากความต้องการตอบสนองทางเพศในกลุ่มนักท่องเที่ยว ประกอบกับค่านิยมของเยาวชนที่รักงานที่สบาย รายได้ดี ตลอดจนภาวะวิกฤติเศรษฐกิจของประเทศที่ยังไม่ฟื้นตัว คนตกงาน จึงมุ่งไปสู่งานที่ผิดศีลธรรมและผิดกฎหมายเพิ่มขึ้น จากข้อมูลข้างต้นเป็นเพียงตัวอย่างเล็กน้อยของสภาพความเป็นจริงในสังคมไทยที่เกี่ยวข้องกับการขายบริการทางเพศของเด็กชาย ซึ่งนับว่า

เป็นสถานการณ์ที่อันตรายต่อเด็กชายไทยเป็นอย่างมาก ข้อมูลจากกองคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กที่พบว่าเด็กจำนวนมากที่เดินทางมาพ่ยาพร้อมพ่อแม่ และถูกขายตัวให้กับฝรั่ง โดยพ่อแม่รู้เห็นเป็นใจด้วยเพราะได้รับค่าตอบแทนสูง (มานพ มณีจันทร์. 2537 : 12) ปัญหาดังกล่าวกำลังเป็นที่จับตามองของต่างประเทศ เนื่องจากปัญหานี้ นับว่าส่งผลกระทบที่อาจจะก่อให้เกิดขึ้นกับเด็กชายไทยเหล่านี้ ทั้งปัญหาโรคเอดส์ หรือยาเสพติด นอกจากนี้ยังมีปัญหาแฝงอยู่อีกมาก หากยังไม่มีการป้องกันและแก้ไขอย่างเร่งด่วน ความรุนแรงของปัญหาก็อาจจะทวีขึ้น จึงควรที่จะต้องมีการศึกษาข้อมูลอย่างมีระบบระเบียบที่แน่ชัด

จากที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการขายบริการทางเพศของเด็กและเยาวชนชายในเขตเทศบาลเมืองพ่ยา และคาดว่า ผลการศึกษาครั้งนี้จะนำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาและค้นหาการป้องกันและแก้ไขปัญหการขายบริการทางเพศของเด็กและเยาวชนชายต่อไป

๕. ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการขายบริการทางเพศของเด็กและเยาวชนชายในเขตเทศบาลเมืองพ่ยา จังหวัดชลบุรี

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นประโยชน์แก่องค์กร หน่วยงาน และผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง ได้ตระหนักในตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการขายบริการทางเพศของเด็กและเยาวชนชายในเขตเทศบาลเมืองพ่ยา และเพื่อเป็นข้อมูลในการหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหานี้ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศแบบอิสระ ในเขตเทศบาลเมืองพ่ยา จังหวัดชลบุรี

๑๐๑/๒๕๖๖ ๒. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นเด็กและเยาวชนชาย อายุระหว่าง 13 ปี - 18 ปี ขายบริการทางเพศแบบอิสระ อยู่ในเขตเทศบาลเมืองพ่ยา จังหวัดชลบุรี ได้แก่ พ่ยาเหนือ พ่ยากลาง พ่ยาใต้ และหาดจอมเทียน โดยคัดเลือกอย่างเฉพาะเจาะจงตามเกณฑ์ที่กำหนดดังกล่าวข้างต้นมาจำนวน 12 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ คือ ตัวแปรบางตัวที่เกี่ยวข้องกับการขายบริการทางเพศ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้เลือกมา 3 ด้าน ดังนี้

1.1 ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่

- 1.1.1 อายุ
- 1.1.2 ระดับการศึกษา
- 1.1.3 ลำดับการเกิด
- 1.1.4 ภูมิลำเนาเดิม
- 1.1.5 ที่อยู่อาศัย
- 1.1.6 อาชีพก่อนขายบริการทางเพศ
- 1.1.7 รายได้จากอาชีพก่อนขายบริการทางเพศ
- 1.1.8 ประสบการณ์ทางเพศก่อนขายบริการ
- 1.1.9 ระยะเวลาในการขายบริการทางเพศ
- 1.1.10 รายได้จากการขายบริการทางเพศ
- 1.1.11 บุคลิกภาพ
- 1.1.12 แรงจูงใจในการขายบริการทางเพศ
- 1.1.13 ทักษะดีต่อการขายบริการทางเพศ
- 1.1.14 ความมุ่งมั่นในชีวิต
- 1.1.15 ผลกระทบต่อชีวิตของตนเองในอนาคตจากการขาย

บริการทางเพศ

1.2 ตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่

- 1.2.1 สถานภาพของครอบครัว
- 1.2.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
- 1.2.3 กฎระเบียบของครอบครัว
- 1.2.4 บทบาทของเด็กและเยาวชนชายในครอบครัว
- 1.2.5 หน้าที่ของเด็กและเยาวชนชายในครอบครัว
- 1.2.6 ความรับผิดชอบของเด็กและเยาวชนชายต่อครอบครัว
- 1.2.7 สัมพันธภาพระหว่างเด็กและเยาวชนชายกับสมาชิก

ในครอบครัว

1.3 ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม ได้แก่

1.3.1 อิทธิพลจากสื่อมวลชน

1.3.2 อิทธิพลจากเพื่อน

2. ตัวแปรตาม คือ การขายบริการทางเพศของเด็กและเยาวชนชาย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การขาย หมายถึง การที่บุคคลฝ่ายหนึ่งเรียกว่าผู้ขายโอนกรรมสิทธิ์แห่งทรัพย์สินหรือบริการให้แก่บุคคลอีกฝ่ายหนึ่ง เรียกว่า ผู้ซื้อ และผู้ซื้อตกลงว่าจะใช้ราคาทรัพย์สินหรือค่าบริการให้แก่ผู้ขาย

2. การขายบริการทางเพศ หมายถึง การมีสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลอื่นในลักษณะเป็นผู้กระทำหรือถูกกระทำ โดยได้รับสินจ้างรางวัลเป็นการตอบแทนการกระทำนั้น

3. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการขายบริการทางเพศ หมายถึง สิ่งที่เกี่ยวข้องกับการขายบริการทางเพศของเด็กและเยาวชน ซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้านดังนี้

3.1 ตัวแปรด้านส่วนตัว หมายถึง ลักษณะเฉพาะของเด็กและเยาวชนชายที่ขายบริการทางเพศ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ลำดับการเกิด ภูมิลำเนาเดิม ที่อยู่อาศัย อาชีพก่อนขายบริการทางเพศ รายได้จากอาชีพก่อนขายบริการทางเพศ ประสบการณ์ทางเพศก่อนขายบริการ ระยะเวลาในการขายบริการทางเพศ รายได้จากการขายบริการทางเพศ บุคลิกภาพ แรงจูงใจในการขายบริการทางเพศ ทักษะติดต่อการขายบริการทางเพศ ความมุ่งมั่นในชีวิต และผลกระทบต่องานของตนเองในอนาคตจากการขายบริการทางเพศ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1.1 อายุ หมายถึง จำนวนอายุเต็มปีตามปฏิทินของเด็กและเยาวชนขายบริการ

3.1.2 ระดับการศึกษา หมายถึง การศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียนจนสำเร็จการศึกษาในระดับสูงสุดของเด็กและเยาวชนชาย

3.1.3 ลำดับการเกิด หมายถึง ลำดับที่นับเมื่อมีบุตรหลายคน คนแรกนับเป็นบุตรคนที่ 1 บุตรคนสุดท้ายนับเป็นคนสุดท้าย และบุตรคนรองก่อนถึงคนสุดท้ายนับเป็นคนกลาง

3.1.4 ภูมิลำเนาเดิม หมายถึง จังหวัดที่ตั้งของสถานที่อยู่อาศัยของเด็กและเยาวชนชายก่อนที่จะเข้ามาขายบริการทางเพศ

3.1.5 ที่อยู่อาศัย หมายถึง สถานที่ใช้พักผ่อน หลับนอนของเด็กและเยาวชนชายในปัจจุบัน

3.1.6 อาชีพก่อนขายบริการทางเพศ หมายถึง การประกอบกิจกรรมหรือการทำงานเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งตอบแทนและรายได้ในการเลี้ยงชีพก่อนขายบริการทางเพศ

3.1.7 รายได้จากอาชีพก่อนขายบริการทางเพศ หมายถึง เงินค่าตอบแทนเป็นรายเดือนที่ได้รับจากการประกอบกิจกรรมหรือทำงานก่อนขายบริการทางเพศ

3.1.8 ประสบการณ์ทางเพศก่อนขายบริการ หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ไม่ว่าจะชายหรือหญิง ก่อนที่จะเข้าสู่การขายบริการทางเพศ

3.1.9 ระยะเวลาในการขายบริการทางเพศ หมายถึง จำนวนเดือนหรือปีตั้งแต่เริ่มทำงานให้บริการทางเพศจนถึงปัจจุบัน

3.1.10 รายได้จากการขายบริการทางเพศ หมายถึง เงินค่าตอบแทนเป็นรายเดือนที่ได้รับจากการขายบริการทางเพศ

3.1.11 บุคลิกภาพ หมายถึง คุณลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของเด็กและเยาวชนชายแสดงออก โดยพฤติกรรมที่เด็กและเยาวชนนั้นมีต่อสิ่งแวดล้อมที่ตนกำลังเผชิญอยู่ และพฤติกรรมนี้จะคงเส้นคงวาพอสมควร

3.1.12 แรงจูงใจในการขายบริการทางเพศ หมายถึง สิ่งที่เป็นพลังกระตุ้น ให้เด็กและเยาวชนชายเกิดความสนใจ และตัดสินใจเข้าสู่การขายบริการทางเพศ ซึ่งอาจเกิดขึ้นโดยเต็มใจหรือไม่เต็มใจก็ตาม ได้แก่ ต้องการใช้เงิน/ใช้จ่าย วัตถุนิยมสมัยใหม่ ความต้องการตอบสนองความต้องการทางเพศ เพื่อเป็นโอกาสและช่องทางประกอบอาชีพอื่น ๆ ถูกล่อลวงและชักจูง การให้คุณค่าความกตัญญู การเลียนแบบ ความพึงพอใจลักษณะอาชีพ และ ความต้องการอิสระ

3.1.13 ทักษะคิดต่อการขายบริการทางเพศ หมายถึง ความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนชายที่มีต่อการขายบริการทางเพศ

3.1.14 ความมุ่งหวังในชีวิต หมายถึง ความคิดความรู้สึกของเด็กและเยาวชนชายที่ตั้งใจว่าจะประสบสิ่งใดที่คาดหวังไว้ในชีวิต ความมุ่งหวังในชีวิตครอบคลุมเรื่องต่อไปนี้

3.1.14.1 ความสามารถที่ตระหนักรู้เกี่ยวกับตนเอง
หมายถึง ความสามารถที่จะเข้าใจความรู้สึกของตนเองและสิ่งแวดล้อม ตามสภาพเป็นอยู่ในปัจจุบัน

3.1.14.2 การแสวงหาความหมายในชีวิต จุดหมาย
คุณค่าและเป้าหมาย หมายถึง ความคิดความรู้สึกที่จะค้นหาความหมายในชีวิต มีจุดมุ่งหมายในชีวิต เห็นคุณค่าการกระทำของตนเอง และมีเป้าหมายในชีวิตของตนเอง

3.1.15 ผลกระทบต่อชีวิตของตนเองในอนาคตจากการขายบริการทางเพศ หมายถึง สิ่งส่งผลต่อชีวิตของตนเองในอนาคตจากการที่เด็กและเยาวชนขายขายบริการทางเพศ

3.2 ตัวแปรด้านครอบครัว หมายถึง รูปแบบของความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นเป็นประจำ หรือ แบบแผนของชีวิตในครอบครัวนั้น ได้แก่ สถานภาพของครอบครัว ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว กฎระเบียบ บทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบ สัมพันธภาพในครอบครัวของเด็กและเยาวชนที่ขายบริการทางเพศ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.2.1 สถานภาพของครอบครัว หมายถึง สภาพการครองคู่ของบิดามารดา

3.2.2 ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้จากการประกอบอาชีพของพ่อแม่และสมาชิกโดยรวม

3.2.3 กฎระเบียบของครอบครัว หมายถึง ข้อตกลง หรือข้อบังคับที่ใช้ในการปฏิบัติร่วมกันของครอบครัว

3.2.4 บทบาทของเด็กและเยาวชนในครอบครัว หมายถึง สถานะของเด็กและเยาวชนในครอบครัว เช่น เป็นลูก

3.2.5 หน้าที่ของเด็กและเยาวชนในครอบครัว หมายถึง สิ่งที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติในครอบครัว

3.2.6 ความรับผิดชอบของเด็กและเยาวชนต่อครอบครัว หมายถึง ภาระที่เยาวชนต้องดูแลและแบกรับต่อครอบครัว เช่น การส่งเสียค่าเล่าเรียนของน้อง เป็นต้น

3.2.7 สัมพันธภาพระหว่างเด็กและเยาวชนกับสมาชิกในครอบครัว หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและเยาวชนกับบุคคลในครอบครัว

3.3 ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ทางสังคมที่เป็นสิ่งกระตุ้นให้เด็กและเยาวชนเข้าสู่การขายบริการทางเพศ ได้แก่ อิทธิจากสื่อมวลชน และอิทธิพลจากเพื่อน

3.3.1 อิทธิพลจากสื่อมวลชน หมายถึง แหล่งที่ให้ข้อมูลที่มีผลให้เด็กและเยาวชนมีความสนใจในการขายบริการทางเพศ

3.3.2 อิทธิพลจากเพื่อน หมายถึง บุคคลวัยใกล้เคียงกับเด็กและเยาวชนชายซึ่งเด็กและเยาวชนชายให้ความสนิทสนม และไว้วางใจ สามารถชักจูงให้เยาวชนเกิดความสนใจและเข้าสู่การขายบริการทางเพศ

4. เด็กและเยาวชนของการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง บุคคลที่มีอายุ ระหว่าง 13 ปี – 18 ปี และยังไม่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ด้านส่วนตัว
 - 1.1 อายุ
 - 1.2 ระดับการศึกษา
 - 1.3 ลำดับการเกิด
 - 1.4 ภูมิสำเนาเดิม
 - 1.5 ที่อยู่อาศัย
 - 1.6 อาชีพก่อนขายบริการทางเพศ
 - 1.7 รายได้จากอาชีพก่อนขายบริการทางเพศ
 - 1.8 ประสบการณ์ทางเพศก่อนขายบริการ
 - 1.9 ระยะเวลาในการขายบริการทางเพศ
 - 1.10 รายได้จากการขายบริการทางเพศ
 - 1.11 บุคลิกภาพ
 - 1.12 แรงจูงใจในการขายบริการทางเพศ
 - 1.13 ทักษะติดต่อการขายบริการทางเพศ
 - 1.14 ความมั่งหวังในชีวิต
 - 1.15 ผลกระทบต่อชีวิตของตนเองในอนาคตจากการขายบริการทางเพศ
2. ด้านครอบครัว ได้แก่
 - 2.1 สถานภาพของครอบครัว
 - 2.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
 - 2.3 กฎระเบียบของครอบครัว
 - 2.4 บทบาทของเด็กและเยาวชนชายในครอบครัว
 - 2.5 หน้าที่ของเด็กและเยาวชนชายในครอบครัว
 - 2.6 ความรับผิดชอบของเด็กและเยาวชนชายต่อครอบครัว
 - 2.7 สัมพันธภาพระหว่างเด็กและเยาวชนชายกับสมาชิกในครอบครัว
3. ด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม ได้แก่
 - 3.1 อิทธิพลจากสื่อมวลชน
 - 3.2 อิทธิพลจากเพื่อน
4. การขายบริการทางเพศของเด็กและเยาวชนชาย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการขายบริการทางเพศของเด็กและเยาวชนชายในเขตเทศบาลเมืองพญา จังหวัดชลบุรี ดังนั้นผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสารงานเขียนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนกับการขายบริการทางเพศ
 - 1.1 ความหมายของเด็กและเยาวชน
 - 1.2 ความหมายของอาชีพและการขายบริการทางเพศ
 - 1.3 ประวัติความเป็นมาของโสเภณีและการขายบริการทางเพศ
 - 1.4 ประเภทของชายขายบริการ
 - 1.5 ประเภทของสถานบริการทางเพศ
 - 1.6 ปัจจัยและอิทธิพลที่ทำให้คนขายบริการทางเพศ
 - 1.7 ความหมายและความสำคัญของแรงจูงใจในการประกอบอาชีพ
 - 1.8 ความหมายและความสำคัญของทัศนคติ
 - 1.9 ความหมายและความสำคัญต่อความมั่งหวังในชีวิต
 - 1.10 ความหมายของบุคลิกภาพ
 - 1.11 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของมนุษย์
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการขายบริการทางเพศ
 - 2.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการขายบริการทางเพศ

1.1 ความหมายของเด็กและเยาวชน

คณะอนุกรรมการดำเนินงานจัดทำแผนพัฒนาเด็กและเยาวชน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (2533 : 47 – 56) ได้แบ่งเด็กและเยาวชนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ เด็กอายุ 0 – 5 ปี เด็กอายุ 6 – 14 ปี และเยาวชนอายุ 15 – 20 ปี

ในขณะที่พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 ได้กำหนด “เด็ก” คือบุคคลที่อายุเกิน 7 ปี และไม่ถึง 14 ปี “เยาวชน” คือ บุคคลที่อายุเกินกว่า 14 ปี แต่ไม่ถึง 18 ปี บริบูรณ์

ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 294 ให้คำจำกัดความ “เด็ก” คือบุคคลที่อายุยังไม่ครบ 18 ปี และยังไม่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส เช่นเดียวกับที่อนุสัญญาสิทธิเด็กสากล

ของสหประชาชาติ ได้กำหนดให้เด็กอยู่ในความคุ้มครองถึงอายุ 18 ปี รวมถึงการทำงานของมูลนิธิพิทักษ์สิทธิเด็ก กำหนดเด็กที่อยู่ในความคุ้มครองช่วยเหลือไว้ที่อายุไม่เกิน 18 ปีเช่นกัน

1.2 ความหมายของอาชีพและการขายบริการทางเพศ

อาชีพ หรืออาชีพะ คือ กิจกรรมที่มนุษย์คิดขึ้นมาเพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ ด้านความจำเป็นพื้นฐาน ความต้องการด้านร่างกาย และจิตใจ โดยการแสวงหาชีวิตปัจจัย หรือเงินตรา ของมีค่าอื่น ๆ ที่แทนกัน เพื่อนำไปซื้อหาชีวิตปัจจัยต่อไป ซึ่งการประกอบอาชีพ อันจะนำไปสู่ความสุขความเจริญนั้น จะต้องมียุทธศาสตร์ในการดำเนินชีวิต (โสภณ แก้วล้อม ทรัพย์. 2544 : 9 – 11)

พะยอม อังคตานุวัฒน์ (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ. 2528 : 197 ; อ้างอิงจากพะยอม อังคตานุวัฒน์. 2525:257) กล่าวว่า ทุกคนจะต้องทำงานเพื่อไม่เป็นภาระแก่ครอบครัวและสังคม การทำมาหาเลี้ยงชีพจะช้าหรือเร็ว ขึ้นอยู่กับฐานะ สติปัญญาการศึกษา สำหรับผู้จบชั้นประถมศึกษาแล้วไม่มีโอกาสศึกษาต่อ มักจะเริ่มค้นหาเลี้ยงชีพเร็วขึ้น ส่วนอาชีพที่ถูกกฎหมายในสังคม ได้แก่ อาชีพรับราชการ รับจ้างเอกชน ค้าขายสุจริต รับจ้างในโรงงานอุตสาหกรรม อาชีพอิสระต่าง ๆ เช่น แพทย์ พยาบาล ทนายความ นักบัญชี นักธนาคาร นักเศรษฐศาสตร์ วิศวกร ช่างภาพ ครู ประมง เกษตรกรรม ดารานักแสดง นักการเมือง นักหนังสือพิมพ์ สื่อสารมวลชน ฯลฯ

อาชีพที่ถูกกฎหมายกำหนดห้ามไว้ เช่น การค้าประเวณี การค้าขายมนุษย์ การค้ายาเสพติด การค้าขายรูปภาพ สิ่งพิมพ์ สื่อลามก (จุฑามาศ นิตารัตน์. 2542 : 24) นอกจากนี้ยังมีอาชีพลักขโมย ปล้นทรัพย์ รับจ้างฆ่าคน อั้งยี่ ซ่องโจร ที่กำหนดบทลงโทษในประมวลกฎหมายอาญา (รังสรรค์ แสงสุขและวิชัย สังข์ประไพ. 2543)

อาชีพการค้าประเวณี หรือขายบริการทางเพศ นั้น ถือว่าผิดกฎหมายในสังคมไทย ด้วยว่าค่านิยมไทยถือว่าเป็นการบริการด้านกามารมณ์ ผิดหลักของพุทธศาสนาที่บัญญัติไว้ในศีลห้า ข้อที่ 3 ว่า “กาเมสุมิจฉา..จาราเวรมณี สิกขา ปทังสมาธิยามิ” การประพฤติผิดทางเพศนั้นเป็นบาปเป็นทุกข์ อาชีพนี้นับได้ว่าเป็นอาชีพที่ไร้เกียรติ ไร้ศักดิ์ศรีในสังคม แม้ว่ากฎหมายจะห้ามไว้ แต่ในความเป็นจริงในสังคม อาชีพยังคงมีอยู่แต่ต้องหลบ ๆ ซ่อน ๆ เพราะเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายและไม่สามารถเปิดเผยได้ (โสภณ แก้วล้อม ทรัพย์. 2544 : 11)

ดังนั้นอาชีพขายบริการทางเพศจึงเป็นอาชีพที่ไม่ควรให้เยาวชนประกอบอาชีพเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นอาชีพที่ไม่ประเทืองปัญญา ไม่พัฒนามนุษย์ และสังคม แต่กลับมีผลกระทบต่อดังผู้ประกอบอาชีพ และสังคมเป็นอย่างมาก

การขาย นั้น หมายถึง การที่บุคคลฝ่ายหนึ่งที่เรียกว่าผู้ขายโอนกรรมสิทธิ์แห่งทรัพย์สินหรือบริการให้แก่บุคคลอีกฝ่ายหนึ่ง เรียกว่า ผู้ซื้อ และผู้ซื้อตกลงว่าจะใช้ราคาทรัพย์สินหรือค่าบริการให้แก่ผู้ขาย (รังสรรค์ แสงสุขและวิชัย สังข์ประไพ. 2543 : 140)

การขายบริการทางเพศ หรือการค้าประเวณี มีความหมายตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ว่า "การยอมรับการกระทำชำเราหรือการยอมรับการทำอื่นใด เพื่อสำเร็จความใคร่ทางอารมณ์ของผู้อื่นอันเป็นการลำสอนเพื่อสินจ้าง ทั้งนี้ไม่ว่าผู้ยอมรับการกระทำ และผู้กระทำเป็นบุคคลเพศเดียวกันหรือคนละเพศ" จากคำจำกัดความข้างต้นชี้ให้เห็นว่าการค้าประเวณีต่อบุคคลเพศเดียวกันนั้นกฎหมายได้บัญญัติไว้ให้เป็นความผิด

เมื่อพิจารณาถึงการขายบริการทางเพศนั้นเราจะพบว่าเกิดขึ้นมานานแล้วสมัยก่อนนั้นจะเรียกผู้ชายที่ขายบริการทางเพศว่า "โสเภณีชาย" (Male Prostitute) มีผู้เสนอให้ใช้คำว่า "วิทยากร" แทนคำว่าโสเภณีชายหรือนายคณิกา ต่อมาจึงมีคำว่า Homosexual จึงให้ความหมายคำว่า "โสเภณี" ว่า เป็นบุคคลที่ขายตนเองเพื่อให้อื่น จะเป็นเพศเดียวกัน หรือ เพศตรงข้ามก็ได้ ได้สำเร็จความใคร่ทางกาม (สุพัตรา สุภาพ.2521:144) ในทางตะวันตกจะเรียกโสเภณีชายที่ขายบริการทางเพศแก่ผู้หญิงว่า Gigolo ซึ่งจะมีลักษณะเป็นเพียงเพื่อนเที่ยว (Escort) มากกว่าจะเป็นการให้บริการทางเพศอย่างเดียว นอกจากนี้ยังจะใช้คำว่า Hustler อันเป็นศัพท์แสลงที่ใช้แทนโสเภณีด้วย (Hoffman.1979 : 275)

สำหรับโสเภณีรักร่วมเพศ (Homosexual Prostitute) นั้นส่วนใหญ่เราจะไม่เรียกเขาว่า Prostitute หรือ Whore โดยทั่วไปแล้วเราจะเรียกว่า Hustler หรือบางครั้งอาจจะเรียกว่า Boy (Rush. 1980 : 142)

รัช (Rush .1980 : 142) ได้ให้ความหมายของ Male Prostitution ว่าเป็นความพึงพอใจทางเพศโดยบุคคลเพศชายกับบุคคลอื่นที่มีค่าตอบแทนเป็นเงินทอง มิได้กระทำเป็นครั้งคราว แต่จะกระทำเป็นงานหลัก หรือเป็นงานเสริมที่ดูเหมือนเป็นงานอาชีพและกระทำอย่างสม่ำเสมอในระยะเวลาที่นานเป็นเดือนเป็นปี

หากจะกล่าวถึงเรื่องโสเภณีเด็กชายนี้ พบว่ายังไม่มีการศึกษาอย่างกว้างขวางนัก ส่วนใหญ่จะเป็นการศึกษาเกี่ยวกับโสเภณีเด็กหญิง และในการศึกษานี้เราจะพบว่าโสเภณีชายนั้นจะมีระดับอายุที่ถือว่าเป็นเด็กอยู่ เช่น การศึกษาของ รัช (Hoffman.1979 : 276 ; อ้างอิงจาก Reiss. 1964) ที่ได้ศึกษาจากเด็กชายอายุระหว่าง 12-17 ปี ที่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับชายที่มีอายุมากกว่าในลักษณะการขายบริการทางเพศ ผลการศึกษาพบว่า เด็กเหล่านี้นอกจากจะไม่คิดว่าตัวเองเป็นพวกรักร่วมเพศแล้ว ทั้ง ๆ ที่พวกเขากลัวว่าเขาคือผู้ชายและยังไม่ได้คิดว่าตนเองเป็นโสเภณีด้วยเช่นกัน พวกเขากลับมองว่ากิจกรรมนั้นเป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งของเด็ก และเป็นทางเลือกหนึ่งของการได้มาซึ่งรายได้ที่ไม่ถูกกฎหมายเท่านั้น นอกจากนี้ รัช (Reiss) ยังกล่าวว่าชายที่ทำงานเป็นโสเภณีเพื่อให้บริการความต้องการทางเพศแก่ชายอื่นนั้นค่อนข้างจะเป็นเรื่องธรรมดา ในประเทศสหรัฐอเมริกาและในประเทศตะวันตกทั้งหลายโสเภณีชายเหล่านี้มักจะไม่คิดว่าตนเองเป็นพวกรักร่วมเพศแต่กลับเชื่อว่าที่เขาทำ ก็เพราะต้องการเงินมากกว่าความพึงพอใจทางเพศ (Reiss. 1964 ; quoted in DeLora , Warren and Ellison. 1981:

453) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของทวีคุณ มัลยาภรณ์ (2537 : 83) ที่พบว่าเด็ก และเยาวชนชายเร่ร่อนขายบริการทางเพศ เห็นว่าอาชีพที่ตัวเองกระทำอยู่เป็นอาชีพที่ดีที่สุดและไม่เสียหาย แต่ จากการศึกษาไม่อาจทำนายได้ว่าเด็กและเยาวชนเหล่านี้ จะมีลักษณะต้องการมีความสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศหรือไม่ นอกจากนี้ก็เพราะต้องการเงินและที่พักอาศัยและตอบสนองความต้องการด้านนั้นแทนการเท่านั้น

1.3 ประวัติความเป็นมาของโสเภณีและการขายบริการทางเพศ

ประวิทย์ พัดลม (2541 : 13 – 23) ได้กล่าวถึง การค้าประเวณีเป็นของที่มีมาแต่โบราณและนับเป็นอาชีพที่เก่าแก่ที่สุดของโลก คำว่า Prostitute ในภาษาอังกฤษนั้นมีรากศัพท์มาจากภาษาละตินที่ว่า Prostituere ซึ่งแปลว่า ตีแผ่ต่อสาธารณะ หรือจัดไว้/ยินยอม ที่ใดที่หนึ่ง สำหรับจุดเริ่มต้นและความเป็นมาของชายขายบริการในประเทศไทยนั้นยังไม่มีเอกสารใดยืนยัน แต่เป็นที่เชื่อว่าการค้าประเวณีโดยผู้ชายนั้นน่าจะเกิดขึ้นพร้อม ๆ กับการค้าประเวณีของหญิง แม้ว่าในอดีตโดยอาศัยหลักฐานจากพระราชพงศาวดารกรุงรัตนโกสินทร์ รัชกาลที่ 3 มีการระบุถึงพฤติกรรมความสัมพันธ์ระหว่างชายกับชายของเสนาบดีระดับสูง โดยเรียกการกระทำดังกล่าวว่า “การเล่นสวาท” แต่เป็นเพียงหลักฐานแสดงถึงพฤติกรรมความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างชายกับชายเท่านั้น ซึ่งยังไม่สามารถยืนยันหรือบ่งบอกได้โดยชัดเจนว่าการขายและซื้อบริการทางเพศของผู้ชายเกิดขึ้นตั้งแต่ยุคดังกล่าว

1.3.1 ชายขายบริการในประเทศไทย

ประกอบ ศรีวัจนะ และ ดวงพร คำบุญวัฒน์ (2539 : 3) ได้กล่าวถึงความเป็นมาของชายขายบริการในประเทศไทยว่า ไม่พบหลักฐานเชิงประวัติศาสตร์ยืนยันการเริ่มก่อตัวในอดีต แต่จากการศึกษาระบุว่า ในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นช่วงที่มีชาวต่างประเทศเข้ามาในประเทศไทยมาก ในจำนวนนี้มีกลุ่มชายรักเพศเดียวกันอยู่ด้วย ชาวต่างประเทศเหล่านี้ได้นำเอาวัฒนธรรมทางเพศ แบบชาย – ชาย เข้ามาด้วยการใช้สวนสาธารณะต่าง ๆ เป็นที่นัดพบและจับคู่ เช่น บริเวณสนามหลวง สะพานพุทธ ฯ สวนลุมพินี และข้างวังสราญรมย์ และในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 นี้เองที่เริ่มมีผู้ชายที่ทำการค้าประเวณีเกิดขึ้น ซึ่งได้แก่ “กะเทย” หรือชายรักเพศเดียวกันที่แต่งตัวและทำกิจกรรมดั่งกระดิ่งคล้ายผู้หญิง โดยจะเดินเตร็ดเตร่อยู่ทั่วไปคอยหาเหยื่อชาวต่างประเทศตามถนนหนทางและสถานที่ต่าง ๆ

อย่างไรก็ตามในช่วงก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 นั้น สถานบริการที่มีชายขายบริการประจำอยู่ไม่มีการจัดตั้งขึ้นอาจเป็นเพราะยังมิได้มีการค้าประเวณีกันอย่างจริงจังในเชิงธุรกิจอย่างเช่นในปัจจุบัน โดยมองว่าเป็นการระบายออกของความรู้สึกทางเพศของกลุ่มชายรักเพศเดียวกันเท่านั้น ซึ่งในช่วงขณะนั้น “เงิน” หรือ “ค่าตอบแทน” ถือเป็นสิ่งที่ฝ่ายหนึ่ง

ฝ่ายใดมอบให้เนื่องจากความพอใจ มิใช่เงื่อนไขสินจ้างจากการค้าประเวณีแต่อย่างใด (สิริชัย วงศ์สาธิตศาสตร์. 2532 : 232)

จุดเริ่มต้นของสถานบริการที่มีชายขายบริการในสังคมไทยเท่าที่มีการศึกษาพบว่าเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2507 ธุรกิจที่เปิดบริการเฉพาะกลุ่มของชายรักเพศเดียวกันได้เปิดดำเนินการโดยสถานบริการแห่งแรกที่เปิดบริการมีลักษณะเป็นบาร์ชื่อ “เฟรมมิ่ง เฮาส์” จุดประสงค์ของสถานบริการต้องการให้เป็นที่พักของกลุ่มชายรักเพศเดียวกัน โดยไม่มีการขายบริการทางเพศโดยตรง สถานบริการที่ดำเนินการค้าประเวณีเชิงพาณิชย์อย่างจริงจังเกิดขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2508 - 2509 เป็นสถานบริการในย่านวงเวียนใหญ่ ที่มีชื่อเสียงมากที่สุดคือ บ้านยศวดี ซึ่งในกลุ่มนักเที่ยวและชายขายบริการเรียกกันติดปากว่า “บ้านยศ” ซึ่งในช่วงเวลาเดียวกันประมาณ พ.ศ. 2509 ได้เกิดสถานบริการเฉพาะกลุ่มขึ้นอีกแห่งหนึ่งข้างโรงแรมโอเรียนเต็ล ชื่อ “ซีแฮก” เป็นสถานบริการที่ได้รับความนิยมจากกลุ่มชายรักเพศเดียวกันชาวต่างประเทศมาก แต่สถานที่แห่งนี้ยังคงไม่มีการค้าประเวณีอย่างโจ่งแจ้ง กล่าวคือยังไม่มี การนำชายขายบริการออกจากสถานบริการหรือที่เรียกว่า “การออฟเด็ก” ในระยะหลังปรากฏว่าลูกค้าที่มาเที่ยวสถานบริการแห่งนี้ ส่วนใหญ่เป็นคนไทยที่ต้องการมาขายบริการทางเพศ เมื่อเพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ จึงกลายเป็นแหล่งการค้าประเวณี และเป็นจุดเริ่มต้นของการค้าประเวณีในกลุ่มชายรักเพศเดียวกันด้วยตนเอง (ประกอบ ศรีวัจนะ และดวงพร คำบุญวัฒน์. 2539 : 4)

สถานบริการแห่งแรกที่เปิดให้มีการ “ออฟ” ได้เปิดดำเนินการเมื่อปี 2512 ซึ่งอยู่ในย่านพัฒนาพงษ์ เป็นบาร์ชื่อ “ทไวไลท์” โดยทางสถานบริการจะจัดหาชายขายบริการมาไว้คอยสนองความต้องการของลูกค้า หลังจากนั้นสถานบริการทั้งในรูปแบบของบาร์อะโกโก้ ผับ วิดีโอเธค ร้านอาหารและสถานบริหารร่างกายต่างทยอยเปิดตัว ซึ่งแต่ละแห่งจะจัดให้มีชายขายบริการไว้คอยบริการลูกค้า (ประกอบ ศรีวัจนะ และ ดวงพร คำบุญวัฒน์. 2539 : 5)

“การเปิดร้านขายบริการในลักษณะบาร์อะโกโก้ ผับ วิดีโอเธค”

1.4 ประเภทของชายขายบริการ

ประวิทย์ พัดลม (2541 : 24) ได้กล่าวถึง ประเภทของชายขายบริการยังไม่มี การกำหนดขึ้นเป็นมาตรฐานแน่นอน แต่จำแนกประเภทตามลักษณะการทำงานออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่คือ

1.4.1 ชายขายบริการที่ไม่มีสังกัด

ชายขายบริการกลุ่มนี้เป็นผู้ที่ขายบริการอิสระ ปกติจะไม่ขายบริการประจำที่ใดหรือมีหลักแหล่งแน่นอน โดยจะหาลูกค้าตามที่ผู้ขายบริการและชายรักเพศเดียวกันทราบว่า เป็นจุดที่มีการซื้อขายบริการ เช่น ตามสวนสาธารณะ ห้างสรรพสินค้า สถานเริงรมย์

ชายขายบริการประเภทนี้มักจะเดินเตร็ดเตร่ โดยเป็นชายวัยรุ่นที่ต้องการหารายได้พิเศษ โดยไม่ต้องการผูกมัดตัวเองกับสถานบริการ หรืออาจเคยขายบริการตาม

สถานบริการจนลูกค้าจำหน้าได้หรือขายบริการในสถานบริการไม่ได้แล้ว หลังจากนั้นจึงออกตระเวนหาลูกค้าตามสถานที่สาธารณะทั่วไป บริเวณที่มักจะพบชายขายบริการเหล่านี้ คือ บริเวณศูนย์การค้าย่านสีลม บริเวณริมถนนสีลม บริเวณสวนสาธารณะ เช่น บริเวณศาลพระแม่ธรณี สนามหลวง บริเวณหน้ากระทรวงยุติธรรม หน้ากระทรวงกลาโหม เรื่อยมาจนถึงหน้ากรมรักษาดินแดนและวังสราญรมย์ และบริเวณสถานเริงรมย์ที่เปิดบริการทั่วไปและเฉพาะชายรักเพศเดียวกัน

วิธีขายบริการของชายขายบริการกลุ่มนี้ โดยทั่วไปมักจะแต่งกายเหมือนวัยรุ่นชายทั่วไป บางครั้งอาจแต่งกายเหมือนนักศึกษาทั่วไปเพื่อสร้างความไว้ใจได้ง่ายให้กับตัวเอง โดยจะเดินไปมาหรือนั่งมองคนที่เดินไปมาเพื่อสังเกตดูว่ามีใครที่สนใจตนหรือไม่ ถ้ามีคนใดที่ท่าทีสนใจด้วยการจ้องมองเป็นพิเศษก็จะเริ่มทักทายกัน ดกลงเงื่อนไขและค่าบริการ ถ้าทั้งสองฝ่ายพอใจก็พากันไปมีเพศสัมพันธ์

อย่างไรก็ตาม ชายขายบริการกลุ่มนี้มักก่อปัญหาให้กับสังคม เช่น ปัญหาการแพร่ระบาดของโรค ปัญหาการชิงทรัพย์ เพราะบางครั้งชายขายบริการมาในคราบของ “นกต่อ” หลอกล่อลูกค้าไปมีเพศสัมพันธ์แล้วเปิดโอกาสเพื่อกรรโชกทรัพย์ แต่ลูกค้าบางคนโชคร้ายเพราะจบลงด้วยการถูกฆาตกรรม

1.4.2 ชายขายบริการที่มีสังกัด

ชายขายบริการกลุ่มนี้เป็นผู้ที่ขายบริการภายในสถานบริการรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง เช่น ร้านอาหาร บาร์อะโกโก้ สถานบริการอบไอน้ำ เป็นต้น โดยมีการแบ่งผลประโยชน์กันระหว่างสถานบริการและชายขายบริการ ชายขายบริการกลุ่มนี้เลือกที่จะสังกัดกับสถานบริการเพราะต้องการสถานที่เป็นจุดนัดพบกับลูกค้า แม้ว่าเมื่อสังกัดสถานบริการแล้วจะต้องสูญเสียรายได้บางส่วนให้กับสถานบริการก็ตาม

1.5 ประเภทของสถานบริการทางเพศ

ประวิทย์ พัดลม (2541 : 25 - 29) ได้กล่าวถึง สถานบริการเฉพาะกลุ่มชายรักเพศเดียวกันเท่าที่มีการศึกษามาก่อนหน้านี้และจากการสำรวจจากหนังสือผลิตเฉพาะกลุ่มชายรักเพศเดียวกัน เช่น มิถุนา นี้ออก ฯลฯ สามารถจำแนกสถานบริการเฉพาะกลุ่มชายรักเพศเดียวกันได้ดังนี้

1.5.1 บาร์อะโกโก้ (A-Go-Go)

สถานบริการประเภทอะโกโก้ส่วนใหญ่จะตั้งอยู่ในย่านพัฒนาพงษ์ แหล่งธุรกิจทางเพศอันมีชื่อในกรุงเทพมหานคร โดยจะมีพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ของทางสถานบริการยืนเชียร์แขกและคอยบริการอยู่หน้าประตู ลักษณะภายในของสถานประกอบการประเภทนี้จะตกแต่งอย่างสวยงาม มีการแบ่งพื้นที่อย่างเห็นได้ชัดระหว่างลูกค้าที่มาเที่ยวกับเวทีสำหรับแสดงโชว์เช่นเดียวกับบาร์อะโกโก้ทั่วไป บางแห่งอาจมีเสาเหล็กสำหรับให้ชายขายบริการใช้

เดินโชว์ประกอบเพลง ชุดที่ขายขายบริการเหล่านี้สวมใส่ขณะที่ทำงานอยู่ในสถานบริการเป็นชุดที่ค่อนข้างรัดรูปโชว์สัดส่วนซึ่งขายขายบริการจะใส่เหมือนกันหมด ส่วนใหญ่ชุดที่ใช้ของแต่ละแห่งจะแตกต่างกันบ้าง แต่ที่นิยมคือกางเกงปีกีนีแบบเว้ากัน ส่วนท่อนบนนิยมเปลือยไม่สวมเสื้อผ้า พื้นที่สำหรับลูกค้าบางแห่งอาจจะจัดชุดโซฟาเล็ก ๆ กั้นพื้นที่ไม่มาก บางแห่งอาจจะมีทั้งที่เป็นโต๊ะนั่งและที่จัดเป็นเคาร์เตอร์รายรอบเวที ซึ่งแล้วแต่ทางสถานบริการแต่ละแห่งจะเห็นเหมาะสม

ส่วนรูปแบบของการแสดงบนเวทีส่วนใหญ่จะเป็นการเต้นอะโกโก้ประกอบกับเสียงเพลงแล้ว ยังมีการแสดงเพื่อสลับรายการ การแสดงโชว์ส่วนใหญ่มีขึ้นก็เพื่อกระตุ้นความต้องการทางเพศของลูกค้าที่มาเที่ยว ซึ่งนำไปสู่การซื้อบริการทางเพศในที่สุด

1.5.2 ค็อกเทลเลานจ์ (Cocktail Lounge)

สถานบริการแบบค็อกเทลเลานจ์ส่วนใหญ่จะไม่อุจาด และไม่มีการโชว์ที่ “โจ่งครึม” อย่างเช่นบาร์อะโกโก้ แต่จะเน้นบริการที่สุภาพ นอบน้อม และค่อนข้างให้เกียรติลูกค้า ขายขายบริการในสถานบริการประเภทนี้จะแต่งกายสุภาพ ค่อนข้างเปิดเผยและให้บริการแก่ลูกค้าโดยทั่วไป สภาพภายในจะได้รับการตกแต่งให้สวยงาม โรแมนติก ให้ความรู้สึกสบายแก่ลูกค้าที่มาเที่ยว นั่งฟังเพลงเบาๆ ท่ามกลางบรรยากาศสลัว ๆ บางแห่งจัดคาราโอเกะบริการ ทั้งนี้เพื่อต้องการให้เป็นสถานที่พักผ่อนคลายเครียดหลังเลิกงาน โดยพบปะกับเพื่อนในสังคมของตนเองและเป็นแหล่งนัดพบของชายรักเพศเดียวกัน

สถานบริการประเภทนี้จะให้ขายขายบริการนั่งแยกออกจากกลุ่มลูกค้าแต่อยู่ในพื้นที่ซึ่งสามารถมองเห็นกันได้ง่าย โดยมีพนักงานเชียร์แขกทำหน้าที่ให้คำแนะนำลูกค้าที่มาเที่ยวพนักงานเชียร์แขกจะให้ข้อมูล รวมทั้งภาพประกอบของขายขายบริการแต่ละคน บางแห่งอาจมีการฉายสไลด์ภาพของขายขายบริการประกอบด้วย ถ้าถูกใจขายขายบริการคนใดสามารถนำออกนอกสถานที่โดยจ่ายค่าบริการแก่ทางสถานบริการ ซึ่งบางแห่งอาจจัดสถานที่เพื่อรับรองลูกค้าที่ต้องการสถานที่ประกอบกิจกรรมทางเพศด้วย

1.5.3 สถานบริการอบไอน้ำ (Bath House)

สถานบริการประเภทอบไอน้ำหรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า “ชาวน้ำ” บางแห่งอาจจะเรียกตัวเองว่าเป็นสถานบริหารร่างกาย (Health Club) สถานบริการเหล่านี้ส่วนใหญ่มีพนักงานบริการเป็นชายทั้งสิ้น และจำกัดเฉพาะแต่ลูกค้าที่เป็นผู้ชายเท่านั้นสถานที่แบบที่ว่านี้ที่มีชื่อเสียงและสุดฮิตในหมู่เกย์ ได้แก่ สถานออกกำลังกายที่มีชื่อเหมือนสวนลอยฟ้าของกรีกโบราณ ที่เหลือกระจายกระจายทั่วไป ส่วนมากอยู่บนถนนสุขุมวิท

ชาวน้ำหรือสถานบริหารร่างกายเหล่านี้จะประกอบด้วย 3 ส่วนใหญ่ ๆ คือ

1.5.3.1 ห้องบริหารร่างกาย (Fitness room) เป็นห้องที่มีอุปกรณ์ในการออกกำลังกายเหมือนสถานบริหารร่างกายธรรมดาทั่วไป อาจมีพนักงานชายหน้าตาดีคอยให้คำแนะนำ

1.5.3.2 ห้องพักผ่อน เป็นส่วนที่จัดไว้ให้ลูกค้าที่มาเที่ยวได้นั่งพักผ่อน มีชายขายบริการคอยบริการเป็นเพื่อนคุย บริการเครื่องดื่ม อาจจะมีการเปิดวิดีโอภาพยนตร์ลับเฉพาะกลุ่มชายรักเพศเดียวกันเพื่อความบันเทิงกับลูกค้าอีกด้วย บางแห่งอาจจัดในรูปแบบผับเล็ก ๆ หรือ คอฟฟี่ช็อป

1.5.3.3 ห้องอบไอน้ำหรือห้องสตีม บรรยากาศภายในของห้องอบไอน้ำจะคละคลุ้งไปด้วยควันไอน้ำ อุณหภูมิภายในค่อนข้างร้อนเพื่อให้ร่างกายขับเหงื่อ ภายในห้องอบไอน้ำมักจะมองเห็นเพียงเลือนลาง ลูกค้าที่มาใช้บริการมักมีเพศสัมพันธ์กันในห้องอบไอน้ำ

1.5.3.4 ห้องอบแห้ง จริง ๆ แล้วห้องอบแห้งก็คือ ห้องอบชาวนา แต่เพราะโดยทั่วไปมักเข้าใจผิดว่าห้องสตีมคือห้องชาวนา ภายในห้องอบแห้งนี้จะไม่ไอน้ำ หนาที่บเหมือนห้องอบไอน้ำ ผู้ที่เข้าไปใช้บริการสามารถมองเห็น พุดคุย รวมถึงอาจมีเพศสัมพันธ์กันได้

นอกจาก 4 องค์ประกอบหลักแล้ว บางสถานบริการอาจจะจัดให้มีอ่างน้ำวนที่เรียกว่า “จาคุชชี” (Jacuzzi) ส่วนตัว มีบริการห้องทั้งในกรณีที่ต้องการบริการนวด หรือเพื่อประกอบกิจกรรมทางเพศ บางแห่งมีบริการคาราโอเกะ หรือมี “วีดิทัศน์ คาราโอเกะ” ซึ่งให้บริการสุรา เครื่องดื่ม และเปิดบริการโทรทัศน์ วีดิทัศน์ คาราโอเกะ เพื่อบริการแก่ผู้เข้าไปใช้บริการได้ร้องเพลงตามเนื้อเพลงที่ปรากฏในจอโทรทัศน์ โดยทางสถานบริการจัดไมโครโฟนและจัดลำดับเพลงตามความต้องการของผู้ใช้บริการถึงที่โต๊ะของตนเอง โดยบางครั้งจะมีพนักงานมาปรนนิบัติแก่ผู้ให้บริการด้วย นอกจากนี้สถานบริการบางแห่งจัดให้มีบริการเสริมที่เรียกว่า “เขาวงกต” ซึ่งเป็นห้องมืดสนิท วกไปวนมา ผู้ที่เข้าไปต้องคลำทางหาทางออกเอง การใช้ประสาทสัมผัสผ่าน “มือ” คลำหาทางออกนี้เองที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์กันในห้องมืดนั้นในที่สุด

อย่างไรก็ตาม สถานบริการประเภทชาวนานี้มักจะส่อไปในทางที่เป็นสถานปฏิบัติกิจทางเพศเพื่อผ่อนคลายสำหรับชายรักเพศเดียวกันเท่านั้น ไม่ใช่บริการชาวนาเพื่อสุขภาพอย่างแท้จริง

1.5.4 ร้านอาหาร

สถานบริการประเภทร้านอาหารเกิดขึ้นจากแนวคิดในการลดขั้นตอนระหว่างชายขายบริการและผู้ซื้อบริการ เนื่องจากโดยทั่วไปลูกค้าหรือลูกค้าที่มาเที่ยวเมื่อถูกใจชายขายบริการคนใดก็จะนำออกมาจากสถานบริการ ต่อจากนั้นมักจะพาไปนั่งรับประทานอาหาร เพื่อเป็นการสร้างความคุ้นเคยกันก่อนที่จะมีเพศสัมพันธ์ตามมา ผู้บริหารกิจการบางคนจึงทำให้มีการเปิดสถานบริการในรูปแบบของร้านอาหารเพื่อลดขั้นตอน

บรรยากาศภายในร้านอาหารจะเปิดบริการทั้งอาหารและเครื่องดื่มเหมือนร้านอาหารทั่วไป ชายขายบริการจะอยู่ในรูปของพนักงานเสิร์ฟ โดยจะแต่งกายสุภาพเรียบร้อย

คอยบริการลูกค้าที่เข้ามารับประทาน ซึ่งปกติจะมีการผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันมาบริการทั้งนี้ เพื่อเป็นการโชว์ตัวให้ลูกค้าเห็น ภายในร้านอาจจะจัดให้มีดนตรีประเภทโฟล์คซอง ชายชาย บริการจะขึ้นไปร้องเพลงโชว์ บางครั้งลูกค้าสามารถขึ้นไปร่วมร้องเพลงด้วยได้ ร้านอาหารบางแห่งมีบริการคาราโอเกะเสริมด้วย

1.5.5 บาร์เต็นรำหรือดิสโก้เทค

บาร์เต็นรำของชายรักเพศเดียวกันมีลักษณะเช่นเดียวกันกับสถานเต็นรำหรือดิสโก้เทคที่เปิดบริการแก่วัยรุ่นทั่วไป บาร์เต็นรำเฉพาะกลุ่มนี้ใช้พนักงานชายล้วนทั้งตำแหน่งพนักงานขายบัตรเครื่องดื่ม พนักงานเก็บบัตรผ่านประตู พนักงานควบคุมเพลงหรือดีเจ บาร์เทนเดอร์ หรือพนักงานผสมเครื่องดื่ม จนถึงพนักงานเสิร์ฟทั่วไป

บรรยากาศภายในจะประดับประดาให้หรูหราด้วยแสง สี เสียง ตระการตาด้วยไฟกะพริบ ภายในจะมีฟลอร์เพื่อให้ลูกค้าที่มาเที่ยวได้เต็นรำ มีเคาน์เตอร์บาร์อยู่โดยรอบ ลูกค้าที่มาเที่ยวอาจชอบเต็นรำอยู่บริเวณโต๊ะเคาน์เตอร์ของตน นอกจากนี้ทางสถานบริการอาจจะเปิดวิดีโอเพลงสากลเพื่อสร้างความบันเทิงแก่ลูกค้า บางแห่งอาจมีบริการคาราโอเกะด้วย

ปกติบาร์เต็นรำและบาร์คาราโอเกะบางประเภทจะไม่มีการจัดหาชายชายบริการไว้คอยบริการลูกค้า แต่โดยทั่วไปจะเป็นสถานที่ซึ่งลูกค้าที่มาเที่ยวได้เต็นรำ พบปะกัน พูดคุยกันและถ้าหากพอใจกันก็จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งทางสถานบริการจะได้ค่าบริการเช่นเดียวกับดิสโก้เทคทั่วไป สำหรับลูกค้าที่มาเที่ยวนั้นอาจจะมีชายชายบริการอิสระเข้ามาเที่ยวปะปนกับลูกค้าทั่วไปเพื่อมองหาลูกค้าภายในสถานบริการเหล่านี้ด้วย

นอกจากสถานบริการทั้ง 5 ประเภทแล้ว ธุรกิจอีกประเภทหนึ่งที่สามารถพบได้ในสิ่งพิมพ์หรือนิตยสารเฉพาะกลุ่มชายรักเพศเดียวกันค่อนข้างบ่อยในปัจจุบัน ได้แก่ บริการ “Call Boy” หรือการโทรศัพท์ติดต่อชายชายบริการ ธุรกิจประเภทนี้สามารถกระทำได้โดยไม่จำเป็นต้องมีการเปิดเป็นสถานบริการ เพียงแต่ผู้บริหารธุรกิจต้องสามารถติดต่อชายชายบริการในสังกัดของตน และให้ชายชายบริการเดินทางไปหาลูกค้าที่โทรศัพท์มาแจ้งความประสงค์ขอใช้บริการ อัตราค่าบริการต่อครั้งสำหรับบริการประเภทนี้ไม่ต่ำกว่า 1,500 – 2,000 บาท

อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันพบว่าสถานบริการเฉพาะกลุ่มชายรักเพศเดียวกันบางแห่งไม่สามารถแจกแจงได้ตาม 5 ประเภทข้างต้น บางแห่งอาจมีลักษณะการดำเนินกิจการแบบครบวงจร เช่นกรณีของสถานบริการแห่งหนึ่งซึ่งเปิดกิจการที่จังหวัดเชียงใหม่ ให้บริการทั้งในรูปของบาร์อะโกโก้ บริการในรูปของชาดีวอลล์กาแฟ บริการอาบอบนวด ร้านอาหาร ฯลฯ รวมถึงจัดทัวร์เอสคอร์ตด้วย นอกจากนี้ยังพบว่าในต่างจังหวัดมีการเปิด “บ้าน” เพื่อทำธุรกิจขายบริการทางเพศเฉพาะกลุ่มชายรักเพศเดียวกันด้วย ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับ “สำนักบริการ” หรือ “ช่อง” ของโสเภณีหญิงขนาดเล็กที่พบเห็นได้ทั่วไป

1.6 ปัจจัยและอิทธิพลที่ทำให้คนขายบริการทางเพศ

1.6.1 เด็กในธุรกิจเพศพาณิชย์ของสังคมไทย

โกศล วงศ์สวรรค์และสถิตย์ วงศ์สวรรค์ (2543 : 404 - 407) กล่าวถึง “โสเภณีเด็ก” ว่า ในสังคมไทยการหาเลี้ยงชีพที่เรียกกันว่า “ธุรกิจเพศพาณิชย์” นับวันจะลุกลามใหญ่โต จนกลายเป็น “แผลเรื้อรัง” “สมมติฐาน” ของปรากฏการณ์ดังกล่าวมีความซับซ้อน มีผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย และหลายระดับด้วยกัน โสเภณีเด็กขยายตัวมากขึ้น ในช่วงเศรษฐกิจไทยฟุบของแพง รัฐประชาสัมพันธ์แข่งขันให้ต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวในเมืองไทย “โสเภณีเด็ก” เป็นความต้องการของนักท่องเที่ยว เมื่อมีฝ่ายผู้ซื้อ หรือฝ่ายอุปสงค์ (Demand) ในส่วนของฝ่ายผู้เสนอขายหรือฝ่ายอุปทาน (Supply) ก็ต้องเกิดขึ้น เป็นไปตามกฎของการเสนอ – สนอง และอรรถ อัจฉา และคณะ (2537) แห่งสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ได้ระบุถึงตัวเลขจากกรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข ว่าโสเภณีเด็กหรือเด็กในธุรกิจเพศพาณิชย์อย่างต่ำสุดมีประมาณ 13,000 – 15,000 คน ในขณะที่ศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก มูลนิธิเด็ก ให้ตัวเลขสูงสุดถึง 80,000 คน

นักวิจัยจากสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล (2537) ได้ประมาณตัวเลขของโสเภณีเด็กออกมา โดยใช้เทคนิคและประมาณ 2 วิธีการด้วยกันคือ

1. การใช้วิธีการประมาณโดยการวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยง (Risk Factors)

กำหนดปัจจัยเสี่ยงไว้ 4 ปัจจัยด้วยกันคือ

- 1) การที่เด็กมีไต่อยู่กับครอบครัว
- 2) การที่เด็กมีไต่อยู่ในโรงเรียน
- 3) การที่เด็กอยู่ในเมือง
- 4) การที่เด็กเป็นผู้ย้ายถิ่นภายในช่วงเวลา 5 ปี ที่ผ่านมา

ทั้งนี้เป็นการประมาณจากฐานข้อมูลจำนวนประชากรเพศหญิง 11 – 17 ปี จากสำมะโนประชากรได้ตัวเลขออกมา 3 กลุ่มด้วยกันคือ

- 1) กลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยงเลย หรือมีความเสี่ยงต่ำมาก (No Risk) ซึ่งหมายถึงกลุ่มที่อยู่กับครอบครัว อยู่ในโรงเรียน อยู่ในเขตชนบท และไม่เป็นผู้อพยพในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา
- 2) กลุ่มที่มีความเสี่ยงต่ำ (Low Risk) ซึ่งหมายถึงกลุ่มที่มีคุณลักษณะ หรือตกอยู่ในปัจจัยเสี่ยงอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือมากกว่า 1 ปัจจัยเสี่ยงมีมากกว่ากลุ่มแรกหนึ่งเท่าตัว
- 3) คือกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูง (High Risk) ซึ่งหมายถึงกลุ่มที่มีคุณลักษณะหรือมีปัจจัยเสี่ยงทั้ง 4 ปัจจัย ซึ่งกลุ่มนี้มีประมาณ 67,000 คน หรือคิดเป็นประมาณร้อยละ 1.7 ของจำนวนประชากรหญิงอายุ 11 – 17 ปี

2. การวิเคราะห์รุ่นประชากร (Cohort Analysis) หรือการคาดประมาณจำนวนโสเภณีเด็ก จากจำนวนโสเภณีหรือหญิงบริการทั้งหมด ซึ่งตัวเลขโสเภณีเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี จะมีเท่าใดนั้น ขึ้นอยู่กับว่าจำนวนหญิงบริการหรือโสเภณีทั่วไปนั้นมีเท่าใดซึ่งมีหลายตัวเลขด้วยกันคือต่ำสุดตั้งแต่ 15,000 จนถึงสูงสุด 50,000 คนซึ่ง เกสดี เชื่อว่าสัดส่วนของโสเภณีเด็กในจำนวนโสเภณีทั้งหมดน่าจะมีประมาณ 16 – 18 % เขายังเชื่ออีกว่าจำนวนโสเภณีทั้งหมดในประเทศไทยน่าจะมีประมาณ 200,000 คน หรือคิดเป็นประมาณ 2.5 % ของประชากร หญิงอายุ 15 – 29 ปี ซึ่งมีอยู่ทั้งหมดประมาณ 8 ล้านคน ซึ่งถ้าเป็นเช่นนั้นจริงก็จะทำให้ตัวเลขโสเภณีเด็กตกอยู่ในราว ๆ 36,000 คน หรือสูงสุดไม่ควรเกิน 90,000 คน อย่างไรก็ตามไม่จำเป็นที่จะต้องมาเสียเวลาในการหาตัวเลข ซึ่งความจริงแล้วมันเป็นการยากที่จะได้ตัวเลขที่ถูกต้อง จากการวิจัยระดับจุลภาค รายงานต่าง ๆ ของตำรวจรวมทั้งข้อมูลตัวเลขเกี่ยวกับโรคติดต่อที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ของหญิงขายบริการ ซึ่งมีอยู่จำนวนมากนั้นน่าจะเพียงพอที่จะทำให้เราได้มองเห็นว่า “ปรากฏการณ์โสเภณีเด็ก” นั้นได้เกิดขึ้นในระดับที่ก่อให้เกิดเป็นปัญหาสังคมขึ้นแล้ว ควรจะหาแนวทางในการแก้ไขปัญหามากกว่า

1.6.2 สาเหตุที่ทำให้เด็กเข้าสู่ธุรกิจเพศพาณิชย์

โกศล วงศ์สวรรค์และสถิต วงศ์สวรรค์ (2543 : 405 – 407) สรุปว่าสาเหตุที่เด็กเข้าสู่ธุรกิจเพศพาณิชย์ก็เพราะทั้งตัวเด็ก ครอบครัวเด็ก และผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายที่ช่วยอำนวยความสะดวกให้เด็กเข้าสู่ธุรกิจเพศพาณิชย์ ทุกคนต้องการ “เงิน” เพราะสังคมปัจจุบันเป็นสังคม “บูชาเงิน” และ “บูชาวัตถุ” ดังนั้นจึงสามารถจำแนกหรือวิเคราะห์สภาพการณ์ที่ผลักดันและเอื้ออำนวยให้เด็กไปค้าประเวณีได้หลาย ๆ ระดับด้วยกัน กล่าวคือระดับปัจเจกบุคคล ระดับครอบครัว และระดับชุมชน ตลอดจนถึงระดับภูมิภาคและระดับประเทศ

1. ระดับปัจเจกบุคคลหรือตัวเด็ก สามารถจำแนกเด็กออกได้เป็นกลุ่ม ๆ อย่างน้อย 4 กลุ่มด้วยกันคือ

1.1 กลุ่มที่ถูกหลอกลวง กลุ่มนี้เป็นที่น่าห่วงที่สุด ส่วนใหญ่ จะมาจากครอบครัวแตกแยก อยู่กับพ่อเลี้ยง แม่เลี้ยง พี่เขย พี่สะใภ้ ฯลฯ และคนที่หลอกลวงเด็กเป็นคนที่ใกล้ชิดกับเด็กเหล่านั้นนั่นเอง หรืออาจจะเป็นคนอื่น ๆ เช่น เพื่อนของพี่เขย เพื่อนของพ่อเลี้ยง แม่เลี้ยง เป็นต้น วิธีการหลอกลวงที่ใช้ก็คือบอกกับเด็กว่าจะพาไปทำงาน หรือพาไปรับประทานอาหาร และส่วนใหญ่พาไปส่งบ้าน เด็กกลุ่มนี้จะถูกบังคับให้ค้าประเวณี มีบางส่วนพยายามที่จะหนีออกมา แต่บางส่วนไม่พยายามดิ้นรนต่อสู้หรือขัดขืน เพราะคิดว่าเสียความบริสุทธิ์ไปแล้ว เลยตามเลย ประกอบกับเด็กไม่ได้รับความอบอุ่นจากครอบครัว ทำให้ไม่ทราบว่าจะไปที่ใดต่อไป หรือรู้สึกหมดหนทางในชีวิต เด็กสาวเขาเผ่าต่าง ๆ มักจะรวมอยู่ในกลุ่มนี้ด้วย

1.2 กลุ่มที่ตกอยู่ในภาวะจำยอม เนื่องด้วยเหตุผลต่าง ๆ เช่น ต้องการช่วยเหลือพ่อแม่ช่วยครอบครัว ส่งเสียน้อง มีความกตัญญูรู้คุณ หรือต้องการทดแทนบุญคุณ หรือบางส่วนเคยถูกข่มขืน หรือเสียสาวเสียความบริสุทธิ์ให้กับชายคนรักแล้วถูกทอดทิ้ง หรือผู้ชายไม่รับผิดชอบ เมื่อมีคนมาชวนให้ไปค้าประเวณี ก็จะตัดสินใจไปได้ง่าย ๆ รวมทั้งกลุ่มที่ถูกขายโดยพ่อแม่ทั้งที่รู้ว่าลูกไปค้าประเวณี และไม่รู้

1.3 กลุ่มที่เคยทำอาชีพอื่น ซึ่งมีรายได้ต่ำกว่าอาชีพค้าประเวณี เช่น เป็นพนักงานเสิร์ฟตามร้านอาหาร ภัตตาคาร หรือมีอาชีพรับจ้างแต่เนื่องจากรายได้ต่ำ ไม่เพียงพอแก่การยังชีพในเมือง และการส่งเสียให้ทางบ้าน เมื่อเพื่อนที่เป็นพนักงานเสิร์ฟด้วยกันมาชวนให้หารายได้พิเศษ โดยการค้าประเวณีหรือ off กับแขกที่มาทานอาหารก็ตัดสินใจทำ เพราะรายได้ดีกว่า บางส่วนเลิกอาชีพพนักงานเสิร์ฟ และเข้าสู่อาชีพค้าประเวณีเต็มตัว กลุ่มนี้เราอาจกล่าวได้ว่าเป็นกลุ่มที่ตกอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้ค้าประเวณี

1.4 กลุ่มที่สมัครใจ เนื่องจากเห็นตัวแบบจากการค้าประเวณี ซึ่งอาจจะเป็นคนในหมู่บ้านเดียวกัน หรือเป็นญาติพี่น้องกัน ที่ประสบความสำเร็จมีทรัพย์สินเงินทอง มีการแต่งกายที่ดี ด้วยเสื้อผ้าและเครื่องประดับราคาแพง มีการครอบครองวัตถุมากมาย เช่น รถยนต์หรือส่งเสียเงินให้ทางบ้าน สร้างบ้านหลังใหญ่โต ดังนั้นเงิน วัตถุ หรือสิ่งล่อใจทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้ จึงเป็นแรงจูงใจที่สำคัญที่ทำให้เด็กจำนวนมากตัดสินใจ หรือเลือกเส้นทางเดินสู่ธุรกิจเพศพาณิชย์อย่างสมัครใจ เพราะมองว่าอาชีพนี้เป็นอาชีพ หรือช่องทางที่จะได้เงินและวัตถุมาอย่างง่าย ๆ และสะดวกสบาย ซึ่งเชื่อว่าในปัจจุบันกลุ่มนี้อาจเป็นกลุ่มที่ใหญ่ที่สุดในบรรดา 4 กลุ่มนี้

2. ระดับครอบครัว พบว่า ส่วนหนึ่งของครอบครัวของเด็กที่เข้าสู่ธุรกิจเพศพาณิชย์เป็นครอบครัวที่มีหนี้สินเนื่องมาจากการทำการเกษตร ทั้งนี้เนื่องจากต้นทุนสูง แต่ราคาผลผลิตที่ขายได้ต่ำ นอกจากปัญหาหนี้สินแล้ว พบว่าอีกส่วนหนึ่งมาจากครอบครัวที่มีความต้องการบริโภควัตถุต่าง ๆ ซึ่งเป็นความต้องการที่มากกว่ารายได้ อาจกล่าวได้ว่าครอบครัวเหล่านี้ถูกอิทธิพลของการโฆษณา ซึ่งเป็นเครื่องมือที่สำคัญของระบบทุนนิยม ซึ่งเป็นระบบที่ส่งเสริมและกระตุ้นให้มีการบริโภคไม่หยุดหย่อน ดังนั้น จึงพบว่าครอบครัวของเด็กเหล่านี้จำนวนมาก มิได้ยากจนแต่อย่างใด (แต่ระบบทุนนิยมทำให้พวกเขาารู้สึกว่าเขายากจนเมื่อเปรียบเทียบกับคนในเมืองหรือเปรียบเทียบกับภาพลักษณ์ต่าง ๆ ของชนชั้นกลาง และชนชั้นสูงที่ดีผ่านสื่อมวลชนสาขาต่าง ๆ ให้พวกเขาได้เห็นอยู่ทุกเมื่อเชื่อวัน) เพราะฉะนั้น จึงหมายถึงความยากจนในปัจจัยที่ห้า สิบ หรือปัจจัยที่ยี่สิบ สามสิบก็ได้

3. ระดับชุมชน พบว่า ชุมชนต้นทางที่เป็นแหล่งส่งออกโสเภณีเด็ก และโสเภณีทั่วไปนั้นเป็นชุมชนที่ถูกกระทำจากลัทธิทุนนิยม และลัทธิบูชาเงินอย่างรุนแรง ทำให้ระบบคุณค่าต่าง ๆ ของชุมชนเสื่อมถอย ชุมชนมีความเป็นตัวใครตัวมันสูง ความเป็นสถาบัน

ชุมชนอ่อนล้าหรือไร้พลัง ผู้อาวุโสจำนวนไม่น้อยในชุมชนไม่นำพาและค่อนข้างเห็นด้วยกับการค้าประเวณี ผู้นำของชุมชนรวมทั้งครูบางส่วน มีส่วนกับเอเยนต์ในการส่งเด็กไปค้าประเวณี

4. ระดับภูมิภาค การที่เด็กหรือหญิงสาวชาวเหนือเข้าสู่ธุรกิจเพศพาณิชย์มากกว่าภาคอื่น ๆ นั้น มีเหตุผลในเรื่องความสวยงาม และความนิยมบางอย่างของทางภาคเหนือเข้ามาเกี่ยวข้องรวมทั้งวัฒนธรรมประเพณีเอื้ออำนวยหลายประการด้วยกัน

1.6.3 ปัจจัยที่เป็นแรงผลักดัน และดึงดูดสู่การค้าประเวณี

โกศล วงศ์สวรรค์และสถิตย์ วงศ์สวรรค์ (2543 : 385) ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่เป็นแรงผลักดันและดึงดูดสู่การค้าประเวณี ไว้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ จากความยากจนของครอบครัวมีรายได้ไม่เพียงพอจากรายจ่ายและมีหนี้สินตามมมา เด็กที่มาจากครอบครัวยากจนส่วนหนึ่งต้องเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณีเพื่อช่วยรับผิดชอบต่อภาระทางเศรษฐกิจของครอบครัว

2. ปัจจัยด้านการศึกษา ความด้อยโอกาสทางการศึกษา ไม่มีโอกาสได้รับการศึกษาหรืออบรมอาชีพ เมื่อได้รับข่าวสารข้อมูลที่ไม่ถูกต้องและได้เห็นตัวอย่างของความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของสตรีที่เข้าสู่กระบวนการค้าประเวณี จึงทำให้เกิดการเอาอย่างโดยขาดการยั้งคิด

3. ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม และค่านิยมของสังคมไทยบางประการที่เป็นต้นเหตุของปัญหาการค้าประเวณี เช่น ค่านิยมด้านความกตัญญู ทำให้เด็กจำนวนมากเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณีด้วยความกตัญญูที่มีต่อพ่อแม่ นอกจากนั้นทัศนคติและค่านิยมของสตรีที่เกิดจากอิทธิพลของวัฒนธรรมด้านวัตถุนิยม ทำให้เกิดความฟุ้งเฟ้อไม่รู้จักประหยัดอดออมและเห็นว่าการค้าประเวณีไม่เป็นเรื่องเสียหาย แต่เป็นหนทางที่จะหาเงินมาใช้จ่ายได้ง่าย

4. ปัจจัยด้านครอบครัว ครอบครัวเป็นแรงผลักดันที่สำคัญที่ทำให้สตรีตัดสินใจเข้ากระบวนการค้าประเวณี เช่น ครอบครัวแตกแยก ทำให้เด็กหญิงได้รับการเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสม ถูกทอดทิ้ง ส่งผลให้เด็กขาดความอบอุ่น และไม่มีความมั่นคงทางจิตใจ ทำให้ถูกชักจูงไปในทางที่ไม่เหมาะสมได้ง่าย หรือครอบครัวที่มีค่านิยมไม่ต่อต้านการค้าประเวณี หรือครอบครัวที่มีสมาชิกในครอบครัวเคยประกอบอาชีพค้าประเวณีมาก่อน ทำให้พ่อแม่ไม่รู้สึกละอายที่บุตรสาวไปประกอบอาชีพค้าประเวณี

5. ปัจจัยด้านระบบของรัฐและชุมชน ได้แก่ ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ ผู้นำท้องถิ่นตลอดจนบุคคลในชุมชนที่ไม่เห็นด้วยกับการค้าประเวณี แต่ก็ไม่ได้ต่อต้านทั้งทางตรงและทางอ้อม ประกอบกับการขาดความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับชาวบ้าน ทำให้ไม่ได้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องเกี่ยวกับการค้าประเวณี

คณะอนุกรรมการประสานงานปฏิบัติการแก้ปัญหาธุรกิจทางเพศ(ปปพ.) (2536 : 6 - 9) ได้เสนอผลการวิเคราะห์ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการประกอบธุรกิจบริการทางเพศไว้ 6 ประการดังนี้

1. ปัจจัยจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

1.1 ผลของการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของการพัฒนาประเทศเพื่อเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่นั้น ได้ส่งผลทำให้เกิดการเจริญเติบโตทางภาคการผลิตและบริการ แต่ขณะเดียวกันก็ทำให้เกิดค่านิยมบริโภควัตถุ บูชาเงินตรา เกิดช่องว่างของรายได้ระหว่างคนรวยและคนจนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จากการไม่สามารถกระจายผลประโยชน์ ที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาออกไปอย่างทั่วถึง

1.2 สภาพการไม่มีงานทำในชนบท ทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายอพยพแรงงานจากชนบทเข้าสู่เมืองเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ส่งผลกระทบต่อสถาบันครอบครัว ทำให้มีความอบอุ่นน้อยลง

1.3 การขยายตัวอย่างรวดเร็วของธุรกิจบริการทางเพศ ที่ให้ผลตอบแทนสูงทำให้มีผู้ประกอบการธุรกิจบริการทางเพศเพิ่มมากขึ้น จำนวนผู้ซื้อบริการก็มีเพิ่มมากขึ้น เอื้ออำนวยให้ธุรกิจบริการทางเพศดำรงอยู่และขยายตัวขึ้นเรื่อย ๆ

2. ปัจจัยทางด้านสถาบันครอบครัว

2.1 การเปลี่ยนแปลงจากครอบครัวขยายเป็นครอบครัวเดี่ยวเพิ่มมากขึ้น

2.2 จากสภาพเศรษฐกิจที่รัดตัว ทำให้ทั้งบิดาและมารดา ต้องออกไปประกอบอาชีพนอกบ้าน และมีเวลาอบรมเลี้ยงดูลูกน้อยลง ทำให้กระบวนการเรียนรู้ทางสังคม (Socialization) ของเด็กขาดตอน ก่อให้เกิดปัญหาด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว

2.3 อิทธิพลจากการเลียนแบบวัฒนธรรมตะวันตก ทำให้เกิดปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร โดยไม่รู้จักวิธีป้องกันและแก้ไข

2.4 ปัญหาความอบอุ่นในครอบครัว ทำให้เด็กหนีออกจากบ้าน และเร่ร่อนไปตามที่ต่าง ๆ ซึ่งส่วนหนึ่งก็จะถูกล่อลวง และถูกผลักดันเข้าไปในธุรกิจบริการทางเพศ ค่านิยมสำส่อนทางเพศของชาย และขาดความรับผิดชอบต่อครอบครัวเป็นปัจจัยหนุนเสริมให้ผู้ชายใช้บริการทางเพศอย่างอิสระ

2.5 บิดา มารดา จำนวนไม่น้อยที่เต็มใจส่งลูกไปขายเพราะต้องการเงินการทำตัวมั่วสุมตามแหล่งอบายมุข และสถานเริงรมย์ของเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะดี ทำให้ธุรกิจบริการเหล่านี้ขยายตัวเพิ่มมากขึ้น

3. ปัจจัยทางการศึกษา

3.1 หลักสูตรการศึกษาภาคบังคับ ยังไม่สามารถสนองตอบต่อการดำรงชีวิตที่เหมาะสม

3.2 ประชาชนบางส่วนได้รับการศึกษาน้อย บางส่วนไม่ได้รับการศึกษาเลย และบางส่วนไม่มีโอกาสได้รับการฝึกอบรมอาชีพ ทำให้ขาดทักษะในการประกอบอาชีพเบื้องต้น

แนวคิดหลักของการศึกษาระดับประถมศึกษา มีหลักการพื้นฐานเพื่อสร้างความเสมอภาคทางการศึกษา โดยเน้นการกระจายบริการทางการศึกษาให้กว้างขวาง สนับสนุนให้ชาวชนบท และกลุ่มชนที่มีโอกาสน้อยได้รับบริการทางการศึกษามากขึ้น พร้อมทั้งมุ่งปรับปรุงมาตรฐาน และคุณภาพการศึกษารวมถึงพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้อง สอดคล้องสถานการณ์ปัจจุบันทันสมัย และความต้องการของท้องถิ่นเพื่อป้องกัน แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่ส่งผลเสียต่อคุณภาพของประชากร นอกจากนี้จะต้องปรับปรุงคุณภาพการศึกษา คุณภาพบุคลากร ตลอดจนระบบการศึกษาอย่างแท้จริงก็ตาม (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.2535 : 1 – 2) แต่ผลการประเมินคุณภาพการศึกษา พบว่าการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานประสบผลสำเร็จระดับหนึ่งเท่านั้นยังมีอุปสรรคปัญหาต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษาทำให้ไม่บรรลุเป้าหมายตามแผนที่กำหนด ทั้งนี้ปัญหาจาก 4 ภูมิภาคและ 4 สภาพ ได้แก่ ภาคเหนือ คือ สภาพปัญหาความทุรกันดารของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ ความแห้งแล้งและขาดแคลน ภาคกลาง คือ พื้นที่แห่งความเหลื่อมล้ำ ภาคใต้ คือ พื้นที่เสี่ยงภัย นอกจากนี้การจัดการศึกษายังประสบปัญหาด้านโครงสร้างของการศึกษา กล่าวคือ (1) ปริมาณงานทางการศึกษามีมากมหาศาล ทั่วทุกจุดของประเทศ (2) ขาดอิสระทางด้านวิชาการในการจัดให้สอดคล้องกับความเป็นจริง (3) งบประมาณขาดความสมดุลกับปริมาณและคุณภาพงาน (4) ไม่สามารถจัดสรรบุคลากรให้พัฒนาตามเจตนารมณ์ของกระทรวงศึกษาธิการ

การสำรวจสถิติจำนวนเด็กที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการในปีการศึกษา 2535 พบว่ามีเด็กอายุ 3 - 5 ปี ที่ยังไม่ได้รับบริการระดับก่อนประถมศึกษาถึง 2,156,000 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และได้รับบริการทางการศึกษาจำนวน 1,437,000 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ของเด็กระดับก่อนประถมศึกษา มีเด็กในวัยการศึกษาภาคบังคับที่ยังไม่ได้เข้าเรียน 157,000 คน คิดเป็นร้อยละ 3 และเด็กในวัยการศึกษาภาคบังคับที่เข้าเรียนแล้ว จำนวน 5,076,330 คน คิดเป็นร้อยละ 97 มีเด็กจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วไม่ได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 376,992 คน คิดเป็นร้อยละ 36 และเด็กที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วเข้าเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 670,208 คน คิดเป็นร้อยละ 64

จากสถิติจำนวนเด็กที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาดังกล่าว ส่วนใหญ่อยู่ในครอบครัวชาวชนบท ดังนั้นเด็กนี้มีความจำเป็นในการช่วยเหลือพ่อแม่หารายได้ และแสวงหางานทำก่อนวัยอันควร หากจะพิจารณาการให้การศึกษาแก่ลูกนั้น เป็นกระบวนการของการจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด ให้แก่สมาชิกในครอบครัวเพื่อการพัฒนาตนเอง การใช้

แรงงานเด็กชายและเด็กหญิงในภาคเกษตรกรรมของครอบครัว นับเป็นเรื่องปกติในสังคมชนบทไทย และพบว่าเด็กผู้หญิงจะถูกใช้แรงงานมากกว่า ทั้งงานบ้านและงานในไร่นา กล่าวได้ว่า ภาระความรับผิดชอบของครอบครัวในชนบทเด็กผู้หญิงจะถูกใช้ให้รับผิดชอบมากกว่าเด็กผู้ชาย เด็กผู้หญิงจะได้รับความนิยมจ้างมากกว่าเด็กผู้ชาย จึงได้รับการจ้างในงานด้านบริการต่าง ๆ เช่น เป็นคนใช้ พนักงานเสิร์ฟอาหาร และงานบริการทางเพศ เป็นต้น

4. ปัจจัยจากสื่อมวลชน

อิทธิพลจากสื่อมวลชน และสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ ที่ชี้นำและยั่วยุความต้องการทางเพศส่งผลให้เกิดการสนับสนุนต่อธุรกิจบริการทางเพศ

มูลนิธิผู้หญิง (2533 : 3 – 5) ได้สรุปรายงานการสัมมนาเชิงปฏิบัติการเรื่องการเอาเปรียบเด็กทางเพศ ประเด็นโสเภณีเด็กและสื่อลามกเกี่ยวกับเด็ก ผลการสัมมนาส่วนหนึ่งพบว่า ปัญหาการเอาเปรียบเด็กทางเพศ ในประเทศไทยนั้นอยู่ในสภาพน่าวิตกโดยเฉพาะอย่างยิ่งโสเภณีเด็ก และการใช้เด็กในการผลิตสื่อลามกต่าง ๆ ควรจะเร่งแก้ปัญหาอย่างรวดเร็วและส่งเสริมการค้นคว้าวิจัยทางด้านโสเภณีเด็กและอิทธิพลของสื่อลามก

5. ปัจจัยจากความเข้าใจที่เบี่ยงเบนทางศาสนา

มีการสร้างความเชื่อที่ผิดโดยการนำเรื่องความกตัญญูทดแทน การทดแทนบุญคุณพ่อแม่มาเป็นเหตุผลชักจูงให้เด็กสาวต้องเข้าสู่ธุรกิจบริการทางเพศ เพื่อเป็นการทดแทนบุญคุณของพ่อแม่มีการให้ความสำคัญต่อเรื่องของบาปน้อยลง

6. ปัจจัยจากนโยบายของรัฐ

6.1 ที่ผ่านมารัฐยังมีนโยบาย และมาตรการที่ไม่ชัดเจน ไม่เป็นระบบ และต่อเนื่องในด้านการขจัดปัญหาธุรกิจบริการทางเพศ

6.2 นโยบายและพฤติกรรมบางประการ ของเจ้าหน้าที่รัฐส่งผลในทางสนับสนุนการเพิ่มขยายของธุรกิจบริการทางเพศโดยทางอ้อม เช่น การส่งเสริมธุรกิจการท่องเที่ยวที่มีส่วนทำให้การค้าประเวณีเพิ่มขึ้น เพื่อสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว ที่มีวัตถุประสงค์ด้านการใช้บริการทางเพศ กระทรวงมหาดไทยยังอนุญาตให้เปิดสถานบริการในจังหวัดที่รัฐกำหนดเป็นจังหวัดท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอีกได้

6.3 รัฐบาลขาดกลไกทั้งในด้านนโยบาย และแนวทางปฏิบัติในการควบคุมและแก้ไขปัญหาที่มีประสิทธิภาพเพียงพอ

6.4 รัฐบาลยังไม่ได้ดำเนินการอย่างจริงจัง ในการกำหนดนโยบายส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันเอง และระหว่างภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาธุรกิจบริการทางเพศ ที่ทวีความซับซ้อนเพิ่มมากขึ้น

1.7 ความหมายและความสำคัญของแรงจูงใจในการประกอบอาชีพ

1.7.1 ความหมายของแรงจูงใจ

แซนฟอร์ด และไรท์แมน (Sandford and Wrightman. 1970 : 189) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นความรู้สึกซึ่งไม่อาจหยุดนิ่งได้ เป็นพลังอะไรก็ตามที่ทำให้มนุษย์อยู่ภายใต้การชักจูงของบางสิ่งบางอย่างและทำให้มนุษย์กระทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งลงไป เพื่อลบล้างสภาพการขาดหรือเพื่อทดแทนพลังบางอย่าง

กูต (Good. 1973 : 375) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง การที่บุคคลหนึ่งพยายามกระทำการให้อีกบุคคลหนึ่งหรือหลาย ๆ คนมีความเห็นคล้อยตามกับตน

สตีเยร์ และพอร์เตอร์ (Steers and Porter. 1979 : 5) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ 3 ประการ คือ แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งที่เป็นพลังกระตุ้นให้แต่ละบุคคลกระทำพฤติกรรมเป็นสิ่งที่ชี้ทิศทางหรือแนวทางให้บุคคลกระทำพฤติกรรมเพื่อบรรลุเป้าหมายของแต่ละคน และเป็นสิ่งที่ช่วยสนับสนุนรักษาพฤติกรรมนั้น ๆ ให้คงอยู่

กมลรัตน์ หล้าสงวณ (2538 : 227) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง การกระตุ้น หรือล่อให้เกิดพฤติกรรมเรียนรู้ขึ้นด้วยสิ่งเร้าใดสิ่งเร้าหนึ่ง

กฤษฎา ศักดิ์ศรี (2530 : 123) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งทีกระตุ้นให้อิทธิพลกระทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง อย่างมีจุดหมายปลายทาง ซึ่งอาจเกิดจากสิ่งเร้าภายในหรือภายนอกก็ได้

อุบลรัตน์ เฟิงสฤติย์ และนิภา แก้วศรีงาม (2535 : 238) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง สภาวะใด ๆ ที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา ส่วนการจูงใจเป็นการนำปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นแรงจูงใจมาผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างมีทิศทาง พฤติกรรมการจูงใจเกิดขึ้นตลอดเวลาตราบเท่าที่มนุษย์มีความต้องการและแรงขับ

มาลินี จุฑะรพ (2538 : 138) กล่าวว่า แรงจูงใจ คือ แรงที่มากกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมตามความต้องการ หรือตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ แรงจูงใจมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของบุคคลสามารถจะกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากรู้อยากเห็นและเกิดความสนใจเป็นพิเศษได้

จากความหมายของแรงจูงใจ ดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า แรงจูงใจ หมายถึง แรงกระตุ้นหรือสภาวะทางอารมณ์ ที่ชักนำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อไปสู่จุดมุ่งหมายที่ต้องการ

1.7.2 ความสำคัญของแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม (2518 : 71 – 72) กล่าวว่า

แรงจูงใจ เป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลเกิดพลังที่จะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ อันจะทำให้เกิดการที่จะกระทำหรือไม่กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งและทำให้เกิดความพร้อมในการเรียนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้แรงจูงใจยังทำให้บุคคลสามารถไปสู่จุดหมายปลายทางที่พวกเขาคาดหวังไว้

แรงจูงใจมีความสำคัญต่อการทำงานของบุคคลอย่างหนึ่ง เพราะการทำงานใดก็ตาม ถ้าจะให้ได้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลจะต้องประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ประการ คือ ความสามารถ หรือ ทักษะในการทำงานของบุคคลและการจูงใจเพื่อโน้มน้าวบุคคลได้ใช้ความสามารถ หรือทักษะในการทำงาน (Vroom. 1970 : 10) แรงจูงใจเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงาน พฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์เกิดจากแรงจูงใจที่ทำให้เกิดความต้องการและแสดงการกระทำออกมา ตามปกติคนเรามีความสามารถในการทำงานทำสิ่งต่าง ๆ ได้หลายอย่าง หรือมีพฤติกรรมแตกต่างกัน แต่พฤติกรรมเหล่านี้ จะแสดงออกเพียงบางโอกาสเท่านั้นที่จะผลักดันเอาความสามารถของคนออกมาได้ คือ แรงจูงใจนั่นเอง แรงจูงใจจึงเป็นความเต็มใจที่จะใช้พลังความสามารถเพื่อให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย (อรุณ รักธรรม. 2522 : 268) นอกจากนี้ ความต้องการความสำเร็จเป็นความต้องการที่มีอยู่ในตัวมนุษย์ทุกคน เป็นความต้องการทางจิตของมนุษย์ที่จะเอาชนะอุปสรรค มุ่งกระทำสิ่งที่ยากให้สำเร็จเป็นความปรารถนา หรือ แนวโน้มที่จะกระทำสิ่งใด ๆ ให้สำเร็จโดยเร็วที่สุด (Murray. 1961 : 91) และเมื่อสามารถทำได้สำเร็จแล้วก็เกิดความสุขสบาย และเป็นแรงจูงใจที่จะทำต่อไปอีก (ทรงศักดิ์ ศรีภาพสินธุ์. 2523 : 2) บุคคลที่มีแรงจูงใจในการทำงานให้ประสบความสำเร็จสูงจะมีความทะเยอทะยาน มีการมุ่งแข่งขันและมีความพยายามที่จะปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น (Lindgren. 1976 : 31 - 34)

1.7.3 ประโยชน์ของแรงจูงใจ

สุพัตรา สุภาพ (2536 : 125 - 126) กล่าวว่า การสร้างแรงจูงใจเป็นภาระหน้าที่อันสำคัญอีกประการหนึ่งของหัวหน้างานที่จะต้องสร้างสรรค์ และจัดให้มีขึ้นในองค์การหรือทุกหน่วยงาน เพื่อเป็นปัจจัยสำคัญในการบริหารองค์การ เพราะการจูงใจจะช่วยบำบัดความต้องการ ความจำเป็นและความเดือดร้อนของบุคคลในองค์การได้ จะทำให้ขวัญในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานดีขึ้น มีกำลังใจในการปฏิบัติงาน อาจแยกกล่าวถึงประโยชน์ของการจูงใจในการบริหารงานได้ ดังนี้

1. เสริมสร้างกำลังใจในการปฏิบัติงานให้แต่ละบุคคลในองค์การและหมู่คณะเป็นการสร้างพลังร่วมกันของกลุ่ม
2. ส่งเสริมและเสริมสร้างสามัคคีธรรมในหมู่คณะ เป็นการสร้างพลังด้วยความสามัคคี
3. สร้างกำลังใจและทำที่ที่ดีในการปฏิบัติงานแก่ผู้ปฏิบัติงานในองค์การ
4. ช่วยเสริมสร้างให้เกิดความจงรักภักดีต่อองค์การ

5. ช่วยทำให้การควบคุมดำเนินไปด้วยความราบรื่นอยู่ในกรอบแห่งระเบียบวินัยและมีศีลธรรมอันดีงาม ลดอุบัติเหตุและอันตรายในการปฏิบัติงาน

6. เกื้อหนุนและจูงใจให้สมาชิกขององค์การ เกิดความคิดสร้างสรรค์ในกิจการต่าง ๆ

7. ทำให้เกิดศรัทธาและความเชื่อมั่นในองค์การที่ตนปฏิบัติงานอยู่ ทำให้เกิดความสุขกายสุขใจในการทำงาน เพราะร่างกายที่แข็งแรงจะมีอยู่คู่กับหัวใจที่เป็นสุขเท่านั้น

8. แรงจูงใจก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน การจูงใจเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้บริหารจะต้องเอาใจใส่อยู่เสมอ การใช้กำลังบีบบังคับ หรือการจูงใจแบบนิเสธอาจทำให้ประสิทธิภาพของงานต่ำ

1.7.4 ปัจจัยที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

ฉัฐสินี หาญกิตติชัย (2541 : 11) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งให้สำเร็จลง ด้วยเหตุนี้จึงมีผู้สนใจศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจไว้มาก มีผู้จำแนกประเภทของแรงจูงใจไว้หลายแบบ เช่น ถ้าแบ่งตามเหตุผลเบื้องหลังของการแสดงพฤติกรรมจะแบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจภายใน หมายถึง การที่บุคคลมองเห็นคุณค่าของกิจกรรมที่ทำโดยเต็มใจ โดยถือว่าการบรรลุผลสำเร็จในกิจกรรมนั้น เป็นรางวัลอยู่แล้วในตัว

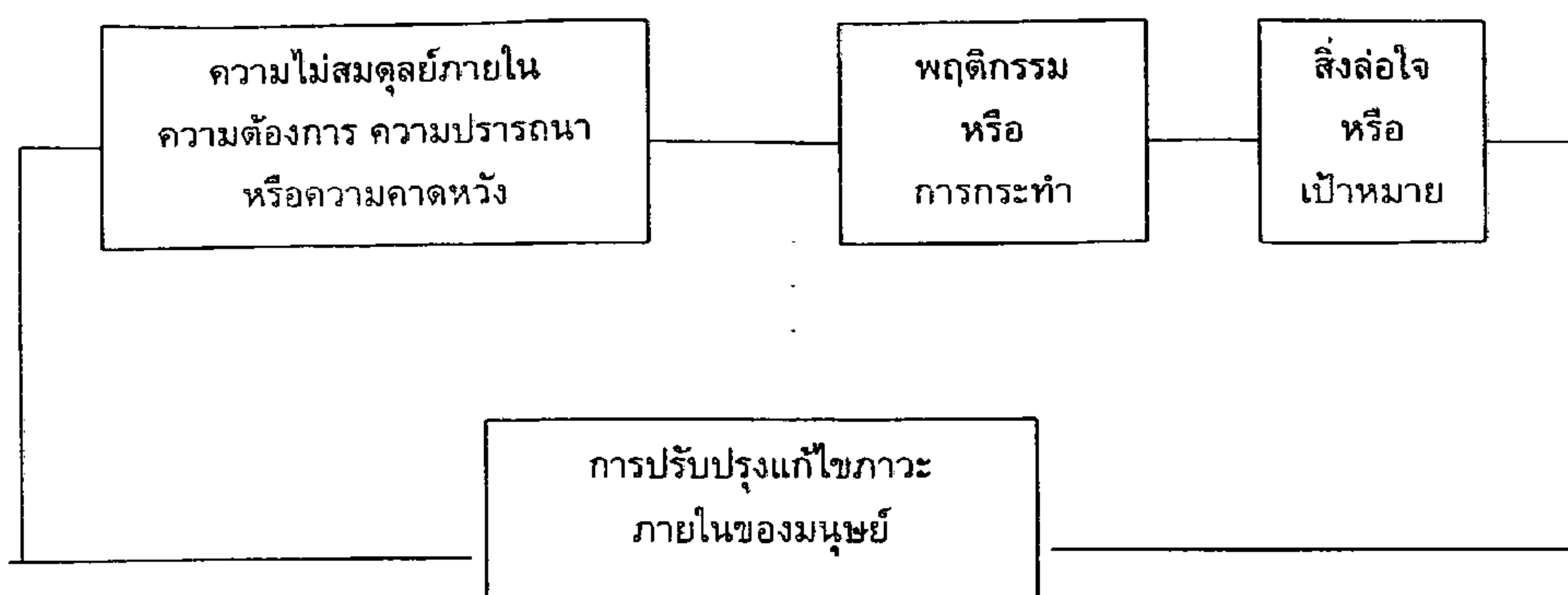
2. แรงจูงใจภายนอก หมายถึง การกระทำกิจกรรมที่เกิดจากความมุ่งหวังผลจากสิ่งอื่นที่อยู่ นอกเหนือกิจกรรมนั้น ไม่ได้กระทำเพื่อความสำเร็จในสิ่งนั้นเลย

นอกจากนี้การที่เกิดแรงจูงใจขึ้นในบุคคลจะประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ส่วน คือ (Luthans. 1980 : 150)

1. ความต้องการ (Need) เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อร่างกายเกิดความไม่สมดุลย์ เช่น เมื่อร่างกายขาดน้ำ อาหาร ความต้องการทางเพศ หรือเมื่อไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อนหรือหมู่คณะ

2. แรงขับหรือแรงกระตุ้น (Drive) เป็นพลังกระตุ้นที่เกิดขึ้นภายในร่างกายเพื่อระงับความต้องการ เป็นตัวกระตุ้นทำให้เกิดพฤติกรรมเพื่อนำไปสู่เป้าหมายซึ่งถือเป็นหัวใจของกระบวนการจูงใจ

3. เป้าหมาย (Goal) เป็นสิ่งที่มาสนองความต้องการและลดแรงขับลงอันเป็นจุดสิ้นสุดของกระบวนการจูงใจ

ภาพประกอบ 1 แสดงรูปแบบของการจูงใจ

จากภาพประกอบ 1 สเตียร์ และพอตเตอร์ (Steere and Porter. 1979 : 6 – 7) ได้แสดงรูปแบบ (Model) ของการจูงใจ ว่าประกอบด้วยส่วนประกอบ 4 ส่วน คือ

1. ความต้องการหรือความคาดหวัง
2. พฤติกรรม
3. เป้าหมาย
4. การป้อนกลับ

เมื่อมนุษย์เกิดภาวะไม่สมดุลขึ้นภายในหรือมีความต้องการหรือคาดหวังในสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็จะมีพฤติกรรมออกมาเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายที่ตนต้องการ แล้วก็จะหันไปกระทำพฤติกรรมอื่น ๆ แทน หากสิ่งจูงใจที่ได้นั้นไม่เพียงพอกับความต้องการมนุษย์ก็จะทำพฤติกรรมนั้น ๆ ใหม่จนกว่าจะเพียงพอหรือจนกว่าจะพอใจ

จึงอาจกล่าวได้ว่าการจะจูงใจมนุษย์นั้นต้องประกอบด้วยปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและประสาสัมพันธ์กันเป็นกระบวนการ คือ เมื่อมนุษย์มีความต้องการ (Need) ก็เกิดแรงกระตุ้น หรือ แรงขับ (Drive) ขึ้นในร่างกายและจะแสดงพฤติกรรมออกมาเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย (Goal) เพื่อให้ได้สิ่งล่อใจ (Incentive) หรือสิ่งจูงใจ (Motivator) ตามที่ต้องการ

สิ่งล่อใจหรือสิ่งจูงใจนับเป็นปัจจัยสำคัญที่เป็นแรงผลักดันให้มนุษย์กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งชรูเดนและเชอร์แมน (Chruden and Shermen. 1968 : 306 – 309) ได้จำแนกสิ่งจูงใจออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. สิ่งจูงใจทางบวก ประกอบด้วย เงินทอง ความมั่นคงปลอดภัย การชมเชย การยอมรับนับถือ การแข่งขัน การได้รับรู้ผลงาน การมีส่วนร่วม สิ่งจูงใจทางบวกนี้เป็นปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อความพึงพอใจในการทำงานของบุคคล

2. สิ่งจูงใจทางลบ ได้แก่ การบังคับ การขู่เข็ญ และการลงโทษ ซึ่งสิ่งจูงใจทางลบนี้จะก่อให้เกิดความคับข้องใจในการปฏิบัติหน้าที่การงาน

นอกจากสิ่งจูงใจดังกล่าวแล้ว ผู้บริหารยังสามารถสร้างแรงจูงใจในการทำงานให้แก่บุคลากรในหน่วยงานได้ด้วยการบริหารงานด้วยความเที่ยงธรรม ส่งเสริมให้มีสภาพการทำงานที่ดี ให้ทุกคนมีโอกาสดูแลความคิดเห็นอย่างเสรี ให้ความมั่นคงในชีวิตและความก้าวหน้าในตำแหน่งงานการยกย่องชมเชยผู้ที่ปฏิบัติงานดีเด่น เอาใจใส่ดูแลให้ความสนิทสนมแก่ผู้ได้บังคับบัญชา และต้องทำตัวให้เป็นตัวอย่างที่ดีของผู้ได้บังคับบัญชาด้วย (Negro. 1969 : 201)

ดังนั้น สิ่งจูงใจอันจะส่งผลต่อแรงจูงใจในการทำงานจึงประกอบด้วย องค์ประกอบหลายประการคือ (Banard. 1974 : 142 – 148)

1. สิ่งจูงใจซึ่งเป็นวัตถุ ได้แก่ เงิน สิ่งของ หรือ สภาวะทางกายที่ให้แก่ผู้ปฏิบัติงานเป็นการตอบแทน ชมเชย หรือเป็นรางวัลที่เขาได้ปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานมาแล้วเป็นอย่างดี
2. สิ่งจูงใจที่เป็นโอกาสของบุคคลซึ่งไม่ใช่วัตถุ จัดเป็นสิ่งจูงใจที่สำคัญในการช่วยเหลือหรือ ส่งเสริมความร่วมมือในการทำงานมากกว่ารางวัลที่เป็นวัตถุ เพราะสิ่งจูงใจที่เป็นโอกาสนี้บุคคลจะได้รับแตกต่างจากคนอื่น เช่น เกียรติภูมิ ตำแหน่ง การให้สิทธิพิเศษ และการมีอำนาจ เป็นต้น
3. สภาพทางกายที่พึงปรารถนา หมายถึง สิ่งแวดล้อมในการปฏิบัติงาน ได้แก่ สถานที่ทำงาน เครื่องมือ เครื่องใช้สำนักงาน สิ่งอำนวยความสะดวกในการทำงานต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอันอาจก่อให้เกิดความสุขทางกายในการทำงาน
4. ผลประโยชน์ทางอุดมคติ เป็นสิ่งจูงใจที่อยู่ระหว่างความมีอำนาจมากที่สุดกับความต่ำที่สุด ผลประโยชน์ทางอุดมคติ หมายถึง สมรรถภาพของหน่วยงานที่จะสนองความต้องการของบุคคลในด้านความภาคภูมิใจที่ได้แสดงฝีมือ ความรู้สึกเท่าเทียมกัน การได้มีโอกาสช่วยเหลือครอบครัวของตนเองและผู้อื่น รวมทั้งการได้แสดงความภักดีต่อหน่วยงาน
5. ความดึงดูดใจในสังคม หมายถึง ความสัมพันธ์ฉันท์มิตรกับผู้ร่วมงานในหน่วยงานซึ่งถ้าความสัมพันธ์เป็นไปด้วยดี จะทำให้เกิดความผูกพันและความพอใจร่วมกับหน่วยงาน
6. การปรับสภาพการทำงานให้เหมาะสมกับวิธีการและทัศนคติของบุคคล หมายถึง การปรับปรุงตำแหน่งงาน วิธีการทำงานให้สอดคล้องกับความสามารถของบุคลากร ซึ่งแต่ละคนมีความสามารถแตกต่างกัน
7. โอกาสที่จะมีส่วนร่วมในงานอย่างกว้างขวาง หมายถึง การเปิดโอกาสให้บุคลากรรู้สึกมีส่วนร่วมในงาน เป็นบุคคลสำคัญคนหนึ่งของหน่วยงาน มีความรู้สึกเท่าเทียมกันในกลุ่มผู้ร่วมงาน และมีกำลังใจในการปฏิบัติงาน

8. สภาพการอยู่ร่วมกัน หมายถึง ความพอใจของบุคคลในด้านสังคม หรือ ความมั่นคงทางสังคม ซึ่งจะทำให้บุคคลรู้สึกมีหลักประกัน และมีความมั่นคงในการทำงาน เช่น การรวมตัวจัดตั้งสมาคมของผู้ปฏิบัติงาน เพื่อสร้างผลประโยชน์ร่วมกัน

พิกอร์ส และไมเออร์ส (Pigors and Myers. 1984 : 116) ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่จะเป็นแรงจูงใจในการทำงานให้ประสบความสำเร็จไว้ว่า ต้องประกอบด้วย องค์ประกอบต่อไปนี้

1. ต้องได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมและอย่างเพียงพอ
2. ลักษณะงานของงานที่ต้องมีความปลอดภัยไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
3. มีโอกาสได้ใช้ความสามารถและพัฒนาความสามารถของตนได้อย่างเต็มที่
4. มีโอกาสก้าวหน้าในตำแหน่งงานและเป็นงานที่มีความมั่นคง
5. มีความสามัคคีกลมเกลียวและการประสานงานกันเป็นอย่างดี
6. ยึดหลักประชาธิปไตยในการทำงาน
7. มีการแบ่งเวลาทำงานและเวลาที่จะใช้ชีวิตส่วนตัวอย่างสมดุลย์
8. มีความเข้าใจชีวิตการทำงานกับความสัมพันธ์กันในสังคมอย่างดี

จากที่กล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการทำงานของบุคคลจึงประกอบด้วยสิ่งที่ตอบสนองความต้องการทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจของบุคคล

1.8 ความหมายและความสำคัญของทัศนคติ

1.8.1 ความหมายของทัศนคติ

“ทัศนคติ” หรือ “เจตคติ” มีผู้ให้ความหมายไว้มากมาย ดังนี้

กูด (Good. 1959 : 48) กล่าวว่า ทัศนคติ คือ ความรู้สึกที่จะแสดงออกในลักษณะใด ลักษณะหนึ่ง อาจเป็นการเข้าหาหรือต่อต้านสถานการณ์บางอย่าง บุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น รักเกลียดกลัว หรือไม่พอใจในมากน้อยเพียงใดต่อสิ่งนั้น ๆ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความมุ่งหวังในชีวิต

มูน (กฤษณา ศักดิ์ศรี. 2530 : 182 ; อ้างอิงจาก Munn. 1962. Introduction to Psychology. p. 641) กล่าวว่า เจตคติ คือ ความรู้สึก และความคิดเห็น ที่บุคคลมีต่อสิ่งของ บุคคล สถานการณ์ สถาบัน และข้อเสนอใด ๆ ในทางที่ยอมรับ หรือ ปฏิเสธ ซึ่งมีผลให้ บุคคลนั้นพร้อมที่จะแสดงปฏิกิริยาตอบสนองด้วยพฤติกรรมอย่างเดี๋ยวดลอดไป

เชิตศักดิ์ โฆวาสินธุ์ (2520 : 38) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้

บุคคลแสดงพฤติกรรม หรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้นไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นไปในทางสนับสนุน หรือคัดค้านก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกระบวนการอบรมให้เรียนรู้ระเบียบวิธีของสังคม

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (2528 : 231) กล่าวว่า ทักษะคติ หมายถึง ความพร้อมของร่างกายและจิตใจที่มีแนวโน้มจะโต้ตอบสนองต่อสิ่งเร้า หรือสถานการณ์ใด ๆ ด้วยการเข้าหา หรือถอยออกไป

กฤษณา ศักดิ์ศรี (2530 : 182) กล่าวว่า เจตคติ คือ ความรู้สึกเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยต่อบุคคล หรือสิ่งใด ๆ

ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานต์และคณะ (2537 : 1) ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า เจตคติ หมายถึงความคิด หรือ ความเชื่อ และความรู้สึกประกอบความคิดหรือความเชื่อนั้น ๆ ที่ทนทานและได้รับการจัดระเบียบอันเป็นตัวชักนำให้คนเราปฏิบัติไปในทิศทางต่าง ๆ เจตคติมิใช่ความคิดเห็นธรรมดา แต่เป็นองค์ประกอบของอารมณ์ ความรู้สึกและมีลักษณะฝังลึกเป็นตัวกำหนดให้คนเราทำหรือไม่ทำพฤติกรรมต่าง ๆ ด้วย กล่าวคือ มีผลต่อพฤติกรรมหรือทางเลือกปฏิบัติตัวของคนเรา

ประเสริฐ ดันสกุลและคณะ (2538 : 6) กล่าวว่า เจตคติ (Attitude) เป็นเรื่องราวของความรู้สึกที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง(สิ่งเร้า) เป็นผลลัพธ์หรือข้อสรุปที่เกิดจากการนำข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับสิ่งเร้านั้น มาเทียบกับข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง โดยใช้กระบวนการคิดอันเป็นกระบวนการภายใน ที่นำข้อมูลความรู้ไปสร้างเป็นความเชื่อทำให้เกิดเป็นผลทางอารมณ์ความรู้สึก

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า เจตคติ หรือ ทักษะคติ หมายถึง ความรู้สึก ความพร้อมของบุคคลที่แสดงออกทางอารมณ์ ทางพฤติกรรมในลักษณะที่ชอบ ไม่ชอบ ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือต่อสถานการณ์

1.8.2 ลักษณะสำคัญของทักษะคติ

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (2528 : 231) อธิบายลักษณะสำคัญของทักษะคติไว้ดังนี้

1. ทักษะคติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ หรือการได้รับประสบการณ์มิใช่สิ่งที่มีติดตัวมาแต่กำเนิด
2. ทักษะคติเป็นดัชนีที่จะชี้แนวทางในการแสดงพฤติกรรม กล่าวคือ ถ้ามีทักษะคติที่ดีก็มีแนวโน้มที่จะเข้าหา หรือแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ตรงกันข้าม ถ้ามีทักษะคติที่ไม่ดีก็มีแนวโน้มที่จะไม่เข้ามา โดยถอยหนีหรือต่อต้านการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ
3. ทักษะคติสามารถถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลอื่นได้
4. ทักษะคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากทักษะคติเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเรียนรู้ หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ถ้าการเรียนรู้หรือประสบการณ์เปลี่ยนแปลงไป

ทัศนคติย่อมเปลี่ยนแปลงไปด้วย

กฤษฎา ศักดิ์ศรี (2530 : 185) กล่าวว่า เจตคติ มีลักษณะสำคัญดังนี้

1. เจตคติเกิดจากการเรียนรู้ หรือประสบการณ์ มิได้เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด เมื่อเด็กเกิดการเรียนรู้อย่อมจะมีความรู้สึก และความคิดเห็น เกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้นั้น นั่นคือ เจตคติเกิดขึ้นนั่นเอง

2. เจตคติเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ มิใช่ว่าคนเราชอบหรือเกลียดอะไรแล้วจะต้องชอบหรือเกลียดไปตลอดชีวิต อาจเปลี่ยนแปลงเป็นตรงกันข้ามก็ได้ ถ้าสภาพแวดล้อมสถานการณ์ เหตุการณ์เปลี่ยนแปลงไป เจตคติของบุคคลเปลี่ยนแปลงจากเจตคติที่ยอมรับเป็นเจตคติไม่ยอมรับ หรือจากไม่ยอมรับ ไปสู่การยอมรับก็ได้

3. เจตคติเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมทั้งภายนอกและภายในเราสามารถทราบได้ว่าบุคคลใดมีเจตคติในทางยอมรับ หรือไม่ยอมรับ โดยการสังเกตพฤติกรรมที่บุคคลนั้นแสดงออก อาจแสดงออกด้วยคำพูด หรือด้วยสีหน้าท่าทางพอใจ หรือไม่พอใจ การที่เรารู้เจตคติของใครคนหนึ่ง มิได้หมายความว่า เราจะทำนายพฤติกรรมของเขาได้

4. เจตคติเป็นสิ่งที่ซับซ้อน มีที่มาซับซ้อน เพราะเจตคติขึ้นอยู่กับหลายประการ ได้แก่ ประสบการณ์การรับรู้ ความรู้สึก ความคิดเห็น อารมณ์ สิ่งแวดล้อม เป็นต้นจึงผันแปรได้

5. เจตคติเกิดจากการเลียนแบบ เจตคติสามารถถ่ายทอดออกไปสู่บุคคลอื่น ๆ ได้ การคล้อยตามเป็นของธรรมดาที่จะพึงมี ถ้าเราเคารพ รัก นับถือ พพอใจ ศรัทธาใคร ก็ย่อมจะมีฉันทาคติ เป็นว่าพฤติกรรมของบุคคลที่เรายอมรับนั้นดีงาม จึงเลียนแบบเป็นเยี่ยงอย่าง

6. ทิศทาง และปริมาณของเจตคติ ปริมาณความเข้มข้นของเจตคติ ปริมาณมีตั้งแต่พอใจอย่างยิ่ง ปานกลาง จนถึงไม่พอใจอย่างยิ่ง ความเข้มข้นก็แล้วแต่ว่าจะมีความรู้สึกปลายไปด้านใด เจตคติของบุคคลมีระดับความรุนแรงต่างกัน ทิศทางของเจตคติมี 2 ทิศทาง คือ สนับสนุน หรือต่อต้าน

7. เจตคติเกิดขึ้นจากการมีจิตสำนึก หรือจากจิตไร้สำนึก ก็ได้ เมื่อบุคคลเกิดการเรียนรู้มีประสบการณ์เกี่ยวกับอะไรก็จะมีเจตคติสำนึกบริบูรณ์ เพราะได้สังเกตเห็น คิดพิจารณา หาเหตุผลวิเคราะห์ จนแน่ใจว่าถูกหรือผิด ควรหรือไม่ควร ดีหรือเลว เป็นประการใด เจตคติที่เกิดขึ้นจากลักษณะนี้ เรียกว่าจากจิตสำนึก ในบางกรณี เจตคติอาจเกิดขึ้นโดยปราศจากจิตสำนึกก็ได้ ความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเกิดขึ้นโดยมิได้มีการคิดพิจารณา ไตร่ตรองแต่อย่างใด

8. เจตคติมีลักษณะคงทนถาวรพอสมควร กว่าบุคคลจะมีเจตคติต่อสิ่งใดได้ ต้องใช้เวลานาน ใช้ความคิดลึกซึ้ง พิจารณาละเอียดรอบคอบแล้ว เจตคติบางอย่างอยู่ใน

สภาพที่ไม่มั่นคงก็พร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงได้ส่วนเจตคติที่มั่นคงถาวรเปลี่ยนแปลงได้ยากมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและบุคลิกภาพมาก

9. บุคคลแต่ละคนย่อมมีเจตคติต่อบุคคล สถานการณ์ สิ่งเดียวกันแตกต่างกัน ทั้งนี้แล้วแต่ประสบการณ์ของบุคคลนั้น

1.8.3 องค์ประกอบของทัศนคติ

เชดส์กดี โฆวาสินธุ์ (2520 : 40) จำแนกองค์ประกอบของทัศนคติออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ หรือความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า เพื่อเป็นเหตุผลในการที่จะสรุปรวมเป็นความเชื่อ หรือช่วยในการประเมินสิ่งเร้านั้น ๆ
2. องค์ประกอบทางด้านความรู้หรืออารมณ์ของบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้าซึ่งเป็นผลต่อเนื่องมาจากที่บุคคลประเมินสิ่งเร้านั้นว่าพอใจหรือไม่พอใจต้องการหรือไม่ต้องการดีหรือเลว อย่างไร
3. องค์ประกอบทางด้านความพร้อม หรือความโน้มเอียงที่บุคคลจะประพฤติปฏิบัติหรือตอบสนองต่อสิ่งเร้า ซึ่งจะเป็นในทิศทางที่สนับสนุนหรือคัดค้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อ หรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้มาจากการประเมินผล

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 3-4) จำแนกองค์ประกอบของทัศนคติออกเป็น 3 องค์ประกอบ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านพุทธิปัญญาได้แก่ความคิดที่อาจจะอยู่ในรูปใดรูปหนึ่งที่แตกต่างกัน
2. องค์ประกอบทางด้านท่าที ความรู้สึก เป็นส่วนประกอบด้านอารมณ์ ความรู้สึกซึ่งจะเป็นตัวเร้าความคิดอีกต่อหนึ่ง
3. องค์ประกอบทางด้านการปฏิบัติ หรือพฤติกรรม องค์ประกอบนี้เป็นองค์ประกอบที่มีแนวโน้มทางปฏิบัติ หรือมีปฏิกิริยาอย่างใดอย่างหนึ่ง

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ทัศนคติแบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านความรู้ ด้านความรู้สึก และด้านพฤติกรรม ซึ่งแต่ละองค์ประกอบต่างมีความสัมพันธ์กัน

1.9 ความหมายและความสำคัญของความมุ่งหวังในชีวิต

ความมุ่งหวังในชีวิต เป็นดัชนีทางจิตวิทยาที่แสดงระดับของความรู้สึกว่าตนไร้ความหมาย โดยมีหลักเกณฑ์ว่าบุคคลที่มีความมุ่งหวังในชีวิตสูงจะกำหนดคุณค่าแก่ชีวิตและพอใจในชีวิตที่เป็นอยู่มากกว่าบุคคลที่มีความมุ่งหวังในชีวิตต่ำ (อรัญญา ดุษฎีคำภีร์. 2536 : 3)

1.9.1 ความมุ่งหวังในชีวิต หมายถึง การรับรู้ของบุคคลด้านการดำรงชีวิตอย่างมีจุดมุ่งหมายและพบว่ากิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตได้ให้ความหมายลึกซึ้งแก่ตนเอง โดยเน้นที่การแสวงหาจุดมุ่งหมายและการดำรงชีวิต ความรู้สึกยินดี พึงพอใจ ในสถานการณ์ที่ตนเองเป็นอยู่ การรู้สึกถึงโอกาสและทางเลือกในชีวิตของแต่ละคน ซึ่งเป็นการตัดสินใจของเขาเอง (อรัญญา ดุษฎีคำภีร์. 2536 : 57)

ความมุ่งหวังในชีวิต หรือ ความหมายของชีวิต เป็นคำที่ใช้ในทางจิตวิทยาการบำบัด ที่มีความหมายเหมือนกัน โดยหมายถึง สิ่งสำคัญด้านความรู้เกี่ยวกับชีวิต เป็นปรากฏการณ์สากลที่พบเห็นกันทั่วไปในช่วงชีวิตของมนุษย์ หากไม่พิจารณาในด้านอายุ เพศ เชื้อชาติ หรือสถานภาพทางเศรษฐกิจ สังคม จะมีลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลไป เป็นการสะท้อนการต่อสู้เพื่อความหมายที่แท้จริงของการมีชีวิต ถ้าไม่มีการต่อสู้เพื่อการมีชีวิตอยู่ที่แท้จริง ก็คือการขาดความมุ่งหวังในชีวิต จะทำให้เกิดสภาวะที่เรียกว่า ความว่างเปล่าของการดำรงอยู่ สภาพเช่นนี้จะปรากฏออกมาในรูปแบบของความเบื่อหน่าย และ/หรือ พฤติกรรมก้าวร้าว (Jeffries. 1995)

สรุปความมุ่งหวังของชีวิต หมายถึง การตระหนักรู้ในการดำเนินชีวิตอย่างมีความหมายหรือเห็นคุณค่าของกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิต ไม่ล้าสน ท้อแท้และรู้สึกเป็นสุข

1.9.2 ความสำคัญของความมุ่งหวังในชีวิต

แฟรงเคิล (อรัญญา ดุษฎีคำภีร์. 2536 : 17 – 20 ; อ้างอิงจาก Frankl.1967) กล่าวถึงความสำคัญของความมุ่งหวังในชีวิตไว้ว่า ความมุ่งหวังของชีวิต หรือ ความหมาย มีความสำคัญต่อบุคคล และไม่สามารถเข้าใจได้โดยตรง ด้วยการใช้กระบวนการเชิงเหตุผล หรือ ด้วยความคิดใด ๆ บุคคลจะเข้าถึงความหมายของชีวิตได้ เขาต้องลงมือกระทำให้บางสิ่งอย่างมุ่งมั่น ในแต่ละสถานการณ์ชีวิต หรือมีการกระทำมุ่งสู่เป้าหมายบางประการในแต่ละขณะ กล่าวว่าการเข้าถึงความหมายของชีวิตนั้นบุคคลต้องเชื่อในการมีอยู่ หรือการปรากฏอยู่ของเขา โดยยึดถือว่าการมีอยู่หรือปรากฏอยู่นั้นเป็นสิ่งที่มีความหมายในตัวของมันเอง บุคคลเพียงแต่เป็นผู้ค้นพบความหมายไม่ใช่ผู้สร้าง

บุคคลจะค้นพบความหมายของชีวิตในประสบการณ์แต่ละขณะ ในรูปของคุณค่าต่าง ๆ 3 แนวทาง คือ

1. คุณค่าเชิงสร้างสรรค์ (Creative value)

ความหมายของชีวิตในแนวนี้เป็นการให้คุณค่าแก่การทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความพยายามทำสิ่งนั้นให้ดีขึ้นกว่าเดิม หรือด้วยการทำงานในหน้าที่ด้วยความกระตือรือร้น หรือการสร้างผลงานต่าง ๆ ที่มาจากความปรารถนาหรือความต้องการภายในของตนเอง คุณค่าเชิงสร้างสรรค์เกิดจากการทำให้ศักยภาพออกมาเป็นผลงานรูปธรรม

2. คุณค่าเชิงประสบการณ์ (Experience value)

ความหมายของชีวิตในแนวนีเป็นการให้คุณค่าแก่การดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่น และโลกรอบ ๆ ตัวในรูปของมนุษย์สัมพันธ์ ในรูปความรู้สึกดีต่อกันในคุณความดี ในรูปความรู้สึกต่อตนเองในฐานะมนุษย์ผู้มีจิตใจสูง ดังอย่างเช่น การมีส่วนร่วมรับความรู้สึกในความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การให้ความช่วยเหลือผู้อื่น ความรู้สึกปิติยินดีในประสบการณ์ของความเป็นหนึ่งเดียวในขณะฟังดนตรีหรือขณะทำสมาธิ

3. คุณค่าเชิงทัศนคติ (Attitude value)

ความหมายของชีวิตในแนวนีเป็นการให้คุณค่าทัศนคติต่อโชคชะตา ต่อสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ในการดำรงชีวิต เช่น ความวิตกกังวล ความรู้สึกผิด ความตายและต่อสภาพชีวิตที่ทุกข์ทรมาน เช่น จากความเจ็บป่วยที่รักษาไม่หาย คุณค่าทัศนคติเป็นการเลือกทำที่ความนึกคิด ปฏิภิกิริยาของตนเองต่อสภาพชีวิตด้วยความรู้สึกที่มั่นคง อดทนและยืนหยัด คุณค่าทัศนคติเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลค้นพบความหมายในชีวิตที่ลึกซึ้ง

คุณค่าเชิงทัศนคติ เป็นคุณค่าที่เกิดจากการที่บุคคลเผชิญกับสถานการณ์ที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ สถานการณ์ของความสิ้นหวัง มีความรู้สึกว่าเขาเป็นเหยื่อหรือผู้ถูกกระทำแล้ว เขาสามารถปรับทัศนคติต่อชีวิต หรือค้นพบความหมายบางอย่าง ที่ทำให้เขาก้าวพ้นจากสถานการณ์ที่หมดหวังได้ เขาสามารถเผชิญกับสถานการณ์นั้นด้วยทัศนคติที่แสดงถึงการยอมรับและอยู่กับมันได้อย่างไม่รู้สึกแปลกแยก

เซย์ลีส (Sayles. 1994) กล่าวว่า ความมุ่งหวังในชีวิต เป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้ทราบว่า บุคคลใดมีแนวโน้มที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยง เช่น การดื่ม การสูบบุหรี่ และกัญชา การดื่มแล้วขับรถ การติดยาเสพติด

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่าความมุ่งหวังในชีวิต หรือในเอกสารใช้คำว่า ความหมายของชีวิต มีความสำคัญกับบุคคลต่าง ๆ ในการสร้างสรรค์ผลงาน การมีสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น การเผชิญกับสถานการณ์ของความสิ้นหวัง โดยเฉพาะวัยรุ่น ความมุ่งหวังในชีวิตยังช่วยให้ทราบถึงผู้ที่มีแนวโน้มที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยง เพื่อจะได้หาทางป้องกันหรือแก้ไข

1.10 ความหมายของบุคลิกภาพ (Personality)

บุคลิกภาพ (Personality) มาจากรากศัพท์ในภาษากรีกว่า Persona หมายถึง หน้ากากที่ตัวละครสวมเล่นละครหรือแสดงบนเวทีในสมัยกรีกโบราณ เพื่อแสดงไปตามบทบาทที่ถูกกำหนด (เดโช สนวนานนท์. 2512 : 300)

อัลพอร์ต (Allport. 1965 : 11) ได้ให้คำจำกัดความว่า บุคลิกภาพเป็นกระบวนการจัดโครงสร้างระบบร่างกายและจิตใจของบุคคล ซึ่งเป็นสิ่งกำหนดลักษณะทางพฤติกรรมและความคิดของบุคคล

อนาสตาซี (Anastasi. 1968 : 11) บุคลิกภาพเกิดจากปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างพันธุกรรมกับสิ่งแวดล้อม พันธุกรรมอย่างเดียวกันในสภาพแวดล้อมที่ต่างกัน ย่อมก่อให้เกิดบุคลิกภาพที่ต่างกันและในสภาพแวดล้อมที่เหมือนกัน แม้ว่าบุคคลจะมีพันธุกรรมอย่างเดียวกันก็อาจก่อให้เกิดบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน

มันน์ (Munn. 1969 : 224) กล่าวว่า บุคลิกภาพเป็นผลรวมของลักษณะทั้งหมด ซึ่งเกิดจากการผสมผสานของโครงสร้างของความประพฤติ ความสนใจ ทักษะคติ เชื้อวานปัญญา ความถนัด และลักษณะอื่นเข้าด้วยกัน

แคทเทลล์ (Cattell. 1970 : 2 – 3) ให้ความหมายบุคลิกภาพ คือ สิ่งที่ช่วยในการทำนายได้ว่าบุคคลจะทำอะไรในสถานการณ์ที่กำหนดให้ บุคลิกภาพเป็นเรื่องพฤติกรรมทั้งหมดของบุคคล ทั้งที่เปิดเผยและซ่อนเร้นอยู่ภายใน

ฮิลการ์ด (Hillgard. 1971 : 447) ให้ความหมายว่า บุคลิกภาพเป็นความหมายของแต่ละบุคคล รวมถึงวิธีการแสดงออก ซึ่งกำหนดการปรับตัวตามรูปแบบของแต่ละบุคคล

เพชแบค (จุฑา บุรีภักดี. 2533 : 12 ; อ้างอิงจาก Feshbac. 1982) ได้ให้คำจำกัดความว่า บุคลิกภาพ หมายถึง แบบฉบับพฤติกรรม ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล พฤติกรรมของบุคคลกระบวนการตอบสนองของบุคคลต่อสิ่งแวดล้อม หรือพฤติกรรมที่กระทำอย่างสม่ำเสมอ

สุชา จันทน์เอม (2522 : 82) กล่าวว่า บุคลิกภาพหมายถึง ลักษณะที่สำคัญต่อการปรับตัวของบุคคล ได้แก่ รูปร่างหน้าตา ท่าทาง ความสามารถ แรงจูงใจ และการแสดงออกทางอารมณ์และผลที่เกิดจากประสบการณ์ และอาจกล่าวสั้นๆ ได้ว่า บุคลิกภาพ คือ หมวดยของลักษณะต่าง ๆ ที่รวมกัน และแสดงลักษณะที่เป็นเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล

สารานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2533 : 10433) ได้ระบุความหมายของบุคลิกภาพไว้ว่า หมายถึง รูปแบบลักษณะท่าทีของการแสดงออก อันเป็นเฉพาะตัวของบุคคล

วิชัย โสสุวรรณจินดา (2535 : 10) ให้ความหมายของบุคลิกภาพไว้ว่า คือ ลักษณะท่าทางการเคลื่อนไหว กริยามารยาทของบุคคล รวมทั้งบุคลิกภาพในส่วนจิตใจด้วย บุคลิกภาพที่แตกต่างกันย่อมทำให้พฤติกรรมของบุคคลต่างกัน

กมลรัตน์ กรีทอง (2540 : 1) ให้ความหมายบุคลิกภาพ คือ การแสดงออกของแต่ละบุคคลที่แสดงถึงความมีเอกลักษณ์ของตนเองโดยแสดงออกทั้งด้านภาษาถ้อยคำและด้านภาษาท่าทาง

จากความหมายของบุคลิกภาพที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า บุคลิกภาพ หมายถึง คุณสมบัติต่าง ๆ ทางด้านสรีระ ลักษณะเฉพาะของบุคคล ทั้งพฤติกรรมภายใน ได้แก่ ความรู้สึกนึกคิด เจตคติ และพฤติกรรมภายนอก ได้แก่ การแสดงออกทางร่างกาย กริยาท่าทาง ซึ่งเป็นความพยายามของบุคคลที่จะปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อม

1.11 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของมนุษย์

การที่เด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศ อาจเป็นเพราะเด็กและเยาวชนเหล่านี้มีความต้องการที่จะตอบสนองตัวเอง ดังทฤษฎีความต้องการ 5 ชั้น ของ มาสโลว์ ซึ่ง มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (โสภณ แก้วล้อมทรัพย์. 2544 : 53 – 54 ; อ้างอิงจาก Maslow. 1954:158)

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานที่มีอำนาจมากที่สุด และเห็นได้ชัดที่สุดจากความต้องการทั้งหมด เป็นความต้องการที่ช่วยดำรงชีวิต ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำดื่ม การพักผ่อนนอนหลับ ความต้องการทางเพศ ความต้องการความอบอุ่น ตลอดจนความต้องการที่จะถูกกระตุ้นอวัยวะรับสัมผัส แรงขับของร่างกายเหล่านี้จะเกี่ยวข้องโดยตรงกับความอยู่รอดของร่างกายและของอินทรีย์ ความพึงพอใจที่ได้รับในขั้นนี้ จะกระตุ้นให้เกิดความต้องการในขั้นที่สูงกว่า ดังนั้น เพื่อที่จะได้รับการตอบสนองตามความต้องการดังที่กล่าวมา เยาวชนชายจึงต้องเข้าสู่การขายบริการทางเพศเพื่อให้ได้มาซึ่งปัจจัยที่นำมาบำบัดความต้องการดังกล่าว

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs) เป็นความต้องการทางด้านร่างกายให้รู้สึกปลอดภัยหรือความรู้สึกมั่นคง ซึ่งเป็นความต้องการขั้นมูลฐานคือ ความปลอดภัยในการทำงาน เยาวชนชายจะคิดอยู่เสมอว่าการขายบริการเป็นหลักประกันให้เขาจะต้องได้รับค่าตอบแทนมาซื้ออาหาร หรือจับจ่ายใช้สอยต่าง ๆ ไม่ใช่เฉพาะวันนี้ แต่จะต้องมีสำหรับวันพรุ่งนี้ด้วย เยาวชนชายขายบริการเหล่านั้นจึงพยายามเอาใจ ให้ความสนิทสนมกับผู้ที่มาใช้บริการที่เขาคิดว่าจะสามารถให้ความช่วยเหลือเขาในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นทรัพย์สิน ที่อยู่ อาศัย หรือผลประโยชน์อื่น ๆ โดยหวังว่าหากผู้ใช้บริการพึงพอใจเขาก็จะได้รับการตอบสนองสิ่งที่คาดหวังเหล่านั้น

3. ความต้องการความรักและการเป็นเจ้าของ (Belongings and love needs) ซึ่งเป็นความต้องการของเยาวชนชายที่ต้องการจะเข้าสู่สังคมและมีพวกพ้องเพื่อนฝูง โดยการให้เป็นที่ยอมรับจากเพื่อนร่วมอาชีพเดียวกัน จากความต้องการหรือแรงจูงใจเหล่านี้ทำให้เยาวชนเหล่านั้นอาจทำงานอื่นที่มั่นคงกว่า ปลอดภัยกว่า แต่เขาเลือกงานนี้เพราะเพื่อนที่ประกอบอาชีพนี้ประกอบกับอาชีพนี้เป็นการทำงานที่ไม่ต้องใช้แรงและได้ค่าตอบแทนสูงเยาวชนเหล่านั้นจึงตัดสินใจเข้าร่วมขายบริการได้โดยง่ายเมื่อเพื่อชักชวน

4. ความต้องการได้รับการยกย่อง (Self-Esteem needs) เป็นความต้องการให้คนยอมรับนับถือมีความภูมิใจในตนเอง มีความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าและมีความสามารถที่จะประสบความสำเร็จในงาน ดังเช่น เยาวชนชายขายบริการทางเพศในกลุ่มที่เคยต้องโทษในทัณฑสถาน สถานพินิจ หรือเคยมีประสบการณ์ในการยกพวกตีกัน จะถือว่าการเป็นบุคคลที่มีสถานะและศักดิ์ศรีในกลุ่มสูง ได้รับการกล่าวขานในลักษณะของการยกย่องจากเพื่อน แต่บางครั้งการนำความสำเร็จนั้นมาเปรียบเทียบกับหมู่เพื่อนร่วมอาชีพ อาจมีทั้งผลดี คือทำให้เกิด

การยอมรับจากเพื่อน หรืออาจเกิดผลเสียในลักษณะการเปรียบเทียบเพื่อเอาชนะกันทำให้เกิดการขัดแย้งในกลุ่มหรือระหว่างกลุ่มก็ได้

5. ความต้องการได้รับความสำเร็จ (Self-Actualization needs) เป็นความต้องการขั้นสุดท้าย เป็นความนึกคิดหรือความต้องการสูงสุดในชีวิต คืออยากจะมีความสำเร็จทุกสิ่งทุกอย่าง ดังเช่น เยาวชนชายขายบริการต้องพยายามเอาใจผู้มาใช้บริการให้เต็มที่เพื่อจะมีผู้มาใช้บริการมาก ๆ มีรายได้มาก เพื่อตอบสนองความต้องการในด้านปัจจัยพื้นฐานได้อย่างสมบูรณ์ หรือบางครั้งต้องการให้มีผู้ใช้บริการต่อไปอีก หรือเรียกได้ว่าต้องการหลักประกันในชีวิตที่มั่นคง ซึ่งถ้าได้รับอาจเลิกอาชีพนี้ได้

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการขายบริการทางเพศ

2.1 งานวิจัยในประเทศ

สิริชัย วงษ์สาธิตศาสตร์ (2532 : 136) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ในครอบครัว พฤติกรรมการสื่อสาร และรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวของโสเภณีชาย พบว่า ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องอายุนั้น ปรากฏว่า อายุเฉลี่ยเมื่อเริ่มประกอบอาชีพโสเภณีชาย คือ 19 ปี ต่ำสุด 14 ปี สูงสุดคือ 26 ปี โดยการชักจูงจากเพื่อน ส่วนสาเหตุของการมาประกอบอาชีพนี้ เนื่องจากความต้องการเงินเพื่อสนองความต้องการของตนเอง รองลงมา คือ เพื่อส่งเสียครอบครัว และว่างงาน ตามลำดับ

วิรัช ดำรงผล (2536 : 67) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาโสเภณีเด็กกับแนวทางการแก้ไขในอนาคต พบว่า โสเภณีเด็กมีแนวโน้มจะเพิ่มมากขึ้นโดยเฉพาะโสเภณีเด็กชาย เพราะเป็นที่ต้องการของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ไม่สามารถใช้พฤติกรรมที่มีเพศสัมพันธ์กับเด็กในประเทศของตน ปัจจัยที่ส่งผลให้เด็กเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณี คือ ปัญหาความยากจน ครอบครัวแตกแยก ขาดความรู้ รายได้ไม่เพียงพอ การเลียนแบบ การบริโภคที่เน้นความฟุ้งเฟ้ออิทธิพลของสื่อมวลชน และความอ่อนแอของกลไกรัฐ

ทวีคุณ มลายาภรณ์ (2536 : 71-72) ได้ศึกษาการขายบริการทางเพศของเด็กและเยาวชนชายเร่ร่อนบริเวณสี่ลมและพัทยา พบว่า เด็กส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 13 - 15 ปี การศึกษาดำกว่า ป.6 โดยมีสาเหตุมาจากตนเอง ซึ่งทางบ้านก็ไม่ทราบว่าประกอบอาชีพนี้ รายได้เฉลี่ยต่อการให้บริการครั้งละ 300 บาท มีความนิยมลูกค้าชาวต่างชาติ เนื่องจากให้เงินมากกว่าคนไทยและมองว่าอาชีพขายบริการทางเพศเป็นอาชีพที่ดีที่สุด และไม่เสียหาย

พิมพ์พิมล ธงเขียว (2537) ได้ศึกษามูลเหตุและวิถีชีวิตของเด็กที่กลายเป็นโสเภณี 9 คน ซึ่งอยู่ในความดูแลของศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก มูลนิธิเด็ก โดยใช้วิธีการศึกษาแผนการวิจัยเชิงคุณภาพ ผลการศึกษาพบว่า มูลเหตุและวิถีชีวิตของเด็กที่กลายเป็นโสเภณีมี 13 ประการ คือ ความล้มเหลวของสถาบันครอบครัว การถูกล่อลวง ชักจูง การรับข่าวสารเกี่ยวกับอาชีพค้าประเวณี ยุทธศาสตร์เชิงรุกในกระบวนการค้าประเวณี การยอมรับอาชีพค้า

ประเพณีของชุมชน ความอ่อนแอของสถาบันชุมชน และความต้องการมีฐานะโดยการเลียนแบบ ความบกพร่องของกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม บทบาทของการศึกษากับการเห็นคุณค่า ความสำนึกแห่งศักดิ์ศรีและความกตัญญูกับการให้คุณค่า กระแสอาชีพค้าประเวณี ความคิดเกี่ยวกับบรรทัดฐานทางเพศ และความคิดเกี่ยวกับวัตถุนิยมสมัยใหม่ บริบทต่าง ๆ ที่เป็นมูลเหตุสำคัญมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน จนทำให้เด็กเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณี ซึ่งส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยและคุณภาพชีวิตของเด็กเป็นอย่างมาก ทำให้เด็กติดโรคทางเพศสัมพันธ์โดยเฉพาะโรคเอดส์ ปัญหาดังกล่าวควรแก้ไขโดยกระบวนการทางการศึกษา การปรับเปลี่ยนแนวคิดในชุมชน การสร้างองค์กรประชาชนเพื่อรณรงค์ต่อต้านการค้าประเวณี ในขณะเดียวกันจะต้องจัดโครงการพัฒนาอาชีพในหมู่บ้านด้วย เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของทรัพยากรมนุษย์ที่ยั่งยืน

อรรถัย อาจอ่ำ และจรรยา เศรษฐบุตร (2537 : 17) ศึกษาปัญหาโสเภณีเด็กในสังคมไทย ด้วยวิธีการวิเคราะห์เอกสารและการประมาณการตัวเลขที่ใกล้เคียง ซึ่งสรุปว่าปัจจุบันมีเอกสารและงานศึกษาวิจัยต่าง ๆ ที่มีอยู่ส่วนใหญ่ อันจะเป็นการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับฝ่ายอุปทานมากกว่าฝ่ายอุปสงค์และฝ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องก็ตาม แต่ถ้าเราเข้าใจกฎของธรรมชาติว่าทุกอย่างเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน จะทำให้เข้าใจปัญหาโสเภณีเด็กมากขึ้น ปัญหาโสเภณีเด็ก ปัญหาแรงงานเด็ก ปัญหาเด็กเร่ร่อนจรจัด ปัญหาสลัม ปัญหาสิ่งแวดล้อม และสารพันปัญหาในสังคม ล้วนแต่เกี่ยวข้องสัมพันธ์เชื่อมโยง กับการเร่งรัดพัฒนาทางเศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพของประเทศในช่วง 20-30 ปีที่ผ่านมาทั้งสิ้น เนื่องจากเราเร่งรัดพัฒนาเพื่อบรรลุสู่การมี “เงิน” “รายได้” และ “ความสะดวกสบายทางวัตถุ” เราทิ้ง “มิติหรือแง่มุมอื่น ๆ ของชีวิตและสังคม” เราไม่ได้คาดคิดมาก่อนว่า “อาการข้างเคียง” ของการบริโภคนิยม “ทุนนิยม” เพื่อขจัดโรค “ความยากจน” และ “ความด้อยพัฒนา” นั้น จะมีปัญหามากมายถึงเวลาแล้วที่จะต้องทบทวนทิศทางการพัฒนา ในอนาคต คาดว่า โสเภณีเด็กมีแนวโน้มจะเพิ่มมากขึ้นโดยเฉพาะโสเภณีเด็กชาย เพราะเป็นที่ต้องการของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ไม่สามารถใช้พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับเด็กในประเทศของตน ปัจจัยที่ส่งผลให้เด็กเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณี คือ ปัญหาความยากจน ครอบครัวแตกแยก ขาดความรู้ รายได้ไม่เพียงพอ การเลียนแบบ การบริโภคที่เน้นความฟุ้งเฟ้ออิทธิพลของสื่อมวลชน และความอ่อนแอของกลไกรัฐ

กิตติคุณ อางคาสัย (2540 : 242) ได้ทำการศึกษาเรื่องโสเภณีเด็กชาย : ศึกษาเฉพาะกรณีเด็กชายเร่ร่อนขายบริการทางเพศบริเวณสี่ลม พบว่า เด็กส่วนใหญ่ที่ขายบริการทางเพศเป็นเด็กเร่ร่อน เนื่องจากการขายบริการทางเพศเป็นวิธีที่จะได้เงินมาง่าย และสบายจึงเป็นวิธีการเอาตัวรอดที่ง่ายที่สุด เด็กส่วนใหญ่มีอายุ 12 - 18 ปี มีการรวมกลุ่มกันอยู่ในย่านที่ใช้ติดต่อกับลูกค้าเป็นประจำ การขายบริการเกิดจากการเชิญชวนของเพื่อนและเขา

มองว่าไม่ใช่เรื่องแปลกผู้หญิงทำได้ ผู้ชายก็ทำได้ ลูกค้าส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติที่นิยมมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก ลักษณะการติดต่อกับลูกค้าจะเป็นการสื่อสารแบบการใช้สายตา (Eye Contact)

ปราศรัย ศิริปริชาพงษ์ (2542 : 173) ได้ศึกษาเรื่อง โสเภณีเด็กหญิงในเขตเทศบาลเมืองนครพนม พบว่า กระบวนการเข้าสู่การขายบริการทางเพศของเด็กหญิงกลุ่มนี้เกิดจากการคบหาสมาคมที่แตกต่างของเด็กหญิงกับบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องในอาชีพนี้ ที่พยายามให้ความหมายในทางบวกอาชีพนี้ว่าเป็นงานง่าย และรายได้สูงโดยดูตัวอย่างจากตัวแบบที่ประสบความสำเร็จในอาชีพนี้ เมื่อเด็กกะอมรับการตีความหมายในทางบวกของอาชีพนี้ ก็ตัดสินใจเข้าสู่อาชีพขายบริการทางเพศในที่สุด

โสภณ แก้วล้อมทรัพย์ (2544) ได้ศึกษาเรื่อง การเข้าสู่อาชีพขายบริการทางเพศของเยาวชนชาย : กรณีศึกษาบริเวณสนามหลวง พบว่า กลุ่มเยาวชนชายขายบริการทางเพศบริเวณสนามหลวง เป็นกลุ่มขายบริการเฉพาะชาย ให้บริการในรูปแบบรักร่วมเพศ โดยใช้วิธีระแวง เพศ ปาก มือ และทวารหนัก อัตราค่าบริการต่อครั้งประมาณ 300 – 500 บาท สามารถบริการ 1 – 3 ครั้งต่อคืน ส่วนใหญ่เข้าสู่อาชีพโดยสมัครใจ โดยการแนะนำจากเพื่อน ปัจจัยส่วนบุคคลที่ทำให้เยาวชนเข้าสู่อาชีพสืบเนื่องมาจากความต้องการเงิน และการเป็นวัยรุ่นมีร่างกายสมบูรณ์ เปี่ยมด้วยพลังทางเพศมากที่สุด ประกอบกับค่านิยมความทันสมัย วัตถุนิยม ความรักอิสระของงาน ชอบทำงานกลางคืน ความพึงพอใจรักร่วมเพศ ทั้งนี้เป็นผู้ที่ตระหนักในศักดิ์ศรีความเป็นคนน้อยแม้จะรู้ผลกระทบของการประกอบอาชีพก็ยังตัดสินใจขายบริการทางเพศ หลายคนขาดเป้าหมายในชีวิต และแม้จะมีโอกาสและช่องทางประกอบอาชีพสุจริตอื่น ๆ ก็ไม่ทำ โดยเห็นว่าทำงานน่าเบื่อ งานหนัก เงินน้อย ประกอบกับปัจจัยด้านครอบครัวที่มีปัญหา ปัจจัยด้านสังคมที่มีปัญหาจากการพัฒนาเศรษฐกิจแบบทุนนิยม ตลอดจนปัจจัยเอื้อให้มีการพบปะผู้คนมากมายที่มาใช้ประโยชน์ในสนามหลวง สามารถใช้ปกปิดอาชีพการขายบริการทางเพศได้เป็นอย่างดี ทำให้เยาวชนก้าวเข้าสู่อาชีพขายบริการทางเพศ

2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

โบเยอร์ (Boyer .1986) ได้ศึกษาเรื่อง โสเภณีชาย : วัฒนธรรมการแสดงออกของชายที่เป็นเกย์ การวิจัยมีจุดมุ่งหมายที่จะนำมุมมองของผู้วิจัยที่มีต่อกลุ่มรักร่วมเพศว่าเป็นส่วนหนึ่งในความหมายที่หลากหลายของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางเพศในสังคม ที่พบอยู่ในหลายๆโครงสร้างของสังคม ผลการศึกษาพบว่า การแบ่งชั้นพฤติกรรมว่าเป็นสิ่งผิดปกติที่เป็นปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรมสังคมที่เป็นผลมาจากการสร้างวัฒนธรรมของกามและเพศ จากสิ่งปรากฏให้เห็นนี้ สามารถเริ่มเข้าใจว่า โสเภณีทราบความหมายว่าเกย์ชายหนุ่มพยายามที่จะเข้าใจสิ่งที่หมายถึงรักร่วมเพศในวัฒนธรรมอเมริกันอย่างไร

แมนนิโน (Mannino.1989) ได้ศึกษาเรื่องความเกี่ยวข้องของการถูกระทำซ้ำเรา ในวัยเด็กและอื่น ๆ ที่เป็นองค์ประกอบของแนวโน้มในการเข้าสู่การเป็นโสเภณีชาย ผลการศึกษาพบว่า ขอบเขต 9 ส่วนที่ถูกทดสอบเกี่ยวเนื่องกับการเข้าสู่การเป็นโสเภณีชาย ซึ่งได้แก่ ลักษณะเฉพาะของบุคคล สถานภาพของครอบครัว ลักษณะของความเลื่อมใสในศาสนา ภูมิหลังประวัติอาชญากรรม การถูกทอดทิ้งในวัยเด็ก การหมกมุ่นทางเพศ ความรุนแรงในครอบครัวซึ่งเด็กมักถูกทำร้ายร่างกาย คุณลักษณะของสุขภาพจิต และการรับรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ มีอิทธิพลต่อการเป็นโสเภณีชายในการศึกษาครั้งนี้

อีริกสัน (Erickson.1986) ได้ศึกษาเรื่องสังคมของโสเภณีเด็กชายที่ทำงานในพื้นที่มินนีอาโพลิส (Minneapolis) พบว่า ผู้ประกอบอาชีพโสเภณีเด็กชายจะมีความคล่องแคล่ว แต่ละคนมีความแตกต่างในการเห็นคุณค่าในตัวเอง และส่วนใหญ่จะห่างเหินจากครอบครัว ตั้งแต่เมื่อเปรียบเทียบกับประชากรธรรมดา เจยเมยกับการมีชีวิตอยู่และไม่กลัวกับความตายที่เนื่องมาจากโรคทางเพศสัมพันธ์ หรือ เอดส์ (AIDS) เพราะส่วนใหญ่ให้คุณค่าของเงินเป็นปัจจัยหลัก โสเภณีเด็กชายส่วนใหญ่มีปัญหามีปัญหาเป็นผู้ติดยาเสพติด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศแบบอิสระ ในเขตเทศบาลเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นเด็กและเยาวชนชาย อายุระหว่าง 13 ปี - 18 ปี ขายบริการทางเพศแบบอิสระ อยู่ในเขตเทศบาลเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ได้แก่ พัทยาเหนือ พัทยากลาง พัทยาใต้ และหาดจอมเทียน โดยคัดเลือกอย่างเฉพาะเจาะจงตามเกณฑ์ที่กำหนดตามที่ระบุข้างต้นมาจำนวน 12 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการขายบริการทางเพศของเด็กและเยาวชนชายในเขตเทศบาลเมืองพัทยา ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ลำดับการเกิด ภูมิลำเนาเดิม ที่อยู่อาศัย อาชีพก่อนขายบริการทางเพศ รายได้จากอาชีพก่อนขายบริการทางเพศ ประสบการณ์ทางเพศก่อนขายบริการ ระยะเวลาในการขายบริการทางเพศ รายได้จากการขายบริการทางเพศ บุคลิกภาพ แรงจูงใจในการขายบริการทางเพศ ทศนคติต่อการขายบริการทางเพศ ความมุ่งมั่นในชีวิต และผลกระทบต่อชีวิตของตนเองในอนาคตจากการขายบริการทางเพศ

2. ตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่ สถานภาพของครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว กฎระเบียบของครอบครัว บทบาทของเด็กและเยาวชนชายในครอบครัว หน้าที่

ของเด็กและเยาวชนชายในครอบครัว ความรับผิดชอบของเด็กและเยาวชนชายต่อครอบครัว
สัมพันธภาพระหว่างเด็กและเยาวชนชายกับสมาชิกในครอบครัว

3. ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ อิทธิพลจากสื่อมวลชน อิทธิพลจากเพื่อน

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า มีดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากตำรา และงานวิจัยต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งนิยามศัพท์เฉพาะ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์
2. ผู้วิจัยสร้างแบบสัมภาษณ์โดยศึกษาหลักเกณฑ์ และวิธีสร้างแบบสัมภาษณ์ที่ดีและถูกต้อง พร้อมทั้งให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะของการวิจัย (มณฑิรา เลิศพานิช. 2542 :40)
3. นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วย ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่ง เจริญจิต ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา และภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุง
4. นำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ไปทดลองใช้ (Try Out) กับเด็กและเยาวชนชายชายบริการทางเพศในเขตเทศบาลเมืองพัทยา จำนวน 2 คน ในวันที่ 10 สิงหาคม 2545

ตัวอย่างแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 1 ตัวแปรด้านส่วนตัว

1. ปัจจุบันอายุ
☐ 7 – 14 ปี (.....) ☐ 15 – 18 ปี (.....)
2. จำนวนพี่น้อง(บิดามารดาเดียวกัน)ทั้งหมดในครอบครัว คน
 ต่างบิดามารดา คน ท่านเป็นบุตรคนที่
 พี่ชาย คน น้องชาย คน พี่สาว คน น้องสาว คน
3. ภูมิลำเนาเดิม อยู่ที่จังหวัด
 สาเหตุที่ย้ายมาอยู่ในพัทยา
4. ระดับการศึกษา
☐ ไม่ได้เรียนหนังสือ ☐ ประถมศึกษาปีที่ 1 – 4
☐ ประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3
☐ มัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 ☐ ประกาศนียบัตร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

๑๖ / ๕๗

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยขอความร่วมมือและขอความอนุเคราะห์จากบุคคลที่ทราบแหล่งข้อมูล เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง
2. ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้การสัมภาษณ์ เด็กและเยาวชนชายชายบริการทางเพศในเขตเทศบาลเมืองพัทยา ในบริเวณต่าง ๆ ได้แก่ พัทยาเหนือ พัทยากลาง พัทยาใต้ และหาดจอมเทียน จำนวน 12 คน

ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวแปรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการขายบริการทางเพศของเด็กและเยาวชนชาย การสัมภาษณ์ครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้ระยะเวลา 1 เดือน 18 วัน จะสัมภาษณ์ในตอนกลางวันและกลางคืน โดยจะสัมภาษณ์เฉลี่ย 3 ครั้งในแต่ละคน ครั้งละ 2 ชั่วโมง ตั้งแต่วันที่ 10 สิงหาคม - 28 กันยายน 2545

3. ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ซึ่งสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนชายชายบริการทางเพศ มาวิเคราะห์ในเชิงปริมาณและคุณภาพต่อไป

การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview)

1. ในการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้วิจัยใช้วิธีจัดบันทึกข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เพื่อค้นหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาในการเก็บข้อมูล การสัมภาษณ์เชิงลึกทุกครั้งผู้วิจัยต้องขอความร่วมมือจากเด็กและเยาวชนชายชายบริการทางเพศ และขออนุญาตจัดบันทึกข้อมูลขณะสัมภาษณ์
2. ในการสัมภาษณ์เชิงลึกนี้ ผู้วิจัยแจ้งเรื่องของการวิจัยพร้อมวัตถุประสงค์ให้เด็กและเยาวชนชายทราบ และผลของการวิจัยครั้งนี้จะไม่ส่งผลใด ๆ ต่อผู้ให้ข้อมูล หลังจากนั้นสร้างความคุ้นเคยกับผู้ให้ข้อมูลด้วยการพูดคุยถึงเรื่องทั่วไป รวมทั้งแสดงท่าทีที่ให้ความจริงใจทั้งคำพูดและท่าทาง เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลเกิดความเต็มใจ ปลอดภัย และไว้วางใจ
3. ในขณะสัมภาษณ์เชิงลึก บางครั้งผู้ให้ข้อมูลเล่าถึงเหตุการณ์ที่เกิดความสะเทือนใจผู้สัมภาษณ์จะใช้เทคนิคการให้คำปรึกษาช่วยในการสัมภาษณ์เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลเกิดความสบายใจ และร่วมมือในการให้ข้อมูล

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ และค่าร้อยละ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ และการใช้แบบสอบถาม เพื่ออธิบายให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า และวิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่ และคำนวณค่าร้อยละ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านส่วนตัว

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านครอบครัว

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม

ผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านส่วนตัว

การวิเคราะห์ตอนที่ 1 นี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่และค่าร้อยละตามตัวแปร อายุ ระดับการศึกษา สาเหตุที่ไม่ศึกษาต่อ ลำดับการเกิด จำนวนพี่น้อง ภูมิลำเนาเดิม สาเหตุที่ย้ายมาอยู่ในเมืองพัทยา ที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วย อาชีพก่อนขายบริการทางเพศ รายได้จากอาชีพก่อนขายบริการทางเพศ ประสบการณ์ทางเพศก่อนขายบริการ ระยะเวลาในการขายบริการทางเพศ รายได้จากการขายบริการทางเพศ บุคลิกภาพ แรงจูงใจในการขายบริการทางเพศ ทศนคติต่อการขายบริการทางเพศ ความมุ่งหวังในชีวิต ผลกระทบต่อชีวิตของตนเองในอนาคตจากการขายบริการทางเพศ ดังแสดงในตาราง 1 – 9

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศจำแนกตามอายุ
ระดับการศึกษา สาเหตุที่ไม่ศึกษา และลำดับการเกิด

ข้อมูลด้านส่วนตัวของเด็กและเยาวชนชาย	จำนวน(คน)	ร้อยละ
<u>อายุ (ปี)</u>		
13	3	25.00
14	2	16.66
15	1	8.33
16	1	8.33
17	1	8.33
18	4	33.33
รวม	12	100.00
<u>ระดับการศึกษา</u>		
ประถมศึกษาปีที่ 1 – 4	4	33.33
ประถมศึกษาปีที่ 5 – 6	4	33.33
มัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3	1	8.33
มัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6	3	25.00
รวม	12	100.00
<u>สาเหตุที่ไม่ศึกษาต่อ</u>		
ไม่ชอบเรียน	2	16.66
ครอบครัวยากจนไม่สามารถส่งเรียนได้	5	41.66
ถูกไล่ออกจากโรงเรียน	2	16.66
พ่อแม่ผู้ปกครองให้ออกมาช่วยทำงาน	2	16.66
เรียนจบชั้นสูงสุดแล้ว	1	8.33
รวม	12	100.00
<u>ลำดับการเกิด</u>		
บุตรคนแรก	4	33.33
บุตรคนกลาง	7	58.33
บุตรคนสุดท้อง	1	8.33
รวม	12	100.00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 1 พบว่า จำนวนเด็กและเยาวชนชายขายบริการ

ทางเพศ อันดับ 1 คือ อายุ 18 ปี มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 อันดับ 2 คือ อายุ 13 ปี มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 อันดับ 3 คือ อายุ 14 ปี มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66 และอันดับรองลงมาได้แก่ อายุ 15 , 16 และ 17 มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

เมื่อจำแนกระดับการศึกษาของเด็กและเยาวชนชายชายบริการทางเพศ พบว่ามีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 – 4 และ ระดับประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 มีจำนวนมากที่สุดเท่ากัน คือจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมา คือ มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

ส่วนสาเหตุที่เด็กและเยาวชนชายชายบริการทางเพศไม่ศึกษาต่อนั้น พบว่า เนื่องมาจากครอบครัวยากจนไม่สามารถส่งเรียนได้มากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 41.66 รองลงมา คือ พ่อแม่ผู้ปกครองให้ออกมาช่วยทำงาน ไม่ชอบเรียนและถูกไล่ออกจากโรงเรียน มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66 และคิดว่าเรียนจบชั้นสูงสุดแล้ว จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

นอกจากนี้ เมื่อจำแนกเด็กและเยาวชนชายตามลำดับการเกิด พบว่า เด็กและเยาวชนชายเป็นบุตรคนกลางมากที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 58.33 รองลงมาคือเป็นบุตรคนแรก มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ส่วนเด็กและเยาวชนเป็นบุตรคนสุดท้อง มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนชายชายบริการทางเพศจำแนกตาม
จำนวนพี่น้อง

จำนวนพี่น้องทั้งหมดในครอบครัว			จำนวนพี่น้องบิดามารดาเดียวกัน		จำนวนพี่น้องต่างบิดา	
จำนวน พี่น้อง	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	-	-	-	-	1	8.33
2	2	16.66	1	8.33	2	16.66
3	4	33.33	3	25.00	-	-
4	4	33.33	3	25.00	-	-
5	1	8.33	1	8.33	-	-
6	1	8.33	1	8.33	-	-
รวม	12	100.00	9	74.99	3	24.99

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 2 พบว่า จำนวนเด็กและเยาวชนชายชายบริการทางเพศ มีจำนวนพี่น้องตามลำดับดังนี้ อันดับ 1 คือ เด็กและเยาวชนที่มีจำนวนพี่น้อง 3 และ 4 คน มีจำนวนเท่ากันคือ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 อันดับ 2 คือ เด็กและเยาวชนที่มีจำนวนพี่น้อง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66 อันดับ 3 คือ เด็กและเยาวชนที่มีจำนวนพี่น้อง 5 และ 6 คน มีจำนวนเท่ากัน คือ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

เด็กและเยาวชนชายชายบริการทางเพศ ครั้งนี้มี 3 คน ที่มีพี่น้องต่างบิดา โดยมีจำนวนพี่น้องต่างบิดาจำนวน 1 คน ส่วนเด็กและเยาวชนชายอีก 2 คน มีพี่น้องต่างบิดาจำนวน 2 คน

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศจำแนกตามภูมิสำเนาเดิม
สาเหตุที่ย้ายมาอยู่ในเมืองพัทยา ที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน และบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วย

ข้อมูลด้านส่วนตัวของเด็กและเยาวชนชาย	จำนวน(คน)	ร้อยละ
<u>ภูมิสำเนาเดิม</u>		
ภาคกลาง	2	16.66
ภาคเหนือ	2	16.66
ภาคตะวันออก	5	41.66
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	3	25.00
รวม	12	100.00
<u>สาเหตุที่ย้ายมาอยู่ในเมืองพัทยา</u>		
มาหางานทำ	5	41.66
เพื่อนชักชวน	4	33.33
ตามเพื่อนบ้านจังหวัดเดียวกันมา	1	8.33
มาขายบริการทางเพศ	2	16.66
รวม	12	100.00
<u>ที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน</u>		
อยู่กับมารดา	1	8.33
ห้องเช่า	5	41.66
บ้านเช่า	6	50.00
รวม	12	100.00
<u>บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วย</u>		
เพื่อน	8	66.66
แม่	1	8.33
คนเดียว	1	8.33
นายหน้าค้ากาม	2	16.66
รวม	12	100.00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 4 พบว่า เด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศมีภูมิสำเนาเดิมอยู่ในภาคตะวันออกมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 41.66 รองลงมาคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ภาคกลางและภาคเหนือ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66

เมื่อจำแนกสาเหตุที่เด็กและเยาวชนชายย้ายเข้ามาอยู่ในเมืองพัทยา พบว่า เด็กและเยาวชนชาย ส่วนใหญ่เริ่มต้นย้ายเข้ามาอยู่ในเมืองพัทยา เนื่องจาก มาหางานทำมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 41.66 รองลงมา คือ ตามเพื่อนมา จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ตั้งใจมาขายบริการทางเพศ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66 และ ตามเพื่อนบ้านจังหวัดเดียวกันมา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

ส่วนที่อยู่อาศัยในระหว่างที่เด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศ พบว่า เด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศอาศัยอยู่บ้านเช่า มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา คือ อาศัยอยู่ห้องเช่า จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 41.66 และอาศัยอยู่กับมารดา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

นอกจากนี้ เมื่อจำแนกเด็กและเยาวชนชายตามบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย พบว่า เด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศมักพักอาศัยอยู่กับเพื่อน มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 66.66 รองลงมา คือ อาศัยอยู่กับนายหน้าค้ากาม จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66 อาศัยอยู่กับมารดาและอยู่คนเดียว มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศจำแนกตามอาชีพและรายได้ก่อนขายบริการทางเพศ ประสบการณ์ทางเพศ ระยะเวลาและรายได้จากการขายบริการทางเพศ

ข้อมูลด้านส่วนตัวของเด็กและเยาวชนชาย	จำนวน(คน)	ร้อยละ
<u>อาชีพก่อนขายบริการทางเพศ</u>		
ไม่มีอาชีพ	7	58.33
พนักงานเสิร์ฟ	2	16.66
ขายดอกไม้	1	8.33
เกษตรกร	1	8.33
ขายบริการทางเพศ	1	8.33
รวม	12	100.00
<u>รายได้จากอาชีพก่อนขายบริการทางเพศ</u>		
ไม่มีรายได้	7	58.33
2,000 บาท	2	16.66
2,500 บาท	1	8.33
3,000 บาท	1	8.33
10,000 บาท	1	8.33
รวม	12	100.00
<u>ประสบการณ์ทางเพศก่อนขายบริการ</u>		
มี	10	83.33
ไม่มี	2	16.66
รวม	12	100.00
<u>ระยะเวลาในการขายบริการทางเพศ</u>		
1 – 3 เดือน	3	25.00
4 – 6 เดือน	2	16.66
7 – 9 เดือน	2	16.66
10 – 11 เดือน	1	8.33
1 – 2 ปี	3	25.00
2 ปี 1 เดือน – 3 ปี	1	8.33
รวม	12	100.00

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อมูลด้านส่วนตัวของเด็กและเยาวชนชาย	จำนวน(คน)	ร้อยละ
<u>รายได้จากการขายบริการทางเพศ</u>		
5,000 บาท	1	8.33
6,000 บาท	1	8.33
10,000 บาท	2	16.66
12,000 บาท	1	16.66
15,000 บาท	2	16.66
20,000 บาท	5	41.66
รวม	12	100.00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 3 พบว่า เด็กและเยาวชนชาย ไม่มีอาชีพก่อนขายบริการทางเพศมากที่สุด มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 58.33 รองลงมา คือ อาชีพพนักงานเสิร์ฟ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66 และ อาชีพเกษตรกรรม ขายดอกไม้ ขายบริการทางเพศ มีจำนวนเท่ากัน คือจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

เมื่อจำแนกจำนวนเด็กและเยาวชนชายตามรายได้จากอาชีพก่อนขายบริการทางเพศ พบว่า เด็กและเยาวชนชาย ไม่มีรายได้ก่อนขายบริการทางเพศมากที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 58.33 รองลงมา คือ มีรายได้ 2,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66 และมีรายได้ 2,500 บาท 3,000 บาท และ 10,000 บาท มีจำนวนเท่ากัน คือจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

ส่วนประสบการณ์ทางเพศก่อนขายบริการของเด็กและเยาวชนชาย พบว่า เด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศ ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทางเพศก่อนขายบริการทางเพศ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 ส่วนเด็กและเยาวชนชายไม่มีประสบการณ์ทางเพศก่อนขายบริการทางเพศ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66

เมื่อจำแนกเด็กและเยาวชนชายตามระยะเวลาในการขายบริการทางเพศ พบว่า เด็กและเยาวชนชายส่วนใหญ่ขายบริการทางเพศเป็นระยะเวลา 1 – 3 เดือน และ 1 – 2 ปีมากที่สุด มีจำนวนเท่ากัน คือจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 รองลงมา คือ 4 – 6 เดือน และ 7 – 9 เดือน มีจำนวนเท่ากัน คือจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66 10 – 11 เดือน และ 2 – 3 ปี มีจำนวนเท่ากัน คือ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

นอกจากนี้ เมื่อจำแนกเด็กและเยาวชนชายตามรายได้จากการขายบริการทางเพศ พบว่า เด็กและเยาวชนชายมีรายได้จากการขายบริการทางเพศต่อเดือน 20,000 บาทมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 41.66 รองลงมาคือ มีรายได้ 10,000 บาท และ 15,000 บาทมีจำนวน

เท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66 และมีรายได้ 5,000 บาท 6,000 บาท 12,000 บาท
มีจำนวนเท่ากัน คือจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

ตาราง 5 จำนวนร้อยละของเด็กและเยาวชนชายชายบริการทางเพศจำแนกตามบุคลิกภาพ
ของเด็กที่ได้จากการทดสอบวาดภาพคน

บุคลิกภาพ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. สนใจตนเอง ชอบเข้าสังคม ขาดการดิ้นรนต่อสู้ ชอบเพื่อฝัน บทบาททางเพศไม่เหมาะสม	1	16.66
2. สนใจตนเอง ขาดความรอบคอบ มีปมด้อย ชอบเพื่อฝัน บทบาททางเพศไม่เหมาะสม ขาดการดิ้นรนต่อสู้ ชอบพึ่งพาผู้อื่น	1	8.33
3. ก้าวร้าว ดื้อ ชอบใช้การขดเชย มีปัญหาทางอารมณ์ มีความต้องการทางเพศมาก มีความรู้สึกผิด มีความกังวลใจ ต้องการอำนาจ	1	8.33
4. สนใจตนเอง สับสนบทบาททางเพศ มีปัญหาทางอารมณ์ ต้องการอำนาจ ทะเยอทะยานมาก ทำตามอารมณ์ ก้าวร้าว ดื้อ อารมณ์ฉุนเฉียว	1	8.33
5. สนใจตนเอง ไม่มีวุฒิภาวะ ชอบพึ่งพาผู้อื่น ชอบใช้การขดเชย ดื้อ อารมณ์ฉุนเฉียว ทะเยอทะยานมาก	1	8.33
6. สนใจตนเอง มีความต้องการทางเพศมาก หมกมุ่นในการเจริญเติบโตทางร่างกาย ย่ำคิดย่ำทำ กังวลใจ ไม่พอใจแรงขับ	1	8.33
7. ชอบคิดฝัน ระแวง มีปัญหาการปรับตัว บทบาททางเพศไม่เหมาะสม ลังเล เลียบแบบที่ไม่ดี	1	8.33
8. เก็บกด พึ่งพาผู้อื่น ก้าวร้าว ดื้อ อารมณ์ฉุนเฉียว ลังเล สนใจสิ่งแวดล้อม ขาดการรอบคอบ มีปมด้อย เลียบแบบที่ไม่ดี	1	8.33
9. ลังเล เป็นพวกกรักร่วมเพศ มองโลกในแง่ร้าย มีลักษณะเป็นผู้หญิง ปรับตัวทางเพศไม่ได้	1	8.33
10. ย่ำคิด หลงตัวเอง ไม่มีวุฒิภาวะทางเพศ ทำตามอารมณ์ ลังเล ไม่มั่นคง	1	8.33
11. ก้าวร้าวไม่เข้าใจสิ่งที่พบเห็น มีปัญหาทางเพศ อารมณ์แปรปรวน ดื้อ อารมณ์ฉุนเฉียว	1	8.33
12. ลังเลกับการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น มีลักษณะชอบพึ่งพาผู้อื่น เก็บกด ก้าวร้าว ชอบเพื่อฝัน	1	8.33
รวม	12	100

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 5 พบว่า บุคลิกภาพของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศที่ได้จากการทดสอบการวาดภาพคน มีลักษณะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ สนใจตนเอง ขาดการดิ้นรนต่อสู้ชอบพึ่งพาผู้อื่น บทบาททางเพศไม่เหมาะสม สับสนในบทบาททางเพศ ชอบคิดเพื่อฝัน มีปัญหาทางอารมณ์ คือ ก้าวร้าว ลังเล และเก็บกด ทำตามอารมณ์ ชอบใช้การชดเชย ขาดความรอบคอบ มีการเลียนแบบที่ไม่ดี มีปัญหาการปรับตัว และมีปมด้อย

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศจำแนกตามแรงจูงใจในการขายบริการทางเพศ

แรงจูงใจในการขายบริการทางเพศ	เด็กและเยาวชนทั้งหมด(คน)	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ต้องการใช้เงิน/ใช้จ่าย	12	12	100.00
ให้คุณค่าวัตถุนิยมสมัยใหม่	12	10	83.33
เพื่อเป็นโอกาสและช่องทางประกอบอาชีพอื่น ๆ	12	8	66.66
ถูกล่อลวงและชักจูง	12	6	50.00
การให้คุณค่าความกตัญญู	12	7	58.33
การเลียนแบบ	12	7	58.33
ความพอใจในอาชีพ	12	7	58.33
ความต้องการอิสระ	12	6	50.00
ต้องการตอบสนองความต้องการทางเพศของตนเอง	12	1	8.33

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 6 พบว่า แรงจูงใจที่ทำให้เด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศ ได้แก่ ต้องการใช้จ่ายเงินให้คุณค่าวัตถุนิยมสมัยใหม่ เพื่อเป็นโอกาสและช่องทางในการประกอบอาชีพอื่น ๆ การให้คุณค่าความกตัญญู การเลียนแบบ ความพอใจในอาชีพ ถูกล่อลวงและชักจูง ความต้องการอิสระ และต้องการตอบสนองความต้องการทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 100.00 , 83.33 , 66.66 , 58.33 , 58.33 , 58.33 , 50.00 , 50.00 , และ 8.33 ตามลำดับ

ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศจำแนกตามทัศนคติต่อการขายบริการทางเพศ

ทัศนคติที่มีต่อการขายบริการทางเพศ	เห็นด้วย		บางครั้งก็เห็นด้วย บางครั้งก็ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทัศนคติด้านความคิดที่มีต่อการขายบริการทางเพศ						
1. การขายบริการทางเพศเป็นอาชีพที่ไม่เสียหาย	11	91.66	-	-	1	8.33
2. ในปัจจุบันการมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเป็นเรื่องธรรมดา	11	91.66	-	-	1	8.33
3. การขายบริการทางเพศทำให้ท่านมีเงินใช้ตามที่ตนเองต้องการ	10	83.33	-	-	2	16.66
4. การขายบริการทางเพศทำให้ชีวิตของท่านมีความสุขสบายในการใช้จ่ายเงินมากขึ้น	11	91.66	-	-	1	8.33
5. การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันไม่ควรปิดบัง	8	66.66	-	-	4	33.33
6. การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันผิดศีลธรรม	1	8.33	-	-	11	91.66
7. การขายบริการทางเพศต้องใช้ความสามารถเช่นเดียวกับการทำงานอื่น ๆ	8	66.66	-	-	4	33.33
8. ควรให้สิทธิเสรีภาพทางกฎหมายในการรักร่วมเพศและขายบริการทางเพศ	12	100.00	-	-	-	-
จำนวนเฉลี่ยของความคิดที่มีต่อการขายบริการทางเพศ	9	74.99	-	-	3	24.99
ทัศนคติที่มีต่อการขายบริการทางเพศ	มากที่สุด		ปานกลาง		น้อยที่สุด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทัศนคติ ด้านความรู้สึกที่มีต่อการขายบริการทางเพศ						
9. ท่านพอใจกับการมีเพศสัมพันธ์ทุกครั้ง	-	-	-	-	12	100.00
10. ท่านพอใจที่ตนเป็นส่วนหนึ่งของคนกลางคืน	8	66.66	-	-	4	33.33
11. ท่านมีความสุขกับการขายบริการทางเพศ	2	16.66	8	66.66	2	16.66
12. ท่านรู้สึกสนุกกับการขายบริการทางเพศ	8	66.66	-	-	4	33.33
13. ท่านชอบคู่นอนที่เป็นชาวต่างชาติ	12	100.00	-	-	-	-
14. ท่านรู้สึกไม่พอใจที่ต้องมาขายบริการทางเพศ	4	33.33	-	-	8	66.66
จำนวนเฉลี่ยของความรู้สึกที่มีต่อการขายบริการทางเพศ	5.66	47.21	1.33	11.11	5	41.66

ตาราง 7 (ต่อ)

ทัศนคติที่มีต่อการขายบริการทางเพศ	บ่อยที่สุด		บางครั้ง		น้อยที่สุด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
<u>ทัศนคติที่มีต่อแนวโน้มการขายบริการทางเพศ</u>						
15. ท่านทำทุกอย่างที่ทำให้ผู้ซื้อบริการพอใจเพื่อให้ได้สิ่งตอบแทนที่ท่านพอใจ	12	100.00	-	-	-	-
16. ท่านพร้อมที่จะขายบริการทางเพศ	9	75.00	-	-	3	25.00
17. ท่านต้องขายบริการทางเพศหากยังหาเงินได้มากอยู่	8	66.66	-	-	4	33.33
18. ท่านมักจะย้ายไปขายบริการยังสถานที่ที่มีแขกจำนวนมากเพื่อจะได้มีรายได้มากขึ้น	8	66.66	-	-	4	33.33
19. การมีเพศสัมพันธ์กับแขกเป็นการช่วยตอบสนองความต้องการทางเพศของท่านด้วย	-	-	10	83.33	2	16.66
20. ท่านยังต้องขายบริการทางเพศถึงแม้ว่าโรคเอดส์ระบาดอยู่ก็ตาม	12	100.00	-	-	-	-
จำนวนเฉลี่ยของแนวโน้มการแสดงพฤติกรรมที่มีต่อการขายบริการทางเพศ	8.16	68.05	1.66	13.88	2.16	18.05

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 7 พบว่า เด็กและเยาวชนชายมีทัศนคติต่อการขายบริการทางเพศ ดังนี้

1. ทัศนคติด้านความคิดที่มีต่อการขายบริการทางเพศ เด็กและเยาวชนชายเห็นด้วยกับการขายบริการทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 74.99 โดยเด็กและเยาวชนชายเห็นว่าการขายบริการทางเพศเป็นอาชีพที่ไม่เสียหาย เป็นเรื่องธรรมดา สามารถทำให้มีเงินใช้ตามที่ตนต้องการมีความสุขสบายในการใช้จ่ายเงินได้มากขึ้น และคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ไม่ควรปิดบัง ไม่ผิดศีลธรรม การขายบริการทางเพศต้องใช้ความสามารถเช่นเดียวกับการทำงานอื่น ๆ และควรให้สิทธิเสรีภาพทางกฎหมายในการรักร่วมเพศและขายบริการทางเพศ ส่วนเด็กและเยาวชนชาย ร้อยละ 24.99 ไม่เห็นด้วยกับการขายบริการทางเพศ

2. ทัศนคติด้านความรู้สึกที่มีต่อการขายบริการทางเพศ เด็กและเยาวชนชายรู้สึกพอใจกับการขายบริการทางเพศคิดเป็นร้อยละ 47.21 โดยเด็กและเยาวชนชายมีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของคนกลางคืน รู้สึกสนุกและพอใจกับการขายบริการทางเพศ บางครั้งก็รู้สึกมีความสุขกับการขายบริการทางเพศ ชอบคู่นอนที่เป็นชาวต่างชาติ แต่ก็ไม่ได้รู้สึกพอใจกับการมีเพศสัมพันธ์ทุกครั้ง ส่วนเด็กและเยาวชนชาย ร้อยละ 41.66 มีความรู้สึกพอใจน้อยที่สุดเกี่ยวกับการขายบริการทางเพศ

3. แนวโน้มการขายบริการทางเพศ เด็กและเยาวชนชายมีแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

ที่สนับสนุนต่อการขายบริการทางเพศบ่อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.05 โดยเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศจะทำทุกอย่างให้ผู้ซื้อบริการพอใจ เพื่อจะได้สิ่งตอบแทนที่ตนพอใจ และพร้อมที่จะขายบริการทางเพศ และจะขายบริการทางเพศต่อไปหากยังสามารถหาเงินได้มากอยู่ถึงแม้ว่าจะมีโรคเอดส์ระบาดอยู่ก็ตาม โดยจะย้ายไปขายบริการทางเพศยังสถานที่ที่มีผู้ใช้บริการจำนวนมากเพื่อจะได้มีรายได้มากขึ้น โดยบางครั้งก็เห็นด้วยบางครั้งก็ไม่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ แม้ว่าเป็นการตอบสนองความต้องการทางเพศให้กับตนด้วย ส่วนเด็กและเยาวชนชายมีทัศนคติต่อแนวโน้มในการขายบริการทางเพศบ้างเป็นบางครั้งและน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 13.88 และ 18.05 ตามลำดับ

ตาราง 8 จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศจำแนกตามความมุ่งหวังในชีวิต

ความมุ่งหวังในชีวิต	เห็นด้วย		บางครั้งก็เห็นด้วย บางครั้งก็ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
<u>ความสามารถในการตระหนักรู้เกี่ยวกับตนเอง</u>						
1. ฉันเห็นว่าชีวิตในการขายบริการทางเพศเป็น สิ่งน่าภูมิใจ	7	58.33	-	-	5	41.66
2. ฉันรู้สึกว่าการขายบริการทางเพศทำให้ฉัน แตกต่างจากคนอื่น	9	75.00	-	-	3	25.00
3. เป็นเรื่องยากที่ฉันจำยอมรับการขายบริการ ทางเพศของตัวเองได้	2	16.66	-	-	10	83.33
จำนวนเฉลี่ยของความความสามารถในการ ตระหนักรู้เกี่ยวกับตนเอง	6	49.99	-	-	6	49.99
<u>การแสวงหาความหมายในชีวิต จุดมุ่งหมายคุณค่า และเป้าหมาย</u>						
4. ฉันรู้สึกว่าชีวิตเป็นสิ่งที่มีความหมาย	10	83.88	-	-	2	16.66
5. ฉันมีเป้าหมายในชีวิต	8	66.66	-	-	4	33.33
6. ฉันภูมิใจกับความสำเร็จของตัวเองแม้ว่าจะ เป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ	11	91.66	-	-	1	8.33
7. ฉันไม่กลัวอุปสรรค	4	33.33	-	-	8	66.66
8. ฉันเห็นด้วยว่าคนเราต้องรู้จักทำอะไรเพื่อ อนาคต	10	83.33	-	-	2	16.66
9. ฉันรู้สึกว่ายังมีคนที่คอยเอาใจใส่ดูแลฉัน	9	75.00	-	-	3	25.00
จำนวนเฉลี่ยของการแสวงหาความหมายในชีวิต จุดมุ่งหมายคุณค่าและเป้าหมาย	8.66	72.21	-	-	3.33	27.77

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 8 พบว่า เด็กและเยาวชนชายมีความมุ่งมั่นในชีวิต ดังนี้

1. เด็กและเยาวชนชายมีความสามารถในการตระหนักรู้เกี่ยวกับตนเอง คิดเป็นร้อยละ 50.00 โดยเด็กและเยาวชนชายเห็นว่าชีวิตในการขายบริการทางเพศเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจที่สามารถหาเลี้ยงตนเองได้ การขายบริการทางเพศทำให้รู้สึกว่าคุณแตกต่างจากคนอื่นแต่ก็สามารถยอมรับการขายบริการทางเพศของตนเองได้

2. เด็กและเยาวชนชายมีการแสวงหาความหมายในชีวิต จุดมุ่งหมายคุณค่าและเป้าหมายในชีวิต คิดเป็นร้อยละ 72.21 โดย เด็กและเยาวชนชายรู้สึกว่าชีวิตเป็นสิ่งที่มีความหมาย เราต้องทำอะไรเพื่ออนาคต โดยมีการวางแผนเป้าหมายในชีวิต รู้สึกภูมิใจกับความสำเร็จของตัวเองแม้ว่าจะเป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ และคิดว่ายังมีคนที่คอยเอาใจใส่ดูแลตน แต่ก็รู้สึกกลัวกับอุปสรรคในชีวิต

ตาราง 9 จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศจำแนกตามผลกระทบจากการขายบริการทางเพศ

ผลกระทบจากการขายบริการทางเพศ	เด็กและเยาวชนทั้งหมด(คน)	จำนวน(คน)	ร้อยละ
สำส่อนทางเพศ	12	12	100.00
เสี่ยงต่อการถูกจับดำเนินคดี	12	12	100.00
ไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม/โดนรังเกียจ	12	10	83.33
เสี่ยงต่อการติดต่อโรคทางเพศสัมพันธ์	12	10	83.33
เสี่ยงต่อการติดยาเสพติด	12	9	75.00
มีการตื่นตัวทางเพศเร็วเกินไป	12	5	41.66
มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานทางสังคม	12	4	33.33
เป็นคนมีปมด้อย	12	4	33.33

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 9 พบว่า เด็กและเยาวชนชายได้รับผลกระทบจากการขายบริการทางเพศ ได้แก่ การมีพฤติกรรมสำส่อนทางเพศ และเสี่ยงต่อการถูกจับดำเนินคดี คิดเป็นร้อยละ 100.00 ไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม/สังคมรังเกียจ และเสี่ยงต่อการติดต่อโรคทางเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 83.33 ส่วนการเสี่ยงต่อการติดยาเสพติด มีการตื่นตัวทางเพศเร็วเกินไป มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานทางสังคม และเป็นคนมีปมด้อย คิดเป็นร้อยละ 75.00 , 41.66 , 33.33 และ 33.33 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านครอบครัว

การวิเคราะห์ตอนที่ 2 นี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ และค่าร้อยละตามตัวแปร สถานภาพของครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว การศึกษาของ บิดามารดา อาชีพและรายได้ของบิดามารดา กฎระเบียบภายในครอบครัว บทบาทของเด็กและ เยาวชนชายในครอบครัว หน้าที่ของเด็กและเยาวชนชายในครอบครัว ความรับผิดชอบของเด็กและ เยาวชนชายต่อครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างเด็กและเยาวชนชายกับสมาชิกในครอบครัว ดังแสดง ในตาราง 10 - 15

ตาราง 10 จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศจำแนกตามสถานภาพ
ของครอบครัว สถานะทางเศรษฐกิจ และการศึกษาของบิดามารดา

ข้อมูลด้านครอบครัวของเด็กและเยาวชนชาย	จำนวน(คน)	ร้อยละ
<u>สถานภาพของครอบครัว</u>		
บิดามารดาสมรสและอยู่ด้วยกัน	5	41.66
บิดามารดาหย่าร้าง	4	33.33
บิดามารดาแต่งงานใหม่	1	8.33
บิดามารดาเสียชีวิต	2	16.66
รวม	12	100.00
<u>ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว</u>		
ยากจน	4	33.33
ค่อนข้างจน	4	33.33
ปานกลาง	4	33.33
รวม	12	100.00
<u>การศึกษาของบิดา</u>		
ต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 4	2	16.66
จบประถมศึกษาปีที่ 4	2	16.66
จบประถมศึกษาปีที่ 7	2	16.66
ไม่ทราบวุฒิการศึกษาของบิดาเนื่องจาก หย่าร้างกับมารดาตั้งแต่ตนยังเล็ก	4	33.33
ไม่ทราบวุฒิการศึกษาของบิดา เนื่องจาก บิดาถึงแก่กรรม	2	16.66
รวม	12	100.00
<u>การศึกษาของมารดา</u>		
ต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 4	4	33.33
จบประถมศึกษาปีที่ 4	7	58.33
จบประถมศึกษาปีที่ 7	1	8.33
รวม	12	100.00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 10 พบว่า สถานภาพครอบครัวของเด็กและ

เยาวยชนชายขายบริการทางเพศ บิดามารดาสมรสและอยู่ด้วยกัน มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 41.66 ส่วนบิดามารดาหย่าร้าง มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 บิดามารดาเสียชีวิต มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66 นอกจากนี้บิดามารดาแต่งงานใหม่ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

เมื่อจำแนกเด็กและเยาวยชนชายตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวเด็กและเยาวยชนอยู่ในฐานะ ยากจน ค่อนข้างจน และปานกลาง มีจำนวนเท่ากัน คือจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

ส่วนวุฒิการศึกษาของบิดาเด็กและเยาวยชนชาย พบว่า เด็กและเยาวยชนชายขายบริการทางเพศส่วนใหญ่ไม่ทราบวุฒิการศึกษาของบิดาเนื่องจากหย่าร้างกับมารดามากที่สุด มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมา คือ มีการศึกษต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 4 จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 7 และไม่ทราบวุฒิการศึกษาบิดาเนื่องจากบิดาถึงแก่กรรม มีจำนวนเท่ากัน คือจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66

นอกจากนี้ เมื่อจำแนกวุฒิการศึกษาของมารดาเด็กและเยาวยชนชาย พบว่า มารดาของเด็กและเยาวยชนชายขายบริการทางเพศส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวนมากที่สุด คือจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 58.33 รองลงมา คือ ต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และจบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 7 มีจำนวนจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

ตาราง 11 จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศจำแนกตามอาชีพ และ รายได้ของบิดามารดา

ข้อมูลด้านส่วนครอบครัวของเด็กและเยาวชนชาย	จำนวน(คน)	ร้อยละ
<u>อาชีพของบิดา</u>		
เกษตรกรรวม	1	8.33
รับจ้าง	5	41.66
ไม่ทราบอาชีพของบิดา	4	33.33
ไม่มีอาชีพ เนื่องจากบิดาถึงแก่กรรม	2	16.66
รวม	12	100.00
<u>อาชีพของมารดา</u>		
ค้าขาย	4	33.33
รับจ้าง	3	25.00
แม่บ้าน	2	16.66
เกษตรกรรวม	2	16.66
ขายบริการทางเพศ	1	8.33
รวม	12	100.00
<u>รายได้ของบิดา</u>		
1 – 4,000 บาท	3	25.00
4,001 – 10,000 บาท	3	25.00
ไม่ทราบรายได้ของบิดา	4	33.33
ไม่มีรายได้ (บิดาถึงแก่กรรม)	2	16.66
เรียนจบชั้นสูงสุดแล้ว	12	100.00
รวม		
<u>รายได้ของมารดา</u>		
1 – 4,000 บาท	6	50.00
4,001 – 10,000 บาท	4	33.33
ไม่มีรายได้	2	16.66
รวม	12	100.00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 11 พบว่า บิดาของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพรับจ้างมากที่สุด มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 41.66 รองลงมา ไม่ทราบอาชีพของบิดา เนื่องจากบิดาหย่าร้างกับมารดาตั้งแต่ยังเล็กและไม่มีการติดต่อกันอีกมากที่สุด มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ไม่มีอาชีพเนื่องจากบิดาถึงแก่กรรม มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66 และอาชีพเกษตรกรกรรม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

เมื่อจำแนกอาชีพของมารดาเด็กและเยาวชนชาย พบว่า มารดาของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขายมากที่สุด มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมา คือ อาชีพรับจ้าง มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 อาชีพแม่บ้านและเกษตรกรกรรมมีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66 ขายบริการทางเพศ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

ส่วนรายได้ของบิดาเด็กและเยาวชนชาย พบว่า เด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศส่วนใหญ่ไม่ทราบรายได้ของบิดามากที่สุด มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมา คือ มีรายได้ปานกลาง 4,001 – 10,000 บาท และขั้นต่ำ 1 – 4,000 บาทมีจำนวนเท่ากัน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และ ไม่มีรายได้เนื่องจากบิดาถึงแก่กรรมมีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66

นอกจากนี้ เมื่อจำแนกรายได้ของมารดาเด็กและเยาวชนชาย พบว่า มารดาของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศส่วนใหญ่มีรายได้ ขั้นต่ำ 1 – 4,000 บาทมากที่สุด มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา คือ มีรายได้ ปานกลาง 4,001 – 10,000 บาท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และ ไม่มีรายได้ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66

ตาราง 12 จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศจำแนกตามกฎระเบียบ
บทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบในครอบครัว

ข้อมูลด้านครอบครัวของเด็กและเยาวชนชาย	จำนวน(คน)	ร้อยละ
<u>กฎระเบียบภายในครอบครัว</u>		
มี	3	25.00
ไม่มี	9	75.00
รวม	12	100.00
<u>บทบาทในครอบครัว</u>		
เป็นบุตร	12	100.00
รวม	12	100.00
<u>หน้าที่ในครอบครัว</u>		
มี	12	100.00
รวม	12	100.00
<u>ความรับผิดชอบในครอบครัว</u>		
มี	6	50.00
ไม่มี	6	50.00
รวม	12	100.00

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 12 พบว่า เด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศร้อยละ 25.00 จำนวน 3 คน ต้องปฏิบัติตามระเบียบ ส่วนเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศร้อยละ 75.00 จำนวน 9 คน รายงานว่าในครอบครัวไม่ได้กำหนดกฎระเบียบใด ๆ ที่ต้องปฏิบัติตาม

เมื่อจำแนกจำนวนเด็กและเยาวชนชายตามบทบาทในครอบครัว พบว่า เด็กและเยาวชนชายทั้งหมดที่มีบทบาทเป็นบุตรมี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ส่วนหน้าที่ในครอบครัวของเด็กและเยาวชนชาย พบว่า เด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศทุกคน จำนวน 12 คน ร้อยละ 100 มีหน้าที่ในครอบครัว

นอกจากนี้ เมื่อจำแนกเด็กและเยาวชนชายตามความรับผิดชอบในครอบครัว พบว่า เด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศส่วนใหญ่ต้องรับผิดชอบภายในครอบครัว และไม่ต้องรับผิดชอบต่อครอบครัว มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

ตาราง 13 จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศจำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและเยาวชนชายกับบิดา มารดาและพี่น้อง

ข้อมูลด้านครอบครัวของเด็กและเยาวชนชาย	จำนวน(คน)	ร้อยละ
<u>ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา</u>		
ดี	3	25.00
ไม่ดี เนื่องจากบิดามีภรรยาใหม่หรือมารดามีสามีใหม่	4	33.33
ไม่ดี เนื่องจากบิดามารดาทะเลาะกันเป็นประจำ	4	33.33
ไม่ดี เนื่องจากบิดาติดยา	1	8.33
รวม	12	100.00
<u>ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและเยาวชนชายกับบิดา</u>		
ดี	3	25.00
ไม่ดี	9	75.00
รวม	12	100.00
<u>ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและเยาวชนชายกับมารดา</u>		
ดี	11	91.66
ไม่ดี	1	8.33
รวม	12	100.00
<u>ความสัมพันธ์ระหว่างเยาวชนชายกับพี่น้อง</u>		
ดี	9	75.00
ไม่ดี	3	25.00
รวม	12	100.00

ผลจากการวิเคราะห์ ตามตาราง 13 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาของเด็กและเยาวชนชายส่วนใหญ่ไม่ดี เนื่องจากบิดามีภรรยาใหม่หรือภรรยานอกใจและไม่ดี เนื่องจากบิดามารดาทะเลาะกันเป็นประจำมีจำนวนเท่ากัน คือจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาคือ บิดามารดาที่มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และไม่ดี เนื่องจากบิดาติดยา มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

เมื่อจำแนกจำนวนเด็กและเยาวชนชายตามความสัมพันธ์กับบิดา พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและเยาวชนชายกับบิดาส่วนใหญ่ไม่ดี มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 ส่วนเด็กและเยาวชนชายที่มีความสัมพันธ์อันดีกับบิดา มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและเยาวชนชายกับมารดา พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและเยาวชนชายกับมารดาส่วนใหญ่ดี มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 91.66 ส่วนเด็กและเยาวชนชายที่มีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับมารดา มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

นอกจากนี้ เมื่อจำแนกเด็กและเยาวชนชายตามความสัมพันธ์กับพี่น้อง พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและเยาวชนชายกับพี่น้องส่วนใหญ่ดี มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 ส่วนเด็กและเยาวชนชายที่มีความสัมพันธ์ไม่ดีกับพี่น้อง มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

ตาราง 14 จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนชายขยายบริการทางเพศจำแนกตามเวลาที่บิดามารดามีให้กับคนในครอบครัว และโอกาสที่คนในครอบครัวได้อยู่ด้วยกัน

ข้อมูลด้านครอบครัวของเด็กและเยาวชนชาย	จำนวน(คน)	ร้อยละ
<u>บิดามีเวลาให้กับคนในบ้านมากน้อยเพียงใด</u>		
มาก	1	8.33
น้อย	8	66.66
ไม่มี	3	25.00
รวม	12	100.00
<u>มารดามีเวลาให้กับคนในบ้านมากน้อยเพียงใด</u>		
มาก	7	58.33
น้อย	5	41.66
รวม	12	100.00
<u>ทุกคนในครอบครัวมีโอกาสไปเที่ยวด้วยกันบ่อยเพียงใด</u>		
น้อย	7	58.33
อื่น ๆ ระบุ		
ไม่เคยเที่ยวเลย เพราะไม่มีเงิน	5	41.66
รวม	12	100.00
<u>ทุกคนในครอบครัวมีโอกาสได้รับประทานอาหารพร้อมหน้ากันบ่อยเพียงใด</u>		
มาก	1	8.33
น้อย	11	91.66
รวม	12	100.00

ผลจากการวิเคราะห์ ตามตาราง 14 พบว่า ส่วนใหญ่บิดามีเวลาให้กับคนในบ้านน้อย มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 66.66 ส่วนบิดาที่ไม่มีเวลาให้กับคนในบ้าน มีจำนวน 3 คน

คิดเป็นร้อยละ 25.00 และบิดาที่มีเวลาให้กับคนในบ้านมาก มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

เมื่อจำแนกจำนวนมารดาของเด็กและเยาวชนชายตามเวลาที่มีให้กับครอบครัว พบว่า ส่วนใหญ่มารดามีเวลาให้กับคนในบ้านมาก มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 58.33 ส่วนมารดาที่มีเวลาให้กับคนในบ้านน้อย มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 41.66

ส่วนโอกาสที่ครอบครัวของเด็กและเยาวชนชายได้ไปเที่ยวด้วยกัน พบว่า ทุกคนในครอบครัวส่วนใหญ่มีโอกาสไปเที่ยวด้วยกันน้อย มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 58.33 ส่วนทุกคนในครอบครัวไม่มีโอกาสไปเที่ยวด้วยกันเลยเพราะไม่มีเงิน มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 41.66

นอกจากนี้ เมื่อจำแนกตามโอกาสที่ครอบครัวของเด็กและเยาวชนชายได้รับประทานอาหารกันพร้อมหน้า พบว่า ทุกคนในครอบครัวส่วนใหญ่มีโอกาสได้รับประทานอาหารกันพร้อมหน้า น้อย มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 91.66 ส่วนทุกคนในครอบครัวที่ได้มีโอกาสรับประทานอาหารพร้อมหน้ากันบ่อยมาก มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

ตาราง 15 จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศจำแนกตามการแก้ไข
 ปัญหาเมื่อเกิดปัญหากับคนในครอบครัว วิธีการอบรมสั่งสอน และลงโทษในกรณีที่เด็กและ
 เยาวชนชายทำผิด และความคิดเห็นของผู้ปกครองเมื่อเด็กและเยาวชนชายขายบริการ
 ทางเพศ

ข้อมูลด้านครอบครัวของเด็กและเยาวชนชาย	จำนวน(คน)	ร้อยละ
<u>เมื่อมีปัญหา จะปรึกษา</u>		
เพื่อน	8	66.66
มารดา	3	25.00
ญาติพี่น้อง	1	8.33
รวม	12	100.00
<u>เมื่อเด็กและเยาวชนชายมีปัญหากับคนในครอบครัวทำอย่างไร</u>		
แก้ปัญหาเอง	5	41.66
หนีออกจากบ้าน	4	33.33
อื่น ๆ		
คุยกับมารดา	2	16.66
หนีออกจากปัญหานั้นชั่วคราว	1	8.33
รวม	12	100.00
<u>บิดามารดาใช้วิธีการอย่างไรในการอบรมสั่งสอน</u>		
ดุดำ และทำโทษ	7	58.33
ชอบออกคำสั่ง	2	16.66
สอนด้วยเหตุผล	2	16.66
ชอบเปรียบเทียบ	1	8.33
รวม	12	100.00
<u>เมื่อทำผิดบิดามารดาทำอย่างไรกับท่าน</u>		
ว่ากล่าวตักเตือน	4	33.33
ใช้ทำงาน	3	25.00
เขียนตี	4	33.33
ไล่ออกจากบ้าน	1	8.33
รวม	12	100.00

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อมูลด้านครอบครัวของเด็กและเยาวชนชาย	จำนวน(คน)	ร้อยละ
<u>ความคิดเห็นของผู้ปกครองเมื่อเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศ</u>		
ทางบ้านทราบและให้การสนับสนุน		
เพราะ หาเงินมาจุนเจือครอบครัว	3	25.00
เพราะ มีเงินใช้จ่ายเองโดยไม่ต้องพึ่งเงินทางบ้าน	2	16.66
ทางบ้านทราบ แต่ไม่ยุ่งเกี่ยว	1	8.33
ทางบ้านทราบ ได้ห้ามปรามแต่ไม่ฟัง	1	8.33
ทางบ้านไม่ทราบ	5	41.66
รวม	12	100.00

ผลจากการวิเคราะห์ ตามตาราง 15 พบว่า เด็กและเยาวชนชายส่วนใหญ่เมื่อมีปัญหาจะปรึกษาเพื่อน มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 66.66 ส่วนเด็กและเยาวชนชายเมื่อมีปัญหาจะปรึกษามารดา มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และจะปรึกษาญาติพี่น้อง มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

เมื่อจำแนกจำนวนเด็กและเยาวชนชาย ตามการแก้ปัญหากรณีเมื่อมีปัญหากับคนในครอบครัว พบว่า เด็กและเยาวชนชายส่วนใหญ่เมื่อมีปัญหากับคนในครอบครัวจะแก้ปัญหากเอง มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 41.66 ส่วนเด็กและเยาวชนชายเมื่อมีปัญหากับคนในครอบครัวจะหนีออกจากบ้าน มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และอื่น ๆ โดยคุยกับแม่ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66 หนีออกจากปัญหานั้นชั่วคราว มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

ส่วนวิธีการที่บิดามารดาใช้ในการอบรมสั่งสอนเด็กและเยาวชนชาย พบว่า บิดามารดาส่วนใหญ่ใช้วิธีในการอบรมสั่งสอนเด็กและเยาวชนชายด้วยการดุดำและทำโทษ มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 58.33 ส่วนบิดามารดาที่ใช้วิธีอบรมสั่งสอนโดยชอบออกคำสั่งและสอนด้วยเหตุผล มีจำนวนเท่ากัน คือ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66 และชอบเปรียบเทียบ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

เมื่อจำแนกวิธีการที่บิดามารดากระทำเมื่อเด็กและเยาวชนชายทำผิด พบว่า เมื่อเด็กและเยาวชนชายทำผิดบิดามารดาส่วนใหญ่จะว่ากล่าวตักเตือนและเขียนตี่ มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ส่วนบิดามารดาใช้เด็กและเยาวชนชายทำงานเมื่อทำความผิด มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และไล่ออกจากบ้าน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

นอกจากนี้ เมื่อจำแนกตามความคิดเห็นผู้ปกครองเมื่อเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศ พบว่า ผู้ปกครอง ส่วนใหญ่ไม่ทราบว่าเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 41.66 รองลงมา คือ ทางบ้านทราบและให้การสนับสนุนเพราะหาเงิน

มาจุนเจือครอบครัว จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ทางบ้านทราบและให้การสนับสนุนเพราะจะได้มีเงินใช้จ่ายเองโดยไม่ต้องพึ่งเงินทางบ้าน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66 ทางบ้านทราบแต่ไม่ยุ่งเกี่ยว และทางบ้านทราบได้ห้ามปรามแต่ไม่ฟังมีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม

การวิเคราะห์ตอนที่ 3 นี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ และค่าร้อยละตามตัวแปร อิทธิพลจากสื่อมวลชน และ อิทธิพลจากเพื่อน ดังแสดงในตาราง 16 – 17

ตาราง 16 จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศจำแนกตามอิทธิพลจากสื่อมวลชนที่ส่งผลต่อการขายบริการทางเพศ

อิทธิพลจากสื่อมวลชนที่ส่งผลต่อการขายบริการทางเพศ	เด็กและเยาวชนทั้งหมด(คน)	จำนวน(คน)	ร้อยละ
โทรทัศน์	12	5	41.66
วิทยุ	12	1	8.33
หนังสือพิมพ์	12	1	8.33
นิตยสาร	12	2	16.66
หนังสือเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ	12	6	50.0
คอมพิวเตอร์	12	8	66.66
อื่น ๆ หนังสือการ์ตูน	12	2	16.66
วีดีโอ ,VCD ,DVD	12	6	50.00
เกม	12	1	8.33
ไม่มีอิทธิพล	12	1	8.33

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 16 พบว่า เด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศส่วนใหญ่ ได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชน ประเภท คอมพิวเตอร์ หนังสือเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ วีดีโอ, VCD ,DVD โทรทัศน์ นิตยสาร หนังสือการ์ตูน วิทยุ หนังสือพิมพ์และเกม ในการสนับสนุนยั่วยักความต้องการทางเพศ และส่งผลให้เกิดการสนับสนุนต่อการขายบริการทางเพศของเด็กและเยาวชนชาย คิดเป็นร้อยละ 66.66 , 50.00 , 50.00 , 41.66 , 16.66 , 16.66 , 8.33 , 8.33 , และ 8.33 ตามลำดับ

ตาราง 17 จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศจำแนกตามอิทธิพลจากเพื่อนในการชักจูงต่อการขายบริการทางเพศ

อิทธิพลจากเพื่อน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มี	6	50.00
ไม่มี	6	50.00
รวม	12	100

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 17 พบว่า เพื่อนมีอิทธิพลต่อการเข้าสู่การขายบริการทางเพศ และไม่มีอิทธิพลต่อการเข้าสู่การขายบริการทางเพศ จำนวนเท่ากัน คือจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการขายบริการทางเพศของเด็กและเยาวชนชายในเขตเทศบาลเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศแบบอิสระ ในเขตเทศบาลเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นเด็กและเยาวชนชาย อายุระหว่าง 13 ปี - 18 ปี ขายบริการทางเพศแบบอิสระ อยู่ในเขตเทศบาลเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ได้แก่ พัทยาเหนือ พัทยากลาง พัทยาใต้ และหาดจอมเทียน โดยคัดเลือกอย่างเฉพาะเจาะจงตามเกณฑ์ที่กำหนดดังกล่าวข้างต้นมาจำนวน 12 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการขายบริการทางเพศของเด็กและเยาวชนชายในเขตเทศบาลเมืองพัทยา ซึ่งประกอบด้วย ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลด้านส่วนตัว ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ลำดับการเกิด ภูมิลำเนาเดิม ที่อยู่อาศัย อาชีพก่อนขายบริการทางเพศ รายได้จากอาชีพก่อนขายบริการทางเพศ ประสบการณ์ทางเพศก่อนขายบริการ ระยะเวลาในการขายบริการทางเพศ รายได้จากการขายบริการทางเพศ บุคลิกภาพ แรงจูงใจในการขายบริการทางเพศ ทักษะติดต่อการขายบริการทางเพศ ความมุ่งหวังในชีวิต และผลกระทบต่อชีวิตของตนเองในอนาคตจากการขายบริการทางเพศ

2. ข้อมูลด้านครอบครัว ได้แก่ สถานภาพของครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว กฎระเบียบของครอบครัว บทบาทของเด็กและเยาวชนชายในครอบครัว หน้าที่ของเด็กและเยาวชนชายในครอบครัว ความรับผิดชอบของเด็กและเยาวชนชายต่อครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างเด็กและเยาวชนชายกับสมาชิกในครอบครัว

3. ข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ อิทธิพลจากสื่อมวลชน อิทธิพลจากเพื่อน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้การสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศ ในเขตเทศบาลเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ได้แก่บริเวณ พัทยาใต้ พัทยากลาง พัทยาเหนือ และหาดจอมเทียน

ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวแปรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการขายบริการทางเพศของเด็กและเยาวชนชาย การสัมภาษณ์ครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้ระยะเวลา 1 เดือน 18 วัน จะสัมภาษณ์ในตอนกลางวันและกลางคืน โดยจะสัมภาษณ์เฉลี่ย 3 ครั้งในแต่ละคน ครั้งละ 2 ชั่วโมง ตั้งแต่วันที่ 10 สิงหาคม 2545 - 28 กันยายน 2545

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ และค่าร้อยละ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลได้ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านส่วนตัว

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านส่วนตัวของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศ ในเขตเทศบาลเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี พบว่า

1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับ อายุ ระดับการศึกษา ลำดับการเกิด ภูมิลำเนาเดิม และที่อยู่อาศัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศที่ทำการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีอายุอยู่ในระหว่าง 13 - 18 ปี มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาปีที่ 1-4 และประถมศึกษาปีที่ 5-6 เท่ากันคิดเป็นร้อยละ 33.33 สาเหตุที่ไม่ศึกษาต่อเนื่องจากครอบครัวยากจนไม่สามารถส่งเรียนได้ คิดเป็นร้อยละ 41.66 มีจำนวนพี่น้อง 1 - 4 คน ส่วนมากเป็นบุตรคนกลาง คิดเป็นร้อยละ 58.33 มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคตะวันออก ร้อยละ 41.66 สาเหตุที่ต้องย้ายเข้ามาอยู่ในเขตเทศบาลเมืองพัทยา คือเพื่อนหางานทำ คิดเป็นร้อยละ 41.66 และในระหว่างที่ขายบริการทางเพศอาศัยอยู่บ้านเช่า คิดเป็นร้อยละ 50.00 และอาศัยอยู่กับเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 66.66

1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพก่อนขายบริการทางเพศ รายได้จากอาชีพก่อนขายบริการทางเพศ ประสบการณ์ทางเพศก่อนการขายบริการทางเพศ ระยะเวลาในการขายบริการทางเพศและรายได้จากการขายบริการทางเพศ พบว่า เด็กและเยาวชนชายส่วนมากไม่มีอาชีพและไม่มีรายได้ก่อนเข้าสู่การขายบริการทางเพศ คิดเป็นร้อยละเท่ากัน คือ 58.33 มีประสบการณ์ทางเพศมาก่อนการเข้ามาขายบริการทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 83.33 ขายบริการทางเพศมาจนถึงปัจจุบันเป็นระยะเวลา 1 - 3 เดือน และ 1 - 2 ปี คิดเป็นร้อยละเท่ากันคือ

ร้อยละ 25.00 มีรายได้จากการขายบริการทางเพศ เดือนละประมาณ 20,000 บาท คิดเป็น ร้อยละ 41.66

1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับบุคลิกภาพของเด็กและเยาวชนขายขายบริการทางเพศ จากแบบทดสอบการวาดภาพคน ผลจากแบบทดสอบการวาดภาพคน พบว่า เด็กและเยาวชนขายขายบริการทางเพศส่วนมากมีลักษณะต่างๆ ดังต่อไปนี้ สนใจตนเอง ขาดการดิ้นรนต่อสู้ชอบพึ่งพาผู้อื่น บทบาททางเพศไม่เหมาะสม สับสนในบทบาททางเพศ ชอบคิดเพื่อฝัน มีปัญหาทางอารมณ์ คือ ก้าวร้าว ลังเล และเก็บกด ทำตามอารมณ์ ชอบใช้การชดเชย ขาดความรอบคอบ มีการเลียนแบบที่ไม่ดี มีปัญหาการปรับตัว และมีปมด้อย

1.4 ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจที่ทำให้เด็กและเยาวชนขายขายบริการทางเพศ พบว่า แรงจูงใจที่ทำให้เด็กและเยาวชนขายขายบริการทางเพศ คือ ต้องการใช้จ่ายเงิน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ให้คุณค่าวัตถุนิยมสมัยใหม่ คิดเป็นร้อยละ 83.33 เพื่อเป็นโอกาสในการหาช่องทางในการประกอบอาชีพอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 66.66 การให้คุณค่าความกตัญญู ความพอใจในอาชีพและการเลียนแบบ คิดเป็นร้อยละเท่ากัน คือ ร้อยละ 58.33 ถูกล่อลวงและชักจูง และความต้องการอิสระ คิดเป็นร้อยละเท่ากัน คือ ร้อยละ 50.00 และต้องการตอบสนองความต้องการทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 8.33

1.5 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของเด็กและเยาวชนขายขายบริการทางเพศ พบว่า ทัศนคติด้านความคิดที่มีต่อการขายบริการทางเพศ เด็กและเยาวชนขายเห็นด้วยกับการขายบริการทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 74.99 โดยเด็กและเยาวชนขายเห็นว่าการขายบริการทางเพศเป็นอาชีพที่ไม่เสียหาย เป็นเรื่องธรรมดา สามารถทำให้มีเงินใช้ตามที่ตนต้องการ มีความสุขสบายในการใช้จ่ายเงินได้มากขึ้น และคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ไม่ควรปิดบัง ไม่ผิดศีลธรรม การขายบริการทางเพศต้องใช้ความสามารถเช่นเดียวกับการทำงานอื่นๆ และควรให้สิทธิเสรีภาพทางกฎหมายในการรักร่วมเพศและขายบริการทางเพศ ส่วนเด็กและเยาวชนขาย ร้อยละ 24.99 ไม่เห็นด้วยกับการขายบริการทางเพศ ทัศนคติด้านความรู้สึกที่มีต่อการขายบริการทางเพศ เด็กและเยาวชนขายรู้สึกพอใจกับการขายบริการทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 47.21 โดยเด็กและเยาวชนขายมีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของคนกลางคืน รู้สึกสนุกและพอใจกับการขายบริการทางเพศ บางครั้งก็รู้สึกมีความสุขกับการขายบริการทางเพศ ชอบคู่นอนที่เป็นชาวต่างชาติ แต่ก็ไม่ได้รู้สึกพอใจกับการมีเพศสัมพันธ์ทุกครั้ง ส่วนเด็กและเยาวชนขายร้อยละ 41.66 มีความรู้สึกพอใจน้อยที่สุดเกี่ยวกับการขายบริการทางเพศ ทัศนคติที่มีต่อแนวโน้มการขายบริการทางเพศ เด็กและเยาวชนขายมีแนวโน้มการแสดงพฤติกรรมที่สนับสนุนต่อการขายบริการทางเพศบ้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.05 โดยเด็กและเยาวชนขายขายบริการทางเพศจะทำทุกอย่างให้ผู้ซื้อบริการพอใจ เพื่อจะได้สิ่งตอบแทนที่ตนพอใจ และพร้อมที่จะขายบริการทางเพศ และจะขายบริการทางเพศต่อไปหากยังสามารถหาเงินได้มากอยู่ถึงแม้ว่าจะมีโรคเอดส์ระบาดอยู่ก็ตาม โดยจะย้ายไปขายบริการทางเพศยังสถานที่ที่มีแขกจำนวนมากเพื่อจะได้มี

รายได้มากขึ้น โดยบางครั้งการมีเพศสัมพันธ์กับแขกก็เป็นการช่วยตอบสนองความต้องการทางเพศให้กับตนเองด้วย ส่วนเด็กและเยาวชนชายมีแนวโน้มในการขายบริการทางเพศบ้างเป็นบางครั้งและน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 13.88 และ 18.05 ตามลำดับ

1.6 ข้อมูลเกี่ยวกับความมั่งหวังในชีวิตของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศ พบว่า เด็กและเยาวชนชายมีความสามารถในการตระหนักรู้เกี่ยวกับตนเอง คิดเป็นร้อยละ 50.00 โดยเด็กและเยาวชนชายเห็นว่าชีวิตในการขายบริการทางเพศเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจที่สามารถหาเลี้ยงตนเองได้ การขายบริการทางเพศทำให้รู้สึกว่าการตนเองแตกต่างจากคนอื่นแต่ก็สามารถยอมรับการขายบริการทางเพศของตนเองได้ เด็กและเยาวชนชายมีการแสวงหาความหมายในชีวิต จุดมุ่งหมายคุณค่าและเป้าหมายในชีวิต คิดเป็นร้อยละ 72.21 โดยเด็กและเยาวชนชายรู้สึกว่าชีวิตเป็นสิ่งที่มีความหมาย รู้ว่าคนเราต้องทำอะไรเพื่ออนาคต โดยมีการวางแผนเป้าหมายในชีวิต รู้สึกภูมิใจกับความสำเร็จของตัวเองแม้ว่าจะเป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ และคิดว่ายังมีคนที่คอยเอาใจใส่ดูแลตน แต่ก็รู้สึกกลัวกับอุปสรรคในชีวิต

1.7 ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบต่อชีวิตของเด็กและเยาวชนชายในอนาคตจากการขายบริการทางเพศ พบว่า เด็กและเยาวชนชายได้รับผลกระทบจากการขายบริการทางเพศ ได้แก่ การมีพฤติกรรมสำส่อนทางเพศ และเสี่ยงต่อการถูกจับดำเนินคดี คิดเป็นร้อยละ 100.00 ขาดการยอมรับจากสังคม/สังคมรังเกียจ และเสี่ยงต่อการติดต่อโรคทางเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 83.33 ส่วนการเสี่ยงต่อการติดยาเสพติด มีการตื่นตัวทางเพศเร็วเกินไป มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานทางสังคม และเป็นคนมีปมด้อย คิดเป็นร้อยละ 75.00 , 41.66 , 33.33 และ 33.33 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านครอบครัว

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านครอบครัว มีดังนี้

2.1 สถานภาพของครอบครัวเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า บิดามารดาของเด็กและเยาวชนชายสมรสและอยู่ด้วยกัน หย่าร้าง บิดามารดาเสียชีวิต และบิดามารดาแต่งงานใหม่ คิดเป็นร้อยละ 41.66 , 33.33 , 16.66 , และ 8.33 ตามลำดับ

2.2 ฐานะทางเศรษฐกิจครอบครัวของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เด็กและเยาวชนชาย มีฐานะยากจน ค่อนข้างยากจน และปานกลาง คิดเป็นร้อยละเท่ากัน คือ 33.33 เด็กและเยาวชนชายไม่ทราบวุฒิการศึกษาของบิดาเนื่องจากหย่าร้างกับมารดาและไม่ได้ติดต่อ บิดามีการศึกษาดำรงว่าประถมศึกษาปีที่ 4 จบการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 4 และจบการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 7 และไม่ทราบวุฒิการศึกษาของบิดาเนื่องจากบิดาถึงแก่กรรม คิดเป็นร้อยละ 33.33 , 16.66 , 16.66 , 16.66 ตามลำดับ มารดาจบการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 4 ต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 4 และจบการศึกษาประถม

ศึกษาปีที่ 7 คิดเป็นร้อยละ 58.33 , 33.33 , 8.33 ตามลำดับ บิดาเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศประกอบอาชีพรับจ้าง ไม่ทราบอาชีพของบิดาเนื่องจากหย่าร้างกับมารดาและไม่ได้ติดต่อ ไม่ทราบอาชีพของบิดาเนื่องจากบิดาถึงแก่กรรม และ บิดาประกอบอาชีพเกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ 41.66 , 33.33 , 16.66 , 8.33 ตามลำดับ ร้อยละ 33.33 มารดาของเด็กและเยาวชนชายประกอบอาชีพค้าขาย อาชีพรับจ้าง อาชีพแม่บ้าน อาชีพเกษตรกรรม และมีอาชีพขายบริการทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 33.33 , 25.00 , 16.66 , 16.66 , 8.33 ตามลำดับ เด็กและเยาวชนชายไม่ทราบรายได้ของบิดาเนื่องจากหย่าร้างกับมารดาและไม่ได้ติดต่อ บิดามีรายได้ 1 – 4,000 บาท และ 4,001 – 10,000 บาท และบิดาไม่มีรายได้เนื่องจากบิดาถึงแก่กรรม คิดเป็นร้อยละ 33.33 , 25.00 , 25.00 , 16.66 ตามลำดับ มารดามีรายได้ 1 – 4,000 บาท 4,001 – 10,000 บาท และ ไม่มีรายได้ คิดเป็นร้อยละ 50.00 , 33.33 , 16.66 ตามลำดับ

2.3 กฎระเบียบภายในครอบครัวของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในครอบครัวไม่ได้กำหนดกฎระเบียบใด ๆ ที่ต้องปฏิบัติตาม คิดเป็นร้อยละ 75.00 ส่วนร้อยละ 25.00 รายงานว่า ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบ ได้แก่ ต้องช่วยเหลืองานบ้านทุกอย่างในครอบครัว และห้ามรังแกน้อง

2.4 บทบาทของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศในครอบครัว ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ทุกคน มีบทบาทเป็นลูกในครอบครัว

2.5 หน้าที่ของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศในครอบครัว ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ทุกคนมีหน้าที่ในครอบครัว ได้แก่ ซักผ้า กวาดบ้าน ล้างจาน ถูบ้าน หุงข้าว และเลี้ยงน้อง

2.6 ความรับผิดชอบของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศต่อครอบครัว ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ร้อยละ 50.00 ต้องรับผิดชอบภายในครอบครัว คือ ทำงานหาเงินส่งกลับบ้านเพื่อจุนเจือครอบครัว และ ส่วนร้อยละ 50.00 ไม่ต้องรับผิดชอบเรื่องใด ๆ ของครอบครัว

2.7 สัมพันธภาพในครอบครัวของเด็กและเยาวชนชาย ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า บิดามารดามีสัมพันธภาพที่ไม่ดีต่อกัน เนื่องจากบิดามีภรรยาใหม่และมารดามีสามีใหม่และบิดามารดาทะเลาะกันเป็นประจำ บิดามารดาที่มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ไม่ดี เนื่องจากบิดาติดสุรา คิดเป็นร้อยละ 33.33 , 33.33 , 25.00 , 8.33 ตามลำดับ เด็กและเยาวชนชายมีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับบิดา เนื่องจากบิดามักดุด่า และตบตี และ มีความสัมพันธ์ที่ดีกับพี่น้อง คิดเป็นร้อยละ 75.00 ร้อยละ 91.66 มีความสัมพันธ์ที่ดีกับมารดา เนื่องจากมารดาให้ความเป็นกันเอง เอาใจใส่ดูแล บิดามีเวลาให้กับคนในบ้านน้อย เพราะมีภาระต้องทำงานเวลางานไม่แน่นอน คิดเป็นร้อยละ 66.66 มารดามีเวลาให้กับคนในบ้านมาก เพราะอยู่บ้านมากกว่าบิดา คิดเป็นร้อยละ 58.33 ทุกคนในครอบครัวมีโอกาสไปเที่ยวด้วยกันน้อยมาก เพราะมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายอย่างอื่นไม่มีเงินเหลือพอไปเที่ยว และไม่มีเวลาทุกคนต่างมีหน้าที่ คิดเป็นร้อยละ 58.33

ร้อยละ 91.66 ทุกคนในครอบครัวมีโอกาสรับประทานอาหารกันพร้อมหน้าน้อย เพราะบิดามารดาต้องทำงานไม่มีเวลาเลิกงานที่แน่นอน เมื่อเด็กและเยาวชนชายมีปัญหาจะปรึกษาเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 66.66 เมื่อมีปัญหาทั้งคนในครอบครัวจะแก้ปัญหาลอง และจะหนีออกจากบ้าน คิดเป็นร้อยละ 41.66 , 33.33 ตามลำดับ บิดามารดาจะใช้วิธีการดุด่าและทำโทษในการอบรมสั่งสอนเด็กและเยาวชนชาย คิดเป็นร้อยละ 58.33 เมื่อทำผิดจะว่ากล่าวตักเตือน และเขียนตักเตือน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ทั้งนี้ผู้ปกครองทางบ้านไม่ทราบว่าเด็กและเยาวชนมาขายบริการทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 41.66

ตอนที่ 3 ข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม

3.1 อิทธิพลจากสื่อมวลชน จากการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชน ประเภทคอมพิวเตอร์ หนังสือเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ วีดีโอ วีซีดี ดีวีดี รวมถึง โทรทัศน์ นิตยสาร หนังสือการ์ตูน วิทยุ หนังสือพิมพ์และเกม ในการสนับสนุนยั่วยักความต้องการทางเพศและส่งผลให้เกิดการสนับสนุนต่อการขายบริการทางเพศของเด็กและเยาวชนชาย ในเขตเทศบาลเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี คิดเป็นร้อยละ 66.66 , 50.00 , 50.00 , 41.66 , 16.66 , 16.66 , 8.33 , 8.33 , 8.33 และ 8.33 ตามลำดับ

3.2 อิทธิพลจากเพื่อน จากการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนชายคิดว่า เพื่อนมีอิทธิพลต่อการเข้าสู่การขายบริการทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 50.00 ส่วนเด็กและเยาวชนชายที่คิดว่าเพื่อนไม่มีอิทธิพลต่อการเข้าสู่การขายบริการทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 50.00

อภิปรายผล

จากการศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการขายบริการทางเพศของเด็กและเยาวชนชาย ในเขตเทศบาลเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยผู้วิจัยได้แยกอภิปรายเป็นตอน ๆ ตามตัวแปรที่ศึกษา ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลด้านส่วนตัว

1. อายุ จากการศึกษาพบว่าเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศ มีอายุระหว่าง 13 - 18 ปี เนื่องจากเด็กและเยาวชนชายช่วงวัยดังกล่าว ออกจากบ้านมาเร่ร่อนอยู่ในเขตเทศบาลเมืองพัทยาเป็นจำนวนมาก จึงขายบริการทางเพศเพื่อการดำรงอยู่และปัจจัยอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กิตติคุณ อางคาสัย (2540 : 242) ที่พบว่า เด็กส่วนใหญ่ที่ขายบริการทางเพศเป็นเด็กเร่ร่อน เนื่องจากการขายบริการทางเพศ เป็นวิธีที่จะได้เงินมาง่ายและสบาย จึงเป็นวิธีที่เอาตัวรอดที่ง่ายที่สุด เด็กส่วนใหญ่มีอายุ 12-18 ปี มีการรวมกลุ่มกันอยู่ในย่านที่ใช้ติดต่อลูกค้าเป็นประจำ ลูกค้าส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติที่นิยมมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก

2. ระดับการศึกษา จากการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศ มีพื้นฐานการศึกษา อยู่ในระดับประถมศึกษามากที่สุด สาเหตุที่ไม่ได้ศึกษาต่อ เนื่องจาก

ครอบครัวยากจนไม่สามารถส่งเรียนได้ ให้ออกมาช่วยงานที่บ้าน ถูกไล่ออกจากโรงเรียน ไม่ชอบเรียน เนื่องจากเด็กและเยาวชนชายได้รับการศึกษาค่อนข้างน้อย มีเวลาอยู่ในสถานศึกษาไม่มาก ขาดโอกาสได้รับการอบรมดูแลการปรับตัวและพฤติกรรมต่างๆ อีกทั้งการศึกษาเป็นกระบวนการที่ใช้สร้างความสามารถ เจตคติ และเป็นกระบวนการทางสังคมที่จัดให้อยู่ในอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่ได้เลือกการควบคุมไว้แล้ว เพื่อให้บุคคลเหล่านั้นมีความสามารถทางสังคมและส่วนตัวอย่างสูงสุด จึงมีผลทำให้เด็กและเยาวชนชายขาดความสามารถในการตัดสินใจ ถูกชักจูงง่ายและมีแนวโน้มเข้าสู่การขายบริการทางเพศได้ง่าย สอดคล้องกับการศึกษาของ ทวีคุณ มาลยาภรณ์ (2537 : 80) ที่พบว่า เด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศมีการศึกษาค่อนข้างต่ำ ร้อยละ 41.33 มีการศึกษาดำกว่าระดับประถมศึกษาปีที่ 6 เนื่องจากไม่ชอบการเรียน ต้องการมีชีวิตที่อิสระไม่ชอบอยู่ในระบบของโรงเรียนและไม่ต้องการถูกบังคับ

2. ลำดับการเกิด จากการศึกษาพบว่าเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศส่วนใหญ่ มีพี่น้อง 3 - 4 คน โดยตัวเองเป็นบุตรคนกลาง ไม่ได้รับความรัก ความใส่ใจจากครอบครัวเท่ากับพี่และน้องมีผลให้ผลักดันตัวเองออกจากบ้าน และนำไปสู่การเร่ร่อนและตัดสินใจขายบริการทางเพศในเวลาต่อมา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ มณฑิรา เลิศพานิช (2542 : 98) ที่กล่าวว่า ลำดับการเกิดมีอิทธิพลกับจิตใจและบุคลิกภาพของบุคคล บุตรคนกลางจะอยู่ระหว่างพี่ซึ่งมีลักษณะผู้นำมากกว่า และน้องคนเล็กที่ใครๆ ให้ความเอาใจใส่ทำให้บุตรคนกลางจะต้องพยายามปรับตัว อาจจะเป็นการแข่งขันกับพี่และในขณะเดียวกันก็ต้องอดทนที่เห็นน้องคนเล็ก ได้รับความเอาใจใส่ความรักจากบิดามารดาเป็นอย่างมาก

4. ภูมิสำเนาเดิม จากการศึกษาพบว่าเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศมีภูมิสำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาเป็นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคเหนือ ทั้งนี้เด็กรู้และเข้าใจว่าพัทยาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เต็มไปด้วยแสงสี มีชาวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวมากมาย คนไทยต่างถิ่นส่วนใหญ่เข้ามาประกอบอาชีพต่าง ๆ เพื่อหารายได้เลี้ยงชีพ ซึ่งจากการบอกกล่าวต่อกันมาว่าเข้ามาทำงานในเมืองพัทยามีรายได้ดี ประกอบกับช่วงวัยของเด็กที่ย่างเข้าสู่วัยรุ่นอยากรู้อยากเห็น อยากผจญภัย รักสนุก ติดเพื่อน เบื่อบ้าน เด็กและเยาวชนจึงออกจากบ้านมุ่งสู่เมืองพัทยาเพื่อหลีกเลี่ยงจากบ้านที่มีสภาพแร้นแค้น ลำบาก มาหางานทำ

5. ที่อยู่อาศัย จากการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศส่วนใหญ่อาศัยอยู่บ้านเช่ากับเพื่อน เนื่องจากต้องการอิสระจากครอบครัว สอดคล้องกับการศึกษาของ กิตติคุณ อางคาสัย (2540 : 148) ที่พบว่า จะมีเด็กเร่ร่อนขายบริการทางเพศบางคนที่ร่วมหุ้กับเพื่อนเช่าบ้านอยู่ด้วยกันส่วนใหญ่จะอยู่ในย่านใกล้กับสถานที่ขายบริการทางเพศ

6. อาชีพก่อนขายบริการทางเพศ จากการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศส่วนใหญ่ไม่มีอาชีพก่อนเข้าสู่การขายบริการทางเพศ เพราะเด็กส่วนใหญ่อยู่ในฐานะบุตรของครอบครัวมีหน้าที่เพียงรับผิดชอบงานบ้าน และเลี้ยงน้อง บางส่วนก็ประกอบ

อาชีพเป็นพนักงานเสิร์ฟ ขายดอกไม้ เกษตรกรรม ซึ่งได้รับค่าตอบแทนน้อย สอดคล้องกับการศึกษาของ โสภณ แก้วล้อมทรัพย์ (2544 : 76) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะว่างงาน 6 ใน 10 คน ที่เหลือช่วยแม่ขายข้าวแกง ไม่มีค่าจ้าง ใช้แรงงานในภาคเกษตรกรรม ซึ่งแม้จะมีรายได้ แต่เมื่อเทียบกับการขายบริการทางเพศแล้ว เป็นข้อบ่งชี้ว่า อาชีพก่อนเข้าสู่การขายบริการทางเพศนั้นไม่เพียงพอ

7. รายได้จากอาชีพก่อนขายบริการทางเพศ จากการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนขายบริการทางเพศส่วนใหญ่ไม่มีรายได้ก่อนเข้าสู่การขายบริการทางเพศ เพราะเด็กส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพใด ๆ อยู่ในฐานะบุตรของครอบครัวมีหน้าที่เพียงรับผิดชอบงานบ้าน และเลี้ยงน้อง บางส่วนมีอาชีพเป็นพนักงานเสิร์ฟ ขายดอกไม้ เกษตรกรรม ซึ่งค่าตอบแทนน้อยไม่เพียงพอกับการใช้จ่าย สอดคล้องกับการศึกษาของ โสภณ แก้วล้อมทรัพย์ (2544 : 76) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะว่างงาน 6 ใน 10 คน ที่เหลือช่วยแม่ขายข้าวแกง ไม่มีค่าจ้าง ใช้แรงงานในภาคเกษตรกรรม ซึ่งแม้จะมีรายได้ แต่เมื่อเทียบกับการขายบริการทางเพศแล้ว เป็นข้อบ่งชี้ว่า อาชีพก่อนเข้าสู่การขายบริการทางเพศนั้นไม่เพียงพอ

8. ประสบการณ์ทางเพศก่อนขายบริการทางเพศ จากการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนขายส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทางเพศก่อนเข้าสู่การขายบริการทางเพศ สอดคล้องกับการศึกษาของ ประกอบ ศรีวิจนะ และดวงพร คำบุญวัฒน์ (2539 : 22) ที่พบว่า ชายขายบริการส่วนใหญ่ถึง 46 คน เคยมีประสบการณ์ทางเพศมาแล้วกับผู้หญิงหรือผู้ชายมาแล้วและจำนวน 19 คน มีประสบการณ์ทางเพศกับผู้ชาย ในขณะที่ส่วนใหญ่ 31 คน ไม่เคยมีประสบการณ์ทางเพศมาก่อนเลย ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ไม่ว่าเด็กจะเคยมีประสบการณ์ทางเพศมาก่อนหรือไม่ก็ตาม เมื่อถึงเวลาหนึ่งที่เขาต้องตัดสินใจขายบริการทางเพศ เขาก็เลือกที่จะตัดสินใจได้อย่างง่ายดาย

9. ระยะเวลาในการขายบริการทางเพศ จากการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนขายบริการทางเพศเป็นเวลา 1 – 3 เดือน และ 1 – 2 ปี มากที่สุด ทั้งนี้ระยะเวลาจะแตกต่างกันไปตามประสบการณ์เด็กที่ขายบริการทางเพศมานานก็จะมีรายได้ที่มากกว่าเด็กที่เพิ่งเข้ามาขายบริการทางเพศ แต่ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับกรณี อายุ สถานที่ขายบริการประกอบด้วย

10. รายได้จากการขายบริการทางเพศ จากการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนขายบริการทางเพศส่วนใหญ่ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประมาณ 20,000 บาท โดยเด็กและเยาวชนที่มีรายได้ 20,000 บาท มีอายุ 16 – 18 ปี ที่อยู่ตามบาร์เกย์ ส่วนเด็กที่มีอายุน้อยลงมาก็มีรายได้อยู่ในช่วง 5,000 – 10,000 บาท เพราะเด็กบางคนโดนหักค่าตัวจากนายหน้า ทั้งนี้การจ่ายค่าตัวของแขกจะคำนึงถึง อายุ ประสบการณ์ทางเพศ ระยะเวลาในการขายบริการ การบริการร่วมด้วย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กิตติคุณ อางคาสัย (2540 : 77) ที่พบว่า อัตราค่าบริการทางเพศ และรายได้ของเด็กแต่ละคนแต่ละครั้งไม่ตายตัวทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการที่มีส่วนกำหนด ได้แก่ อายุ ประสบการณ์ ระยะเวลาในการขายบริการ

รูปแบบการของการให้บริการ ความถี่ของการให้บริการ และฐานะของลูกค้า

11. บุคลิกภาพ จากการศึกษาพบว่า บุคลิกภาพของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศที่ได้จากการทดสอบการวาดภาพคน มีลักษณะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ สนใจตนเอง ขาดการตื่นนอนต่อผู้รอบรู้ผู้อื่น บทบาททางเพศไม่เหมาะสม สับสนในบทบาททางเพศ ชอบคิดเพื่อฝัน มีปัญหาทางอารมณ์ คือ ก้าวร้าว ลังเล และเก็บกด ทำตามอารมณ์ ชอบใช้การชดเชย ขาดความรอบคอบ มีการเลียนแบบที่ไม่ดี มีปัญหาการปรับตัว และมีปมด้อยสอดคล้องกับการศึกษาของ กิตติคุณ อางคาสัย (2540 : 77) ที่พบว่า เด็กและเยาวชนชายเร่ร่อนขายบริการทางเพศจะมีความก้าวร้าวอยู่ในตัวเอง ไม่ค่อยไว้วางใจคนอื่น มีปัญหาทางอารมณ์

12. แรงจูงใจในการขายบริการทางเพศ จากการศึกษาพบว่า แรงจูงใจที่ทำให้เด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศ เนื่องจาก ต้องการใช้จ่ายเงิน เห็นคุณค่าวัตถุนิยมสมัยใหม่ เพื่อเป็นโอกาสและช่องทางในการประกอบอาชีพอื่นๆ การให้คุณค่าความกตัญญู การเลียนแบบความพอใจในอาชีพ ถูกล่อลวงและชักจูง ความต้องการอิสระ และต้องการตอบสนองความต้องการทางเพศ สอดคล้องกับการศึกษาของ โสภณ แก้วล้อมทรัพย์ (2544 : 139) ที่พบว่า เยาวชนชายขายบริการทางเพศต้องการเงินจากการขายบริการ เพื่อนำเงินนั้นไปใช้จ่ายในด้านการครองชีพ และตอบสนองความต้องการตามค่านิยมบริโภค และวัตถุนิยมตลอดจนความฟุ้งเฟ้อ เยาวชนอาศัยศักยภาพความเป็นวัยรุ่นที่สดใสเปี่ยมด้วยความสมบูรณ์ของร่างกายและพลังทางเพศ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ซื้อบริการ โดยพอใจในความอิสระของงานขายบริการที่ไร้สังกัด และพอใจลักษณะงานที่ทำงานกลางคืน โดยมีความพึงพอใจร่วมกันเพศอยู่เป็นทุน ส่วนใหญ่เข้าสู่อาชีพด้วยความสมัครใจ โดยการสนับสนุนแนะนำจากเพื่อน ๆ

13. ทักษะชีวิตที่มีต่อการขายบริการทางเพศ จากการศึกษาพบว่า ทักษะชีวิตด้านความคิด เด็กและเยาวชนชายส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการขายบริการทางเพศ โดยเด็กและเยาวชนชายเห็นว่าการขายบริการทางเพศเป็นอาชีพที่ไม่เสียหาย เป็นเรื่องธรรมดา สามารถทำให้มีเงินใช้ตามที่ตนต้องการมีความสุขสบายในการใช้จ่ายเงินได้มากขึ้น และคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ไม่ควรปิดบัง ไม่ผิดศีลธรรม การขายบริการทางเพศต้องใช้ความสามารถเช่นเดียวกับการทำงานอื่นๆ และควรให้สิทธิเสรีภาพทางกฎหมายในการรักร่วมเพศและขายบริการทางเพศ ทักษะชีวิตด้านความรู้สึกเด็กและเยาวชนชายส่วนใหญ่รู้สึกพอใจกับการขายบริการทางเพศ โดยเด็กและเยาวชนชายมีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของคนกลางคืน รู้สึกสนุกและพอใจกับการขายบริการทางเพศ บางครั้งก็รู้สึกมีความสุขกับการขายบริการทางเพศ ชอบคู่นอนที่เป็นชาวต่างชาติ แต่ก็ไม่ได้รู้สึกพอใจกับการมีเพศสัมพันธ์ทุกครั้ง ทักษะชีวิตที่มีต่อแนวโน้มการขายบริการทางเพศเด็กและเยาวชนชายส่วนใหญ่มีแนวโน้มการแสดงพฤติกรรมที่สนับสนุนต่อการขายบริการทางเพศบ้อยที่สุด โดยเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศจะทำทุกอย่างให้ผู้ซื้อ

บริการพอใจ เพื่อจะได้สิ่งตอบแทนที่ตนพอใจ และพร้อมที่จะขายบริการทางเพศ และจะขายบริการทางเพศต่อไปหากยังสามารถหาเงินได้มากอยู่ถึงแม้ว่าจะมีโรคเอดส์ระบาดอยู่ก็ตาม โดยจะย้ายไปขายบริการทางเพศยังสถานที่ที่มีแขกจำนวนมากเพื่อจะได้มีรายได้มากขึ้น โดยบางครั้งการมีเพศสัมพันธ์กับแขกก็เป็นการช่วยตอบสนองความต้องการทางเพศให้กับตนด้วย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กิตติคุณ อางคาสัย (2540 : 132,222) ที่พบว่า ในระหว่างที่เด็กเร่ร่อนให้บริการทางเพศแก่ลูกค้า เมื่อสอบถามถึงความรู้สึกของเด็กจะพบถึงความแตกต่างทั้งในตัวเด็กเองที่มีความรู้สึกแตกต่างกันไปในแต่ละครั้งและเด็กคนอื่นที่มีความรู้สึกและทัศนคติที่ไม่เหมือนกัน ทั้งนี้เพราะเนื่องจากว่าเด็กบางคนอาจจะพึงพอใจในตัวผู้ร่วมปฏิบัติภารกิจบางคน ในขณะที่ลูกค้าบางคน เด็กไม่พึงพอใจที่จะร่วมเพศด้วย แต่ที่ทำก็เพราะค่าจ้าง และพบว่า ส่วนใหญ่เด็กและเยาวชนชายมองเห็นว่าการขายบริการทางเพศเป็นเรื่องปกติ เช่นเดียวกับการมีความสัมพันธ์ทางเพศโดยทั่วไป

14. ความมุ่งมั่นในชีวิต จากการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศส่วนใหญ่เห็นว่าชีวิตเป็นสิ่งมีค่า น่าภาคภูมิใจที่สามารถหาเลี้ยงตัวเองได้ และกีดัดสนใจขายบริการด้วยตนเอง เด็กและเยาวชนชายมีเป้าหมายในชีวิตโดยอยากเก็บเงินสักระยะมากพอที่จะมีกิจการเป็นของตัวเองได้ก็จะเลิกขายบริการทางเพศ และทุกวันนี้ก็มีกำลังใจการเพื่อนและคนรักที่คอยห่วงใย แต่ก็รู้สึกกลัวกับอุปสรรคในชีวิตกลัวที่จะลำบากอีกไม่อยากเจออีกเพราะลำบากมามากแล้ว สอดคล้องกับการศึกษาของ กิตติคุณ อางคาสัย (2540 : 82) ที่พบว่า เด็กและเยาวชนชายเร่ร่อนขายบริการทางเพศมีความต้องการในปัจจุบัน โดยต้องการมีธุรกิจเป็นของตัวเอง ด้วยการเก็บเงินเพื่อประกอบอาชีพในภายหลัง

15. ผลกระทบต่อชีวิตของตนเองในอนาคตจากการขายบริการทางเพศ จากการศึกษพบว่า เด็กและเยาวชนชายได้รับผลกระทบจากการขายบริการทางเพศ โดยมีพฤติกรรมสำล่อนทางเพศ เสี่ยงต่อการถูกจับดำเนินคดี ขาดการยอมรับจากสังคม/สังคมรังเกียจ เสี่ยงต่อการติดต่อโรคทางเพศสัมพันธ์ เสี่ยงต่อการติดยาเสพติด มีการตื่นตัวทางเพศเร็วเกินไป มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานทางสังคม และเป็นคนมีปมด้อย สอดคล้องกับการศึกษาของ กิตติคุณ อางคาสัย (2540 : 225) ที่พบว่า ผลกระทบที่เกิดขึ้นและอาจจะเกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศมีได้คือ มีการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับเรื่องเพศมากกว่าเด็กปกติ เสี่ยงต่อโรคทางเพศสัมพันธ์ เสี่ยงต่อการกลายเป็นเด็กกระทำความผิด เสี่ยงต่อการติดยาเสพติด มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านครอบครัว

1. สถานภาพของครอบครัว จากการศึกษาพบว่า บิดามารดาสมรสและอยู่ด้วยกัน แต่จะทะเลาะกันเป็นประจำมากที่สุด รองลงมาบิดามารดาหย่าร้าง บิดามารดาแต่งงานใหม่ และบิดาเสียชีวิต แรงผลักดันจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ สภาพแวดล้อมภายในบ้านไม่ได้ส่งเสริมให้เด็กมีความผูกพันกับบ้าน และครอบครัวมีส่วนผลักดันให้เด็กออกจากบ้านเผชิญชีวิตด้วยตัวเองและเข้าสู่การขายบริการทางเพศเพื่อความอยู่รอดและปัจจัยอื่น ๆ ตามมา สอดคล้องกับการศึกษาของ โสภา ชปิลมันน์ (2536 : 35) ที่พบว่า ความแตกแยกของครอบครัวอันเกิดจากการหย่าร้าง แยกกันอยู่ของบิดามารดา ซึ่งมีผลกระทบต่อจิตใจเด็ก

2. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว จากการศึกษาพบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจครอบครัวของเด็กและเยาวชนขายขายบริการทางเพศ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ ยากจน ค่อนข้างจนและปานกลาง ส่วนใหญ่บิดาประกอบอาชีพรับจ้าง มารดาค้าขาย รายได้อยู่ระหว่าง 1 – 4,000 บาท เมื่อนำรายได้มาเทียบกับจำนวนสมาชิกในครอบครัวไม่เพียงพอกับการใช้จ่าย มีผลกระทบให้เด็กและเยาวชนไม่ได้ศึกษาต่อเพราะบิดามารดาไม่มีเงินส่งเสียให้เรียนต่อ เมื่อไม่ได้เรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่ดีมีส่วนผลักดันให้เด็กและเยาวชนขายมักเริ่มค้นหาเลี้ยงชีพเร็วขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ พะยอม อังคตานุวัฒน์ (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ. 2538 : 197 ; อ้างอิงจาก พะยอม อังคตานุวัฒน์) ที่กล่าวว่า ทุกคนจะต้องทำงานเพื่อไม่เป็นภาระแก่ครอบครัวและสังคม การทำมาหาเลี้ยงชีพจะช้าหรือเร็วขึ้นอยู่กับฐานะ สติปัญญาการศึกษา สำหรับผู้จบชั้นประถมศึกษาแล้วไม่ได้ศึกษาต่อมักจะเริ่มค้นหาเลี้ยงชีพเร็วขึ้น โสภณ แก้วล้อมทรัพย์ (2544 : 76) ที่พบว่า เด็กและเยาวชนขายขายบริการทางเพศบริเวณสนามหลวง ส่วนใหญ่มีฐานะทางเศรษฐกิจในระดับ ปานกลาง 7 ใน 10 คน มีฐานะค่อนข้างยากจน เพียง 2 ใน 10 และฐานะดีเพียง 1 คนเท่านั้น เนื่องด้วยพ่อแม่ประกอบอาชีพรับจ้าง ค้าขาย งานเกษตรกรรม และประกอบธุรกิจขนาดเล็กและขนาดย่อม

3. กฎระเบียบ จากการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนขายขายบริการทางเพศ ร้อยละ 75.00 ครอบครัวไม่ได้กำหนดกฎระเบียบใด ๆ ที่ต้องปฏิบัติตาม ทำให้เด็กและเยาวชนขายกล้าคิดและตัดสินใจและกล้าทำในสิ่งที่ตัวเองต้องการโดยไม่คำนึงถึงความเหมาะสมถูกผิด เพราะครอบครัวไม่ได้กำหนดกฎระเบียบใดให้เด็กต้องปฏิบัติตาม ทำให้ชีวิตขาดระเบียบวินัยในตัวเองอยากทำอะไรก็ตามใจตัวเอง สอดคล้องกับการศึกษาของ โสภา ชปิลมันน์ (2536 : 36) ที่พบว่า ปัจจัยทางครอบครัวอย่างหนึ่งที่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนเนื่องจากความไม่สม่ำเสมอในการกวดขันพฤติกรรม ปล่อยปละละเลย หรือการลงโทษที่รุนแรงที่เกินไปของบิดามารดา ผู้ปกครองที่มักจะทำตามอารมณ์มากกว่ากระทำด้วยเหตุผลสมควร

4. บทบาทภายในครอบครัว จากการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศทั้งหมด มีบทบาทเป็นบุตร เนื่องจากบุตรจะเป็นบุคคลที่มีผู้เฝ้าคอยดูแล แต่ถ้าได้รับการอบรมเลี้ยงดูไม่เหมาะสม จะทำให้บุตรเกิดความคับข้องใจมีความขัดแย้งในเรื่องต่าง ๆ จะส่งผลให้บุคลิกภาพของบุตรแปรปรวนหรือปรับตัวไม่ได้ เมื่อมีปัญหามาจนนำไปสู่การผลักดันให้ออกจากบ้านกลายเป็นปัญหาสังคม เป็นเด็กเร่ร่อนและมีแนวโน้มสู่การขายบริการทางเพศในเวลาต่อมา

5. หน้าที่ในครอบครัว จากการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศทั้งหมดมีหน้าที่ในครอบครัว ได้แก่ งานบ้านทุกอย่าง ล้างจาน ถูบ้าน หุงข้าว ซักผ้า ตักน้ำเลี้ยงน้อง เลี้ยงหลาน ช่วยพ่อแม่ทำงานในบางวัน ด้วยวัยที่ยังเข้าสู่วัยรุ่นต้องการอิสระ อยากผจญภัย รักสนุก ติดเพื่อน อยากเป็นตัวของตัวเอง อยากมีเวลาส่วนตัวเมื่อมีหน้าที่ในครอบครัวให้ต้องปฏิบัติมากมายทำให้รู้สึกกดดัน เบื่อหน่าย เบื่อบ้านและพยายามหลีกเลี่ยงหน้าที่ที่ประจำส่วนใหญ่จะหนีออกจากบ้านและเข้าสู่การขายบริการทางเพศในเวลาต่อมา

6. ความรับผิดชอบ จากการศึกษาพบว่าเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศร้อยละ 50 ต้องรับผิดชอบภายในครอบครัวด้วยการทำงานหาเงินมาจุนเจือครอบครัว ด้วยความรู้ที่มีน้อยและวุฒิที่น้อยงานหายาก การขายบริการทางเพศเป็นอาชีพเดียวที่ทำงานสบาย ค่าตอบแทนสูง จึงทำให้เด็กและเยาวชนชายตัดสินใจขายบริการทางเพศเพื่อหาเงินมาจุนเจือครอบครัว

7. ความสัมพันธ์ในครอบครัว จากการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศ ส่วนใหญ่ครอบครัวที่อยู่ด้วยกัน สัมพันธภาพของบิดามารดาไม่ดีเนื่องจากทะเลาะกันเป็นประจำ และครอบครัวหย่าร้างโดยบิดามีภรรยาใหม่หรือมารดามีสามีใหม่ เด็กและเยาวชนชายส่วนใหญ่มีสัมพันธภาพที่ไม่ดีกับบิดา เนื่องจากบิดามักตำหนิและตบตี รังเกียจที่เยาวชนชายเป็นตุ๊ด โดยบิดามีเวลาให้กับครอบครัวน้อยเพราะต้องทำงานหาเลี้ยงครอบครัว มารดาจะเป็นผู้เลี้ยงดู อบรมสั่งสอนให้การดูแลเสียส่วนใหญ่ จึงมีส่วนชักจูงให้เด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศมีความห่างเหินกิจกรรมของบุตรมากขึ้น โดยเฉพาะเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น มารดามีส่วนทำให้เด็กเห็นความสำคัญของบิดาน้อยลง เด็กชายกับชื่นชมมารดามากขึ้น บิดาแสดงความเกรี้ยวกราด เด็กชายก็ยิ่งจะถอยหลังให้ความเป็นเพศชายมากขึ้น ก่อให้เกิดลักษณะของการเป็นหญิงซึ่งเป็นเหตุให้เกิดรักร่วมเพศโดยเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศส่วนใหญ่มีลักษณะท่าทางเป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ครอบครัวจะมีเวลาับประทานข้าวและมีโอกาสไปเที่ยวด้วยกันน้อย เมื่อเด็กและเยาวชนชายมีปัญหาก็มักจะปรึกษาเพื่อน มีปัญหากับคนในครอบครัวก็มักจะแก้ปัญหากอง หนีออกจากบ้าน บิดามารดาส่วนใหญ่จะใช้วิธีการดุด่าและทำโทษในการอบรมสั่งสอนเด็กและเยาวชน เมื่อทำผิดจะว่ากล่าวตักเตือนและเมียนตี ทั้งนี้ครอบครัวของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศส่วนใหญ่

ไม่ทราบว่าเป็นเด็กขายบริการทางเพศ เนื่องจากเด็กและเยาวชนไม่กล้าบอกความจริงเพราะกลัวที่จะถูกตำหนิและเย้ยหยันดี บางส่วนทราบก็ให้การสนับสนุนเพื่อหาเงินมาจุนเจือครอบครัวและต้องการให้เด็กและเยาวชนชายสามารถเลี้ยงตัวเองได้ ซึ่งเป็นการอบรมสั่งสอนที่ผิดทางทำให้เด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศเห็นผิดเป็นชอบ คิดว่าสิ่งที่ตัวเองทำอยู่เป็นสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม จากสภาพแรงผลักดันจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ ซึ่งรวมถึงบิดามารดา พี่น้อง ความรักความอบอุ่นในบ้าน ความไม่เข้าใจกัน สภาพแวดล้อมภายในบ้านและชุมชนไม่ได้ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนชายผูกพันกับบ้านและครอบครัว มีผลให้เด็กและเยาวชนชายออกจากบ้านมาเผชิญชีวิตภายนอกต้องดำรงอยู่มีแนวโน้มเข้าสู่การขายบริการทางเพศได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ โสภภี ชีปิลมันน์ (2536 : 35-39) ที่พบว่า การขาดความรักความอบอุ่นในครอบครัว การที่บิดามารดาทะเลาะเบาะแว้งทุบตีกันประจำ ตลอดจนถูกทอดทิ้งจากสมาชิกในครอบครัวมีผลต่อจิตใจเด็ก ทำให้เด็กขาดความมั่นคงทางอารมณ์และสับสนเป็นแรงกดดัน เด็กอาจเรียกร้องความสนใจโดยการแสดงออกในทางที่ผิด

ตอนที่ 3 ข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม

1. อิทธิพลจากสื่อมวลชน จากการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศส่วนใหญ่ ได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชน ประเภท คอมพิวเตอร์ หนังสือเฉพาะกลุ่ม รักร่วมเพศ และ วีดีโอ, วีซีดี, ดีวีดี, ซีดี รวมถึง โทรทัศน์ นิตยสาร หนังสือการ์ตูน วิทยุ หนังสือพิมพ์และเกม ในการสนับสนุนยั่วยุความต้องการทางเพศและส่งผลให้เกิดการสนับสนุนต่อการขายบริการทางเพศของเด็กและเยาวชนชาย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ นงลักษณ์ เทพสวัสดิ์และคณะ (2541) ที่ได้ศึกษาเรื่องโสเภณีเด็ก : บทบาทของสื่อมวลชนและการสังคมสงเคราะห์ พบว่าสื่อมวลชนโดยเฉพาะโทรทัศน์ได้มีส่วนสำคัญในการเสนอข้อมูลที่สร้างภาพความเจริญของเมืองหลวง เห็นชีวิตที่สะดวกสบาย เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดความนิยมความใฝ่ฝันของเด็กสาวในชนบทอยากจะหางานทำในเมือง โดยไม่คำนึงถึงภัยอันตรายใด ๆ ที่จะส่งผลกระทบต่อตามมา ซึ่งทำให้เข้าสู่การประกอบอาชีพโสเภณี

2. อิทธิพลจากเพื่อน จากการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนชาย ร้อยละ 50.00 เพื่อนมีอิทธิพลต่อการเข้าสู่การขายบริการทางเพศ เนื่องจากต้องการยอมรับในกลุ่มเพื่อนเมื่อเพื่อนชักจูงก็ยอมทำตาม การเลียนแบบเมื่อเห็นเพื่อนแต่งกายทันสมัยมีเงินใช้ได้ตามที่ต้องการ มีโทรศัพท์มือถือใช้ จึงตัดสินใจขายบริการทางเพศ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (2528 : 11 – 12) ที่กล่าวว่า เพื่อนหมายถึง ผู้ที่มีวัยใกล้เคียงกัน ชอบพอกัน และอยู่ในสภาพหรือลักษณะเดียวกัน เพื่อนในวัยเด็กอาจเป็นเพียงเพื่อนเล่นเท่านั้นแต่เมื่อเข้าสู่วัยรุ่น เพื่อนนอกจากเป็นเพื่อนเล่นแล้ว เพื่อนหรือกลุ่มเพื่อนจะต้องมีลักษณะหรืออุดมการณ์ตามที่ตนเองพอใจด้วย เยาวชนจะห่างจากพ่อแม่

และเข้ากลุ่มเพื่อนมากขึ้น ทำให้รู้สึกอิสระจากพ่อแม่ เมื่อเข้ากลุ่มเพื่อนเยาวชนจะเลียนแบบหรือเอาอย่างเพื่อนเพื่อให้เป็นที่ยอมรับ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการขายบริการทางเพศของเด็กและเยาวชนชาย ในเขตเทศบาลเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี มีข้อเสนอแนะทั่วไป และข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไปดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป มีดังนี้

1.1 ด้านส่วนตัว จากผลการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนชายที่เข้าสู่การขายบริการทางเพศส่วนใหญ่ เกิดจากความเต็มใจ มิได้ถูกบังคับหรือหลอกลวงจากนายหน้า ทั้งนี้เหตุผลหลักคือ ต้องการรายได้ เพื่อดอบสนองความต้องการของตัวเอง สะท้อนให้เห็นถึงความคิดในเรื่องของการรักศักดิ์ศรีได้ลดน้อยถอยลง และหากเยาวชนเหล่านี้เติบโตขึ้น ไม่อยู่ในวัยที่จะขายบริการทางเพศได้อีก การตัดสินใจเข้าสู่อาชีพอื่นที่ไม่สุจริต แต่ได้เงินมากและง่ายมีโอกาสเป็นไปได้สูง ดังนั้น ควรมีการรณรงค์ค่านิยมของสังคมให้มีความรักระหนักในศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์มากกว่าค่านิยมในเรื่องของการแข่งขันกันทางวัตถุ ซึ่งน่าจะเป็นหนทางในการป้องกันปัญหาอีกทางหนึ่ง และจากการศึกษาพบว่าการศึกษาเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศในเขตเทศบาลเมืองพัทยา อยู่ในระดับต่ำ คือ ประถมศึกษา (ป.1-ป.6) ดังนั้นรัฐบาลควรสนับสนุนขยายภาคการศึกษาบังคับแบบให้เปล่า โดยกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมจะต้องหาวิธีการนำเด็กกลุ่มนี้เข้าสู่ระบบการจ้างงาน โดยมีการจัดการฝึกอบรมให้เด็ก เมื่อเด็กผ่านการฝึกอบรมแล้วก็หางานให้ทำ เพราะเมื่อเด็กมีงานทำมีรายได้เพียงพอกับการดำรงชีพ ปัญหาการขายบริการทางเพศจะลดลง

1.2 ด้านครอบครัวจากการศึกษาพบว่า ผลการวิจัยพบว่า เด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศในกลุ่มที่ศึกษาสิบสองคนนั้น ทุกคนมีปัญหาครอบครัวไม่ด้านใดก็ด้านหนึ่ง ประกอบครอบครัวยากจนมีบุตรมากทำให้เด็กและเยาวชนชายต้องดิ้นรนในการเลี้ยงดูตนเอง ดังนั้น การแก้ปัญหาที่ต้นเหตุ คือ การสร้างภูมิคุ้มกันให้กับครอบครัวในเรื่องการให้ความรักกับคนในครอบครัว ยุติการใช้ความรุนแรงกับเด็ก รัฐบาลจึงควรมีการรณรงค์ในเรื่องความสำคัญของสถาบันครอบครัวอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยรณรงค์ประชาสัมพันธ์ มีหน่วยงานที่รับผิดชอบ เช่น กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข ร่วมกันให้คำปรึกษาในเรื่องความพร้อมในการมีครอบครัว การวางแผนครอบครัว และบิดามารดาก็ควรให้ความสำคัญในการสร้างบรรยากาศในครอบครัว เช่นการทำกิจกรรม วิธีการอบรมสั่งสอนบุตร ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวดีขึ้น อันจะทำให้ปัญหาที่เกิดจากครอบครัวลดน้อยลง

1.3 ด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม จากการศึกษาพบว่าเด็กและเยาวชนชายเห็นว่า สื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ มีส่วนยั่วยุอารมณ์ทางเพศ ส่งเสริมค่านิยมฟุ้งเฟ้อ อันจะนำไปสู่

การขายบริการทางเพศในเวลาต่อมา ดังนั้นจึงมีการควบคุมสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ รัฐบาล โดยกรมประชาสัมพันธ์ควรควบคุมในการเผยแพร่รายการ ภาพยนตร์ ภาพ ฯลฯ นอกจากนั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจควรให้ความสำคัญในการแพร่ภาพสื่อทางเพศให้รัดกุมและเคร่งครัด

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป มีดังนี้

2.1 การศึกษาครั้งนี้ไม่ได้ศึกษากลุ่มผู้ใช้บริการทางเพศ ซึ่งถือว่าเป็นอุปสงค์ของสินค้า ขายบริการทางเพศ และเป็นเหตุสำคัญเป็นผู้มีบทบาทในการกำหนดราคา และลักษณะรูปแบบ ของสินค้า การจะแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนขายบริการทางเพศ ซึ่งเป็นอุปทานจำเป็น ต้องแก้ไขที่อุปสงค์ควบคู่กัน ตามหลักเศรษฐศาสตร์ เมื่อไม่มีผู้ซื้อ ผู้จำหน่าย ผู้ผลิต/ผู้ขาย ก็จะไม่ค่อยมี ผลิตจำนวนลง และหมดไปในที่สุด

2.2 ควรมีการศึกษาเยาวชนชายขายบริการทางเพศในพื้นที่อื่น ๆ เปรียบเทียบกับการ ศึกษาครั้งนี้ เพื่อสามารถสะท้อนภาพสังคมที่ชัดเจนด้านการขายบริการทางเพศ และความ ต้องการรกร่วมเพศ

2.3 ควรมีการติดตามศึกษากลุ่มเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศ ว่าหลังจาก เลิกประกอบอาชีพนี้แล้ว ไปประกอบอาชีพอะไรต่อมีปัญหาในการปรับตัวเข้ากับสังคมหรือไม่ อย่างไร ตลอดจนปัจจัยที่ทำให้ตัดสินใจเลิกประกอบอาชีพขายบริการทางเพศ เพื่อศึกษาหา มาตรการในการดึงกลุ่มเด็กและเยาวชนชายให้ออกจากการขายบริการทางเพศ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ กรีทอง. (2540). เอกสารประกอบการบรรยายวิชาบุคลิกภาพ จศ 514. มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, อัดสำเนา.
- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์.(2528).จิตวิทยาการศึกษา.พิมพ์ครั้งที่ 2 .กรุงเทพฯ ฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีเดชา. หน้า 231.
- . (2538). จิตวิทยาการศึกษา.พิมพ์ครั้งที่ 2 .กรุงเทพฯ ฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีเดชา.
- กระทรวงสาธารณสุขและคณะ.(2541). **คู่มือการสอนทักษะชีวิตเพื่อการป้องกันเอดส์.** พิมพ์ครั้งที่ 2 .นนทบุรี : กรมสุขภาพจิต.
- กฤษฎา ศักดิ์ศรี.(2530). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ : บำรุงสาสน์.
- กิตติคุณ อางคาสัย.(2540). **โสเภณีชาย : ศึกษาเฉพาะกรณีเด็กชายเร่ร่อนขายบริการทางเพศ กรุงเทพมหานคร :** วิทยานิพนธ์ปริญญาโท , มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- โกศล วงศ์สวรรค์ และสถิต วงศ์สวรรค์. (2543). **ปัญหาสังคมไทย.** ดาก : วิทยาลัยกลุ่มแม่น้ำปิง.
- ข้อมูลศูนย์พัทยารักษ์ สาธารณสุข เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี.
- "ชายเด็กไทยเป็นทาสกาม" (2541.10 เมษายน) **มติชนรายวัน.**10.
- คณะอนุกรรมการประสานงานการปฏิบัติการแก้ปัญหาธุรกิจบริการทางเพศ. (2536). **ปปพ. แผนงานหลักสตรีระยะยาว (พ.ศ. 2535 – 2554).** กรุงเทพมหานคร : อัดสำเนา : 6 – 9.
- จุฑา บุรีภักดี.(2533). **การพัฒนาบุคลิกภาพ .** กรุงเทพฯ ฯ : สมเจตน์การพิมพ์.
- จุฑามาศ นิสารัตน์. (2542). **คำอธิบายกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยการซื้อขาย แลกเปลี่ยน ให้.** กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จัฐสินี หาญกิตติชัย.(2541). **ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของ ข้าราชการ สำนักงานเกษตรจังหวัดและสำนักงานเกษตรอำเภอ สังกัดกรมส่งเสริมการเกษตรจังหวัดนราธิวาส. ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา)** กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- "แฉกลุ่มเด็กชายขายตัวผิดภาษาเพื่ออาชีพแข่งโสเภณี" (2540,7 สิงหาคม) .**สยามรัฐ.** 7.
- เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์.(2520).**การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ.**กรุงเทพฯ ฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เดโช สนวนานนท์.(2523). **บุคลิกภาพความสำเร็จในการทำงาน.**วิทยสาร.22-23 ; ตุลาคม.

- ทรงศักดิ์ ศรีกาฬสินธุ์. (2523). *ความพอใจในการทำงาน*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.อัสสัณเณ.
- ทวิญญ มลยภรณ์. (2537). *การศึกษาการขายบริการทางเพศของเด็กและเยาวชนชายเร่ร่อน ศึกษาเฉพาะกรณีสี่ลุมและพัทยา*. กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- นงลักษณ์ เทพสวัสดิ์และสุรัตน์ เมธิกุล.(2541). *ม.ป.ป. โสภณเด็ก : บทบาทของสื่อสารมวลชน และการสังคมสงเคราะห์*.กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นิรันดร์ ยอแสงรัตน์ (2534,24 กุมภาพันธ์). “เด็กเร่ร่อนนกขมิ้น เหลืองอ้อในดงเอดส์” *มติชนสุดสัปดาห์*. หน้า 45 – 46.
- ประกอบ ศรีวิจนะ และดวงพร คำบุญวัฒน์ (2539). *ผู้ขายชายตัว*. กรุงเทพฯ : สหธรรมิก.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). *ทัศนคติ : การวัด การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอนามัย*. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ประวิทย์ พัดลม. (2541). *สภาพการจ้างขายบริการและกระบวนการแรงงานสัมพันธ์*. กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปราศรัย ศิริปรีชาพงศ์. (2542). *โสภณเด็กหญิงในเขตเทศบาลเมืองนครพนม*. กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ประเสริฐ ดันสกุลและคณะ. (2538). *ยุทธศาสตร์ทักษะชีวิตเพื่อการพัฒนาบุคลิกภาพเยาวชน*.กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ. อัสสัณเณ.
- พะยอม อังคตานุวัฒน์.(2525). *ลักษณะความผิดปกติทางจิตที่ขอร่วมเพศกับเด็กผู้ชาย*. ศัพท์จิตเวช โครงการตำราจิตเวช. หน้า 257.
- “พหยาสวรรค์หรือนรกของเด็กชายไทย,”(2536,21 พฤศจิกายน). *มติชนรายวัน* .10.
- พิมพ์พิมล ธงเขียร. (2537).*มูลเหตุและวิถีชีวิตของเด็กที่กลายเป็นโสภณ*. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- มณฑิรา เลิศพานิช.(2542). *การศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการพยายามฆ่าตัวตายของผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลสังกัดรัฐบาลส่วนกลาง*.กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท,มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มานพ มณีจันทร์ (2537, 11 มิถุนายน). “ประชาสงเคราะห์บุรีกรัง ดช.ขายตัวสะกดอหิทธิพลมิตต้องระงับแผนช่วย” *มติชนรายวัน*.12.
- มาลินี จุฑะรพ. (2538). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. ตำราวิชาจิตวิทยาการเรียนการสอน (รหัส 1051202) กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรภาพพัฒนา.
- มูลนิธิผู้หญิง. “การเอาเปรียบเด็กทางเพศประเด็นโสภณเด็กและสื่อลามกเกี่ยวกับเด็ก” รายงานสมมนาเชิงปฏิบัติการ , 2533.

ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานต์และคณะ. (2537). **การอบรมสร้างทีมวิทยากรการสอนเจตคติและทักษะเพื่อป้องกันโรคเอดส์ในกลุ่มวัยรุ่น**. นนทบุรี : กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, อัดสำเนา.

รังสรรค์ แสงสุข และวิชัย สังข์ประไพ. (2543). **ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์** : แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายพ.ศ. 2541 / **ประมวลกฎหมายอาญา** : แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายพ.ศ. 2540. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ราชบัณฑิตยสถาน.(2533). **สารานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน**. กรุงเทพฯ ฯ :

ศูนย์หนังสือพิมพ์. หน้า 10433.

วารินทร์ สายโอบเอื้อ และสุนีย์ ธีรดากร.(2522). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ ฯ : วิทยาลัยครูพระนคร.

วิจิตร อวาทกุล.(2539). **บุคลิกภาพและหลักการพัฒนา**. กรุงเทพฯ ฯ .

วิชัย โสสุวรรณจินดา. (2535). **ความลับขององค์กร**. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักพิมพ์ธรรมนิติ.

วิรัช ดำรงผล. (2538). **ปัญหาโสเภณีเด็กกับแนวทางแก้ไขในอนาคต**. กรุงเทพมหานคร : วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.(2537). **ร่วมแรงแบ่งปันรัก สภาพข้อเท็จจริงแห่งปัญหาโสเภณีและเอดส์.เอกสารทางวิชาการหมายเลข 178 นครปฐม.**

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2531). **เครื่องชี้วัดทางสังคม**. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดเม็ดทรายพรินต์. หน้า 36.

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. (2528). **“เอกสารรายการวิทยุเยาวชนสากล 2528 เพื่อเยาวชน”** กรุงเทพมหานคร : วิคตอรีเพาเวอร์พอยท์ จำกัด.

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2535). **แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535 – 2539 : 1 – 2)**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.

สิริชัย วงศ์สาธิตศาสตร์. (2532). **ความสัมพันธ์ในครอบครัว พฤติกรรมการสื่อสารและรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวของโสเภณีชาย**. กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุชา จันทรเฒ. (2522). **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

สุชา จันทรเฒ และสุรางค์ จันทรเฒ.(2518). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ ฯ : แพรวพิทยา.

สุพัตรา สุภาพ. (2521). **ปัญหาโสเภณี**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.

----- (2536). **ปัญหาสังคม**. พิมพ์ครั้งที่ 13 กรุงเทพฯ ฯ : แผนกสังคมวิทยา.

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , หน้า 125 -126.

----- (2538). **ปัญหาสังคม**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.

สุภาภรณ์ อัมมมงคล (2537,8 กรกฎาคม). "วิกฤตการณ์ในใจเด็ก ปัญหาที่คิดไม่ถึง" **ไทยรัฐ** , หน้า 5 .

* โสภณ แก้วล้อมทรัพย์. (2544). การเข้าสู่อาชีพขายบริการทางเพศของเยาวชนชาย : กรณีศึกษาสนามหลวง . กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท , มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

โสภา ชปิลมันน์.(2536). ครอบครัว : พื้นฐานปัญหาสังคมที่น่าเป็นห่วงในปัจจุบัน. กรุงเทพฯ ฯ : สมชายการพิมพ์.

อรทัย อาจอ่ำ. (2537). โสภณเด็กในสังคมไทย ผลการวิเคราะห์เอกสารและการประมาณการตัวเลขที่ใกล้เคียง. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหิดล , สถาบันวิจัยประชากรและสังคม.

อรุณ รักธรรม. (2527). หลักมนุษยสัมพันธ์กับการบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 3 . กรุงเทพฯ ฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

อรัญญา ดุ้ยคำภีร์. (2536). ผลของจิตบำบัดแบบโลกอสต่อการเพิ่มความมุ่งมั่นในชีวิตของหญิงในสถานสงเคราะห์หญิงบ้านเกร็ดกระการที่มีพฤติกรรมเสี่ยงสูงต่อการติดเชื้อเอชไอวี. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย . ถ่ายเอกสาร.

"อาชีพหมากั๊ยวัยรุ่นขายกัน เฉพาะเด็กชายรายได้ดีเกินคาด" (2539,8 พฤษภาคม) บ้านเมือง.1,16.

อุบลรัตน์ เพ็งสฤติย์ และนิภา แก้วศรีงาม. (2535) . จิตวิทยาทั่วไป. คณาจารย์ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง..

โอม อัมมฤต (2536,30 มิถุนายน). "พืทยาสุด สุด สวิสเซอร์แลนด์" **ไทยรัฐ** , หน้า 1 , 10.

Allport , G.W. (1965). *Pattern and Growth in Personality*. New York : Richard & Winston Inc.

Anastasi Anne. (1968). *Personality Development*. New York : Mc Graw – Hill Book Company.

Banard, Chester I.(1974). *The Fuction of the Executive*. 30 th Anniversary ed., Cambridge , Havard University.

Boyer , Debra kay. (1986). "*Male prostitution : A cultural expression of Male Homosexuality (Gender,seattle,washington)*." Disertation Abstracts Online. (Online).

Cattell Raymond B.(1970). *Personality*. New York : McGraw – Hill.

- Chruden, Herbert J. and Arther W. Sherman. (1968). ***Personal Management***.
3 ed. Clincinat : South Western.
- Delora , Joann S., Warren, Carol A.B., Ellison. (1981). ***Card Rinkleib Understanding Sexual Interaction***. Second Edition. Boston : Houghton Mifflin Company.
- Erickson, Richard Aldin. (1986) . ***"Entrepreneurs of the night : A Psychosocial Study of the Adolescent male prostitute (Homosexual) "***, Dissertation Abstracts Online. (Online).
- Feshbac, Mackinney. (1982). ***Counseling for Personal Adjustment***. Boston : Houghton Mifflin.
- Frankl , victor E. (1967). ***Psychotherapy and Existentialism***. New York : washington Square Press , Inc.
- Good. (1973). ***Dictionary of Edcation***. New York : McGraw – Hill.
- Hilgard, E.R. (1971). ***A Translation of the Original Scientific Medical Writing of E.A. Mesmer***, Translated and Compiler by George J. Blook Introduction by E.R. Hilgard.
- Hoffman, Martin. (1979). ***"The Male Prostitute."*** In ***gay Men : The Sociology of Male Homosexuality*** , pp.275 – 284. Edited by Martin p. Levine. New York : Harper & Row Publishers.
- Hurlock, Elizabeth Bergner. (1974). ***Personality Development***. New York : McGraw – Hill.
- Jeffries, Laura Lea. (1995). ***"Adolescence and Meaning in Life (Purpose, Existence),"*** Dissertation Abstracts International. (CD-ROM).
- Lindgren , Henry. (1976). ***Educational Psychology in Classroom***. New York : John Wiley and Sons.
- Luthans , Fred. (1980). ***Organization Behavior***. 3 ed. Tokyo : McGraw – Hill.
- Mannino , J. Davis. (1989). ***"The Relationship of child abuse and other characteristics among young abult male prostitutes (immune deficiency),"*** Dissertation Abstracts Online. (Online)
- Maslow , Abraham. (1954). ***Motivation and Personality***. New York : Harper & Row Publishers Inc.
- Munn , Norman L, Fernald Dodge. (1969). ***Introduction to Psychology***. Boston : Houghtoan Mifflin.
- Murray, Edward J. (1961). ***Motivation and Emotion***. Englewood cliffs, California : Prentice – Hall.

- Negro , Felix B. (1969). *Public Administration*. New York : McGraw – Hill.
- Pigors, Pool and Charles A.Mayers.(1984). *Personnel Administration*. 3 rd ed.
Tokyo : McGraw – Hill.
- Rush , Florence. (1980) *The Best Kept Secret* : Sexual Abuse of Children. New
Jersey : Prentice - Hill.
- Sanford, Fillmore H. and Lawrence S. Wrightsman. (1970). *Psychology*. 3 rd ed.,
Belmont, Books Cole, 569 p.
- Sayles, Martha L. (1994). *"Adolescents" Purpose in Life and Engagement in Risky
behaviors : Differences by Gender and Ethnicity*, Wdissertation Abstracts
International. (CD-ROM).
- Steere, Richard M. and Lyman W. Porter. (1979). *Motivation and Work Behavior*.
2 nd ed. New York : McGraw – Hill.
- Vroom,Victor H.(1970). *Management and Motivation* . Baltimore : Pengnin.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายละเอียดกรณีศึกษา
ของเด็กและเยาวชนชายขายบริการทางเพศ

กรณีศึกษา 1

นาย ก. เยาวชนชาย อายุ 18 ปี รูปร่างผอมสูง ผิวขาว ใบหน้าเดิมสีสันด้วยเครื่องสำอางแต่งกายทันสมัย มีพี่น้องบิดามารดาเดียวกัน 3 คน นาย ก. เป็นบุตรคนที่ 2 ภูมิลำเนาเดิม อยู่ที่จังหวัดสมุทรปราการ สาเหตุที่ย้ายมาอยู่ในเมืองพัทยา เนื่องจากพี่สาวพามาเที่ยว ชอบในบรรยากาศและแสงสีเมืองพัทยา กอรปกับพี่สาวเคยขายบริการทางเพศ จึงตัดสินใจดำเนินรอยตามด้วยการขายบริการทางเพศในบาร์เกย์แห่งหนึ่งบริเวณพัทยาใต้ ทั้งนี้ได้บอกให้บิดามารดาทราบว่าตนเองขายบริการทางเพศอยู่ในพัทยา บิดามารดาทราบและให้การสนับสนุนเพื่อจะได้หาเงินมาจุนเจือครอบครัว นาย ก. จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สาเหตุที่ไม่ศึกษาต่อเพราะถูกไล่ออกจากโรงเรียน ก่อนมาขายบริการเป็นพนักงานเสิร์ฟร้านอาหารในเมืองสมุทรปราการ รายได้ 2,500 บาท/เดือน นาย ก. มีประสบการณ์ทางเพศก่อนขายบริการ โดยมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพื่อนชายชั้นเรียนเดียวกันขณะเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปัจจุบันขายบริการทางเพศมาเป็นเวลา 4 เดือน รายได้ประมาณ 20,000 บาท/เดือน โดยอาศัยอยู่ห้องเช่ากับเพื่อนที่ขายบริการทางเพศด้วยกัน แรงจูงใจที่ทำให้ นาย ก. ตัดสินใจขายบริการคืออยากเป็นเหมือนพี่สาวที่ขายบริการทางเพศได้พบรักกับแขกชาวต่างชาติ และพาไปใช้ชีวิตอยู่ต่างประเทศอย่างสุขสบาย ต้องการมีเงินไว้ใช้จ่ายตามที่ตนเองต้องการ ให้คุณค่าวัตถุนิยมสมัยใหม่อยากแต่งตัวทันสมัยมีโทรศัพท์มือถือและให้คุณค่าความกตัญญูโดยส่งเงินให้พ่อแม่ใช้จ่าย เห็นว่าการขายบริการทางเพศเป็นอาชีพที่รายได้ดีทำงานสบายและอิสระ นาย ก. มีทัศนคติที่ดีกับการขายบริการทางเพศเพราะเห็นว่าเป็นอาชีพที่ไม่เสียหาย การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเป็นเรื่องธรรมดาไม่ผิดศีลธรรมและไม่ควรปิดบังเพราะไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อน สามารถหาเงินเลี้ยงตนเองได้และมีสุขสบายในการใช้จ่ายเงินด้วย นาย ก. คิดว่าการขายบริการทางเพศต้องใช้ความสามารถเช่นเดียวกับการทำงานอื่น ๆ เพราะต้องใช้ความสามารถทางภาษา โดยสามารถพูดได้ 2 ภาษา คือ ภาษาอังกฤษและเยอรมัน และคิดว่าสังคมควรให้สิทธิทางกฎหมายในการร่วมเพศและขายบริการทางเพศแก่เยาวชนชายเพราะเป็นอาชีพที่สุจริต ไม่ได้ทำความเดือดร้อนให้ใคร สามารถทำให้เลี้ยงดูตนเองได้ไม่ต้องเป็นเด็กเร่ร่อนก่อปัญหาให้กับสังคมต้องแก้ไข นาย ก. คิดว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของคนกลางคืนรู้สึกสนุกและมีความสุขจากการขายบริการทางเพศเพราะได้ใช้ความสามารถในการดึงดูดได้แสดงออกทางภาษา และที่เข้ามาขายบริการทางเพศก็เป็นการตัดสินใจของตนเองด้วยความเต็มใจ สมัครใจเพราะเป็นงานสบาย อิสระรายได้ดีกว่างานเด็กเสิร์ฟที่เคยทำมาที่ทั้งเหนื่อยและค่าตอบแทนน้อย นาย ก. ชอบคู่นอนที่เป็นชาวต่างชาติเพราะให้เกียรติ ดูแลเอาใจใส่ และให้ค่าตอบแทนสูงมากกว่าแขกคนไทยที่ชอบดูถูกเหยียดหยามให้ค่าตอบแทนน้อย บางครั้งก็รู้สึกว่าการมีเพศสัมพันธ์กับแขกช่วยตอบสนองความต้องการทางเพศให้ด้วย แต่บางครั้งก็รู้สึกไม่พอใจเพราะเจอกับแขกที่ชาติสัดชอบทำร้ายร่างกายก่อนมีเพศ

สัมพันธ์ ถ้าเลือกได้อยากมีเพศสัมพันธ์กับคนที่เรารู้สึกรักชอบพอมากกว่า นาย ก.มักจะทำทุกอย่างที่แขกพอใจ เพื่อแขกจะได้กลับมาใช้บริการอีกแต่ไม่คิดจะเปลี่ยนสถานที่ไปขายบริการทางเพศที่อื่นถึงแม้ว่าจะมีแขกเยอะกว่าที่ทำงานอยู่ก็ตามเพราะมีเพื่อนร่วมงานที่ดี มีความสุข นาย ก.คิดว่าจะขายบริการทางเพศต่อไปหากยังสามารถหาเงินได้มากอยู่เพราะเป็นอาชีพเดียวที่หาเงินได้ง่ายไม่ต้องใช้ความรู้หรือเรียนสูงแต่อย่างใด และไม่กลัวแม้ว่าจะมีเอดส์ระบาดอยู่ก็ตามเพราะมีการป้องกันด้วยการใส่ถุงยางอนามัยก่อนการมีเพศสัมพันธ์ทุกครั้ง นาย ก.เห็นด้วยว่าชีวิตเป็นสิ่งที่มีความหมายเพราะทุกวันนี้ตนเองได้ทำประโยชน์เพื่อครอบครัวด้วยการส่งเงินเดือนละ 5,000 บาทให้กับบิดามารดาไว้ใช้จ่ายรู้สึกภูมิใจถือว่าเป็นความสำเร็จในชีวิต ไม่รู้สึกว่าการขายบริการทางเพศจะทำให้ตนเองแตกต่างจากคนอื่นและพร้อมที่จะยอมรับกับการตัดสินใจของตนเองที่มาขายบริการ นาย ก.รู้ว่าคนเราต้องทำอะไรเพื่ออนาคตโดยมีเป้าหมายในชีวิตอยากเก็บเงินให้ได้จำนวนหนึ่งซึ่งมากพอจะเปิดร้านก๊อปปี้เพื่อค้าขายเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ก็จะเลิกขายบริการทางเพศ บางครั้ง นาย ก.รู้สึกกลัวกับอุปสรรคที่เกิดขึ้นในชีวิต กลัวที่จะต้องลำบากแต่ก็ต้องฝ่าฟันไปให้ได้ ทุกวันนี้ ก.ได้กำลังใจจากแฟนหนุ่มชาวเยอรมันที่เป็นแขกประจำคอยดูแลเอาใจใส่อยู่เสมอถึงจะกลับต่างประเทศไปแล้วก็ยังส่งเงินให้ นาย ก.เล่าว่าการขายบริการมีผลกระทบทำให้เขาสำส่อนทางเพศ ขาดการยอมรับจากสังคมโดนรังเกียจ เสี่ยงต่อโรคทางเพศสัมพันธ์ และเสี่ยงต่อการถูกจับดำเนินคดี

สถานภาพของครอบครัวบิดามารดาอยู่ด้วยกัน มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันทั้งครอบครัว นาย ก. อยู่ในฐานะลูกของครอบครัว ฐานะทางบ้านปานกลาง บิดาจบการศึกษา ป. 7 ประกอบอาชีพรับจ้างขับรถบรรทุกส่งของ รายได้ 6,000 บาท/เดือน มารดาเป็นแม่บ้าน จบ ป.4 บิดาไม่ค่อยมีเวลาให้กับครอบครัวเพราะต้องขับรถส่งของตามต่างจังหวัดมีมารดาที่อยู่ดูแลลูก ๆ ตลอด ในครอบครัวมีโอกาสน้อยที่ได้ทานข้าวกันพร้อมหน้า และได้ไปเที่ยวด้วยกัน เพราะบิดาและนาย ก.ต้องทำงานหาเงินมาจุนเจือครอบครัว บ้านไม่ได้กำหนดกฎระเบียบใด ๆ ให้ปฏิบัติ มีหน้าที่ทำงานบ้านทุกอย่าง และสิ่งที่ต้องรับผิดชอบคือช่วยบิดามารดาหาเงินส่งน้องเรียนหนังสือ นาย ก.สนิทกับมารดาและพี่สาวมาก เมื่อมีปัญหาจะปรึกษามารดา เมื่อเกิดปัญหากับคนในครอบครัวก็มักจะแก้ปัญหาด้วยตัวเอง ที่ผ่านมามีบิดามารดาใช้วิธีสอนด้วยเหตุผลในการอบรมสั่งสอน และเมื่อทำผิดจะว่ากล่าวตักเตือน

นาย ก.เล่าว่าสื่อมวลชนและเพื่อนไม่มีอิทธิพลต่อการการขายบริการทางเพศ เพราะคิดว่าตัดสินใจด้วยตนเองมากที่สุด

พฤติกรรมขณะทำแบบทดสอบ

ในระหว่างการสัมภาษณ์ เมื่อผู้วิจัยให้ นาย ก.ทำแบบทดสอบ Draw-A-Person นาย ก.ให้ความร่วมมือในการวาดภาพและตั้งใจวาด ผลการทดสอบดังกล่าวพบว่า นาย ก. มีการลงเินในการวาดรูปผู้ชาย แต่ก็ตัดสินใจวาดรูปผู้ชายก่อน และรูปที่สองเป็นรูปผู้หญิงวาดรูปร่างท้วมออก

ประกอบกับภาพที่วาดมีขนาดเล็กมาก สรุปรวมจากการวาดภาพทั้งสองภาพ แสดงให้เห็นว่า นาย ก. สนใจตนเอง มีความผิดปกติในความมั่นคงในภาพพจน์เกี่ยวกับตนเอง บทบาททางเพศ ไม่เหมาะสม ขาดความรอบคอบและการหยั่งเห็น มีปมด้อย แสดงหาความพอใจการความ เพื่อฝัน ขาดการต่อสู้ดิ้นรน และต้องพึ่งพาผู้อื่น

กรณีศึกษา 2

นาย ข. เยาวชนชาย อายุ 18 ปี รูปร่างอ้วนสูง ผิวคล้ำ โกรกผมสีทองแต่งกาย ทันสมัยพูดแทนตัวเองว่า “หนู” และพูดจาลงท้ายว่า “ค่ะ” มีพี่น้องบิดามารดาเดียวกัน 3 คน นาย ข. เป็นบุตรคนโต ภูมิลำเนาเดิม อยู่ที่จังหวัดบุรีรัมย์ สาเหตุที่ย้ายมาอยู่ในเมืองพัทยา เนื่องจาก เดิมขายบริการทางเพศอยู่กรุงเทพฯ ฯ ย่านสีลมแต่รายได้ต่อเดือนไม่เพียงพอกับการใช้จ่าย เลยย้ายมาขายบริการทางเพศในบาร์เกย์แห่งหนึ่งบริเวณพัทยาใต้เพราะมีชาวต่างชาติมาก และให้ค่าตอบแทนสูง ทั้งนี้ได้บอกให้บิดามารดาทราบว่าตนเองขายบริการทางเพศอยู่ในพัทยา บิดามารดาทราบและให้การสนับสนุนเพื่อจะได้หาเงินมาจุนเจือครอบครัว นาย ข. จบการศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สาเหตุที่ไม่ศึกษาต่อเพราะคิดว่าตนเองเรียนถึงขั้นสูงสุดแล้วและมีภาระ ต้องรับผิดชอบอีกมากมาย เดิมขายบริการทางเพศอยู่ที่กรุงเทพฯ ฯ บริเวณสีลม มีรายได้ 10,000 บาท/เดือน นาย ข. มีประสบการณ์ทางเพศก่อนขายบริการโดยมีความสัมพันธ์ทางเพศกับ เพื่อนชายขณะอายุ 14 ปี ปัจจุบันขายบริการทางเพศมาเป็นเวลา 2 ปี 4 เดือน มีรายได้ประมาณ 20,000 บาท/เดือน โดยอาศัยอยู่บ้านเช่ากับเพื่อนที่ขายบริการทางเพศด้วยกัน แรงจูงใจที่ทำให้ นาย ข. ตัดสินใจขายบริการคือต้องการมีเงินไว้ใช้จ่ายในการเลี้ยงตนเองให้คุณค่าความกตัญญู โดยแบ่งเงินบางส่วนจุนเจือครอบครัวให้พ่อแม่มีชีวิตที่สบายขึ้น อยากเป็นเหมือนหน้าสาวที่ขาย บริการทางเพศมีเงินใช้จ่าย และอยู่อย่างสุขสบาย นาย ข. พอใจในอาชีพขายบริการเพราะมีรายได้ ดีทำงานสบายและอิสระ นาย ข. มีทัศนคติที่ดีกับการขายบริการทางเพศเพราะเห็นว่าเป็นอาชีพ ที่ไม่เสียหาย การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเป็นเรื่องธรรมดาไม่ผิดศีลธรรมและไม่ควรปิดบัง เพราะปัจจุบันโลกเปิดกว้างมากขึ้น ขึ้นอยู่กับความพอใจของคนเรามากกว่า นาย ข. คิดว่าการ ขายบริการทางเพศต้องใช้ความสามารถเช่นเดียวกับการทำงานอื่น ๆ เพราะต้องใช้ความสามารถ ทางภาษา วาทะในการพูดคุยกับแขกและคิดว่าสังคมควรให้สิทธิทางกฎหมายในการรักร่วมเพศ และขายบริการทางเพศแก่เยาวชนชายเพราะเป็นอาชีพที่สุจริต ไม่ได้ทำความเดือดร้อนให้ใคร และรัฐควรจัดให้มีการตรวจสุขภาพฟรี ข. คิดว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของคนกลางคืนรู้สึกสนุกและ มีความสุขจากการขายบริการทางเพศเพราะได้ใช้ความสามารถในการดึงดูดแขกได้แสดงออกทาง ภาษาได้เรียนรู้ และมีประสบการณ์ และที่เข้ามาขายบริการทางเพศก็เป็นการตัดสินใจของตนเอง

ด้วยความเต็มใจ เพราะหวังว่าตนจะได้ดีจากอาชีพนี้เหมือนกับนางสาว นาย ข.ชอบคู่นอนที่เป็นชาวต่างชาติเพราะให้เกียรติ สุภาพ และให้ค่าตอบแทนสูง แต่การมีเพศสัมพันธ์กับแขกไม่ได้ช่วยตอบสนองความต้องการทางเพศของตนแต่อย่างใดเพราะทำตามหน้าที่ ถ้าเลือกได้อยากมีเพศสัมพันธ์กับคนที่เรารู้สึกรักชอบพอมากกว่า นาย ข.มักจะทำทุกอย่างที่แขกพอใจ เพื่อแขกจะได้กลับมาใช้บริการอีกแต่ไม่คิดจะเปลี่ยนสถานที่ไปขายบริการทางเพศที่อื่นถึงแม้ว่าจะมีแขกเยอะกว่าที่ทำงานอยู่ก็ตามเพราะมีเพื่อนร่วมงานที่ดี มีความสุข ข.คิดว่าถ้าเก็บเงินได้มากพอจะเลิกขายบริการทางเพศไปค้าขายแทน นายข.ไม่กลัวที่จะขายบริการทางเพศแม้ว่าจะมีเอ็ดส์ระบาดอยู่ก็ตาม เพราะมีการป้องกันด้วยการใส่ถุงยางอนามัยก่อนการมีเพศสัมพันธ์ทุกครั้ง นาย ข.เห็นด้วยว่าชีวิตเป็นสิ่งที่มีความหมายเพราะทุกวันนี้ตนเองได้ทำประโยชน์เพื่อตัวเองและครอบครัว ด้วยการส่งเงินเดือนละ 5,000 บาท ให้กับบิดามารดาไว้ใช้จ่าย รู้สึกภูมิใจกับความดีที่ทำมา นาย ข. รู้สึกว่าการขายบริการทางเพศทำให้ตนเองแตกต่างจากคนอื่นเพราะคนที่เรียนสูงก็มีความสามารถทางภาษาไม่ดีเท่าตัวเองเพราะตนใช้ภาษาเป็นอาชีพจนมีความคล่องและชำนาญ และพร้อมที่จะยอมรับกับการตัดสินใจของตนเองที่มาขายบริการ นาย ข.รู้ว่าคนเราต้องทำอะไรเพื่ออนาคต โดยมีเป้าหมายในชีวิตอยากเก็บเงินให้ได้สักจำนวนหนึ่งซึ่งมากพอจะเปิดซุเปอร์มาเก็ตเพื่อค้าขาย บางครั้ง นาย ข. รู้สึกกลัวกับอุปสรรคที่เกิดขึ้นในชีวิต กลัวว่าต้องพบกับสิ่งเลวร้าย แต่ก็ยังมีบิดามารดาคอยห่วงใยเสมอ นาย ข.เล่าว่าการขายบริการทางเพศมีผลกระทบทำให้เขาตื่นตัวทางเพศเร็วเกินไป เสี่ยงต่อยาเสพติด(ติดยา) ขาดการยอมรับจากสังคมโดนรังเกียจ และเสี่ยงต่อการถูกจับดำเนินคดี

สถานภาพของครอบครัวบิดามารดาอยู่ด้วยกันมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน นาย ข.อยู่ในฐานะลูกของครอบครัว นาย ข.มีความสัมพันธ์ที่ดีกับมารดาและน้อง แต่มีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับบิดาเพราะในเวลาที่บิดาเมาสุราจะด่าว่าหาว่า นาย ข.วิปริตผิดเพศ ฐานะทางบ้านปานกลาง บิดาจบการศึกษา ป. 7 ประกอบอาชีพทำไร่ รายได้ 5,000 บาท/เดือน มารดาประกอบอาชีพทำไร่ รายได้ 4,000 บาท จบการศึกษา ป.7 บิดาไม่ค่อยมีเวลาให้กับครอบครัวเพราะเมื่อว่างจากงานชอบสังสรรค์ด้วยการดื่มเหล้ากับเพื่อนบ้านเป็นส่วนใหญ่ มีมารดาที่อยู่ดูแลให้ความเอาใจใส่ลูก ในครอบครัวมีโอกาสน้อยที่ได้ทานข้าวกันพร้อมหน้าและได้ไปเที่ยวด้วยกัน เพราะบิดาชอบสังสรรค์มากกว่าที่จะอยู่กับครอบครัว บ้านไม่ได้กำหนดกฎระเบียบใด ๆ ให้ปฏิบัติ มีหน้าที่ทำงานบ้านและเลี้ยงน้อง และสิ่งที่ต้องรับผิดชอบคือช่วยบิดามารดาหาเงินส่งน้องเรียนหนังสือ ข.สนิทกับมารดา เมื่อมีปัญหาจะปรึกษามารดา เมื่อเกิดปัญหากับคนในครอบครัวก็มักจะพูดคุยปรึกษามารดาทุกครั้ง ที่ผ่านมามีบิดาใช้วิธีดุด่าและทำโทษ ส่วนมารดาใช้วิธีสอนด้วยเหตุผลในการอบรมสั่งสอน และเมื่อทำผิดจะว่ากล่าวตักเตือน

นาย ข.เล่าว่าสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ หนังสือเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ คอมพิวเตอร์ และวีซีดี ดีวีดี มีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยมความพึงพอใจในตัวให้กับเยาวชน อีกทั้งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และมีผลในการผลักดันสู่การขายบริการทางเพศในที่สุด ส่วนเพื่อนไม่มีอิทธิพลต่อการขายบริการทางเพศ เพราะคิดว่า เลือกทางเดินด้วยตนเอง

พฤติกรรมขณะทำแบบทดสอบ

ในระหว่างการสัมภาษณ์ เมื่อผู้วิจัยให้ นาย ข.ทำแบบทดสอบ Draw-A-Person นาย ข.ให้ความร่วมมือในการวาดภาพและตั้งใจวาด ผลการทดสอบดังกล่าวพบว่า นาย ข.การวาดรูปผู้ชายก่อน และรูปที่สองเป็นรูปผู้หญิง สรุปรวมจากการวาดภาพทั้งสองภาพ แสดงให้เห็นว่า นาย ข.สนใจตนเอง ชอบเข้าสังคม แสวงหาความพอใจจากความเพ้อฝัน บทบาททางเพศไม่เหมาะสม มีแรงขับทางเพศ

กรณีศึกษา 3

นาย ค. เยาวชนชาย อายุ 15 ปี รูปร่างผอมตัวเล็ก ผิวคล้ำ แต่งกายทันสมัย มีพี่น้องบิดามารดาเดียวกัน 5 คน นาย ค.เป็นบุตรคนที่ 3 ภูมิลำเนาเดิม อยู่ที่จังหวัดบุรีรัมย์ สาเหตุที่ย้ายมาอยู่ในเมืองพัทยา เนื่องจากหนีออกจากบ้านโดยตามเพื่อนบ้านใกล้เคียง (อายุ 17 ปี) ซึ่งขายบริการทางเพศอยู่ในเมืองพัทยามาเที่ยวและถูกชักชวนเข้าสู่การขายบริการในเวลาต่อมา นาย ค.จะเตร็ดเตร่ขายบริการทางเพศอยู่บริเวณหน้าห้างพลาซ่า ทั้งนี้บิดามารดาไม่ทราบว่าตนเองขายบริการทางเพศอยู่ในพัทยา นาย ค.จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สาเหตุที่ไม่ศึกษาต่อเพราะครอบครัวยากจนไม่สามารถส่งเรียนได้ ก่อนมาขายบริการทางเพศช่วยบิดามารดารับจ้างทำไร่ทำนา ไม่มีรายได้ นาย ค.มีประสบการณ์ทางเพศก่อนขายบริการโดยนำชายบังคับให้ร่วมเพศทางทวารหนัก ให้ค่าตอบแทน 20 บาทซึ่งค.ก็ยอมทำตามขณะอายุ 12 ปี ปัจจุบันขายบริการทางเพศมาเป็นเวลา 2 ปี มีรายได้ประมาณ 15,000 บาท/เดือน โดยอาศัยอยู่บ้านเช่ากับเพื่อนที่ขายบริการทางเพศด้วยกันประมาณ 10 คน แรงจูงใจที่ทำให้แทนตัดสินใจขายบริการคือต้องการมีเงินไว้ใช้จ่ายในการเลี้ยงตนเอง ให้คุณค่าชีวิตนิยมสมัยใหม่ โดย นาย ค.อยากเป็นเหมือนเพื่อนที่เป็นผู้ชักชวนมาอยู่ด้วยกัน มีโทรศัพท์มือถือ ได้แต่งตัวดี มีข้าวของเครื่องใช้ดี ๆ ใช้ นาย ค.พอใจในอาชีพขายบริการเพราะมีรายได้ดีทำงานสบายและอิสระ นาย ค.มีทัศนคติที่ดีกับการขายบริการทางเพศเพราะเห็นว่าเป็นอาชีพที่ไม่เสียหายเพื่อนก็ทำกันเยอะ การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเป็นเรื่องธรรมดาไม่ผิดศีลธรรม แต่ควรปิดบังเพราะไม่อยากเปิดเผยตัวเองให้คนอื่นรู้นอกจากเพื่อนร่วมอาชีพเท่านั้น นาย ค.คิดว่าการขายบริการทางเพศต้องใช้ความสามารถเช่นเดียวกับการทำงานอื่น ๆ เพราะต้องใช้ความสามารถทางภาษา การบริการที่ดี รู้จัก

เอาใจ แต่งกายดึงดูดความสนใจจากแขกด้วย และคิดว่าสังคมควรให้สิทธิทางกฎหมายในการร่วมเพศและขายบริการทางเพศแก่เยาวชนชายเพราะเป็นอาชีพที่สุจริต ไม่ได้ทำความเดือดร้อนให้ใคร สามารถเลี้ยงตนเองได้ไม่เป็นภาระกับครอบครัวและสังคม นาย ค.คิดว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของคนกลางคืนรู้สึกสนุกที่ได้แข่งขัน แย่งแขกรู้สึกว่ามันดี และบางครั้งก็มีความสุขจากการขายบริการทางเพศเพราะได้ค่าตอบแทนมากแต่บางครั้งก็มีความสุขเพราะแขกไม่จ่ายค่าบริการ ที่เข้ามาขายบริการทางเพศก็เป็นการตัดสินใจของตนเองด้วยความเต็มใจเพราะมีเพื่อนเยอะ เป็นงานสบาย รู้สึกอิสระ นาย ค.ชอบคู่นอนที่เป็นชาวต่างชาติเพราะให้เกียรติ เข้าใจ เป็นพวกรักร่วมเพศเหมือนกันและให้ค่าตอบแทนสูง และรู้สึกว่าการมีเพศสัมพันธ์กับแขกช่วยตอบสนองความต้องการทางเพศให้ด้วย นาย ค.มักจะทำทุกอย่างที่แขกพอใจเพื่อแขกจะได้กลับมาใช้บริการอีกและมักจะเปลี่ยนสถานที่ไปขายบริการทางเพศยังบริเวณที่มีแขกจำนวนมากเพื่อจะได้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น นาย ค.จะขายบริการทางเพศต่อไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะไม่สามารถหาเงินได้ เพราะเป็นอาชีพเดียวที่ไม่ต้องใช้ความรู้ ทำงานสบาย และไม่กลัวที่จะขายบริการทางเพศแม้ว่าจะมีเอดส์ระบาดอยู่ก็ตามเพราะมีการป้องกันด้วยการใส่ถุงยางอนามัยก่อนการมีเพศสัมพันธ์ทุกครั้ง นาย ค.เห็นด้วยว่าชีวิตเป็นสิ่งที่มีความหมายเพราะทุกวันนี้เลี้ยงตนเองได้ก็รู้สึกภูมิใจ นายค.ไม่รู้สึกว่าการทำงานทางเพศจะทำให้ตนเองแตกต่างจากคนอื่นตรงไหนเพราะก็เป็นคนที่ต้องดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดด้วยกันทั้งนั้น และพร้อมที่จะยอมรับกับการตัดสินใจของตนเองที่มาขายบริการ นาย ค.รู้ว่าคนเราต้องทำอะไรเพื่ออนาคตโดยมีเป้าหมายในชีวิตอยากเก็บเงินให้ได้สักจำนวนหนึ่งซึ่งมากพอจะเปิดร้านขายเสื้อผ้า เครื่องประดับ เพราะตัวเองเป็นคนชอบแต่งตัวสวยงาม บางครั้ง นาย ค.รู้สึกกลัวกับอุปสรรคที่เกิดขึ้นในชีวิต กลัวว่าต้องทุกข์ใจ แต่ก็ยังแฟนซึ่งเป็นเพื่อนชายขายบริการทางเพศด้วยกันคอยห่วงใยเอาใจใส่ดูแลซึ่งกันและกันเสมอ นาย ค.เล่าว่าการขายบริการทางเพศมีผลกระทบทำให้เขาสำส่อนทางเพศ เสี่ยงต่อการติดโรคทางเพศสัมพันธ์ มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคม เป็นคนมีปมด้อย ขาดการยอมรับจากสังคม โดนรังเกียจ และเสี่ยงต่อการถูกจับดำเนินคดี

สถานภาพของครอบครัวบิดามารดาอยู่ด้วยกันมีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีนักเพราะบิดาติดสุรา นาย ค.อยู่ในฐานะลูกของครอบครัว นาย ค.มีความสัมพันธ์ที่ดีกับมารดาและน้อง แต่มีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับบิดาเพราะในเวลาที่บิดาเมาสุรามักจะดุด่า ตบตี นาย ค.อยู่เสมอ ฐานะทางบ้านค่อนข้างจน บิดาจบการศึกษา ป. 2 ประกอบอาชีพรับจ้างทำไร่นา รายได้ 2,500 บาท/เดือน มารดาประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป รายได้ 2,500 บาท/เดือน จบการศึกษา ป.4 บิดาไม่ค่อยมีเวลาให้กับครอบครัวเพราะเมื่อย่างจากงานชอบสังสรรค์ด้วยการดื่มเหล้ากับเพื่อนบ้านเป็นส่วนใหญ่ มีมารดาที่อยู่ดูแลให้ความเอาใจใส่สูง ในครอบครัวมีโอกาสน้อยที่ได้ทานข้าวกันพร้อมหน้าและได้ไปเที่ยวด้วยกัน เพราะบิดาชอบสังสรรค์มากกว่าที่จะอยู่กับครอบครัว บ้านไม่ได้กำหนดกฎระเบียบใด ๆ ให้ปฏิบัติ มีหน้าที่ทำงานบ้านและเลี้ยงน้อง และไม่มีสิ่งใดรับผิดชอบต่อ

ครอบครัวเพราะได้ออกจากบ้าน ค.สนิทกับเพื่อนมากกว่าครอบครัว เมื่อมีปัญหาจะปรึกษาเพื่อนทุกครั้ง เมื่อเกิดปัญหากับคนในครอบครัวก็หนีออกจากบ้าน ที่ผ่านมามีบิดาใช้วิธีมารดาใช้วิธีดูดาและทำโทษในการอบรมสั่งสอน และเมื่อทำผิดจะเขียนดี

นาย ค.เล่าว่าสื่อมวลชนไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการขายบริการทางเพศแต่อย่างใด ส่วนเพื่อนมีอิทธิพลมากที่สุดต่อการเข้าสู่การขายบริการทางเพศ เพราะเป็นผู้ชักจูงและเป็นแบบอย่างให้เราเห็นมุมมองที่ดีของการขายบริการทางเพศที่เป็นอาชีพที่ทำงานสบาย อิสระได้มาซึ่งเงินจำนวนมากที่สามารถตอบสนองความต้องการของเราได้ เช่น ชอบที่จะแต่งตัวสวยงามก็สามารถนำเงินไปซื้อหาได้ และตนเองก็ไม่อยากกลับไปลำบากเหมือนตอนที่อยู่ที่บ้านอีกที่ต้องช่วยพ่อแม่ทำงานและถูกพ่อแม่เขียนดีอีกต่อไป

พฤติกรรมขณะทำแบบทดสอบ

ในระหว่างการสัมภาษณ์ เมื่อผู้วิจัยให้ นาย ค.ทำแบบทดสอบ Draw-A-Person นาย ค.ให้ความร่วมมือในการวาดภาพและตั้งใจวาด ผลการทดสอบดังกล่าวพบว่า นาย ค.วาดรูปผู้ชายก่อน และรูปที่สองเป็นรูปผู้หญิง รูปที่วาดมีการเปลี่ยนเส้นและแรงมากทั้งสองภาพ วาดขนาดในรูปผู้ชาย สรุปรวมจากการวาดภาพทั้งสองภาพ แสดงให้เห็นว่า นาย ค.สนใจตนเองหมกมุ่นในการเจริญเติบโตของร่างกาย ไม่มีวุฒิภาวะทางเพศ ย้ำคิดย้ำทำ กังวลใจและไม่พอใจแรงขับ Homosexual

กรณีศึกษา 4

เด็กชาย ง. เยาวชนชาย อายุ 13 ปี รูปร่างผอมตัวเล็ก ผิวขาว เนื้อตัวมอมแมมพูดแทนตัวเองว่า “หนู” มีพี่น้องบิดามารดาเดียวกัน 4 คน เด็กชาย ง. เป็นบุตรคนที่ 2 ภูมิลำเนาเดิม อยู่ที่จังหวัดลำปาง สาเหตุที่ย้ายมาอยู่ในเมืองพัตยาเนื่องจากบิดามารดาถูกคนในหมู่บ้านชักจูงขอให้ เด็กชาย ง. มาทำงานในพัตยาโดยสัญญาว่าบิดา เด็กชาย ง.ว่าจะส่งเสียให้ได้เรียนหนังสือ (เด็กชาย ง.เรียกคนที่พามาอยู่ด้วยว่า “พ่อ”) เริ่มแรกเดินขายดอกไม้ตามร้านอาหารและบาร์เบียร์ บางครั้งมีชาวต่างชาติขอมิเพศสัมพันธ์ด้วยโดยจะเหมาดอกไม้ทั้งหมดพ่อก็บังคับให้ขายบริการทางเพศทำเช่นนี้หลายครั้งจนกลายเป็นอาชีพ เด็กชาย ง.จะขายบริการทางเพศด้วยการเดินขายดอกไม้ในเวลากลางคืนบริเวณบาร์เบียร์ ร้านอาหาร พร้อมกับขายบริการทางเพศในขณะเดียวกันแถวชายหาดจอมเทียน ทั้งนี้ได้บอกให้บิดามารดาทราบว่าตนเองขายบริการทางเพศอยู่ในพัตยา บิดามารดาทราบและให้การสนับสนุนเพื่อจะได้หาเงินใช้จ่าย โดยไม่ต้องพึ่งเงินทางบ้าน เด็กชาย ง.จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สาเหตุที่ไม่ศึกษาต่อเพราะครอบครัวยากจนไม่สามารถส่งเรียนได้ ก่อนมาขายบริการเป็นเด็กขายดอกไม้ตามชายหาด

จอมเทียน รายได้ 2,000 บาท/เดือน เด็กชาย ง.ไม่มีประสบการณ์ทางเพศก่อนขายบริการ ปัจจุบันขายบริการทางเพศมาเป็นเวลา 9 เดือน รายได้ประมาณ 6,000 บาท/เดือน (รายได้ตามความเป็นจริงได้มากกว่านี้เนื่องจากพ่อหักเปอร์เซ็นต์จากการขายบริการ) โดยอาศัยอยู่บ้านเช่าในสลัดหีบกับพ่อและเพื่อน ๆ ที่ทำงานด้วยกันประมาณ 12 คน แรงจูงใจที่ทำให้ เด็กชาย ง.ตัดสินใจขายบริการคือ ถูกล่อลวงและชักจูงให้ทำ ต้องการมีเงินไว้ใช้จ่ายเลี้ยงตนเองได้ ให้คุณค่าความกตัญญูโดยส่งเงินให้พ่อแม่ใช้จ่าย และเพื่อเป็นช่องทางประกอบอาชีพ อื่น ๆ เด็กชาย ง. มีทัศนคติกับการขายบริการทางเพศ คือเห็นว่าเป็นอาชีพที่ไม่เสียหาย การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเป็นเรื่องธรรมดาไม่ผิดศีลธรรมและไม่ควรควรปิดบังเพราะเป็นก็เหมือนกับความรักของชายกับหญิงและเป็นเรื่องปกติสำหรับเมืองพัทยาและเพื่อนก็ทำกันเยอะแยะ แต่รายได้ที่ได้จากการขายบริการไม่ได้ทำให้สุขสบายในการใช้จ่ายมากนักเพราะเงินทั้งหมดร่อยเปอร์เซ็นต์ต้องแบ่งให้พ่อหักสิบเปอร์เซ็นต์ทำให้มีเงินใช้จ่ายไม่ได้เต็มที่และต้องส่งเงินให้พ่อแม่ด้วยจึงมีเงินแค่ใช้จ่ายเป็นรายเดือนเท่านั้น เด็กชาย ง.คิดว่าการขายบริการทางเพศไม่ต้องใช้ความสามารถอะไรใครก็สามารถทำได้ และคิดว่าสังคมควรให้สิทธิทางกฎหมายในการรักร่วมเพศและขายบริการทางเพศแก่เยาวชนชายเพราะเป็นอาชีพที่สุจริต ไม่ได้ทำความเดือดร้อนให้ใคร สามารถทำให้เลี้ยงดูตนเองได้ เด็กชาย ง.รู้สึกไม่พอใจกับการทำงานกลางคืนเพราะเป็นชีวิตที่เสี่ยง ต้องดิ้นรน ไม่รู้สึกสนุกและไม่มีความสุขเพราะถูกบังคับให้ขายบริการทางเพศเพื่อความอยู่รอดและโดนเอาเปรียบจากการถูกแบ่งค่าตัวจากพ่อ และที่เข้ามาขายบริการทางเพศก็ไม่ได้เต็มใจแต่อย่างใด เด็กชาย ง.ชอบคู่นอนที่เป็นชาวต่างชาติเพราะดูแลเอาใจใส่ และให้ค่าตอบแทนสูง บางครั้งก็รู้สึกว่าการมีเพศสัมพันธ์กับแขกช่วยตอบสนองความต้องการทางเพศให้ตัวเองด้วย แต่บางครั้งก็รู้สึกไม่พอใจเพราะเจอกับแขกที่ชาติสัดชอบทำให้เราเจ็บปวดก่อนมีเพศสัมพันธ์ เด็กชาย ง.มักจะทำทุกอย่างที่แขกพอใจ เพื่อแขกจะได้กลับมาใช้บริการอีกแต่ไม่คิดจะเปลี่ยนสถานที่ไปขายบริการทางเพศที่อื่นถึงแม้ว่าจะมีแขกเยอะกว่าที่ทำงานอยู่ก็ตามเพราะแต่ละที่ก็มีคนคุมกลัวถูกทำร้าย เด็กชาย ง. ไม่อยากจะขายบริการทางเพศต่อไปแม้ว่าจะยังสามารถหาเงินได้มากอยู่เพราะอยากกลับบ้านไปหาพ่อแม่มีชีวิตครอบครัวที่เหมือนเดิม และรู้สึกกลัวกับโรคเอดส์ที่ระบาดอยู่เพราะงานที่ทำทุกวันนี้มีโอกาสเสี่ยงสูงเพราะบางครั้งก็ไม่ได้ป้องกันเพราะแขกขอร้องถ้าเลือกได้ก็อยากเลิกอาชีพนี้ เด็กชาย ง.คิดว่าการขายบริการทางเพศทำให้ตนเองแตกต่างจากคนอื่นและเป็นเรื่องยากที่จะยอมรับกับการขายบริการทางเพศของตนเองได้เพราะน่ารังเกียจ ทำให้ขาดอิสรภาพ เด็กชาย ง.ไม่มีเป้าหมายในชีวิตและไม่คิดว่าชีวิตเป็นสิ่งมีค่าเพราะเกิดมาก็ต้องตาย การเกิดมามากจนถือว่าโชคร้ายและลำบากมากต้องมาเป็นอย่างทุกวันนี้ แต่บางครั้งก็รู้สึกภูมิใจที่ตนเองแม้จะเป็นเด็กก็สามารถเลี้ยงตนเองส่งเงินให้ครอบครัวได้ เด็กชาย ง.รู้สึกกลัวกับอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับชีวิตเพราะเขาเจอกับอะไรมากมายและรู้สึกว่าเลวร้ายไม่ยากที่จะเผชิญกับสิ่งเหล่านั้นอีก แต่เด็กชาย ง. ก็รู้ว่าคนเราต้องทำอะไรเพื่ออนาคตเพื่อวันข้างหน้าจะได้ไม่ลำบากแต่ตอนนี้ไม่ได้วาง

แผนอะไร ทุกวันนี้ ง.คิดว่าเขาขาดกำลังใจ ขาดความอบอุ่น ขาดความรักไม่มีใครที่รักและจริงใจกับเขาแม่พ่อแม่ก็ยกเขาให้คนอื่นต้องมาลำบาก เด็กชาย ง. เล่าว่าการขายบริการมีผลกระทบทำให้เขามีปมด้อย สำนอนทางเพศ เสี่ยงต่อการติดต่อโรคทางเพศสัมพันธ์ เสี่ยงต่อการติดยาเสพติดเพราะเพื่อนบางคนติดยา และเสี่ยงต่อการถูกจับดำเนินคดี

สถานภาพของครอบครัวบิดามารดาอยู่ด้วยกันแต่ความสัมพันธ์ไม่ดี เนื่องจากบิดามารดาทะเลาะกันเป็นประจำ เด็กชาย ง.อยู่ในฐานะลูกของครอบครัว โดยมีความสัมพันธ์ที่ดีกับทุกคนในครอบครัว โดยอยู่ในฐานะลูกของครอบครัว ฐานะทางบ้านยากจน บิดาจบการศึกษา ป. 2 ประกอบอาชีพรับจ้างทำไร่ รายได้ 4,000 บาท/เดือน มารดาเป็นแม่บ้าน จบ ป.2 บิดาไม่ค่อยมีเวลาให้กับครอบครัวเพราะต้องรับจ้างทำไร่ ให้เวลากับการทำงานเสียส่วนใหญ่ มีมารดาที่อยู่ดูแลลูก ๆ ตลอด ในครอบครัวมีโอกาสได้ทานข้าวกันพร้อมหน้าบ่อยแต่ไม่มีโอกาสได้ไปเที่ยวด้วยกันเพราะไม่มีเงินมากพอที่จะไปเที่ยว พ่อก็ต้องทำงานไม่มีวันหยุด บ้านไม่ได้กำหนดกฎระเบียบใด ๆ ให้ปฏิบัติ มีหน้าที่ทำงานบ้านทุกอย่างและเลี้ยงน้อง และสิ่งที่ต้องรับผิดชอบคือช่วยบิดามารดาหาเงินจุนเจือครอบครัว โดยส่งเงินให้ครอบครัวเดือนละ 3,000 บาท เด็กชาย ง.สนิทกับพี่สาวและน้องสาวมาก เมื่อมีปัญหาจะปรึกษามารดา เมื่อเกิดปัญหากับคนในครอบครัวก็มักจะปรึกษามารดาที่ผ่านมามีบิดามารดาใช้วิธีดุด่าและทำโทษ และเมื่อทำผิดจะใช้ทำงาน

เด็กชาย ง. เล่าว่าสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ หนังสือการ์ตูน มีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยมความพึงพอใจเกิดตัวให้กับเยาวชน อีกทั้งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และมีผลในการผลักดันสู่การขายบริการทางเพศในที่สุด ส่วนเพื่อนไม่มีอิทธิพลต่อการการขายบริการทางเพศ เพราะคิดว่า ไม่เกี่ยวข้องกับเพื่อนเป็นเพราะพ่อแม่เชื่อคนอื่นง่าย และครอบครัวก็ลำบากมากจนเป็นภาระ

พฤติกรรมขณะทำแบบทดสอบ

ในระหว่างการสัมภาษณ์ เมื่อผู้วิจัยให้ เด็กชาย ง.ทำแบบทดสอบ Draw-A-Person เด็กชาย ง.ให้ความร่วมมือในการวาดภาพและตั้งใจวาด ผลการทดสอบดังกล่าวพบว่า เด็กชาย ง.วาดรูปผู้ชายก่อน และรูปที่สองเป็นรูปผู้หญิง สรุปโดยรวมจากการวาดภาพทั้งสองภาพ แสดงให้เห็นว่า เด็กชาย ง.สนใจตนเอง สืบสนในบทบาททางเพศ คือ อารมณ์ฉุนเฉียว ต้องการอำนาจ ทะเยอทะยาน ระแวงก้าวร้าว ติดแม่ ทำตามอารมณ์

กรณีศึกษา 5

เด็กชาย จ. เยาวชนชาย อายุ 14 ปี รูปร่างผอมตัวเล็ก ผิวดำแดง ใบหน้าเดิมสีสันด้วยเครื่องสำอางแต่งกายทันสมัย มีพี่น้องบิดามารดาเดียวกัน 6 คน เด็กชาย จ.เป็นบุตรคนที่ 4 ภูมิลำเนาเดิม อยู่ที่จังหวัดชลบุรี สาเหตุที่ย้ายมาอยู่ในเมืองพัทยาเนื่องจาก เพื่อนสนิทซึ่ง

ขายบริการทางเพศอยู่ในเมืองพัทยาชักชวนมาขายบริการทางเพศด้วยกันเห็นว่ารายได้ดี ไม่มีอะไรเสียหาย อยู่บ้านก็ลำบากจึงตัดสินใจหนีออกจากบ้านมาอยู่กับเพื่อนและเข้าสู่การขายบริการทางเพศบริเวณสะพานท่าเรือพัทยาใต้ซึ่งมีชาวต่างชาติเดินผ่านไปมามากมาย ทั้งนี้บิดามารดาไม่ทราบว่าตนเองขายบริการทางเพศอยู่ในพัทยา เด็กชาย จ.จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สาเหตุที่ไม่ศึกษาต่อเพราะไม่ชอบเรียน ไม่มีอาชีพและรายได้ก่อนมาขายบริการทางเพศ

เด็กชาย จ. ไม่มีประสบการณ์ทางเพศก่อนขายบริการ ปัจจุบันขายบริการทางเพศมาเป็นเวลา 5 เดือน รายได้ประมาณ 10,000 บาท/เดือน โดยอาศัยอยู่ห้องเช่ากับเพื่อนที่ขายบริการทางเพศด้วยกัน แรงจูงใจที่ทำให้ เด็กชาย จ.ตัดสินใจขายบริการเพราะถูกชักจูงจากเพื่อน และอยากเป็นเหมือนเพื่อนที่ขายบริการทางเพศที่มีสิ่งของเครื่องใช้ดี ๆ ต้องการมีเงินไว้ใช้จ่ายตามที่ตนเองต้องการ ให้คุณค่าวัตถุนิยมสมัยใหม่อยากแต่งตัวทันสมัยมีโทรศัพท์มือถือ ต้องการตอบสนองความต้องการทางเพศ และต้องการอิสระ เด็กชาย จ.มีทัศนคติที่ดีกับการขายบริการทางเพศ เพราะเห็นว่าเป็นอาชีพที่ไม่เสียหาย การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเป็นเรื่องธรรมดาไม่ผิดศีลธรรมและไม่ควรปิดบังเพราะไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อน เป็นสิทธิของแต่ละคนและปัจจุบันโลกก็เปิดกว้างการขายบริการทางเพศในเมืองพัทยาเป็นเรื่องปกติธรรมดา และมีสุขสบายในการใช้จ่ายเงินด้วย เด็กชาย จ.คิดว่าการขายบริการทางเพศต้องใช้ความสามารถเช่นเดียวกับการทำงานอื่น ๆ เพราะต้องใช้ความสามารถทางภาษา รู้จักเอาใจแขกบริการที่ดีและต้องแต่งตัวให้สวยงามเพื่อดึงดูดแขก และคิดว่าสังคมควรให้สิทธิทางกฎหมายในการรักร่วมเพศและขายบริการทางเพศแก่เยาวชนชายเพราะเป็นอาชีพที่สุจริต สามารถทำให้เลี้ยงดูตนเองได้ เด็กชาย จ.คิดว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของคนกลางคืนรู้สึกสนุกกับการขายบริการทางเพศเพราะได้มีเพื่อนเยอะ ได้แต่งตัวสวยงาม และที่เข้ามาขายบริการทางเพศเป็นการตัดสินใจของตนเองแต่เริ่มแรกไม่เต็มใจนักทำเพราะความอยุ่รอดเลี้ยงตัวเองได้ เพราะขณะที่หนีออกจากบ้านไม่มีเงินเมื่อเพื่อนชักจูงและเห็นว่าไม่เสียหายเลยทำ เด็กชาย จ.ชอบคู่นอนที่เป็นชาวต่างชาติเพราะให้ค่าตอบแทนสูงมากกว่าแขกคนไทย บางครั้งก็รู้สึกมีความสุขว่าการมีเพศสัมพันธ์กับแขกช่วยตอบสนองความต้องการทางเพศให้ด้วยเพราะได้บริการคนที่หน้าตาดีถูกใจ แต่บางครั้งก็รู้สึกไม่พอใจเพราะเจอกับแขกที่ชาติสัดชอบทำร้ายร่างกายเรา เด็กชาย จ.มักจะทำทุกอย่างที่แขกพอใจ เพื่อแขกจะได้กลับมาใช้บริการอีกและมักจะเปลี่ยนสถานที่ไปขายบริการทางเพศยังบริเวณที่มีแขกจำนวนมากเพื่อจะได้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น เด็กชาย จ.คิดว่าจะขายบริการทางเพศต่อไปหากยังสามารถหาเงินได้มากอยู่เพราะเป็นอาชีพเดียวที่หาเงินได้ง่ายสามารถเลี้ยงดูตัวเองได้ และไม่กลัวแม้ว่าจะมีเอดส์ระบาดอยู่ก็ตาม เพราะมีการป้องกันด้วยการใส่ถุงยางอนามัยก่อนการมีเพศสัมพันธ์ทุกครั้ง เด็กชาย จ.เห็นด้วยว่าชีวิตเป็นสิ่งที่มีความหมาย เพราะการได้เกิดมามีชีวิตอยู่สามารถดูแลตัวเองได้ก็ดีมากแล้ว เด็กชาย จ.ไม่เห็นว่าการขายบริการทางเพศจะน่าภูมิใจตรงไหนเพราะสังคมทั่วไปไม่ยอมรับ และรู้สึกว่าขายบริการทางเพศทำให้ตนเองแตกต่างจากคนอื่นเพราะเวลาที่ตัวเองไปไหนกับแขกคน

รอบข้างก็จะมองคนว่าเหมือนตัวประหลาดแต่ก็พร้อมที่จะยอมรับกับการตัดสินใจของตนเองที่มาขายบริการเพราะทำให้เลี้ยงตัวเองได้ เด็กชาย จ. ไม่เห็นว่าคนเราต้องทำอะไรเพื่ออนาคตเพราะไม่สามารถกำหนดได้ ทำแต่ละวันให้มีความสุขก็เพียงพอ โดยยังไม่ได้วางเป้าหมายในชีวิตใด ๆ บางครั้ง เด็กชาย จ. รู้สึกกลัวกับอุปสรรคที่เกิดขึ้นในชีวิต กลัวที่จะต้องกลับไปลำบากเหมือนตอนที่อยู่กับครอบครัวโดนดูถูก โดนตำไม้อยากที่จะเจออีก ทุกวันนี้ เด็กชาย จ. ได้กำลังใจจากเพื่อนที่ขายบริการอยู่ด้วยกันคอยห่วงใยเอาใจใส่ตลอดเวลา ร่วมทุกข์ร่วมสุขด้วยกันเสมอ เด็กชาย จ. เล่าว่าการขายบริการมีผลกระทบทำให้มีการตื่นตัวทางเพศเร็วเกินไป สำนอนทางเพศ ขาดการยอมรับจากสังคมโดนรังเกียจ เสี่ยงต่อโรคทางเพศสัมพันธ์ เสี่ยงต่อการติดยาเสพติดและเสี่ยงต่อการถูกจับดำเนินคดี

สถานภาพของครอบครัวบิดามารดาอยู่ด้วยกันโดยมีความสัมพันธ์ที่ไม่ดี เนื่องจากบิดามารดาทะเลาะกันเป็นประจำ เด็กชาย จ. อยู่ในฐานะลูกของครอบครัว มีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับพี่ชาย เพราะพี่ชายชอบรังแกแล้วด่าหาว่า เด็กชาย จ. เป็นกระเทย กับแม่พี่สาวและน้องมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ความสัมพันธ์กับบิดา ไม่ดี เพราะ บิดาชอบด่าว่า เด็กชาย จ. ดึงดึงน่าเตะทำให้พ่อรู้สึกอายคนอื่นเขา ฐานะทางบ้านค่อนข้างจน บิดาจบการศึกษา ป. 4 ประกอบอาชีพรับจ้างขับรถบรรทุกส่งของตามโรงงาน รายได้ 5,000 บาท/เดือน มารดาประกอบอาชีพค้าขาย (ขายกล้วยทอด) จบ ป. 4 รายได้ 3,000 บาท/เดือน บิดาไม่ค่อยมีเวลาให้กับครอบครัวเพราะต้องขับรถส่งของตามต่างจังหวัดมีมารดาที่อยู่ดูแลลูก ๆ ตลอด ในครอบครัวมีโอกาสน้อยที่ได้ทานข้าวกันพร้อมหน้าและได้ไปเที่ยวด้วยกัน เพราะบิดาต้องทำงานหาเงินมาจุนเจือครอบครัว บ้านได้กำหนดกฎระเบียบให้เจตต้องปฏิบัติตามซึ่งเป็นสิ่งที่ เด็กชาย จ. ไม่ชอบและไม่อยากทำคือต้องเลี้ยงน้องทั้ง 2 คนห้ามรังแกน้องและทอดทิ้งให้น้องอยู่ตามลำพัง มีหน้าที่ทำงานบ้านทุกอย่าง ไม่ต้องรับผิดชอบสิ่งใดภายในครอบครัวเนื่องจากหนีออกจากบ้าน เด็กชาย จ. สนุกกับเพื่อนมาก เมื่อมีปัญหาจะปรึกษาเพื่อน เมื่อเกิดปัญหากับคนในครอบครัวก็มักจะหนีออกจากบ้าน ที่ผ่านมามีบิดามารดาใช้วิธีดุด่าและทำโทษในการอบรมสั่งสอน และเมื่อทำผิดจะไล่ออกจากบ้าน

เด็กชาย จ. เล่าว่าสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ นิตยสาร หนังสือเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ คอมพิวเตอร์ และ วีดีโอ มีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยมความพึงพอใจกับเยาวชน อีกทั้งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และมีผลในการผลักดันสู่การขายบริการทางเพศในที่สุด และเพื่อนมีอิทธิพลต่อการการขายบริการทางเพศ เพราะเป็นผู้ชักจูงและเป็นแบบอย่างให้เราเห็นมุมมองที่ดีของการขายบริการทางเพศที่เป็นอาชีพที่ทำงานสบาย อิสระได้มาซึ่งเงินจำนวนมากที่สามารถเลี้ยงตัวเองได้ และตัวเองก็ไม่อยากกลับไปบ้านอีกเพราะพ่อชอบดุด่าและเมื่อโกรธก็ไล่ออกจากบ้าน

พฤติกรรมขณะทำแบบทดสอบ

ในระหว่างการสัมภาษณ์ เมื่อผู้วิจัยให้ เด็กชาย จ. ทำแบบทดสอบ Draw-A-Person เด็กชาย จ. ให้ความร่วมมือในการวาดภาพและตั้งใจวาด ผลการทดสอบดังกล่าวพบว่า

เด็กชาย จ.วาดรูปผู้ชายก่อน และรูปที่สองเป็นรูปผู้หญิง สรุปรวมจากการวาดภาพทั้งสองภาพ แสดงให้เห็นว่า เด็กชาย จ.สนใจตนเอง สืบสนในบทบาททางเพศ ตี้อารมณ์รุนแรง ย้ำคิด ติดแม่ ต้องการอำนาจและทะเยอทะยาน

กรณีศึกษา 6

นาย จ. เยาวชนชาย อายุ 18 ปี รูปร่างผอมสูง ผิวขาว แต่งกายทันสมัย มีพี่น้องบิดามารดาเดียวกัน 2 คน นาย จ.เป็นบุตรคนที่ 2 ภูมิลำเนาเดิม อยู่ที่จังหวัดกรุงเทพฯ สาเหตุที่ย้ายมาอยู่ในเมืองพัทยาเนื่องจากตามเพื่อนมาเที่ยว และเพื่อนก็ชักจูงเข้าสู่การขายบริการทางเพศในบาร์เกย์แห่งหนึ่งบริเวณหาดจอมเทียน ทั้งนี้ได้บอกให้บิดามารดาทราบว่าตนเองขายบริการทางเพศอยู่ในพัทยา ทางบ้านได้ห้ามปรามแต่ นาย จ.ไม่ฟัง นาย จ.จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สาเหตุที่ไม่ศึกษาต่อเพราะถูกไล่ออกจากโรงเรียน ไม่มีอาชีพและรายได้ก่อนมาขายบริการทางเพศ นาย จ.มีประสบการณ์ทางเพศก่อนขายบริการโดยมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพื่อนชายกลุ่มเดียวกันขณะอายุ 13 ปี ปัจจุบันขายบริการทางเพศมาเป็นเวลา 9 เดือน รายได้ประมาณ 20,000 บาท/เดือน โดยอาศัยอยู่ห้องเช่ากับเพื่อนที่ขายบริการทางเพศด้วยกัน แรงจูงใจที่ทำให้จ.ตัดสินใจขายบริการคือให้คุณค่าวัตถุนิยมสมัยใหม่ คืออยากได้โทรศัพท์มือถือ เพื่อนชักจูงและตัวเองก็เป็นเหมือนเพื่อนที่ขายบริการทางเพศที่สามารถมีเงินไว้ใช้จ่ายตามที่ตนเองต้องการ และเพื่อเป็นโอกาสและช่องทางประกอบอาชีพอื่น ๆ นาย จ.มีทัศนคติที่ดีกับการขายบริการทางเพศเพราะเห็นว่าเป็นอาชีพที่ไม่เสียหาย สามารถเลี้ยงตัวเองได้ การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเป็นเรื่องธรรมดาไม่ผิดศีลธรรมและไม่ควรปิดบังเพราะขึ้นอยู่กับความพอใจ และไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อน และทำให้ชีวิตมีสุขสบายในการใช้จ่ายเงินด้วย นาย จ.คิดว่าการขายบริการทางเพศต้องใช้ความสามารถเช่นเดียวกับการทำงานอื่นๆ เพราะต้องใช้ความสามารถทางภาษา หน้าตา การแต่งตัวที่ดี เอาใจเก่ง ควรให้สิทธิทางกฎหมายในการรักร่วมเพศและขายบริการทางเพศแก่เยาวชนชายเพราะเป็นอาชีพที่สุจริต ไม่ได้ทำความเดือดร้อนให้ใคร สามารถช่วยลดปัญหาอาชญากรรมให้สังคมได้ด้วย นาย จ.คิดว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของคนกลางคืน เพราะชีวิตกลางคืนสนุกเต็มไปด้วยสีสัน รู้สึกสนุกเพราะได้ใช้ความสามารถในการดึงดูดแขก และที่เข้ามาขายบริการทางเพศก็เป็นการตัดสินใจของตนเองด้วยความเต็มใจ สมัครใจเพราะเป็นงานสบาย พพอใจในรายได้ที่ได้รับ บางครั้งก็มีความสุขบางครั้งก็ไม่มีความสุขเพราะแขกบางคนไม่จ่ายค่าตัว นาย จ.ชอบคู่นอนที่เป็นชาวต่างชาติเพราะเอาใจเก่ง พาเราไปท่องเที่ยวตามที่ต่าง ๆ และให้ค่าตอบแทนสูง บางครั้งก็รู้สึกว่าการมีเพศสัมพันธ์กับแขกช่วยตอบสนองความต้องการทางเพศให้ด้วย แต่บางครั้งก็รู้สึกไม่พอใจเพราะเจอกับแขกที่ชาติสัดชอบทำร้ายร่างกายก่อนมีเพศ

สัมพันธ์ นาย จ.มักจะทำทุกอย่างที่แขกพอใจเพื่อแขกจะได้กลับมาใช้บริการอีกและมักจะเปลี่ยนสถานที่ไปขายบริการทางเพศยังบริเวณที่มีแขกจำนวนมากเพื่อจะได้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น นาย จ.จะขายบริการทางเพศต่อไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะไม่สามารถหาเงินได้ เพราะจะได้เก็บเงินไว้เพื่ออนาคต และไม่กลัวแม้ว่าจะมีเอดส์ระบาดอยู่ก็ตามเพราะมีการป้องกันด้วยการใส่ถุงยางอนามัยก่อนการมีเพศสัมพันธ์ทุกครั้ง นายจ.เห็นด้วยว่าชีวิตเป็นสิ่งที่มีความค่าและรู้สึกภูมิใจที่สามารถหาเลี้ยงตัวเองสามารถเก็บเงินผ่อนรถมอเตอร์ไซด์เป็นของตัวเอง ซึ่งเป็นความสำเร็จเล็ก ๆ น้อย ๆ ในชีวิต รู้สึกว่าการขายบริการทางเพศจะทำให้ตนเองแตกต่างจากคนอื่นเพราะมีอิสระและสามารถทำอะไรตามใจที่อยากทำได้และพร้อมที่จะยอมรับกับการตัดสินใจของตนเองที่มาขายบริการ นาย จ.รู้ว่าคนเราต้องทำอะไรเพื่ออนาคตโดยมีเป้าหมายในชีวิตอยากเก็บเงินให้ได้จำนวนหนึ่งซึ่งมากพอจะเปิดร้านตัดผมก็จะเลิกขายบริการทางเพศ นาย จ.ไม่รู้สึกลำบากกับอุปสรรคที่เกิดขึ้นในชีวิตเพราะคนเราต้องสู้และต้องพร้อมที่จะเผชิญกับสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเสมอ ไม่มีใครรักเราเท่าตัวเราเอง ทุกวันนี้จ.รู้สึกว่ายังมีเพื่อนร่วมทุกข์ร่วมสุขคอยดูแลเอาใจใส่และห่วงใย นาย จ.เสมอ นาย จ.เล่าว่าการขายบริการมีผลกระทบทำให้เขาล่าสอนทางเพศ ขาดการยอมรับจากสังคมโดนรังเกียจ เสี่ยงต่อโรคทางเพศสัมพันธ์ เสี่ยงต่อการติดยาเสพติดเพราะบางครั้งเพื่อนก็ชวนเสพยาบ้าแต่ไม่ได้ติด และเสี่ยงต่อการถูกจับดำเนินคดี

สถานภาพของครอบครัวบิดามารดาอย่าร้าง เมื่อ นาย จ.อายุ 3 ปี จ.อยู่ในฐานะลูกของครอบครัว มีความสัมพันธ์ที่ดีกับพี่น้องและแม่ ส่วนพ่อมีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีเพราะเกลียดที่พ่อทอดทิ้ง ฐานะทางบ้านค่อนข้างยากจน ไม่ทราบว่าบิดาจบการศึกษาและ ประกอบอาชีพใดเพราะมีครอบครัวใหม่ไปแล้วไม่ค่อยได้ติดต่อกัน มารดาประกอบอาชีพค้าขายโดยขายผักในตลาด จบ ป.4 มีรายได้ 6,000 บาท/เดือน มารดามีเวลาให้กับครอบครัวน้อยเพราะต้องค้าขายหารายได้มาจุนเจือครอบครัว ในครอบครัวมีโอกาสน้อยที่ได้ทานข้าวกันพร้อมหน้าและได้ไปเที่ยวด้วยกัน เพราะมารดาต้องทำงานหาเงินมาจุนเจือครอบครัว บ้านไม่ได้กำหนดกฎระเบียบใด ๆ ให้ปฏิบัติ มีหน้าที่ทำงานบ้านทุกอย่าง และไม่ต้องรับผิดชอบในครอบครัว นาย จ.สนิทกับเพื่อนมาก เมื่อมีปัญหาจะปรึกษาเพื่อน เมื่อเกิดปัญหากับคนในครอบครัวก็มักจะแก้ปัญหาด้วยตัวเอง ที่ผ่านมามารดาชอบพูดเปรียบเทียบกับนาย จ.กับคนอื่นทำให้นาย จ.น้อยใจและคิดว่าตัวเองต้องได้ดีกว่าคนอื่นให้ได้ เมื่อเวลาที่ทำผิดมารดาใช้ให้ทำงาน

นาย จ.เล่าว่าสื่อมวลชนประเภท วีดีโอโป๊ มีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยมความพึงพอใจในตัวให้กับเยาวชน อีกทั้งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และมีผลในการผลักดันสู่การขายบริการทางเพศในที่สุด และเพื่อนมีอิทธิพลต่อการการขายบริการทางเพศ เพราะเป็นผู้ชักจูงโดยเริ่มจากชวนเที่ยวกลางคืนได้เห็นเพื่อนมีเงินใช้ตามต้องการ มีโทรศัพท์มือถือซึ่งได้มาจากการขายบริการทางเพศและตัวเองมองเห็นเป็นสิ่งที่ไม่เสียหายจึงตัดสินใจเข้าสู่การขายบริการทางเพศ

พฤติกรรมขณะทำแบบทดสอบ

ในระหว่างการสัมภาษณ์ เมื่อผู้วิจัยให้ นาย จ.ทำแบบทดสอบ Draw-A-Person นาย จ.ให้ความร่วมมือในการวาดภาพและตั้งใจวาด ผลการทดสอบดังกล่าวพบว่า นาย จ.วาดรูปผู้ชายก่อน และรูปที่สองเป็นรูปผู้หญิง สรุปรวมจากการวาดภาพทั้งสองภาพ แสดงให้เห็นว่า นาย จ.ชอบคิดเพื่อฝัน ระวัง มีปัญหาการปรับตัว บทบาททางเพศไม่เหมาะสม ลังเลเลียนแบบไม่ดี

กรณีศึกษา 7

เด็กชาย ช. เยาวชนชาย อายุ 13 ปี รูปร่างผอมตัวเล็ก ผิวขาว ใบหน้าเดิมสีสันด้วยเครื่องสำอางแต่งกายทันสมัย พูดแทนตัวเองว่า “หนู” มีพี่น้องบิดามารดาเดียวกัน 4 คน เด็กชาย ช.เป็นบุตรคนที่ 2 ภูมิลำเนาเดิม อยู่ที่จังหวัดชลบุรี สาเหตุที่ย้ายมาอยู่ในเมืองพัทยาเนื่องจากหางานทำเพื่อนำเงินไปใช้จ่าย ดัดสินใจการขายบริการทางเพศโดยเพื่อนชักจูง จะเตร็ดเตร่ขายบริการทางเพศอยู่บริเวณหน้าห้างพลาซ่า ทั้งนี้ได้ผู้ปกครองไม่ทราบว่าตนเองขายบริการทางเพศอยู่ในพัทยา เด็กชาย ช.จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สาเหตุที่ไม่ศึกษาต่อเพราะแม่ให้ออกมาช่วยทำงาน ไม่มีอาชีพและรายได้ก่อนขายบริการทางเพศ เด็กชาย ช.มีประสบการณ์ทางเพศก่อนขายบริการโดยมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพื่อนชายที่ขายบริการทางเพศด้วยกันเมื่ออายุ 11 ปี ปัจจุบันขายบริการทางเพศมาเป็นเวลา 1 ปี รายได้ประมาณ 12,000 บาท/เดือน โดยอาศัยอยู่กับมารดาที่บ้านในอำเภอศรีราชาและโกหกว่ามาทำงานพิเศษเป็นเด็กเสิร์ฟตามร้านอาหารในพัทยาดังแต่เวลา 18.00 น. ทุกวันแต่ตามจริงมาขายบริการทางเพศ แรงจูงใจที่ทำให้เด็กชาย ช.ตัดสินใจขายบริการคือต้องงานมีเงินใช้จ่ายและจุนเจือครอบครัว ให้คุณค่าวัตถุนิยมสมัยใหม่อยากแต่งตัวทันสมัยมีโทรศัพท์มือถือและให้คุณค่าความกตัญญูโดยหาเงินช่วยแม่ใช้จ่ายในครอบครัว เห็นว่าการขายบริการทางเพศเป็นอาชีพที่รายได้ดีทำงานสบาย และเพื่อเป็นช่องทางประกอบอาชีพอื่น ๆ เด็กชาย ช.มีทัศนคติที่ดีกับการขายบริการทางเพศเพราะเห็นว่าเป็นอาชีพที่ไม่เสียหาย การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเป็นเรื่องธรรมดาไม่ผิดศีลธรรมและไม่ควรปิดบังเพราะไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อนแล้วแต่รสนิยมของแต่ละคนในสังคมเมืองพัทยาเป็นเรื่องธรรมดา และมีสุขสบายในการใช้จ่ายเงินด้วย เด็กชาย ช.คิดว่าการขายบริการทางเพศต้องใช้ความสามารถเช่นเดียวกับการทำงานอื่น ๆ เพราะต้องใช้ความสามารถทางภาษาบริการดี แต่งตัวดี ต้องรู้จักเอาใจ และคิดว่าสังคมควรให้สิทธิทางกฎหมายในการรักร่วมเพศและขายบริการทางเพศแก่เยาวชนชายเพราะเป็นอาชีพที่สุจริต ช.คิดว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของคนกลางคืนรู้สึกสนุกกับการขายบริการทางเพศเพราะได้ใช้ความสามารถในการดึงดูดแขก และที่เข้ามาขายบริการ

ทางเพศก็เป็นการตัดสินใจของตนเองด้วยความเต็มใจ สมัครใจเพราะเป็นงานสบาย รายได้ดี เด็กชาย ข.ชอบเพื่อนที่เป็นชาวต่างชาติเพราะน่ารัก เข้าใจเรา รักร่วมเพศเหมือนกัน และให้ค่าตอบแทนสูง บางครั้งก็รู้สึกมีความสุขเพราะการมีเพศสัมพันธ์กับแขกช่วยตอบสนองความต้องการทางเพศให้ด้วย แต่บางครั้งก็รู้สึกไม่มีความสุขเพราะแขกไม่จ่ายค่าตัว เด็กชาย ข.มักจะทำทุกอย่างที่แขกพอใจ เพื่อแขกจะได้กลับมาใช้บริการอีกและมักจะย้ายไปขายบริการทางเพศยังสถานที่ที่มีแขกจำนวนมากเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น เด็กชาย ข.คิดว่าจะขายบริการทางเพศต่อไป หากยังสามารถหาเงินได้มากอยู่เพราะอยากเก็บเงินให้ได้มากแม่จะได้ไม่ลำบาก และไม่กลัวแม้ว่า จะมีเอดส์ระบาดอยู่ก็ตาม เพราะมีการป้องกันด้วยการใส่ถุงยางอนามัยก่อนการมีเพศสัมพันธ์ ทุกครั้ง เด็กชาย ข. เห็นด้วยว่าชีวิตเป็นสิ่งที่มีความหมายเพราะทุกวันนี้ตนเองได้ทำประโยชน์เพื่อครอบครัวด้วยการหาเงินมาจุนเจือครอบครัวและซื้อมือถือเป็นของตัวเองได้รู้สึกภูมิใจถือว่าเป็นความสำเร็จในชีวิตอย่างหนึ่ง รู้สึกว่าการขายบริการทางเพศจะทำให้ตนเองแตกต่างจากคนอื่น เพราะมีเงินใช้จ่ายเองซึ่งแตกต่างจากเด็กวัยเดียวกันที่ยังต้องขอเงินพ่อแม่อยู่ และพร้อมที่จะยอมรับกับการตัดสินใจของตนเองที่มาขายบริการ เด็กชาย ข. รู้ว่าคนเราต้องทำอะไรเพื่ออนาคต เพราะที่มาขายบริการก็มองถึงอนาคตเพราะอยู่กับแม่ก็ไม่ได้เรียนหนังสือ ช่วยแม่ขายของเลี้ยงน้องก็ไม่มีอะไรดีขึ้น โดยมีเป้าหมายในชีวิตอยากมีใครสักคนที่รัก เด็กชาย ข.จริงพร้อมจะเลี้ยงดู เพราะเพื่อนที่ขายบริการทางเพศบางคนแขกชาวต่างชาติก็เลี้ยงดูอย่างดี เด็กชาย ข.ไม่รู้สึกกลัวกับอุปสรรคที่เกิดขึ้นในชีวิตเพราะคิดว่าอะไรจะเกิดก็ต้องเกิดต้องสู้กับมัน ทุกวันนี้เด็กชาย ข.รู้สึกว่ายังมีพี่น้องที่รักและคอยเอาใจใส่เสมอ เด็กชาย ข.เล่าว่าการขายบริการมีผลกระทบทำให้เขา สำนอนทางเพศ มีการตื่นตัวทางเพศเร็วเกินไป ขาดการยอมรับจากสังคมโดนรังเกียจ เสี่ยงต่อโรคทางเพศสัมพันธ์ เสี่ยงต่อการติดยาเสพติด มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานทางสังคม และเสี่ยงต่อการถูกจับดำเนินคดี

สถานภาพของครอบครัวบิดามารดาหย่าร้างเมื่อ เด็กชาย ข.อายุ 8 ปีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีเนื่องจากบิดามีภรรยาใหม่ เด็กชาย ข.อยู่ในฐานะลูกของครอบครัวมีความสัมพันธ์ที่ดีกับมารดา และพี่น้อง ส่วนกับบิดาไม่ดีเนื่องจากโกรธที่บิดาทอดทิ้งครอบครัว ฐานะทางบ้านค่อนข้างยากจน มารดาประกอบอาชีพค้าขาย (ขายขนมถาด) จบการศึกษา ป.4 รายได้ 6,000 บาทมารดาใช้เวลาให้กับครอบครัวน้อยเพราะต้องค้าขาย จึงไม่ค่อยมีเวลาดูแลลูก ๆ ในครอบครัวมีโอกาสน้อยที่ได้ทานข้าวกันพร้อมหน้าและได้ไปเที่ยวด้วยกันน้อย บ้านได้กำหนดกฎระเบียบใด ๆ ให้ปฏิบัติ มีหน้าที่ทำงานบ้านทุกอย่างต้องช่วยแม่ทำขนมขายทุกวันและเลี้ยงน้องสาวอีก 2 คน และสิ่งที่ต้องรับผิดชอบคือช่วยมารดาทำขนมในเวลากลางวัน และขายบริการทางเพศหาเงินส่งน้องเรียนหนังสือในช่วงกลางคืนของทุกวัน เด็กชาย ข.สนิทกับเพื่อนมาก เมื่อมีปัญหาจะปรึกษาเพื่อน เมื่อเกิดปัญหากับคนในครอบครัวก็มักจะแก้ปัญหด้วยตัวเอง ที่ผ่านมามารดาชอบออกคำสั่งในการอบรมสั่งสอน และเมื่อทำผิดจะใช้ทำงาน

เด็กชาย ข.เล่าว่าสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ นิตยสาร หนังสือเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ คอมพิวเตอร์ มีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยมความพึงพอใจให้กับเยาวชน อีกทั้งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และมีผลในการผลักดันสู่การขายบริการทางเพศในที่สุด และเพื่อนมีอิทธิพลต่อการการขายบริการทางเพศ เพราะเป็นผู้ชักจูงเพื่อมาหารายได้โดยมีรุ่นพี่เป็นนายหน้าติดต่อแขกให้เราโดยนักพบตามพลาซ่าต่าง ๆ ในพัทยา เห็นว่าเป็นสิ่งที่ไม่เสียหายและรายได้ดีจึงตัดสินใจเข้าสู่การขายบริการทางเพศ

พฤติกรรมขณะทำแบบทดสอบ

ในระหว่างการสัมภาษณ์ เมื่อผู้วิจัยให้ เด็กชาย ข.ทำแบบทดสอบ Draw-A-Person เด็กชาย ข. ให้ความร่วมมือในการวาดภาพและตั้งใจวาด ผลการทดสอบดังกล่าวพบว่า เด็กชาย ข.วาดรูปผู้ชายก่อน และรูปที่สองเป็นรูปผู้หญิงสรุปโดยรวมจากการวาดภาพทั้งสองภาพแสดงให้เห็นว่า เด็กชาย ข.ชอบคิดเพื่อฝัน ระวัง มีปัญหาการปรับตัว บทบาททางเพศไม่เหมาะสม ลังเล เลียนแบบไม่ดี

กรณีศึกษา 8

เด็กชาย ข. เยาวชนชาย อายุ 14 ปี รูปร่างผอมตัวเล็ก ผิวคล้ำ แต่งกายทันสมัย มีน้องต่างบิดา 1 คน เด็กชาย ข.เป็นบุตรคนที่ 1 ภูมิลำเนาเดิม อยู่ที่จังหวัดระยอง สาเหตุที่ย้ายมาอยู่ในเมืองพัทยาเนื่องจากย้ายมาทำงานกับแม่ ซึ่งแม่ขายบริการทางเพศอยู่ในเมืองพัทยา เลยตัดสินใจดำเนินรอยตามแม่ด้วยการขายบริการทางเพศอยู่บริเวณท่าเรือพัทยาใต้ ทั้งนี้ได้บอกให้มารดาทราบว่าตนเองขายบริการทางเพศอยู่ในพัทยา มารดาทราบและให้การสนับสนุนเพื่อจะได้หาเงินมาจุนเจือครอบครัว เด็กชาย ข.จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สาเหตุที่ไม่ศึกษาต่อเพราะไม่ชอบเรียนหนังสือ ไม่มีอาชีพและรายได้ก่อนมาขายบริการ เด็กชาย ข.มีประสบการณ์ทางเพศก่อนขายบริการโดยมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพื่อนหญิงชั้นเรียนใกล้บ้านที่ระยอง เมื่ออายุ 12 ปัจจุบันขายบริการทางเพศมาเป็นเวลา 11 เดือน รายได้ประมาณ 10,000 บาท/เดือน โดยอาศัยอยู่ห้องเช่ากับเพื่อนที่ขายบริการทางเพศด้วยกัน แรงจูงใจที่ทำให้ เด็กชาย ข.ตัดสินใจขายบริการคือต้องการมีเงินไว้ใช้จ่ายตามที่ตนเองต้องการ ให้คุณค่าวัตถุนิยมสมัยใหม่อยากแต่งตัวทันสมัยมีโทรศัพท์มือถือและให้คุณค่าความกตัญญูโดยส่งเงินให้ยายไว้ใช้จ่าย เห็นว่าการขายบริการทางเพศเป็นอาชีพที่รายได้ดีทำงานสบาย โดยเห็นตัวอย่างจากมารดา เด็กชาย ข.มีทัศนคติกับการขายบริการทางเพศโดยเห็นว่าเป็นอาชีพที่ไม่เสียหาย การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเป็นเรื่องธรรมดาเพราะโลกเปลี่ยนไป รสนิยมคนก็แตกต่างกัน แต่ผิดศีลธรรมเพราะผิดธรรมชาติและควรปิดบังเพราะสังคมไทยยังรับไม่ค่อยได้ แต่การขายบริการทางเพศก็ทำให้มีความสุข

สบายในการใช้จ่ายเงินด้วย เด็กชาย ช.คิดว่าการขายบริการทางเพศต้องใช้ความสามารถเช่นเดียวกับการทำงานอื่น ๆ เพราะต้องใช้ความสามารถทางภาษาและการเอาใจแขก และคิดว่าสังคมควรให้สิทธิทางกฎหมายในการรักร่วมเพศและขายบริการทางเพศแก่เยาวชนชายเพราะเป็นอาชีพที่สุจริต ทำให้เลี้ยงดูตนเองได้ไม่ต้องทำความเดือดร้อนให้ใคร เด็กชาย ช.คิดว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของคนกลางคืนรู้สึกสนุกกับการขายบริการเพราะมีเพื่อนเยอะ และที่เข้ามาขายบริการทางเพศก็สมัครใจและเต็มใจเพราะเป็นงานสบาย อิสระรายได้ดี เด็กชาย ช.ชอบคู่นอนที่เป็นชาวต่างชาติเพราะเข้าใจเรา และเอาใจเก่ง บางครั้งก็รู้สึกมีความสุขกับการขายบริการทางเพศเพราะการมีเพศสัมพันธ์กับแขกช่วยตอบสนองความต้องการทางเพศให้ด้วย แต่บางครั้งก็รู้สึกไม่พอใจเพราะต้องฝืนใจเมื่อเจอแขกรู้สึกไม่ถูกใจ ถ้าเลือกได้อยากมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงมากกว่า เด็กชาย ช.มักจะทำทุกอย่างที่แขกพอใจ เพื่อแขกจะได้กลับมาใช้บริการอีกและมักย้ายไปขายบริการยังสถานที่บริเวณที่มีแขกจำนวนมากเพื่อเพิ่มรายได้ เด็กชาย ช.คิดว่าจะขายบริการทางเพศต่อไปหากยังสามารถหาเงินได้มากอยู่เพราะเป็นอาชีพที่หาเงินได้ง่ายที่สุดไม่ต้องใช้ความรู้หรือเรียนสูงแต่อย่างใด และไม่กลัวแม้ว่าจะมีเอดส์ระบาดอยู่ก็ตามเพราะมีการป้องกันด้วยการใส่ถุงยางอนามัยก่อนการมีเพศสัมพันธ์ทุกครั้ง และตรวจสุขภาพทุกปี เด็กชาย ช.เห็นด้วยว่าชีวิตเป็นสิ่งที่มีความหมาย เพราะทุกวันนี้ตนเองได้ทำประโยชน์เพื่อตัวเองและครอบครัวโดยสามารถเลี้ยงตัวเอง และส่งเงินให้ยายไว้เลี้ยงน้องรู้สึกภูมิใจถือว่าเป็นความสำเร็จในชีวิต แต่รู้สึกว่า การขายบริการทางเพศจะทำให้ตนเองแตกต่างจากคนอื่นและเป็นพฤติกรรมที่ผิดธรรมชาติแต่ก็พร้อมที่จะยอมรับกับการตัดสินใจของตนเองที่มาขายบริการ เด็กชาย ช.รู้ว่าคนเราต้องทำอะไรเพื่ออนาคตโดยมีเป้าหมายในชีวิตอยากเก็บเงินให้ได้สักจำนวนหนึ่งซึ่งมากพอจะเปิดร้านขายของเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ก็จะเลิกขายบริการทางเพศ เด็กชาย ช.ไม่กลัวกับอุปสรรคที่เกิดขึ้นในชีวิต เพราะคิดว่าอะไรจะเกิดก็ต้องเกิดและพร้อมที่จะเผชิญกับมัน ทุกวันนี้เด็กชาย ช.คิดว่าตัวเองยังมียายและน้องที่รักและคอยเอาใจใส่ เด็กชาย ช.และ เด็กชาย ช.ก็พยายามจะทำทุกอย่างเพื่อพวกเขาเช่นกัน ช.เล่าว่าการขายบริการมีผลกระทบทำให้เขาตื่นตัวทางเพศเร็วเกินไป สำนวนทางเพศ ขาดการยอมรับจากสังคมโดนรังเกียจ เสี่ยงต่อโรคทางเพศสัมพันธ์ เสี่ยงต่อยาเสพติด มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคม และเสี่ยงต่อการถูกจับดำเนินคดี

สถานภาพของครอบครัวบิดามารดาหย่าร้างเมื่อ เด็กชาย ช.อายุ 3 ปี มีความสัมพันธ์ที่ไม่ดี เนื่องจากบิดามีภรรยาใหม่และต่อมามารดาก็มีสามีใหม่แล้วก็เลิกรากันไป เด็กชาย ช.อยู่ในฐานะลูกของครอบครัว มีความสัมพันธ์ที่ดีกับมารดาและพี่น้อง ส่วนกับบิดาไม่ดีเนื่องจากโกรธที่บิดาทอดทิ้งครอบครัว ฐานะทางบ้านปานกลาง มารดาประกอบอาชีพขายบริการทางเพศอยู่ในเมืองพัทยา จบการศึกษา ป.4 รายได้ 10,000 บาท มารดามีเวลาให้กับครอบครัวน้อยเพราะต้องทำงานและไม่ได้อยู่ด้วยกันนาน ๆ ครั้งจะกลับมาหาจึงไม่ค่อยมีเวลาดูแลลูก ๆ โดยยายจะเป็นผู้เลี้ยงดูเด็กชาย ช.และน้องชายต่างบิดา ในครอบครัวมีโอกาสน้อยที่ได้ทานข้าวกันพร้อม

หน้าและได้ไปเที่ยวด้วยกัน บ้านไม่ได้กำหนดกฎระเบียบใด ๆ ให้ปฏิบัติ มีหน้าที่เลี้ยงน้องชาย และสิ่งที่ต้องรับผิดชอบคือส่งเงินให้ยายเดือนละ 3,000 บาท เด็กชาย ช.สนิทกับเพื่อนมาก เมื่อมีปัญหาจะปรึกษาเพื่อน เมื่อเกิดปัญหากับคนในครอบครัวก็มักจะแก้ปัญหาด้วยตัวเอง ที่ผ่านมายายชอบออกคำสั่งในการอบรมสั่งสอน และเมื่อทำผิดจะว่ากล่าวตักเตือน

เด็กชาย ช.เล่าว่าสื่อมวลชนประเภทคอมพิวเตอร์ วีดีโอโป มีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยม ความพึงพอใจเกินตัวให้กับเยาวชน อีกทั้งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และมีผลในการผลักดันสู่การขายบริการทางเพศในที่สุด และเพื่อนไม่มีอิทธิพลต่อการการขายบริการทางเพศ เพราะคิดว่า ตัดสินใจด้วยตนเองมากที่สุดเนื่องจากเห็นแม่เป็นแบบอย่างด้วย

พฤติกรรมขณะทำแบบทดสอบ

ในระหว่างการสัมภาษณ์ เมื่อผู้วิจัยให้เด็กชาย ช.ทำแบบทดสอบ Draw-A-Person เด็กชาย ช. ให้ความร่วมมือในการวาดภาพและตั้งใจวาด ผลการทดสอบดังกล่าวพบว่า เด็กชาย ช. วาดรูปผู้ชายก่อน และรูปที่สองเป็นรูปผู้หญิง สรุปรวมจากการวาดภาพทั้งสองภาพ แสดงให้เห็นว่า เด็กชาย ช. เป็นคนเก็บกด ต้องพึ่งพาผู้อื่น มีความก้าวร้าวคือ อารมณ์ฉุนเฉียว ลังเล ขาดความรอบคอบ มีปมด้อย ดิดแม่ มีการเลียนแบบที่ไม่ดี

กรณีศึกษา 9

เด็กชาย น. เยาวชนชาย อายุ 13 ปี รูปร่างผอมตัวเล็ก ผิวขาว เนื้อตัวมอมแมม พุดแทนตัวเองว่า “หนู” มีพี่น้องต่างบิดามารดา 2 คน เด็กชาย น. เป็นบุตรคนที่ 1 ภูมิลำเนาเดิม อยู่ที่จังหวัดฉะเชิงเทรา สาเหตุที่ย้ายมาอยู่ในเมืองพัทยาเนื่องจากหนีออกจากบ้านโดยตามเพื่อนมาหางานทำเพื่อความอยู่รอด เริ่มแรกเร่ร่อนอยู่ในเมืองพัทยาได้พบกับพ่อ(นายหน้าขายบริการทางเพศ)พ่อชักจูงให้มาอยู่ด้วยและให้ เด็กชาย น. และเพื่อนเดินขายดอกไม้ตามบริเวณบาร์เบียร์ ร้านอาหาร ตามชายหาดพัทยาในเวลากลางคืน เมื่อมีแขกมาขอซื้อบริการด้วยการเหมาดอกไม้ให้ค่าตัว พ่อก็จะบังคับให้ขายบริการ เด็กชาย น. เห็นเพื่อนทำได้ตัวเองจึงตัดสินใจทำตาม ทั้งนี้ทางบ้านไม่ทราบว่าตนเองขายบริการทางเพศอยู่ในพัทยาเพราะตนเองได้หนีออกจากบ้านและไม่ได้ติดต่อกลับบ้าน เด็กชาย น. จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 สาเหตุที่ไม่ศึกษาต่อเพราะผู้ปกครองให้ออกมาช่วยงาน ไม่มีอาชีพและรายได้ก่อนมาขายบริการทางเพศ เด็กชาย น. ไม่มีประสบการณ์ทางเพศก่อนขายบริการ ปัจจุบันขายบริการทางเพศมาเป็นเวลา 3 เดือน รายได้ประมาณ 5,000 บาท/เดือน (รายได้ตามความเป็นจริงได้มากกว่านี้เนื่องจากพ่อหักเปอร์เซ็นต์จากการขายบริการ) โดยอาศัยอยู่บ้านเช่าในสลัดหีบกับพ่อและเพื่อน ๆ ที่ทำงานด้วยกันประมาณ 12 คน แรงจูงใจที่ทำให้ เด็กชาย น. ตัดสินใจขายบริการคือ ถูกล่อลวงและชักจูงให้ทำ ต้องการ

มีเงินไว้ใช้จ่ายเลี้ยงตนเองได้ ให้ความสำคัญกับวัตถุนิยมสมัยใหม่ คือ อยากได้เงินไปเล่นเกมส์ และต้องการเป็นอิสระจากครอบครัว เด็กชาย น.มีทัศนคติกับการขายบริการทางเพศ คือเห็นว่าเป็นอาชีพที่ไม่เสียหาย การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเป็นเรื่องธรรมดาไม่ผิดศีลธรรมและไม่ควรควรปิดบังเพราะเป็นก็เหมือนกับความรักของชายกับหญิงและเป็นเรื่องปกติสำหรับเมืองพัทยาและเพื่อนก็ทำกันเยอะแยะ และรายได้ที่ได้จากการขายบริการทำให้สุขสบายในการใช้จ่ายมากกว่าตอนที่อยู่กับครอบครัว เด็กชาย น.คิดว่าการขายบริการทางเพศไม่ต้องใช้ความสามารถอะไรใครก็สามารถทำได้ และคิดว่าสังคมควรให้สิทธิทางกฎหมายในการรักร่วมเพศและขายบริการทางเพศแก่เยาวชนชายเพราะเป็นอาชีพที่สุจริต ไม่ได้ทำความเดือดร้อนให้ใคร สามารถทำให้เลี้ยงดูตนเองได้ เด็กชาย น.รู้สึกไม่พอใจกับการมีเพศสัมพันธ์กับแขกเพราะทำให้เจ็บตัว และคิดว่าตัวเองเป็นส่วนหนึ่งของคนกลางคืน ไม่รู้สึกสนุกเพราะทำตามหน้าที่และเป็นบางครั้งที่มีความสุขเพราะได้เงินเท่านั้น และการที่เข้ามาขายบริการทางเพศก็เต็มใจเพราะเพื่อความอยู่รอด เด็กชาย น.ชอบคู่นอนที่เป็นชาวต่างชาติเพราะใจดี บางครั้งก็รู้สึกว่าการมีเพศสัมพันธ์กับแขกช่วยตอบสนองความต้องการทางเพศให้ตัวเองด้วย เด็กชาย น.มักจะทำทุกอย่างที่แขกพอใจ เพื่อแขกจะได้กลับมาใช้บริการอีกแต่ไม่คิดจะเปลี่ยนสถานที่ไปขายบริการทางเพศที่อื่นถึงแม้ว่าจะมีแขกเยอะกว่าที่ทำงานอยู่ก็ตามเพราะแต่ละที่ก็มีคนคุมกลัวถูกทำร้าย เด็กชาย น.ยังต้องขายบริการทางเพศต่อไปหากยังสามารถหาเงินได้มากอยู่เพราะไม่มีอาชีพอะไรหาเงินได้มากเท่านี้ และยังต้องขายบริการทางเพศแม้ว่าจะมีโรคเอดส์อยู่ก็ตาม เพราะต้องเลี้ยงตัวเองเงินเป็นสิ่งจำเป็น เด็กชาย น.คิดว่าการขายบริการทางเพศทำให้ตนเองแตกต่างจากคนอื่น เพราะในเวลาที่ไปกับแขกคนรอบข้างจะมองเหมือนน.เป็นตัวประหลาดแต่ก็พร้อมจะยอมรับว่าตัวเองขายบริการทางเพศ เด็กชาย น.คิดว่าชีวิตเป็นสิ่งมีค่าแต่ยังไม่มีเป้าหมายในชีวิต รู้สึกภูมิใจที่สามารถเลี้ยงตนเองได้ และมีเงินใช้จ่าย น.รู้สึกกลัวกับอุปสรรคที่เกิดขึ้นกับชีวิตเพราะไม่อยากต้องดิ้นรน ต่อสู้กับอะไรมากมาย และรู้สึกมีเรื่องเลวร้ายเกิดขึ้นกับเขามากแล้วไม่อยากที่จะเผชิญกับสิ่งเหล่านั้นอีก เด็กชาย น.ยังไม่รู้ว่าจะทำอะไรเพื่ออนาคตต่อไป ทุกวันนี้ เด็กชาย น.รู้สึกว่าไม่มีใครรักและคอยที่จะห่วงใยดูแลเขาเลย เด็กชาย น.เล่าว่าการขายบริการมีผลกระทบทำให้เขาสื่อสารทางเพศ เสี่ยงต่อการติดต่อโรคทางเพศสัมพันธ์ เสี่ยงต่อการติดยาเสพติด ขาดการยอมรับจากสังคมโดนรังเกียจ และเสี่ยงต่อการถูกจับดำเนินคดี

สถานภาพของครอบครัวบิดามารดาแต่งงานใหม่ โดยความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาไม่ดี เนื่องจากบิดามารดามีครอบครัวใหม่ เด็กชาย น.อยู่ในฐานะลูกของครอบครัว ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องไม่ดี น้องชอบเถรต่ำว่าน.ว่าเป็นลูกไม่มีพ่อ ความสัมพันธ์กับบิดาไม่ดีอยู่ในฐานะลูกเลี้ยงที่ถูกรังเกียจ บิดาชอบตีและด่าว่า มีความสัมพันธ์ที่ดีกับมารดา ฐานะทางบ้านปานกลาง บิดาจบการศึกษา ป. 4 ประกอบอาชีพรับจ้างเป็นรปภ. รายได้ 4,000 บาท/เดือน มารดาประกอบอาชีพค้าขาย รายได้ 5,000 บาท/เดือน จบการศึกษา ป.2 บิดามารดามีเวลาให้กับ

ครอบครัวน้อยเพราะต้องทำงาน ในครอบครัวมีโอกาสน้อยที่ได้ทานข้าวพร้อมหน้าและได้ไปเที่ยวด้วยกันเพราะไม่มีเงินมากพอที่จะไปเที่ยว พ่อก็ต้องทำงานไม่มีวันหยุด บ้านไม่ได้กำหนดกฎระเบียบใด ๆ ให้ปฏิบัติ มีหน้าที่ทำงานบ้านทุกอย่างและเลี้ยงน้อง ไม่ต้องรับผิดชอบในครอบครัว เพราะหนีออกจากบ้าน กลิ้งสนิทกับเพื่อนมาก เมื่อมีปัญหาจะปรึกษาเพื่อน เมื่อเกิดปัญหากับคนในครอบครัวก็มักจะหนีออกจากบ้าน ที่ผ่านมามีปัญหามาตราดใช้วิธีดูดำและทำโทษ และเมื่อทำผิดจะเฉยดี

เด็กชาย น.เล่าว่าสื่อมวลชนประเภทคอมพิวเตอร์ หนังสือการ์ตูน และเกมมีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยมความพึงพอใจในตัวให้กับเยาวชน อีกทั้งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และมีผลในการผลักดันสู่การขายบริการทางเพศในที่สุด และเพื่อนเพื่อนมีอิทธิพลต่อการการขายบริการทางเพศ เพราะ เป็นผู้ชักจูงเพื่อหารายได้และเป็นแบบอย่างให้กลิ้งตัดสินใจขายบริการทางเพศ

พฤติกรรมขณะทำแบบทดสอบ

ในระหว่างการสัมภาษณ์ เมื่อผู้วิจัยให้ เด็กชาย น.ทำแบบทดสอบ Draw-A-Person เด็กชาย น. ให้ความร่วมมือในการวาดภาพและตั้งใจวาด ผลการทดสอบดังกล่าวพบว่า เด็กชาย น. วาดรูปผู้ชาย ก่อน และรูปที่สองเป็นรูปผู้หญิง สรุปรวมจากการวาดภาพทั้งสองภาพ แสดงให้เห็นว่า เด็กชาย น.สนใจตนเอง ทะเยอทะยาน ต่อสู้ป้องกันตนเองมากเกินไป ก้าวร้าว ชอบใช้การขูดเซบ ไม่มีวุฒิภาวะ ชอบพึ่งพาผู้อื่น คืออารมณ์ฉุนเฉียว

กรณีศึกษา 10

นาย ป. เยาวชนชาย อายุ 18 ปี รูปร่างผอมสูงประมาณ 160 เซนติเมตร ผิวดำแดง แต่งกายทันสมัย มีพี่น้องบิดามารดาเดียวกัน 4 คน นาย ป.เป็นบุตรคนที่ 2 ภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่จังหวัดสระแก้ว สาเหตุที่ย้ายมาอยู่ในเมืองพัทยาเนื่องจากมาหางานทำ เพราะว่างงานและคิดว่าพัทยาคือแหล่งทองเที่ยวรายได้ดี เลยตัดสินใจขายบริการทางเพศในบาร์เกย์แห่งหนึ่งบริเวณพัทยาใต้ ทั้งนี้ได้บอกให้มารดาทราบว่าตนเองขายบริการทางเพศอยู่ในพัทยา มารดาทราบแต่ไม่ยุ่งเกี่ยวและก้าวถอยแต่อย่างใด นาย ป.จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สาเหตุที่ไม่ศึกษาต่อเพราะฐานะทางบ้านยากจนไม่มีเงินส่งเสีย ไม่มีอาชีพและรายได้ก่อนขายบริการทางเพศ นาย ป.มีประสบการณ์ทางเพศก่อนขายบริการโดยมีความสัมพันธ์ทางเพศกับแฟนสาวใกล้บ้านในจังหวัดสระแก้วตอนอายุ 14 ปี ปัจจุบันขายบริการทางเพศมาเป็นเวลา 3 เดือน รายได้ประมาณ 15,000 บาท/เดือนโดยได้เปอร์เซ็นต์จากบาร์ 10% จากการอ้อฟของแขก และได้ค่าตัวจากแขกโดยตกลงราคากันอยู่ระหว่างครั้งละ 500 – 1,000 บาท อาศัยอยู่ห้องเช่ากับเพื่อนที่ขาย

บริการทางเพศด้วยกัน แรงจูงใจที่ทำให้นาย ป.ตัดสินใจขายบริการคือ ต้องการมีเงินไว้ใช้จ่ายตามที่ตนเองต้องการ ให้คุณค่าวัตถุนิยมสมัยใหม่อยากแต่งตัวทันสมัยมีโทรศัพท์มือถือและให้คุณค่าความกตัญญูโดยส่งเงินให้แม่ใช้จ่ายจนเจือจรรบครัว เห็นว่าการขายบริการทางเพศเป็นอาชีพที่รายได้ดีทำงานสบายและอิสระ นาย ป.มีทัศนคติเกี่ยวกับการขายบริการทางเพศโดยเห็นว่าเป็นอาชีพที่ไม่เสียหาย การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเป็นเรื่องธรรมดาไม่ผิดศีลธรรมและไม่ควรปิดบังเพราะเป็นความต้องการตามธรรมชาติที่แตกต่างกันออกไปไม่ควรปิดกัน และยังสามารถหาเงินเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้และมีสุขสบายในการใช้จ่ายเงิน นาย ป.คิดว่าการขายบริการทางเพศต้องใช้ความสามารถเช่นเดียวกับการทำงานอื่น ๆ เพราะต้องใช้ความสามารถทางภาษา และคิดว่าสังคมควรให้สิทธิทางกฎหมายในการรักร่วมเพศและขายบริการทางเพศแก่เยาวชนชาย เพราะเป็นอาชีพที่สุจริตไม่ได้เอาเปรียบใคร สามารถลดปัญหาการถูกข่มขืนได้ นาย ป.ไม่ได้คิดว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของคนกลางคืน ไม่รู้สึกสนุกกับการขายบริการทางเพศเหมือนตัวเองถูกย่ำยีจากผู้ชายด้วยกัน แต่บางครั้งก็มีความสุขกับเงินที่ได้รับเป็นค่าตอบแทนจากการขายบริการทางเพศ และที่เข้ามาขายบริการทางเพศก็เป็นการตัดสินใจของตนเองด้วยความเต็มใจ สัมผัสใจเพราะเป็นงานสบาย อิสระรายได้ดี นาย ป.ชอบคู่นอนที่เป็นชาวต่างชาติเพราะให้เกียรติ และให้ค่าตอบแทนสูงมากกว่าแขกคนไทยที่ให้ค่าตอบแทนน้อย นาย ป.รู้สึกว่าการมีเพศสัมพันธ์กับแขกช่วยตอบสนองความต้องการทางเพศให้กับตัวเองด้วย เพราะได้ปลดปล่อยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์กับแขกมักจะจินตนาการว่าตัวเองกำลังมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง นาย ป.มักจะทำทุกอย่างที่แขกพอใจ เพื่อแขกจะได้กลับมาใช้บริการอีกและถ้ามีบาร์ที่มีแขกจำนวนมากกว่าที่ทำอยู่ให้ค่าตอบแทนสูงกว่าก็จะย้ายไปขายบริการเพื่อจะได้มีรายได้มากขึ้น นาย ป.คิดว่าจะเลิกขายบริการทางเพศถ้าเก็บเงินได้มากพอแม้ว่าจะสามารถหาเงินได้มากอยู่ก็ตาม นาย ป.ไม่กลัวแม้ว่าจะมีเอดส์ระบาดอยู่ก็ตามเพราะมีการป้องกันด้วยการใส่ถุงยางอนามัยก่อนการมีเพศสัมพันธ์ทุกครั้ง นาย ป.เห็นด้วยว่าชีวิตเป็นสิ่งที่มีความดีใจที่ได้เกิดมา อยากใช้ชีวิตให้คุ้มค่า และได้ตอบแทนพระคุณแม่ นาย ป.ไม่คิดว่าการขายบริการทางเพศเป็นสิ่งที่น่าภูมิใจเพราะกลัวว่าเพื่อนบ้านในจังหวัดสระแก้วจะรู้และทำให้ตนเองและครอบครัวต้องอับอายและโดนดูถูกรู้สึกว่าการขายบริการทางเพศจะทำให้ตนเองแตกต่างจากคนอื่นและผิดไปจากธรรมชาติของหญิงกับชายจากที่เคยมีแฟนเป็นผู้หญิงแต่ก็ยอมรับกับการตัดสินใจของตนเองที่มาขายบริการเพราะเป็นสิ่งที่เลือกแล้ว นาย ป. รู้ว่าคนเราต้องทำอะไรเพื่ออนาคตเพราะมีครอบครัวที่ต้องดูแลโดยมีเป้าหมายในชีวิตอยากขายบริการทางเพศเก็บเงินอีกสักระยะแล้วจะกลับบ้านไปเปิดร้านขายของเล็กๆ อยู่กับแม่ บางครั้งก็รู้สึกกลัวกับอุปสรรคที่เกิดขึ้นในชีวิตไม่ยากที่จะต้องเผชิญกับอุปสรรคปัญหาต่าง ๆ อีกเพราะในชีวิตพบกับอุปสรรคมามากมายแล้ว รู้สึกเหนื่อย แต่ทุกวันนี้ นาย ป. ได้กำลังใจจากแฟนชาวต่างชาติที่เป็นแขกประจำคอยดูแลเอาใจใส่อยู่เสมอ และยังส่งเสียเงินให้นาย ป.ทุกเดือนแม้ว่าจะไม่ได้มาใช้บริการ นาย ป.เล่าว่าการขายบริการมีผลกระทบ

ทำให้เขาสำส่อนทางเพศ เสี่ยงต่อยาเสพติด เสี่ยงต่อการติดต่อโรคทางเพศสัมพันธ์ และเสี่ยงต่อการถูกจับดำเนินคดี

สถานภาพของครอบครัวบิดาเสียชีวิต เมื่อนาย ป.อายุ 14 ปี เมื่อบิดามีชีวิตอยู่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับมารดา นาย ป.อยู่ในฐานะลูกของครอบครัว มีความสัมพันธ์ที่ดีกับพี่น้อง มีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับมารดาเพราะมารดาชอบตีโดยไม่มีเหตุผลในตอนที่เด็กจะสนิทกับพ่อมากกว่า มารดาติดเหล้า ฐานะทางบ้านยากจน มารดาประกอบอาชีพรับจ้าง รายได้ 3,000 บาท/เดือน จบการศึกษา ป.2 บิดามารดามีเวลาอยู่กับครอบครัวมาก ในครอบครัวมีโอกาสน้อยที่ได้ทานข้าวกันพร้อมหน้าน้อยมากเพราะมารดาต้องประกอบอาชีพรับจ้างกลับบ้านไม่ตรงเวลาต่างคนจึงต่างรับประทาน และไม่เคยได้ไปเที่ยวด้วยกันทั้งครอบครัวเพราะไม่มีเงิน บ้านไม่ได้กำหนดกฎระเบียบใด ๆ ให้ปฏิบัติ มีหน้าที่ทำงานบ้านทุกอย่าง เลี้ยงน้องและเลี้ยงหลาน และสิ่งที่ต้องรับผิดชอบคือส่งเงินให้มารดาทุกเดือน เดือนละ 5,000 บาท เมื่อมีปัญหา นาย ป.จะปรึกษาพี่น้อง เมื่อเกิดปัญหากับคนในครอบครัวก็มักหนีออกจากปัญหานั้นชั่วคราว ที่ผ่านมามีบิดามารดาใช้วิธีดูดำและทำโทษในการอบรมสั่งสอน และเมื่อทำผิดมารดาจะเขียนตี บิดาจะว่ากล่าวตักเตือน

นาย ป.เล่าว่าสื่อมวลชนประเภทหนังสือเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ คอมพิวเตอร์ มีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยมความพึงพอใจในตัวให้กับเยาวชน อีกทั้งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และมีผลในการผลักดันสู่การขายบริการทางเพศในที่สุด และเพื่อนไม่มีอิทธิพลต่อการการขายบริการทางเพศ เพราะคิดว่า ตัดสินใจด้วยตนเองมากที่สุด

พฤติกรรมขณะทำแบบทดสอบ

ในระหว่างการสัมภาษณ์ เมื่อผู้วิจัยให้นาย ป.ทำแบบทดสอบ Draw-A-Person นาย ป.ให้ความร่วมมือในการวาดภาพและตั้งใจวาด ผลการทดสอบดังกล่าวพบว่า นาย ป.วาดรูปผู้ชายก่อน และรูปที่สองเป็นรูปผู้หญิง สรุปโดยรวมจากการวาดภาพทั้งสองภาพ แสดงให้เห็นว่า นาย ป.มีความก้าวร้าว ชอบใช้การชดเชย มีปัญหาทางอารมณ์ คือ อารมณ์ฉุนเฉียว ต้องการอำนาจ ต้องการความเข้มแข็ง High Sexual Need มีความรุนแรงในเรื่องเพศ มีความรู้สึกผิด มีความกังวลใจ

กรณีศึกษา 11

นาย ท. เยาวชนชาย อายุ 16 ปี รูปร่างผอมสูงประมาณ 160 เซนติเมตร ผิวขาว แต่งกายทันสมัย มีพี่น้องบิดามารดาเดียวกัน 3 คน รถเป็นบุตรคนที่ 2 ภูมิลำเนาเดิม อยู่ที่จังหวัดเพชรบูรณ์ สาเหตุที่ย้ายมาอยู่ในเมืองพัทยาเนื่องจากมาหางานทำ ตัดสินใจขายบริการทางเพศในบาร์เกย์แห่งหนึ่งบริเวณพัทยาใต้ ทั้งนี้ได้บอกให้บิดามารดาทราบว่าตนเองขายบริการทางเพศ

อยู่ในพัทยา บิดามารดาทราบและให้การสนับสนุนเพื่อจะได้หาเงินใช้จ่าย โดยไม่ต้องพึ่งเงินทางบ้าน นาย ท.จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สาเหตุที่ไม่ศึกษาต่อเพราะฐานะทางบ้านยากจนไม่มีเงินส่งเสีย ก่อนมาขายบริการประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีรายได้ 2,000 บาท/เดือน นาย ท.มีประสบการณ์ทางเพศก่อนขายบริการโดยมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพื่อนชายใกล้บ้าน ในจังหวัดเพชรบูรณ์ตอนอายุ 14 ปี ปัจจุบันขายบริการทางเพศมาเป็นเวลา 2 เดือน รายได้ประมาณ 20,000 บาท/เดือน โดยได้เปอร์เซ็นต์จากบาร์ 10% จากการอ้อฟของแขก และได้ค่าตัวจากแขกโดยตกลงราคากันอยู่ระหว่างครึ่งละ 500 – 1,000 บาท อาศัยอยู่บ้านเช่ากับเพื่อนที่ขายบริการทางเพศด้วยกัน แรงจูงใจที่ทำให้นาย ท.ตัดสินใจขายบริการคือ ต้องการมีเงินไว้ใช้จ่ายตามที่ตนเองต้องการ ให้คุณค่าวัตถุนิยมสมัยใหม่อยากแต่งตัวทันสมัยมีโทรศัพท์มือถือและเพื่อโอกาสและช่องทางประกอบอาชีพอื่น ๆ ขายบริการทางเพศเป็นอาชีพที่รายได้ดีทำงานสบายและอยากเป็นเหมือนเพื่อนที่ขายบริการทางเพศ นาย ท.มีทัศนคติเกี่ยวกับการขายบริการทางเพศโดยเห็นว่าเป็นอาชีพที่ไม่เสียหาย การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเป็นเรื่องธรรมดาไม่ผิดศีลธรรมและไม่ควรปิดบัง เพราะเป็นความต้องการตามธรรมชาติที่แตกต่างกันออกไปไม่ควรปิดกัน เกิดจากความต้องการของทั้งสองฝ่ายก็เหมือนกับชายหญิง และทำให้มีสุขสบายในการใช้จ่ายเงินมากขึ้น นาย ท. คิดว่าการขายบริการทางเพศไม่ต้องใช้ความสามารถอะไร ก็ทำได้ และคิดว่าสังคมควรให้สิทธิทางกฎหมายในการรักร่วมเพศและขายบริการทางเพศแก่เยาวชนชาย เพราะเป็นอาชีพที่สุจริต นาย ท.คิดว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของคนกลางคืนเพราะใช้ชีวิตกับการขายบริการส่วนใหญ่เป็นเวลากลางคืนได้มีประสบการณ์ชีวิตเกี่ยวกับคนกลางคืนมากขึ้น รู้สึกสนุกกับการขายบริการทางเพศเหมือนได้อยู่กับกลุ่มคนประเภทเดียวกันกับเราที่รักร่วมเพศ แต่ก็ไม่มีความสุขเพราะกลัวโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การที่รถเข้ามาขายบริการทางเพศก็เป็นการตัดสินใจของตนเองเพราะเป็นงานสบาย รายได้ดี นาย ท.ชอบคู่นอนที่เป็นชาวต่างชาติเพราะให้เกียรติ เข้าใจเรา สุภาพนุ่มนวลกว่าคนไทย รถรู้สึกว่าการมีเพศสัมพันธ์กับแขกช่วยตอบสนองความต้องการทางเพศให้กับตัวเองด้วย นาย ท.มักจะทำทุกอย่างที่แขกพอใจ เพื่อแขกจะได้กลับมาใช้บริการอีกและถ้ามีบาร์ที่มีแขกจำนวนมากกว่าที่ทำอยู่ให้ค่าตอบแทนสูงกว่าก็จะย้ายไปขายบริการเพราะคนเราต้องเลือกสิ่งที่ดีกว่าให้กับชีวิต นาย ท.คิดว่าจะเลิกขายบริการทางเพศถ้ามีทางเลือกที่ดีกว่าแต่ขณะนี้ยังไม่มี รถไม่กลัวแม้ว่าจะมีเอดส์ระบาดอยู่ก็ตามเพราะไม่หวังอะไรในอนาคต อยากมีเงิน และทุกวันนี้ก็ไม่ได้มีการป้องกันก่อนการมีเพศสัมพันธ์ทุกครั้ง นาย ท.รู้สึกว่าชีวิตเป็นสิ่งไม่มีค่า เพราะชีวิตที่ผ่านมาเจอแต่ปัญหาด้วยเหตุที่สังคมไม่ยอมรับกับความเป็นหญิงของตัวเอง และคิดว่าการขายบริการทางเพศไม่ได้เป็นสิ่งที่น่าภูมิใจเพราะทำให้สังคมของตัวเองในทางลบ แต่ก็รู้สึกว่าการขายบริการทางเพศไม่ได้ทำให้ตนเองแตกต่างจากคนอื่นเพราะคิดว่าเป็นเรื่องของตามต้องการตามธรรมชาติของมนุษย์ แต่ก็ยอมรับกับการตัดสินใจของตนเองที่มาขายบริการเพราะเป็นสิ่งที่เลือกแล้ว นาย ท.รู้ว่าคนเราต้องทำอะไรเพื่ออนาคตเพราะถ้าคนเรา

คิดถึงอนาคตก็จะเป็นกำลังใจให้เรามุ่งมั่นและมีเป้าหมายในชีวิตที่ชัดเจนมากขึ้น โดยนาย ท.มีเป้าหมายในชีวิตอยากเก็บเงินซื้อบ้านเป็นของตัวเองสักหลังและเลี้ยงสุนัขซึ่งเป็นสัตว์เลี้ยงที่ชอบมาก บางครั้งนาย ท.รู้สึกกลัวกับอุปสรรคที่เกิดขึ้นในชีวิตไม่ยากที่จะต้องเผชิญกับอุปสรรคปัญหาต่าง ๆ อีกเพราะในชีวิตพบกับอุปสรรคมามากมายแล้ว แต่ทุกวันนี้ นาย ท.คิดว่าตัวเองยังมีแม่ที่รักเขาอยู่ นาย ท.เล่าว่าการขายบริการมีผลกระทบทำให้เขาล่าถอยทางเพศ เป็นคนมีปมด้อย ขาดการยอมรับจากสังคมโดนรังเกียจ และเสี่ยงต่อการถูกจับดำเนินคดี

สถานภาพของครอบครัวบิดาเสียชีวิต เมื่อนาย ท.อายุ 12 ปี เมื่อบิดามีชีวิตอยู่มีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับมารดา เนื่องจากบิดามารดาทะเลาะกันเป็นประจำ นาย ท.อยู่ในฐานะลูกของครอบครัว นาย ท.มีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับพี่ชายที่ชอบรังแกและด่าว่าที่ตนทำตัวเหมือนผู้หญิง มีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับบิดาเพราะบิดาไม่ยอมการทำตัวเป็นผู้หญิงของตน แต่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับมารดา ขณะที่บิดามีชีวิตอยู่ก็ไม่ค่อยสนใจครอบครัว มีมารดาที่คอยดูแลเอาใจใส่ลูก ฐานะทางบ้านยากจน มารดาประกอบอาชีพเกษตรกรรม รายได้ 3,000 บาท/เดือน จบการศึกษา ป.2 ในครอบครัวมีโอกาสน้อยที่ได้ทานข้าวกันพร้อมหน้าเพราะมารดากับภรรยาต้องทำงานหาเงินจุนเจือครอบครัวต่างคนจึงต่างรับภาระ และไม่เคยได้ไปเที่ยวด้วยกันทั้งครอบครัวเพราะไม่มีเงิน บ้านกำหนดกฎระเบียบให้ปฏิบัติ คือ ห้ามดื้อ ห้ามเลี้ยงดิง มีหน้าที่ทำงานบ้านทุกอย่าง เลี้ยงน้อง ไม่ต้องรับผิดชอบภายในครอบครัวเพราะตัวเองแยกออกมาจากบ้าน เมื่อมีปัญหา นาย ท.จะปรึกษาแม่ เมื่อเกิดปัญหากับคนในครอบครัวก็มักหนีออกจากบ้านไปอยู่กับเพื่อน ที่ผ่านมามีบิดามารดาใช้วิธีดุด่าและทำโทษในการอบรมสั่งสอน และเมื่อทำผิดบิดามารดาจะว่ากล่าวตักเตือน

นาย ท.เล่าว่าสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ วีดีโอ มีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยมความพึงพอใจในตัวให้กับเยาวชน อีกทั้งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และมีผลในการผลักดันสู่การขายบริการทางเพศในที่สุด และเพื่อนไม่มีอิทธิพลต่อการการขายบริการทางเพศ เพราะคิดว่า ดัดจริตด้วยตนเองมากที่สุด

พฤติกรรมขณะทำแบบทดสอบ

ในระหว่างการสัมภาษณ์ เมื่อผู้วิจัยให้รทำแบบทดสอบ Draw-A-Person นาย ท.ให้ความร่วมมือในการวาดภาพและตั้งใจวาด ผลการทดสอบดังกล่าวพบว่า นาย ท.วาดรูปผู้ชายก่อน และรูปที่สองเป็นรูปผู้หญิง สรุปรวมจากการวาดภาพทั้งสองภาพ แสดงให้เห็นว่า นาย ท.มีลักษณะเป็นผู้หญิง ชอบแต่งตัว ลังเลในการมีสัมพันธ์กับผู้อื่น มองโลกในแง่ร้าย รู้สึกผิดจากการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง วาดสะโพกพบในพวกรักร่วมเพศ ลังเล ติดแม่ ปรับตัวไม่ได้

กรณีศึกษา 12

นาย ส. เยาวชนชาย อายุ 18 ปี รูปร่างผอมสูง ผิวขาว มีพี่น้องบิดามารดาเดียวกัน 2 คน ต่างบิดา 2 คน เดี่ยวเป็นบุตรคนที่ 1 ภูมิลำเนาเดิม อยู่ที่จังหวัดตราด สาเหตุที่ย้ายมาอยู่ในเมืองพัทยาเนื่องจากมาหางานทำ ดัดสินใจด้วยการขายบริการทางเพศในบาร์เกย์แห่งหนึ่งบริเวณหาดจอมเทียน ทั้งนี้บิดามารดาไม่ทราบว่าตนเองขายบริการทางเพศอยู่ในพัทยา นาย ส. จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สาเหตุที่ไม่ศึกษาต่อเพราะฐานะทางบ้านยากจนไม่มีเงินส่งเสีย ก่อนมาขายบริการประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป รายได้ 3,000 บาท/เดือน นาย ส. มีประสบการณ์ทางเพศก่อนขายบริการโดยมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพื่อนหญิงในหมู่บ้านเดียวกัน เมื่ออายุ 14 ปี ปัจจุบันขายบริการทางเพศมาเป็นเวลา 1 ปี รายได้ประมาณ 20,000 บาท/เดือน โดยอาศัยอยู่บ้านเช่ากับเพื่อนที่ขายบริการทางเพศด้วยกัน และแฟนสาวของนาย ส. แรงจูงใจที่ทำให้นาย ส. ดัดสินใจขายบริการคือ ถูกชักจูงจากเพื่อน ต้องการมีเงินไว้ใช้จ่ายตามที่ตนเองต้องการ ให้คุณค่าวัตถุนิยมสมัยใหม่อยากแต่งตัวทันสมัยมีโทรศัพท์มือถือ และเพื่อเป็นช่องทางประกอบอาชีพอื่น ๆ เห็นว่าการขายบริการทางเพศเป็นอาชีพที่รายได้ดีทำงานสบายและอิสระ นาย ส. มีทัศนคติต่อการขายบริการทางเพศโดยเห็นว่าเป็นอาชีพที่เสียหายและการมีสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเป็นสิ่งที่ผิดแปลกจากธรรมชาติควรปิดบังไว้ เพราะสังคมไม่ให้การยอมรับ แต่ก็ไม่ได้ผิดศีลธรรมเพราะไม่ได้ทำความเดือดร้อนให้กับใคร นาย ส. คิดว่าการขายบริการทางเพศไม่ต้องใช้ความสามารถใด ๆ ก็สามารถทำได้ และคิดว่าสังคมควรให้สิทธิทางกฎหมายในการรักร่วมเพศและขายบริการทางเพศแก่เยาวชนชายเพราะเป็นอาชีพที่สุจริต ไม่ได้ทำความเดือดร้อนให้ใคร สามารถทำให้เลี้ยงดูตนเองได้ไม่ต้องเป็นปัญหากับสังคม นาย ส. บอกว่าตนเองไม่รู้สึกสนุกและพอใจกับการมีเพศสัมพันธ์กับแขกเพราะอยากมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงมากกว่าซึ่งแขกส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย และไม่รู้สึกว่าตัวเองเป็นส่วนหนึ่งของคนกลางคืน เพราะชีวิตเต็มไปด้วยความเสี่ยง แต่เป็นบางครั้งที่มีความสุขจากการขายบริการทางเพศเพราะสามารถมีเงินไว้ใช้จ่ายตามที่ตัวเองต้องการได้ และที่เข้ามาขายบริการทางเพศเป็นการตัดสินใจของตนเองที่ไม่พอใจนัก แต่เมื่อเทียบกับค่าตอบแทนที่จะได้รับก็มองว่าคุ้มค่ากับการตัดสินใจเพราะเป็นงานสบาย อิสระรายได้ดีกว่าอาชีพรับจ้างที่รายได้น้อย นาย ส. ชอบคู่นอนที่เป็นชาวต่างชาติเพราะให้ค่าตอบแทนสูง นาย ส. คิดว่าการมีเพศสัมพันธ์กับแขกไม่ได้ช่วยตอบสนองความต้องการทางเพศให้เขาแต่อย่างใด นาย ส. มักจะทำทุกอย่างที่แขกพอใจ เพื่อแขกจะได้กลับมาใช้บริการอีกและมักจะย้ายไปขายบริการทางเพศที่มีแขกจำนวนมากกว่าเดิมเพื่อจะได้มีรายได้เพิ่มขึ้น นาย ส. คิดว่าจะขายบริการทางเพศต่อไปหากยังสามารถหาเงินได้มากอยู่เพราะเป็นอาชีพเดียวที่หาเงินได้ง่ายไม่ต้องใช้ความรู้หรือเรียนสูงแต่อย่างใด และไม่กลัวแม้ว่าจะมีเอดส์ระบาดอยู่ก็ตามเพราะมีการป้องกันด้วยการใส่ถุงยางอนามัยก่อนการมีเพศสัมพันธ์ทุกครั้ง นาย ส. เห็นด้วยว่าชีวิตเป็นสิ่งที่มีความ

รู้สึกภูมิใจกับการที่ตัวเองเก็บเงินฝากธนาคารได้ 50,000 บาทถือว่าเป็นความสำเร็จของตัวเอง และจะเก็บต่อไปให้ได้มากขึ้น นาย ส. รู้สึกว่าการขายบริการทางเพศทำให้ตนเองแตกต่างจากคนอื่นเพราะเหมือนไม่มีศักดิ์ศรีในตัวเองและเป็นเรื่องยากที่จะยอมรับการขายบริการทางเพศของตัวเองได้ นาย ส. รู้ว่าคนเราต้องทำอะไรเพื่ออนาคตโดยมีเป้าหมายในชีวิตอยากเก็บเงินให้ได้มากสักจำนวนหนึ่งซึ่งมากพอที่จะเลิกขายบริการทางเพศ และอยากมีกิจการเป็นของตัวเอง นาย ส. ไม่กลัวกับอุปสรรคที่เกิดขึ้นในชีวิตพร้อมจะสู้ ทุกวันนี้ นาย ส. คิดว่ายังมีแฟนสาวที่คอยเอาใจใส่ดูแลนาย ส. ซึ่งแฟนสาวรู้สึกกันในรถที่เต็มไปด้วยเซมและนาย ส. ก็พามาอยู่ด้วย นาย ส. เล่าว่าการขายบริการมีผลกระทบทำให้มีการตื่นตัวทางเพศเร็วเกินไป สำนอนทางเพศขาดการยอมรับจากสังคมโดนรังเกียจ เสี่ยงต่อโรคทางเพศสัมพันธ์ เสี่ยงต่อการติดยาเสพติด มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานทางสังคม เป็นคนมีปมด้อย และเสี่ยงต่อการถูกจับดำเนินคดี

สถานภาพของครอบครัวบิดามารดาหย่าร้างกันเมื่อนาย ส. อายุ 5 ขวบบิดามารดามีความสัมพันธ์ที่ไม่ดี เนื่องจากบิดามีภรรยาใหม่ และมารดามีสามีใหม่และได้เลิกรากันไปมีลูกด้วยกัน 2 คนแม่รับเลี้ยงดูไว้ นาย ส. อยู่ในฐานะลูกของครอบครัว ความสัมพันธ์อันดีกับพี่น้องและแม่ ฐานะทางบ้านยากจน มารดาประกอบอาชีพรับจ้าง จบ ป.4 อาชีพรับจ้าง รายได้ 3,000 บาท/เดือน จบการศึกษาชั้น ป.4 มารดามีเวลาให้กับครอบครัวน้อยเพราะต้องทำงาน ในครอบครัวมีโอกาสน้อยที่ได้ทานข้าวกันพร้อมหน้าและไม่เคยได้ไปเที่ยวด้วยกัน เพราะไม่มีเงินบ้านได้กำหนดไม่ได้กำหนดกฎระเบียบใด ๆ ให้ปฏิบัติ นาย ส. มีหน้าที่มีหน้าที่ช่วยแม่หาเงินมาจุนเจือครอบครัว และทำกับข้าวให้น้องกับยาย - ไม่มีสิ่งใดต้องรับผิดชอบในครอบครัวเพราะได้แยกตัวออกมา นาย ส. ให้ความสำคัญกับเพื่อนมาก เมื่อมีปัญหาจะปรึกษาเพื่อน เมื่อเกิดปัญหากับคนในครอบครัวก็มักจะแก้ปัญหาด้วยตัวเอง ที่ผ่านมามารดาใช้ชีวิตดูดำและทำโทษในการอบรมสั่งสอน และเมื่อทำผิดจะเมียนดี

นาย ส. เล่าว่าสื่อมวลชนประเภทหนังสือเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ คอมพิวเตอร์และ วีดีโอ มีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยมความพึงพอใจในตัวให้กับเยาวชน อีกทั้งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และมีผลในการผลักดันสู่การขายบริการทางเพศในที่สุด และเพื่อนมีอิทธิพลต่อการการขายบริการทางเพศ เพราะ เป็นผู้ชักจูงเพื่อหารายได้โดยพามาสมัครที่บาร์เกย์บริเวณหาดจอมเทียน เห็นว่ารายได้ดี ทำงานสบายจึงตัดสินใจเข้าสู่การขายบริการทางเพศ

พฤติกรรมขณะทำแบบทดสอบ

ในระหว่างการสัมภาษณ์ เมื่อผู้วิจัยให้นาย ส. แบบทดสอบ Draw-A-Person นาย ส. ให้ความร่วมมือในการวาดภาพและตั้งใจวาด ผลการทดสอบดังกล่าวพบว่า นาย ส. วาดรูปผู้ชายก่อน และรูปที่สองเป็นรูปผู้หญิง สรุปรวมจากการวาดภาพทั้งสองภาพ แสดงให้เห็นว่า นาย ส. เป็นพวกหลงตัวเอง ย้ำคิด ไม่มีวุฒิภาวะทางเพศ ทำตามอารมณ์ ลังเล ไม่มั่นคง

ที่ ทม 1012/ 5151

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖ กรกฎาคม 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์รุ่ง เชนจิต

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ฯ

เนื่องด้วย นางสาวเอื้องฟ้า บานชื่น นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการขายบริการทางเพศของเด็กและเยาวชนชาย ในเขตเทศบาลเมืองห้วยขา จังหวัดชลบุรี” โดยที่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นันทนา วงษ์อินทร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทศพร ประเสริฐสุข และ ศาสตราจารย์ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสัมภาษณ์การศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการขายบริการทางเพศของเด็กและเยาวชนชาย ในเขตเทศบาลเมืองห้วยขา จังหวัดชลบุรี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวเอื้องฟ้า บานชื่น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นันทนา หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ค่อ 5726, 5644

โทรสาร. 02-258-4119

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5726, 5644

ที่ ทบ 1012/ ๒๕13

วันที่ 12 กรกฎาคม 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวเอื้อมฟ้า บานชื่น นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการขายบริการทางเพศของเด็กและเยาวชนชายในเขตเทศบาลเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี” โดยมี ศาสตราจารย์ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นันทนา วงษ์อินทร์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสัมภาษณ์การศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการขายบริการทางเพศของเด็กและเยาวชนชายในเขตเทศบาลเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวเอื้อมฟ้า บานชื่น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นันทนา หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง การศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการขายบริการทางเพศของเด็กและเยาวชนชาย
ในเขตเทศบาลเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

แบบสัมภาษณ์ฉบับที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

ชื่อผู้รับการสัมภาษณ์(นามสมมุติ)

สถานที่สัมภาษณ์

- ☐ พัทยาใต้
บริเวณ
- ☐ พัทยากลาง
บริเวณ
- ☐ พัทยาเหนือ
บริเวณ
- ☐ หาดจอมเทียน
บริเวณ

ตอนที่ 1 ตัวแปรด้านส่วนตัว

1. ปัจจุบันอายุ

☐ 7 – 14 ปี (.....)	☐ 15 – 18 ปี (.....)
--	---
2. จำนวนพี่น้อง(บิดามารดาเดียวกัน)ทั้งหมดในครอบครัว คน
 ต่างบิดามารดา คน ท่านเป็นบุตรคนที่
 พี่ชาย คน น้องชาย คน พี่สาว คน น้องสาว คน
3. ภูมิลำเนาเดิม อยู่ที่จังหวัด
 สาเหตุที่ย้ายมาอยู่ในพัทยา
4. ระดับการศึกษา

☐ ไม่ได้เรียนหนังสือ	☐ ประถมศึกษาปีที่ 1 – 4
☐ ประถมศึกษาปีที่ 5 – 6	☐ มัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3
☐ มัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6	☐ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ
5. ที่อยู่อาศัย

☐ อยู่กับบิดามารดา	☐ อยู่กับบิดา
☐ อยู่กับมารดา	☐ บ้านเช่า
☐ ห้องเช่า/หอพัก/แฟลต/คอนโดมิเนียม	☐ อาศัยกับญาติ
☐ อื่น ๆ ระบุ	
6. อาชีพก่อนขายบริการทางเพศ

☐ ไม่มีอาชีพ	☐ รับจ้างทั่วไป
☐ เกษตรกรรม	☐ ขายพวงมาลัย
☐ ขายหนังสือพิมพ์	☐ ขับจักรยานยนต์รับจ้าง
☐ พนักงานเสิร์ฟ	☐ ขอทาน
☐ พนักงานปัมน้ำมัน	☐ อื่น ๆ ระบุ
7. รายได้จากอาชีพก่อนขายบริการทางเพศเฉลี่ย/เดือน บาท
8. ประสบการณ์ทางเพศก่อนขายบริการ

☐ มี ระบุ	
☐ ไม่มี	
9. ระยะเวลาในการขายบริการทางเพศจนถึงปัจจุบัน เดือน ปี
10. รายได้จากการขายบริการทางเพศโดยเฉลี่ย/เดือน บาท
11. ท่านคิดว่าท่านมีบุคลิกภาพอย่างไร(แปลความหมายจากการวาดภาพคน [DAP])

12. แรงจูงใจในการขายบริการทางเพศ(ผู้วิจัยจะสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนโดยใช้คำถามที่ให้เด็กและเยาวชนกล่าวถึงแรงจูงใจที่เข้าสู่การขายบริการทางเพศ และผู้วิจัยจะบันทึกตามที่เด็กและเยาวชนได้พูด)

- ☐ ต้องการใช้เงิน/ใช้จ่าย
- ☐ วัตถุนิยมสมัยใหม่
- ☐ ความต้องการการตอบสนองความต้องการทางเพศ
- ☐ เพื่อเป็นโอกาสและช่องทางประกอบอาชีพอื่น ๆ
- ☐ ถูกล่อลวงและชักจูง
- ☐ การให้คุณค่าความกตัญญู
- ☐ การเลียนแบบ (“อยากเป็นเหมือน.....”)
- ☐ ความพอใจในอาชีพ
- ☐ ความต้องการอิสระ
- ☐ อื่น ๆ ระบุ

13. ทศนคติต่อการขายบริการทางเพศ

ทศนคติ ด้านความคิดที่มีต่อการขายบริการทางเพศ

1. การขายบริการทางเพศเป็นอาชีพที่ไม่เสียหาย
 - ☐ เห็นด้วย เพราะ
 - ☐ ไม่เห็นด้วย เพราะ
 - ☐ บางครั้งก็เห็นด้วยบางครั้งก็ไม่เห็นด้วย เพราะ
2. ในปัจจุบันการมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเป็นเรื่องธรรมดา
 - ☐ เห็นด้วย เพราะ
 - ☐ ไม่เห็นด้วย เพราะ
 - ☐ บางครั้งก็เห็นด้วยบางครั้งก็ไม่เห็นด้วย เพราะ
3. การขายบริการทางเพศทำให้ท่านมีเงินใช้ตามที่ตนเองต้องการ
 - ☐ เห็นด้วย เพราะ
 - ☐ ไม่เห็นด้วย เพราะ
 - ☐ บางครั้งก็เห็นด้วยบางครั้งก็ไม่เห็นด้วย เพราะ
4. การขายบริการทางเพศทำให้ชีวิตของท่านมีความสุขสบายในการใช้จ่ายเงินมากขึ้น
 - ☐ เห็นด้วย เพราะ
 - ☐ ไม่เห็นด้วย เพราะ
 - ☐ บางครั้งก็เห็นด้วยบางครั้งก็ไม่เห็นด้วย เพราะ

5. ท่านคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันไม่ควรปิดบัง
- ☐ เห็นด้วย เพราะ
- ☐ ไม่เห็นด้วย เพราะ
- ☐ บางครั้งก็เห็นด้วยบางครั้งก็ไม่เห็นด้วย เพราะ
6. ท่านคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันผิดศีลธรรม
- ☐ เห็นด้วย เพราะ
- ☐ ไม่เห็นด้วย เพราะ
- ☐ บางครั้งก็เห็นด้วยบางครั้งก็ไม่เห็นด้วย เพราะ
7. การขายบริการทางเพศต้องใช้ความสามารถเช่นเดียวกับการทำงานอื่น ๆ
- ☐ เห็นด้วย เพราะ
- ☐ ไม่เห็นด้วย เพราะ
- ☐ บางครั้งก็เห็นด้วยบางครั้งก็ไม่เห็นด้วย เพราะ
8. ควรให้สิทธิเสรีภาพทางกฎหมายในการรักร่วมเพศและขายบริการทางเพศ
- ☐ เห็นด้วย เพราะ
- ☐ ไม่เห็นด้วย เพราะ
- ☐ บางครั้งก็เห็นด้วยบางครั้งก็ไม่เห็นด้วย เพราะ

ทัศนคติ ด้านความรู้สึกที่มีต่อการขายบริการทางเพศ

9. ท่านพอใจในการมีเพศสัมพันธ์ทุกครั้ง
- ☐ มากที่สุด เพราะ
- ☐ น้อยที่สุด เพราะ
- ☐ ปานกลาง เพราะ
10. ท่านพอใจที่ตนเองเป็นส่วนหนึ่งของคนกลางคืน
- ☐ มากที่สุด เพราะ
- ☐ น้อยที่สุด เพราะ
- ☐ ปานกลาง เพราะ
11. ท่านมีความสุขจากการขายบริการทางเพศ
- ☐ มากที่สุด เพราะ
- ☐ น้อยที่สุด เพราะ
- ☐ ปานกลาง เพราะ

12. ท่านรู้สึกสนุกกับการขายบริการทางเพศ

- ☐ มากที่สุด เพราะ
- ☐ น้อยที่สุด เพราะ
- ☐ ปานกลาง เพราะ

13. ท่านชอบคู่นอนที่เป็นชาวต่างชาติ

- ☐ มากที่สุด เพราะ
- ☐ น้อยที่สุด เพราะ
- ☐ ปานกลาง เพราะ

14. ท่านรู้สึกไม่พอใจที่ต้องมาขายบริการทางเพศ

- ☐ มากที่สุด เพราะ
- ☐ น้อยที่สุด เพราะ
- ☐ ปานกลาง เพราะ

ทัศนคติที่มีต่อแนวโน้มการขายบริการทางเพศ

15. ท่านทำทุกอย่างที่ผู้ซื้อบริการพอใจ เพื่อให้ได้สิ่งตอบแทนที่ท่านพอใจ

- ☐ บ่อยที่สุด เพราะ
- ☐ น้อยที่สุด เพราะ
- ☐ บางครั้ง เพราะ

16. ท่านพร้อมที่จะขายบริการทางเพศ

- ☐ บ่อยที่สุด เพราะ
- ☐ น้อยที่สุด เพราะ
- ☐ บางครั้ง เพราะ

17. ท่านยังต้องการขายบริการทางเพศหากยังสามารถหาได้เงินมากอยู่

- ☐ บ่อยที่สุด เพราะ
- ☐ น้อยที่สุด เพราะ
- ☐ บางครั้ง เพราะ

18. ท่านมักจะย้ายไปขายบริการทางเพศยังสถานที่บริเวณที่มีแขกจำนวนมากเพื่อจะได้มีรายได้มากขึ้น

- ☐ บ่อยที่สุด เพราะ
- ☐ น้อยที่สุด เพราะ
- ☐ บางครั้ง เพราะ

19. การมีเพศสัมพันธ์กับแขกเป็นการช่วยสนองความต้องการทางเพศของท่านด้วย
เช่นกัน

- ☐ บ่อยที่สุด เพราะ
- ☐ น้อยที่สุด เพราะ
- ☐ บางครั้ง เพราะ

20. ท่านยังต้องขายบริการทางเพศแม้ว่าจะมีโรคเอดส์ระบาดอยู่ก็ตาม

- ☐ บ่อยที่สุด เพราะ
- ☐ น้อยที่สุด เพราะ
- ☐ บางครั้ง เพราะ

14. ความมุ่งหวังในชีวิต

ความสามารถที่จะตระหนักรู้เกี่ยวกับตนเอง

1. ฉันเห็นว่าชีวิตในการขายบริการทางเพศเป็นสิ่งที่น่าภูมิใจ

- ☐ เห็นด้วย เพราะ
- ☐ ไม่เห็นด้วย เพราะ
- ☐ บางครั้งก็เห็นด้วยบางครั้งก็ไม่เห็นด้วย เพราะ

2. ฉันรู้สึกว่าการขายบริการทางเพศทำให้ฉันแตกต่างจากคนอื่น

- ☐ เห็นด้วย เพราะ
- ☐ ไม่เห็นด้วย เพราะ
- ☐ บางครั้งก็เห็นด้วยบางครั้งก็ไม่เห็นด้วย เพราะ

3. เป็นเรื่องยากที่ฉันจะยอมรับการขายบริการทางเพศของตัวเองได้

- ☐ เห็นด้วย เพราะ
- ☐ ไม่เห็นด้วย เพราะ
- ☐ บางครั้งก็เห็นด้วยบางครั้งก็ไม่เห็นด้วย เพราะ

การแสดงความหมายในชีวิต จุดมุ่งหมาย คุณค่าและเป้าหมาย

4. ฉันรู้สึกว่าชีวิตเป็นสิ่งที่มีความหมาย

- ☐ เห็นด้วย เพราะ
- ☐ ไม่เห็นด้วย เพราะ
- ☐ บางครั้งก็เห็นด้วยบางครั้งก็ไม่เห็นด้วย เพราะ

5. ฉันมีเป้าหมายในชีวิต

- ☐ เห็นด้วย เพราะ
- ☐ ไม่เห็นด้วย เพราะ
- ☐ บางครั้งก็เห็นด้วยบางครั้งก็ไม่เห็นด้วย เพราะ

6. ฉันภูมิใจกับความสำเร็จของตัวเอง แม้ว่าจะเป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ
- ☐ เห็นด้วย เพราะ
- ☐ ไม่เห็นด้วย เพราะ
- ☐ บางครั้งก็เห็นด้วยบางครั้งก็ไม่เห็นด้วย เพราะ
7. ฉันไม่กลัวอุปสรรค
- ☐ เห็นด้วย เพราะ
- ☐ ไม่เห็นด้วย เพราะ
- ☐ บางครั้งก็เห็นด้วยบางครั้งก็ไม่เห็นด้วย เพราะ
8. ฉันเห็นด้วยว่าคนเราต้องรู้ว่าทำอะไรเพื่ออนาคต
- ☐ เห็นด้วย เพราะ
- ☐ ไม่เห็นด้วย เพราะ
- ☐ บางครั้งก็เห็นด้วยบางครั้งก็ไม่เห็นด้วย เพราะ
9. ฉันรู้สึกว่ายังมีคนที่ยังคอยเอาใจใส่ดูแลฉัน
- ☐ เห็นด้วย เพราะ
- ☐ ไม่เห็นด้วย เพราะ
- ☐ บางครั้งก็เห็นด้วยบางครั้งก็ไม่เห็นด้วย เพราะ
15. ผลกระทบจากการขายบริการทางเพศ (ผู้วิจัยจะสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนโดยใช้คำถามที่ให้เด็กและเยาวชนกล่าวถึงผลกระทบจากการขายบริการทางเพศของเด็กและเยาวชน และผู้วิจัยจะบันทึกตามที่เด็กและเยาวชนได้พูด)
- ☐ มีการตื่นตัวทางเพศเร็วเกินไป
- ☐ สำนอนทางเพศ
- ☐ เสี่ยงต่อการติดต่อโรคทางเพศสัมพันธ์
- ☐ เสี่ยงต่อการติดยาเสพติด
- ☐ เสี่ยงต่อการถูกล่อลวงหรือลักพาตัวไปขาย
- ☐ มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคม
- ☐ ขาดการยอมรับจากสังคม/โดนรังเกียจ
- ☐ เสี่ยงต่อการถูกจับดำเนินคดี
- ☐ เป็นคนมีปมด้อย
- ☐ อื่น ๆ ระบุ

ตอนที่ 2 ตัวแปรด้านครอบครัว

1. สถานภาพของครอบครัว

- ☐ บิดามารดาสมรสและอยู่ด้วยกัน
- ☐ บิดามารดาสมรสแล้วแยกกันอยู่
- ☐ บิดามารดาหย่าร้าง เมื่อท่านอายุ ปี
- ☐ บิดามารดาเสียชีวิต เมื่อท่านอายุ ปี
- ☐ บิดามารดาแต่งงานใหม่ เมื่อท่านอายุ ปี
- ☐ อื่น ๆ ระบุ

2. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อยู่ในระดับ

- ☐ ยากจน ☐ ค่อนข้างจน
- ☐ ปานกลาง ☐ ดี
- ☐ ดีมาก

บิดาประกอบอาชีพ

รายได้เฉลี่ย/เดือน บาท

ระดับการศึกษาของบิดา

มารดาประกอบอาชีพ

รายได้เฉลี่ย/เดือน บาท

ระดับการศึกษาของมารดา

3. กฎระเบียบของครอบครัว

- ☐ มี ระบุ
- ☐ ไม่มี

4. ท่านอยู่ในฐานะอะไรของครอบครัว

- ☐ เป็นบุตร ☐ เป็นผู้อาศัย
- ☐ เป็นญาติ ระบุ..... ☐ อื่น ๆ ระบุ.....

5. อยู่ในบ้านท่านทำอะไรบ้าง

- ☐ มี ระบุ
- ☐ ไม่มี

6. สิ่งที่ท่านต้องรับผิดชอบเป็นประจำในครอบครัว

- ☐ มี ระบุ
- ☐ ไม่มี

7. สัมพันธภาพในครอบครัวเป็นอย่างไร

1. ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดา

- ☐ ดี
- ☐ ไม่ดี เนื่องจากบิดามีภรรยาใหม่หรือมารดานอกใจ
- ☐ ไม่ดี เนื่องจากบิดาหรือมารดาติดสุรา
- ☐ ไม่ดี เนื่องจากบิดาหรือมารดาติดการพนัน
- ☐ ไม่ดี เนื่องจากบิดามารดาทะเลาะกันเป็นประจำ
- ☐ อื่น ๆ ระบุ

2. ความสัมพันธ์ระหว่างท่านกับพี่น้อง

- ☐ ดี
- ☐ ไม่ดี เพราะ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างท่านกับบิดา

- ☐ ดี
- ☐ ไม่ดี เพราะ

4. ความสัมพันธ์ระหว่างท่านกับมารดา

- ☐ ดี
- ☐ ไม่ดี เพราะ

5. ตามปกติบิดามีเวลาให้กับคนในบ้านมากน้อยเพียงใด

- ☐ มาก
- ☐ น้อย เพราะ

6. ตามปกติมารดามีเวลาให้กับคนในบ้านมากน้อยเพียงใด

- ☐ มาก
- ☐ น้อย เพราะ

7. ทุกคนในครอบครัวมีโอกาสไปเที่ยวด้วยกันเพียงใด

- ☐ มาก
- ☐ น้อย เพราะ
- ☐ อื่น ๆ

8. ทุกคนในครอบครัวมีโอกาสได้รับประทานอาหารพร้อมหน้าบ่อยเพียงใด

- ☐ มาก
- ☐ น้อย เพราะ
- ☐ อื่น ๆ

9. เมื่อท่านมีปัญหา จะปรึกษา
☐ บิดา	☐ มารดา
☐ ญาติพี่น้อง	☐ เพื่อน
☐ อาจารย์	☐ คนรู้จัก ระบุ
10. หากท่านมีความขัดแย้ง หรือปัญหากับบุคคลในครอบครัวท่านทำอย่างไร
-		
--	--
☐ แก้ปัญหาเอง	☐ หนีออกจากบ้าน
☐ อื่น ๆ ระบุ	
11. โดยปกติที่ผ่านมามีบิดา มารดาใช้วิธีอย่างไรในการอบรมสั่งสอนมากที่สุด
☐ ดุด่าและทำโทษ	☐ ชอบออกคำสั่งเสมอ
☐ ชอบพูดเปรียบเทียบ	☐ สอนด้วยเหตุผล
12. เมื่อทำผิดบิดามารดาทำอย่างไรกับท่าน
☐ ว่ากล่าวตักเตือน	☐ เฉยๆ
☐ ใช้ทำงาน	☐ ดัดสัทธิต่าง ๆ
☐ ไม่พูดด้วย	☐ ไล่ออกจากบ้าน

ตอนที่ 3 ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม

1. อิทธิพลจากสื่อมวลชน(ผู้วิจัยจะสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนชายโดยใช้คำถามที่ให้เด็กและเยาวชนชายกล่าวถึงสื่อประเภทที่ชื่นชอบและยั่วยักความต้องการทางเพศและส่งผลหรือเกิดการสนับสนุนต่อการขายบริการทางเพศของเด็กและเยาวชนชาย และผู้วิจัยจะบันทึกตามที่พูด)

☐	โทรทัศน์
☐	วิทยุ
☐	หนังสือพิมพ์
☐	นิตยสาร
☐	หนังสือเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ
☐	คอมพิวเตอร์
☐	อื่น ๆ ระบุ.....

2. ท่านคิดว่าเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเข้ามาขายบริการทางเพศของท่านหรือไม่

☐	มี เพราะ

☐

ไม่มี เพราะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวเอื้อมฟ้า บานชื่น
วันเดือนปีเกิด	15 พฤศจิกายน 2518
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ กรุงเทพฯ ฯ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	81/127 หมู่ 6 หมู่บ้านนาวิเ้าส์ ถนนสุขุมวิท ตำบลพลูดาวหลวง อำเภอสตึก จังหวัดชลบุรี 20180

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2537	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนอัสสัมชัญระยอง ตำบลเนินพระ อำเภอเมือง จังหวัดระยอง
พ.ศ. 2541	ปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต (วิชาเอกจิตวิทยาและ การแนะแนว) จากสถาบันราชภัฏธนบุรี ถนนอิสรภาพ เขตธนบุรี กรุงเทพฯ
พ.ศ. 2546	การศึกษามหาบัณฑิต(เอกจิตวิทยาการแนะแนว) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร